

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Νεφέλαι - Nubes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΝΕΦΕΛΑΙ.

ARISTOPHANIS
NUBES.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.
ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.
ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.
ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.
ΠΑΣΙΑΣ, ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ.
ΑΜΥΝΙΑΣ, ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ.
ΜΑΡΤΥΡ.
ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

DRAMATIS
PERSONAE.

STREPSIADES, [Senex rusticus.]
PHIDIPPIDES, [filius Strepfiadis.]
FAMULUS STREPSIADIS.
DISCIPULUS SOCRATIS.
SOCRATES.
CHORUS NUBIUM.
JUSTUS ORATOR.
INJUSTUS ORATOR.
PASIAS, FOENERATOR.
AMYNIAS, FOENERATOR.
TESTIS.
CHAEREPHO.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ACTUS PRIMUS

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔ, ἰβ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ ζῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
'Απέρατον; ἔδέποθ' ἡμέρα γνήσει;

Καὶ μὲν πάλα γ' ἀλεκτηυόντων ἦκσο' ἐγώ.

5 Οἱ δ' οἰκέται φέγκουσιν, ἀλλ' ὅτε ἀν' ἄσπετον.

'Απέλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν ἀνεκα,

'Ὅτ' ἔδὲ κολάσ' ἔξεσι μοι τὲς οἰκέταις.

'Αλλ' ἔδ' ὁ ζῆτος ἔποσι νεανίας

'Εγείρετ' τῶν νυκτῶν, ἀλλὰ πέρδετ'.

10 Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεικορδυληθῶσιν.

'Αλλ'

ARGUMENTUM.

Strepsiadus rusticus duxerat uxorem ex urbe, nobili familia prognatam, luxuriosam, sumtuosam; ex qua filium susceperat Phidippidem. Iste a matre impulsus, invito patre, maluit nobilium hominum vitam & studia sequi quam rusticorum; itaque equos alebat, ad certamina equestria. Strepesiadus autem assiduus filii & uxoris sumtibus ad paupertatem redigebatur: & jam multum erat aeris alieni, ita ut nec usuram solvere posset foeneratoribus: qui semper cujusvis mensis die tricesimo, utpote, die pecuniarum, ei erant molesti suis flagitationibus, & rem ad iudices minabantur se delaturos. Sollicitus ergo nocte dieque cogitat, quo pacto se ex illis molestiis extricare possit: tandemque putat se viam invenisse, qua creditores eludat; si nimirum possit adducere, ut is, mutata vivendi ratione, ad Philosophos animum adjungat, & apud illos Rhetoricam addiscat, quae est facultas in utramque partem dicendi, ita ut & justam quis causam, & injustam defendere possit; sic enim putabat fore, ut in jus vocatus, possit negare debitum, causam agente filio causidico. Iste Strepesiadus exorditur Fabulam, & queritur fortunas suas ante diluculum, & quia non poterat dormire ob aes alienum, dicit sibi longam esse noctem.

ARISTOPHANIS NUBES.

SCENA PRIM A.

Trimetri Jambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES, PUER.

TR. Io, Io!

O Rex Jupiter, nox haec quanta est!

Fine caret: nunquamne dies fiet?

Atqui dudum ego audivi gallum;

5 Servi tamen stertunt; at antehac id non fecissent.

Pereat itaque bellum, multis de causis;

Cum nec servos mihi castigare licet.

Sed neque bonus iste adolescens

Expergiscitur tota nocte, verum pedis

10 Quinque lodicibus involutus.

Sed,

NOTAE AD NUBES.

vf. 1. 'Id id' Vide notata infra ad vf. 543. Ut autem hoc loco: id id' τὸ χρέμα ἔσον' ita & in Pace vf. 1192. id id' ἔσον τὸ χρέμα' ἐπὶ δαίτιον ἔλθεν.

vf. 2. 'Ὁ Ζεῦ βασιλεῦ' Hippocrates Epist. 12. Ὁ Ζεῦ βασιλεῦ, λέγοις, βοῦθι, διαπύουσον. O Jupiter rex, dicentes, ser opem, sana. In eadem Epist. iterum. Ut autem hoc loco: Ὁ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρέμα ἢ νυκτῶν ἔσον' ita in Ranis vf. 1305. Ὁ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρέμα ἢ νύκτων ἔσον.

Ibid. Τὸ χρέμα ἢ νυκτῶν ἔσον] Cum voce χρέμα modo pluralis Genitivus in hac formula jungitur, ut hoc loco, & in Acharn. vf. 150. ἔσον τὸ χρέμα παρ' ἑνὸς προσώπου modo singularis, ut in Lystrata vf. 1032. ἢ μίγ', Ὁ Ζεῦ, χρέμα' ἰδίον ἢ ἑμπίδ' ἐνεσί σοι. Aliquando vox χρέμα jungitur cum alio substantivo in eodem casu, ut apud Alciphronem Lib. II. Epist. ult. ἢ Ἀργύριον χρέματις μεγάλα' ad quem locum videri possunt quae notavi.

vf. 3. 'Ἀπίδαλον' Infra vf. 392. legitur ἀπίδαλον cum v. Sic apud Euripidem in Hippolyto, vf. quidem 331. est, δυσειπίδαλον. vf. autem 677. δυσειπίδαλον.

vf. 5. 'ἀλλ' ἢ ἂν πρόβ'] Integra oratio foret talis: ἀλλ' ἢ ἂν ἔργον ποδῶ' non stertissent. Sive: ἀλλ' ἢ ἂν ἔπειτα τὸ πρόβ'. Sic in Pace vf. 908. ἢ ἂν

προθύμως ὁ πρόβ' παρεδίξατο' ἀλλ' ἢ ἂν, εἴτι πρόβ' κα' προσάγειν σ' ἰδῆ.

vf. 7. Οὐδὲ κολάσαι] Propterea optat ut bellum pereat, & nullum sit; quia tempore belli non liceat castigare servos: ne nimirum arrepta occasione transfugiant ad hostes irati; ut Lacedaemoniorum Hilotes, qui aliquando catervatim transfugiebant ad Athenienses, quia nimis duriter tractabantur. Contra autem servi, transfugium parantes optant ut bellum fiat; hinc Chorus in Pace vf. 450. inter alios, quibus malum imprecatur, bellum praecorantibus, & servos tales nominat: καὶ τίς στρατηγῶν βυλλόμενος, μὴ ἔλλυθῆ' ἢ δὲ αὐτομολεῖν παρεσκευασμένον' ἐπὶ τροχῶ' ἐλαίτο μασιγόμενον.

vf. 10. Σισύρας] Glossae: σισύρα, Lodox. In Avibus vf. 121. ὄσπερ σισύραν ἐμπακλιθῆναι μάθκαίν. In Ecclef. vf. 838. κλίμα τέ σισύραν καὶ δατίδων νηστρίων.

Ibid. Ἐγκυροδουλήμιον] Glossae: κροδύλη, Tuber. Suidas & Erymologus οἰδύμα κροδύλη. Quod idem est. Si autem in genere pro quovis tumore & eminentia sumatur, poterit ἐγκυροδουλήμιον dici, qui quasi in acervo quodam absconditus est, ut ille in quinque lodicibus. Est etiam κροδύλη involucrum capitis ut ajunt Grammatici.

- Ἄλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκων ἐγκεκαλυμμένοι.
 Ἄλλ' ἔδυναμι δέλου εἶδεν, δακνόμεν.
 Ὑπὸ τ' ἀπάτης, ἢ τ' φάτης, ἢ τ' ἡρώων,
 Διὰ τῆτονι τ' ἰόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων,
 15 Ἰππάζεταί τε, ἢ ξυωσεικθῆ,
 Ὀνειροπολεῖ δ' ἵππων· ἐγὼ δ' ἀπύλλουμι,
 Ὀρῶν ἄγασαν τ' σελήνῳ εἰκάδας.
 Οἱ γὰρ τόκοι χερῶσιν. ἀπὲ παῖ λύχρον,
 Καὶ κφερε τὸ γραμματεῖον, ἢ ἀναγνῶ λαβόν,
 20 Ὀπόσις ὀφείλω, ἢ λογίσωμι τὴς τόκους.
 Φέρ' ἴδα, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
 Τῷ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχερσοίμι;
 Ὅτ' ἐφριάμην τ' Κορρωπίαν. οἴμοι τάλας.
 Εἶθ' ἐξεκόπτω πρῶτον τ' ὀφθαλμῶν λίθον.
 25 ΦΕΙΔ. Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυνε τ' σαυτῷ δρόμον.
 ΣΤΡ. Τῆτ' ἐστὶ τῆτο τὸ κακόν, ὃ μ' ἀπολώλεκεν.
 Ὀνειροπολεῖ γὰρ ἢ κεθβῶδων ἰππωνίην.
 ΦΕΙΔ. Πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμιστήρια.
 ΣΤΡ. Ἐμὲ μὲ σὺ πολλὰς τ' πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
 30 Ἀπὲ τί ἡρέσθ' ἔβα με μὲν τ' Πασίᾳ;
 Τρεῖς μναὶ διφείσων ἢ τροχοῖν Ἀμυνία.
 ΦΕΙΔ. Ἀπαγε τ' ἵππων ἐξαλίσας οἴκαδ.
 ΣΤΡ. Ἄλλ', ὦ μὲν, ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἔτι τ' ἐμῶν.
 Ὅτε ἢ δίνας ὠφληκα, χ' ἀπτεροί τέκω.
 35 Ἐπεχρῆσαθαί Φασιν. ΦΕΙΔ. Ἐπεδὸν, ὦ πάτερ,
 Τί δυσκολαίνεις, ἢ σρέφη τ' εὐχθ' ὄλλω;

ΣΤΡ.

v. 14. Κόμην ἔχων] Quia erat Eques, comam alebat. Equitum Chorus in cognomini dramate v. 576. inquit: μὴ φοβεῖσθ' ἡμῖν κομασι μὴδ' ἀπεισεληγισμένοι. Homines liberi comam alebant: hinc in Avibus v. 912. dicitur ad eum qui se seruum dicebat esse: ἔπειτα δὲ τα δὲλ' ὡν κομῆν ἔχει; quasi servus id non sit licitum; hinc κομῆν accipitur pro superbiere, in Pluto v. 170. μέγας δὲ κομηκὺς ἀγχι διὰ τῆτον κομῆ; ib. v. 572. μὴδὲν ταύτη κομησῆς hic in Nub. v. 545. καὶ γὰρ μὲν ταύτη ὡν ἀπὲ ποικίλης ἢ κομῶ, & alibi. Etiam illi qui incultum habent corpus & turpiter hirtum κομῶν dicuntur, in Avibus v. 1282. ἐλακονομάων πάντες ἀνθρώποι τότε· ἐκίμων, ἐπαίνων, ἐρρόπων, ἐσωμῆτων. ad quem locum vid. notata. hic in Nubib. v. 657. de Socrate & eius amicis: ὡν ὑπὸ τ' φειδωλίας ἀπεικίρατ' ἀδίκος πάντων, ἢ δ' ἠλείφατο &c.

v. 15. Ἰππάζεταί] Theophyl. Epist. 65. ὁ Γοργίας παῖς ἡμᾶς ἀδικεῖ· ἐνομιμαδίᾳ γὰρ ἰππάζεταί· ὁ παρμηνιάς· Gorgias filius nobis injuriam facit, bigas enim agitatur equitans impurissimus ille.

v. 16. Ὀνειροπολεῖ] Julianus Epist. 40. εἰδὲν ἄλλο πρὸς σὲ καὶ τὰ παρὰ σὲ πρὸς ἡμᾶς ὀνειροπολῶν γράμματι· Nihil aliud nisi te somnians & tuas ad nos literas. Noster in Equitibus v. 805. ὀνειροπολεῖς περὶ σεαυτοῦ. Vide mox v. 27.

v. 17. Εἰκάδας] Cum non nisi decem dies restant, & reddendum est foenus, aut summa. nam in mensem locabant foeneratores argentum. Infra v. 757. ὅτι κατὰ μὴνα γ' ἀεργύριον δανείζονται & alibi.

v. 22. Τῷ] Pro τίνῳ. Plenius infra v. 1227. τῷ χρηματῷ; ubi Scholia: λείπῃ, χάρην, ἢ περὶ, Ἀστίνων· ἔνεκα τῷ.

v. 23. Κορρωπίαν] Scholiastes: κορρωπίαν ἵππων ἐκίμων εἰς ἐπεχρῆσαντὸ τὸ κ' σιχαίον· Κορρωπίαν equos vocabant, quibus impressa erat litera κ. Parmeno apud Athen. V. p. 221. εἰδὲν κίωπα γινάσκων.

v. 24. Ἐξεκόπτω] Alludit ad vocem κορρωπίαν. In Avibus v. 343. κλαύσθ' γὰρ ἢν ἀπαξ τὸ φθαλμῶν ἀκοπή; ibid. v. 584. τὴς ὀφθαλμῶν ἐκκόπντων, & alibi.

v. 25. Φίλων ἀδικεῖς] Per somnum alloquitur Philonem.

Sed, si videtur, stertamus obtekti.

At non possum dormire miser, qui mordeor

A fumtibus, & praesepi, & debitis,

Propter istum filium. Ille vero comam alens,

15 Equitat, & bigas agit,

Et equos fomniat; at ego pereor,

Quando video lunam adducere vigesimos dies;

Nam usurae procedunt. Accende, serve, lucernam,

Et effer tabulas, ut legam & sciam

20 Quot sint quibus debeo, & usuras computem.

Age videam, quid debeo? Duodecim minas Pasiae.

Cujus rei causa *debeo* duodecim minas Pasiae; ad quid iis usus sum?

Cum Coppatiam emerem. Hei miser!

Utinam excussus mihi prius fuisset oculus lapide.

25 ΠΗ. Philon, inique agis. Perfice tuum ipsius curriculum.

STR. Hoc illud est malum, quod me perdidit.

Nam etiam dormiens rem equestrem animo agitat.

ΠΗ. Quot cursibus peraguntur Equiria?

STR. Me quidem patrem tuum multis tu exagitas cursibus.

30 Quodnam vero debitum me invasit post Pasiam?

Tres minae pro sella curuli & rotis Amyntiae *debentur*.

ΠΗ. Abduc equum domum in pulvere *prius* volutatum.

STR. At, ô miser, evolvistis me e meis *bonis*.

Quando & poenas jam debeo quibusdam, & alii pro usura

35 Ajunt se pignora capturos. ΠΗ. Dic verum, pater,

Quid ita morosus es, & tota nocte huc illuc te versas?

STR.

nem quendam itidem agitantem currus, aut amicum aliquem suum, quem ὑποκριτικῶς vocat φίλον. (ut in Ecclef. vi. 980. γλύκων, & vi. 1053. μαλακίων) hunc dicit injuriam esse, quia desectens de suo cursu alios praepediat: quod ὑποδίδιν Scholiastes hic vocat, & ipse Comicus in Equitibus vi. 1156. ὑποδίδιν ἐν ἰσῶ.

vi. 27. Ὀνειροπαιδί] Sic apud Aeschylum in Eumenidibus vi. 130. Furiarum Chorus homines exagitare solitus, per somnum loquens fingitur: ἄδῶς, ἄδῶς, ἄδῶς, ἄδῶς, φεῖξτε. Prebende, probende, probende, probende, οἰσέρεια, ad quem Clytaemnestra dicit: ὄναρ δίακεις, εἴρη κλασθαισὶς δὲ ἄσπερ κίον, μίριμναν ἄποσ' ἐκλιπῶν πένυ. Per somnum insidiatoris feram, clangisque tanquam Canis curam laboris nunquam relinquent. Caro: Dum vigilat sperans, per somnum cernit id ipsam.

vi. 28. Πολιμισθήρι] Glossae: Equiria. Ovidius 2 Fast. 172. Marisque citi junctis curribus urget equos. Ex vero possum permanisti Equiria nomen. Etiam bellator Equus dicitur πολμισθήρι. Synesius Epist. 40. ἐν αἰδ' ὅτι μάλλον ἐστὶ, κινητικὸς ἢ ἄλλος ἰναγῶν, ἢ ἀνομιματικός, ἢ ἀνο-

λεμισθήρι.

vi. 29. Ἐμὲ πολλὰς ἐλαύνεις δρόμους] Euripides in Iphigenia Taurica vi. 80. διαδοχικῆς δὲ Ἐρινύων ἐλαυνόμεθα, δρόμους τε πολλὰς ἐξέπλησσα καμψίμων. Perpetuis furiarum vicibus agitabamur exules, extra sedes patriae, cursibusque multos perfeci flexuosos. Idem autem est δρόμους ἢ δρόμοις ἐλαυνόμεθα quod διαδοχικῶς ἐλαυνόμεθα. Idem in Oreste vi. 412. Οἱμοὶ διωγμῶν, οἷς ἐλαυνόμεν τάλας. Non persecutiones quibus exagitor miser. Sic ἐλαυνόμεθα συμφοραῖς apud Sophoclem, in Trachiniis vi. 1044. Noster in Equitibus vi. 383. οἷσις ἀριθμοῖσι με περιελαύνεις.

vi. 30. Ἐβῶ] Pro ἔβῶ Dorice. Euripides: τί χεῖρ' ἔβῶ δῆμα, teste Scholiaste.

vi. 32. Ἀπαγά] Xenophon in Oeconomico: ὁ πάλαι ἐξελίσσας τὸ ἴσασπον εἰκνυῖα ἀπαγά.

vi. 34. Τέκε] Subintelligitur ἕκαστα, ut supra vi. 22.

vi. 35. Ἐπέδ] Semper interrogacionibus adhibetur ab Aristophane. Vid. Not. ad vi. 818.

vi. 36. Στερεὶ τὴν νύχθ' ἄλατ] Amphius Comicus apud Athenaeum Lib. II. σφίρειθ' ἄλατ τὴν νύκτα.

ΣΤΡ. Δάκνη με δήμαρχος πει ἐκ τῶ φρωμάτων.

ΦΕΙΔ. Ἔασον, ὦ δαμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡ. Σὺ δ' ἐν κἀθαυδε. τὰ δὲ χρεῖα ταῦτ' ἰδὲ ὄν.

40 Εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπαντα τὴν σὴν πρέφει.

Φεῶ. Εἴθ' ὄφελ' ἢ περιμήσει ἀπολέας κακῶς,

Ἦπις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.

Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀχρῶν ἡδιστὸν βίβον,

Εὐρωπιῶν, ἀκόρητον, εἰκὴ κείμηνον,

45 Βρύων μελίτῃσι, ἢ περιβάτοις, ἢ τεμφύλοις.

Ἐπειτ' ἔγνημα Μεγακλῆος, ἢ Μεγακλῆος.

Ἀδελφιδῆν, ἀχρῶν ὄν, ἐξ ἄτετον,

Σεμνῆν, πεφύσσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

Ταῦτ' ὅτ' ἐγάμην, συγκεκλινομίην ἐγὼ,

50 Ὄζων πρυγῶς, πρῶσις, ἐλείων ἀεισῖας.

Ἦ δ' αὖ, μύρα, κρόκον, καταγλωπῖσμάτων,

Δαπάνης, λαφυγμῶν, Καλιάδος, Γενετυλλίδος.

Οὐ μὴν ἐρῶ γ', ἄς δερῶς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

Ἐγὼ δ' ἀν' αὐτῇ φοιμάτιον δεικνύς ποδῖ

55 Πρέφασον, ἔφασσον. ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.

ΘΕΡ. Ἐλαοιοὶ ἡμῖν ὄσκι ἔνετ' ὡς τῶ λύχνο.

ΣΤΡ. Οἴμοι, τί γὰρ μοι τὴν πύτλιν ἠπίες λύχνον;

Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάης. ΘΕΡ. Διατὶ δὴ κλαύσομαι;

ΣΤΡ. Ὅτι τὴν παχειῶν σιγίθεις. Ψευαλλίδων.

60 Μετὰ ταῦθ', ὅπως γὰρ ἐγένεθ' ὑδὸς ἔποισι,

Ἐμοὶ τε δὴ ἢ τῇ γυναικὶ τῇ γαβῆ,

Πεὶ τὸ νόμαλτον δὴ ταῦτ' ἐλοιδόρξυμεθα.

Ἦ μὲ γὰρ ἴππων περισιπθῆς περὶ τὸ νόμα,

Ἐάνθιππων, ἢ Χάειππων, ἢ Καλλιωπίδων.

Ἐγὼ

vf. 37. Δάκνη] Ex Scholiis: παρὶ δὲ, ὡς οἱ ἐλεγεῖς κείρις ἢ φύλλα· ὄνομα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι, ἐς ἔχον ἐπεχραζέειν πᾶσι ἀγνόμενας τὴν χρεῖσταν. Jocatur quasi diceret: Cimex aut pulax me mordet. Demarchi autem nominantur magistratus, quos oportebat pignus capere ab ingratiss debitoribus. Demarchus, sive cogitatio de Demarcho, quem metuo ne a me pignus sumat, mordet me, tanquam cimex aut pulex in lecto.

vf. 41. εἴθ' ὄφελ' ἢ] In Ranis vf. 1422. εἴθ' ὄφελ' ἢ ἄγχι μὴ διαπύσθαι σκῆθος. Quem verum ibi recitat Euripides ex Medea sua in principio. Imitatus autem est Aristophanes illum locum; nam ut ibi nutritrix, causas malorum Medeae alius reperit; ita hic Streptheados suorum ipsius: & utrobique causa malorum sunt Nuptiae; nisi quod, apud Euripidem Nuptiae Jasonis cum Creontis Filia, sunt proxima causa malorum Medeae: hic autem Nuptiae & conciliatrix earum sunt causa re-

motior Streptheadis malorum.

vf. 46. Μεγακλῆος] Illius Megacelis qui a Megacle Alcmæonis & Coesyrae filio genus ducebat.

vf. 48. ἐγκεκοισυρωμένην] Coesyrae moribus imbutam, a qua & originem trahebat. Infra vf. 801. Philippidem ex hac narum, dicit esse ἐκ γυναικῶν εὐπαιστῶν τῶ Κοισύρας: In Acharnensibus vf. 614. ὁ Κοισύρας, notante Scholiaste, est Megacles, & perstringitur a Comico tanquam qui aliquando pauper fuerit, dilapidatis nimirum paternis bonis. Itaque non sine causa Puellam ex Nobili familia, sed ad Paupertatem redacta, collocarunt Rustico diviti.

vf. 50. Ὄζων] Cum dicit: ὄζων πρυγῶς, πρῶσις & ὄζων (quae vox in sequente versu subauditur) μύρα; κρόκον, proprie loquitur utpote de rebus odorem habentibus; cum autem addit: καταγλωπῖσμάτων, δεικνύς &c. metaphoricè.

vf. 52. Καλιάδος, Γενετυλλίδος] Etiam in Lystram vf. 2.

STR. Mordet me tribunus aliquis e fragulis.

PH. Sine, ô bone, ut aliquantulum dormiam.

STR. Tu vero dormi; scito tamen, debita ista

40 In tuum caput omnia redundatura.

Heu! utinam pronuba illa male periisset pessimis modis,

Quae me impulit ut matrem tuam ducerem.

Mihi enim rustica vita erat suavissima,

Squalida, incomta, negligenter abjecta,

45 Redundans apibus, & ovibus, & fracibus.

Post uxorem duxi Megaclis, Megaclis Filii,

Ex sorore neptem, ipse rusticus, hanc ex urbe,

Magnificam, luxuriosam, nobilem, a Coesyra genus ducentem.

Hanc cum uxorem ducerem, una accumbebam, ego quidem

50 Olens fecem vini, ficus, lanarum copiam;

Illa vero unguentum, crocum, basia lasciva,

Sumtus, ingurgitationem, Coliadem & Genetyllidem Venerem.

Non equidem dicam otiosam eam fuisse, sed (ισπάθα) erat prodiga.

Ego autem ei pallium ostendens istud

55 Hoc praetextu utens, dicebam: ô mulier valde (σπαθάς) prodiga es,

SER. Oleum nobis non inest in lucerna.

STR. Eheu! cur mihi illam bibulam accendisti lucernam?

Huc accede, ut plores. SER. Cur plorem?

STR. Quia crassa ellychnia indidisti.

60 Post haec, cum nobis natus jam esset filius iste,

Mihi scilicet & bonae illi mulieri,

De nomine primum tales rixae inter nos ortae sunt;

Ipsa quidem (ἰσπών) equum addebat nomini,

Xanthippum eum vocans aut Charippum, aut Callippidem;

Ego

vf. 2. conjunxit haec nomina: ἡ 'αὐτὸ Καλλιδο' ἢ 'ς Γενε-
τελλίδος. Ubi vide Notam.

vf. 53. 'ὄς ἀργός ἐν] Pro ἀργὸν Attice. Epicrates

Comicus apud Athenaeum Lib. XIII. p. 570. B. ἀπὸ
δὲ Λαίης ἀργός ἐστὶ καὶ ἀργός. Alexis apud eundem Lib.

XIV. p. 642. D. καὶ ἀργός ἔχειν μνηστικῶς τὰς εἰσδη-
σίας pro ἀργός. Sophocles Philoctete vf. 97. γλασ-

σαν μὲν ἀργόν, καὶ εἰς εἶχον ἐργάτην. Lucianus de
Gymnasticis: ἡ σπουδαία ἀργὸν καὶ λευκὴν. Ex notis

Kusteri. Ceterum magis analogicum est ἀργός quam
ἀργά, quia est compositum in es, quae sunt com-

munia.

vf. 55. 'Ὁ γόνυ λαν σπαθάς] Aristaeus Lib. II.

Epist. 12. ἐγὼ δὲ Σοματίαν αὐτῆς δεῖναυς, ὡς ἂν τύχα
φερω, καμικὰς τὴν ἄστυν ἰσπανίλομα, φάσκων, ὃ γόν-

υὶ λαν σπαθάς. Ceterum locus huius loci latet in am-
biguitate vocis σπαθάς, quae tam texere vel telam spatia

densare, quam dilapidare & prodigere significat. Ex notis
Kusteri.

vf. 56. 'Ἐλαιον] In Avibus vf. 1588. ἔλαιον ἐν ἕνιστι ἐν
τῇ λυκίθῳ.

vf. 57. Τὸν σότην ἥσπερ λύχον] Lucernam quae mul-

tum olei bibit propter crassa ellychnia. Lucianus dixit

ex contrario, sticulosum ellychnium, cui non satis olei

affunditur: σπρὸς ἀμυρόν τι καὶ μικροῖσι λυκίθῳ, καὶ
διελκλῆτον Στυλλίδιον ἐπαργουμένῳ ἰάσας τοῖς πύλαις πρὸς

obscuram quandam & oris angustam lucernulam, ac sticulosum
ellychnium, finens eum invigilare usuris in Timone.

vf. 61. Τῇ ἀγαθῇ] Ironice, ut supra vf. 8. ὃ χρῆσθε
ἰσπών νεανίας.

vf. 64. Ξανθίππων] Ex familia illa, unde erat haec
muliercula, duxerat Xanthippus uxorem Agariten filiam

Megaclis III. si primum numeres Alcmaeonis Patrem,
ex quo connubio natus est Pericles: inde petitum no-

- 65 Ἐγὼ δὲ ἔπαπται πθέμιω Φειδωνίδι.
 Τέως μὲν ἐν κλειόμεθ' εἶτα τῷ χροῶ
 Κοινῇ ξυνέβημεν, καθέμεθα Φειδιππίδω.
 Τῆτον τ' ἕν λαμβάνωσ' ἐκοιζέτο.
 Ὅταν σὺ μέγας ἀν' ἄγρ' ἐλαύνης παρὲς πόλιν,
 70 Ὡσπερ Μεγακλῆς ξυστὶδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφλω,
 Ὅταν μὲν ἐν ταῖς αἴγας ἐκ' ἔφελίως,
 Ὡσπερ ὁ πατὴρ σε διφθέραν ἐμμενέει.
 Ἄλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς ἔδεν λόγους,
 Ἄλλ' ἵππερόν μιν κατέχευε τ' ἄρημαίτων.
 75 Νυῦν ἐν ὄλλω τ' νύκτα φροντίζων, ὁδὸν
 Μίαν εὐρὸν ἀτραπὸν δαυμοίως ὑπερφυῶ,
 Ἦν, ἢν ἀναπέσω τρετοῖ, σωθήσομαι.
 Ἄλλ' ἐξεγαῖρα φῶτον αὐτὸν βύλομαι.
 Πῶς δὴτ' αἰ ἦδ' αὐτὸν ἐπεγείραμι; πῶς;
 80 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον. ΦΕΙΔ. Τί, ὦ πάτερ.
 ΣΤΡ. Κῦσόν με, καὶ τιὸ χεῖρα δὸς τιὸ δεξιάν.
 ΦΕΙΔ. Ἴδὲ, τί ἐστίν. ΣΤΡ. Εἰπέ μοι, Φιλεῖς ἐμέ;
 ΦΕΙΔ. Νῆ τ' Ποσειδῶ τρετοῖ τ' Ἴππειον.
 ΣΤΡ. Μὴ μοι γὰρ τῆτον μηδαμῶς τ' Ἴππειον.
 85 Οὐτ' ἔγωγε οὐδὲν αἰπὸς μοι τ' κακῶν.
 Ἄλλ' εἴπερ ἐκ' τ' καρδίας μ' ὄντως Φιλεῖς,
 Ὡ παῖ, πῆθοδ. ΦΕΙΔ. Τί ἐν πῆθμῃ δῆτά σοι.
 ΣΤΡ. Ἐκφρεφον ὡς τάχιστα τὸς σαυῖα πρόπυς,
 Καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἀπὸ ἐγὼ παρανέσω.
 90 ΦΕΙΔ. Λέγε δὴ, τί κελθῆεις. ΣΤΡ. Καὶ πῆσις; ΦΕΙΔ. Πείσομαι.
 Νῆ τ' Διόνυσον. ΣΤΡ. Δεῦρό νυν γ' ἀπὸ βλεπε.
 Ὅρας τὸ θύειον τῆτο καὶ τῆκίδιον;
 ΦΕΙΔ. Ὅρα· τί ἐν τῆτ' ἐστὶν ἔπειν, ὦ πάτερ.
 ΣΤΡ. Ψυχὸν σοφῶν τῆτ' ἐστὶ φροντισέλιον.
 95 Ἐνταῦθ' ἀνοικῶσ' ἄνδρες, οἱ τ' εἰσάγον

Λέ-

men volebat indere Filio suo, hoc omine forte, ut ipsa etiam olim fiat Periclis alicujus avia. De hac familia videndus Herodotus in Eratone. Erat & alius Xanthippus Periclis filius.

vf. 65. Τῷ παπται] Intelligendus est avus pueri; nam ipse Strepsiades erat Φειδωνῶν ὡς ut dicit infra vf. 134.

vf. 66. Τῷ χροῶ] Euripides in Medea vf. 1220. χροῶ δ' ἀπίστ' tandem abscessit. Idem in Hercule Furto vf. 607. χροῶ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀντικεινῶν μυχῶν tandem autem ascendens ex sole earentibus recessibus.

vf. 70. Ζουσί;] Hesychius dicit, secundum quosdam, esse tenue vestem παρὰ τὸ ζῶειν a verbo ζῶειν radere. Itaque ralla possit dici Latine; nam & Plautus in Epidico videtur opponere tunicam rallam & tunicam spirsam: & ralla similiter a rado videtur dicta esse. Occurrit iterum in Lystrata vf. 1194.

vf. 71. Φελλεῖς;] Mons in Aetia, teste Stephano Byz. & Scholiaste Comici ad Acharn. vf. 71.

vf. 72. Διφθέραν ἐμμενέει] In Ecclef. vf. 80. τὸν τῷ πανόπῳ διφθέραν ἐμμενέει. Est autem ἐνάπιον μὲν διφθέραν Cilicium apud mibi, sive cilicium induo. In Ranis vf.

- 65 Ego autem avi imponebam ei nomēn, Phidonidem *appellans*.
 Haecenus itaque disceptabamus: post interposito tempore
 Convenit inter nos, & indidimus ei nomēn Phidippidis.
 Hunc filium manibus tenens blande alloquebatur:
 Quando tu grandiusculus factus currum agitabis versus urbem,
 70 Ut Megacles, purpurea veste amictus; ego autem dicebam:
 Imo potius quando tu capras *agitabis* e Phelleo,
 Ut pater tuus rhenone indutus.
 Sed meis verbis non paruit,
 Verum opibus meis offudit morbum equestrem, *consumsit eas in alendos equos*.
 75 Nunc autem tota nocte cogitans, viae
 Unam rationem inveni admirabiliter excellentem,
 Quam si huic persuaserō, salvus ero.
 Verum excitare prius ipsum volo.
 Quomodo ergo eum quam mollissime excitem? quomodo?
 80 Phidippides, Phidippidule. PH. Quid est mi Pater?
 STR. Osculare me & manum cedō dexteram.
 PH. En! quid est? STR. Dic mihi, amas me?
 PH. Juro tibi Neptunum hunc equestrem.
 STR. Nequaquam mihi per equestrem juraveris;
 85 Iste enim Deus est mihi causa malorum.
 Verum si me corde revera amas,
 O fili, obtempera. PH. Quid ergo obtemperem tibi?
 STR. Immuta quam ocys mores tuos,
 Et abi ut discas quae ego jubebo.
 90 PH. Dic jam quid jubeas. STR. Sed quid? obsequeris? PH. Obsequar,
 Per Bacchum juro. STR. Huc nunc specta,
 Viden' ostiolum hoc & domunculam?
 PH. Video: quid itaque est hoc, dic verum, ô Pater?
 STR. Animarum sapientum haec est schola.
 95 Hic habitant viri, qui coelum esse

Furnum

vf. 428. ἐν μὲν αὖ ἐν τῷ αὐτῷ in Avibus vf. 1250. ἐν μὲν αὖ ἐν τῷ αὐτῷ.

vf. 75. Ὅλον τὴν οὐρανὸν ἐκτρέφω] In Equilibus vf. 1285. ἢ πολλὰ κῆρι ἐκτρέφω ἐν τῷ αὐτῷ. Vide in Ranis vf. 956.

vf. 83. Ποσειδῶν ἢ Ἰσάριον] In Equilibus vf. 547. Ἰσάριον ἀναξ Πόσειδον, ὃ γαλακτοῦσαν Ἰσάριον κτλ. καὶ χρευσισμῶς ἀνδρῶν. Ubi vide notata. Videri etiam possunt quae ad Plutum notavi vf. 396.

vf. 91. Δεῦρ' ἐν ἀπόδοσις] In Theophrast. vf. 25.

βαδίζε δὲ καὶ πρὸς τὸν αὐτῷ —

vf. 92. Ὅπως τὸ εὐρεῖν τῶν] In Theophrast. vf. 26. eadem verba.

vf. 95. Ἐστὰς ἐν τῷ αὐτῷ] In Theophrast. vf. 29. ἐστὰς ἄγαν ὁ κλεινὸς οἶκός τυχόντι.

Ibid. Τὸν ἄριστον λέγοντες] Pro πρὸς τὸ ἄριστον λέγοντες. Vide notata ad Plutum vf. 55.

vf. 96. Ἦε ἐστὶ πηλὸς] In Avibus vf. 1001. Meton dicit Aërem habere speciem fornacis: αὐτὴν γὰρ ἢ ἀπὸ ἐστὶ τὴν ἰδίαν ἐλθὲ καὶ πηλὸν μάστιγα.

- Λέγοντες ἀναπείθουσι, ὡς ἔστι πνιγθὺς,
 Κάστι οὐδὲ ἡμᾶς ἔστ' ἡμεῖς δ' ἀνδρακες.
 Οὗτοι διδάσκουσ', ἀγέλιον ἴω' πῖς διδάσ,
 Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κα' δίκαια.
- 100 ΦΕΙΔ. Εἰσὶν δ' ἐπὶ πνῆς; ΣΤΡ. Οὐκ οἶδ' ἀκεῖβῶς τ' ἐνομα.
 Μερμυροφροντισαί, χαλοί τε κα' γαθοί.
 ΦΕΙΔ. Αἰετοί. πόνηροί γ', οἶδα. τῆς ἀλαζόνας,
 Τῆς ἀχειωῆνας, τῆς ἀνυποδῆτης λέγεις,
 Ὃν ὁ κεκοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαυριφῶν.
- 105 ΣΤΡ. Ἡ, ἦ, σίωπα· μηδὲν εἴπης νήπιον.
 Ἄμ' εἴ π' κίδη τ' πατρῶων ἀλφίτων,
 Τέτων γανῶ μοι, χασαίμων τ' ἰπτικίω.
 ΦΕΙΔ. Οὐκ ἀν' μα' τ' Διόνυσον, εἰ δοῖς γέ μοι
 Τῆς Φασαιῆς, ἔς τρέφῃ Λεωγόρας.
- 110 ΣΤΡ. Ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
 Ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕΙΔ. Καὶ τί σοι μαθήσομαι;
 ΣΤΡ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς Φασὶν ἄμφω τὸ λόγῳ,
 Τὸν κρείττον' ὅς πῖς ὄβρι, καὶ τ' ἡτίονα.
 Τέτων τ' ἕτερον τοῖν λόγῳ, τ' ἡύουα,
- 115 Νικᾶν λέγοντα Φασὶ τὰ δικάτωτα.
 Ἦν ἐν μαθῆς μοι τ' ἀδίκον τέτων λόγῳ,

A

vf. 97. Κάστι περὶ ἡμᾶς ἔστ'] Euripides, Philo-
 sophus scenicus, in Bacchis vf. 292. τὴν χθὲν ἰγυαλλο-
 μίτη αἰθέρῳ. Aetheris terram ambitu suo cingentis.

Ibid. Ἀνδρακες] In Editione Farrei est ἀνδρακες;
 quae etiam non sit vox bona, tamen non omnino de-
 beret rejici; ponit enim forte ἀνδρακες dixisse, voce
 corrupta, ut simul intelligantur ἀνδρες homines, qui
 sunt sub coelo; & ἀνδρακες carbones, qui sunt in for-
 nace. Coelum autem fornaci esse simile dicit. Sic
 etiam in Lystrata vf. 342. eadem Editio habet ἀνδρα-
 κεύειν pro ἀνδρακεύειν, ubi itidem data opera videtur
 fecisse Comicus confusionem harum vocum; nam mu-
 lieres ibi referunt viros dixisse: ὡς καὶ ἀνδρακεύειν τὰς
 γυναῖκας πυρὶ igne cogendas esse ut vadeant ad viros,
 aut misceantur viris, aut sentiant cum viris: Ubi minus
 attentus auditor putaret: in carbones redigendas esse igni,
 ut ipsae etiam mulieres putabant. Sic etiam in Pace
 vf. 414. finxit vocem corruptam ἀματωαίως in qua
 & vox ἀμα latet, & ἀματωαία, ut significet vitiosam
 currus agitationem. Vide quae notavi ad Acharn. vf.
 56.

vf. 98. Ἀγέλιον ἴω' πῖς διδάσ] Sophistae ἐρασιχρήμα-
 τοι, non nisi pro pecunia docebant illam artem, qua
 quis dicendo quidlibet posset perficere: quae dicitur
 Rhetorica, & ars persuadendi; cuius maximam esse
 potentiam in rebus humanis Hecuba dicit apud Euri-
 pidem: ac proinde operae pretium esse, ut quis ante
 omnia eam addiscat, sumptibus non parcens, in cogno-
 mini dramate vf. 803. τί δὲτα θνητοὶ τάλλα μὲν μα-
 θήματα μοχθεύειν ὡς καὶ πάντα, καὶ μαστεύειν. Πει-

θῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνον, ἰδὲν τι μᾶλλον ἐς
 τέλη σπουδάζομεν, καὶ τὰς διδόντες μαθητῶν ἢ ἴ πο-
 τε πείθειν ἢ τις βέλτερο, τυγχάνειν θ' ἅμα. Curram
 nos mortales, circa ceteras artes laboramus cunctas, &
 eas quaerimus; suadela autem, quae regina est inter ho-
 mines sola, non magis studemus praeter ceteris, mercedem
 dantes, ut discere possimus; & liceat aliquando persuadere,
 quae quis voluerit, & simul assequi.

vf. 101. Μερμυροφροντισαί] Euripides Philosophos vo-
 cat μερμυροφροντισαί in Medea vf. 1223. Quos ibi no-
 tat, quia statuunt aliquam beatitudinem in hac vita,
 sive summum bonum: Τὰ θνητὰ δ' εἰν πρῶτον ἡγεμε-
 σιάν· εἰδ' ἂν τούτων ἐπιποιμὴ τὰς σαρὰς βροτῶν δοκυντας
 εἶναι, καὶ μερμυροφροντισαί, τῆς μετρίστην μαρίαν ὁ-
 φλιεσκάν· Ὁνητῶν γὰρ ἰδέαι ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ. Ὅλως δ'
 ἐπιμυροφροντισαί, εὐτυχιστέρος ἄλλα γένοιτ' ἂν ἄλλῳ· εὐδαίμων
 δ' ἂν εἴη. Non nunc primum est, cum res mortalium umbram
 esse dixi: neque trepidans dixerim: illos homines, qui sapien-
 tes putantur esse, & cultores evulitionis, maximae stulti-
 tiae esse obnoxios; Nemo enim mortalium est beatus: Opibus
 quidem assuetibus, alius alio potest esse felicior; non au-
 tem beatus. Componitur autem μερμυροφροντισαί ex μέ-
 ριμυρα & φροντισαί· posterior vox significat studiosum
 & philosophum, & occurrit infra vf. 453. & vf. 1038.
 prior, curam & studium philosophicum, infra vf. 1407. γινώ-
 μαις δὲ λέπαις καὶ λόγοις ζῶναιμι, καὶ μερμυροφροντισαί.

vf. 103. Τὰς ἀχειωῆνας, τὰς ἀνυποδῆτης] Theocri-
 tus Idyllio XIV. vf. 6. ποικίλος πρῶτον τις ἀφικέτο Πυ-
 θαγορίσας ἄγροος, κάλυπτο δ' αὐτὸς. Talis nuper quidam
 venit Pythagorista, pallidus, & discalceatus.
 ,, Epiit.

Furnum ut credant homines, eos verbis adducunt.

Idque esse circa nos: nos autem esse carbones.

Isti docent, si quis pecuniam det ipsis,

Quo pacto quis dicendo vincat & justam & injustam causam.

100 PH. Quinam vero sunt? STR. Non fatis novi nomen.

Sunt tamen viri boni meditationibus dediti.

STR. Au! miseri illi quidem; novi. Jactatores

Illos luridos & discalceatos dicis,

Quorum unus est perditus ille Socrates, itemque Chaerepho.

105 STR. Ah, ah! tace. nihil puerile dixeris.

Verum si qua te tangit cura paterni victus,

Fi mihi unus horum, & fac missam rem equestrem.

PH. Non facerem, ita me Bacchus amet, si dares mihi

Phasianos illos, quos alit Leogoras.

110 STR. Eja obsecro, hominum mihi charissime,

Abi, & te doceri sine. PH. Et quid tibi discam?

STR. Ajunt apud eos esse utrunque hunc sermonem,

Potior nempè & inferiorem.

Istorum sermonum alterum, hunc inferiorem

115 Ajunt vincere etiam si injustissima dicat.

Si itaque disceres mihi hunc injustum sermonem,

Quae-

Epist. 3. Ημεσδ τινες η εη τῆ Ποικίλν διατριβόντων
διουσιδόντων ηη εεροχράτων. Audivi aliquem ex illis
discalceatis & luridis, qui in porticu Poccila versantur.
Ex Notis Kusteri.

vf. 104. Σακράτης] Iste ergo est unus illorum, qui
nudis pedibus ambulat, & qui Rhetoricam docent.
Nudis pedibus eum ambulasse, etiam infra dicitur vf.
362. κἀνυσιδόντ' κακὰ πῶλλ' ἀνίχθ'. & ipse de se fa-
tetur Epistola VI. cum scribit: ὑποδύμασι παμπαν ἔ-
χρόμευ. Calcis non utor omnino. alii ex veteribus mul-
ti idem testantur, ut abunde ostensum a Viris Erudi-
tissimis; artem autem dicendi eum etiam docuisse ali-
quando, probat Vir Illustriss. Ezechiel Spanhemius ex
Laërt. p 91. & ex Xenophonte Memorabilium Cap. II.
§. 31.

vf. 106. Ἄλλ' εἴ τι κἀδ'] In Acharnensibus vf. 1027.
ἀλλ' εἴ τι κἀδ' ἀερίτη θυλασίη ὑπάλειπον &c.

vf. 107. Σχασάμεντ' τῶν ἰσπηκῶν] Synesius Epistola
128. τοῖς Φουκντίων κωπέσι διειλεγμῶν, χασάμεντ'
ἰσπηκῶν. Phycuntiorum remiges conveni, suspensa Equitatio-
ne. De verbo autem χασάμεντ' sive χασα, Scholiastes
adducit Euripidis locum, quem in Phoenissis invenio,
vf. 411. χασον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμὸν πνοῆς. Remitte
iraculentum vultum: & iracundiae status, ubi Scholia: κα-
τὰ πᾶσαν καρτίησον ἄνεσ' ἢ μεταφορὰ ἀπο τ' ἰρισσον-
των χασου γὰρ, πὲ ἰσπηκῶν τ' κωπῶν τὴν ἰριστίαν. Com-
pescite, sistite, remitte: metaphora a remigantibus: nam
χασου est ἰσπηκῶν ἰσπίδη, aut cobibere remigium ton-
surum, cum quo convenit & Comici Scholiastes: χασ-
ου γὰρ, τ' κωπῆλατῶνα εἴσησ τῶν κῶπῶν. Nam χασ-

ου est, remigantem sistere remum. Atque ita usurpavit
hoc verbum Pindarus, ut idem testatur: κῶπῶν ἴδῃ μοι
χασου remum nunc mihi cobibe: etiam Euripides in
Troadibus vf. 310. Σιμόντι δ' ἐπ' εἰρηίτα πλάτων ἰσπα-
σε ποικίλον. & ad pulchro fluentem Simeontem sistit re-
mum, id est, navem pontigradam; & Callimachus: οἱ μὲν
ἐπ' Ἰλλυρικίῳ πῶρον χασαίης ἰσπηκῶν. Illi quidem in Il-
lyrico mari sustentantes remos.

vf. 108. Εἰ δολὸς γὰρ μοι] Vid. ad Plutum vf. 925.

vf. 109. Αἰσώρας] Istum ventri deditum fuisse, te-
statur apud Scholiastem Plato Comicus, qui de eo,
& simul de Glauco, atque Morycho dicit. οἱ ζῆτε αἰσώ-
ρας, ἴδῃν ἐσθ' ὑμῶν. Qui jucunde vivitis, de nulla
re solliciti. Nempè hunc Leogoram cum talibus viris
conjunxit, quorum gulositatem non semel perstringit
Comicus noster; & junctam eorum mentionem facit in
Pace vf. 1008. Μορόχῳ, Τελίᾳ, Γλαυκίτῃ, ἄλλοις τῶν-
δαις πολλοῖς. Ceterum dum dicit, hunc Leogoram
Phasianos aluisse; galli utique Colchici intelligendi vi-
dentur, quos saginabat, ventri sacrificandos.

vf. 112. Ἄμειν τὰ λόγῳ] Hicocrates in Encomio He-
lenae, sub initium: δύο λόγοι παρ' ἑ αὐτῶν παραμύ-
των ἀνταρκῶν. Vide notata infra, vf. 389.

vf. 114. Τὴν ἠσάνα] Intelligit Sophisticam.

vf. 116. Ἦν δὲ μεθύει] In Vespis v. 1261. μεθύει
γ' ἀγ' ἐπὶ πολλὰς τ' λόγῳ, εἴπερ γ' ἀποτίσῃ μῦθον.
ἢν τι δρῶ κακῶν. Etiam hic in Nubibus infra, vf. 433.
Strephiades dicit se propterea velle discere Sophisti-
cam, ut elabi possit ex manibus creditorum: τὸ ἕμῶν
τῶν σφαιδιστῶν καὶ τῶν χεφῶν διολεσθῆναι.

Quaecunque nunc propter te debeo, istorum debitorum

Nihil quicquam ulli solverem, neque obolum.

PH. Non sane obtemperarem tibi. Neque enim sustinerem adspicere

120 Equites, si mihi color faciei esset corruptus.

STR. Non itaque amplius de meis edes, per Cererem juro,

Neque ipse, neque jugalis equus, neque Samphoras:

Sed exigam te domo in malam rem (ad corvos).

PH. Sed non patietur avunculus meus Megacles me

125 Esse sine equis. Sed ingrediar, te vero negligam.

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

STREPSIADES, DISCIPULUS, seu PUER SOCRATIS.

STR. Sed nec ego tamen, quamvis cecidi, jacebo.

Verum Diis invocatis, dabo me docendum

Ipfemet, & in scholam ibo.

Quomodo ergo, cum sim fenex & obliuofus & tardus,

130 Sermonum accuratorum subtilitates addifcam?

Eundum est. Quid multum tergiverfor,

Et non potius pulso fores? Puer, heus puer!

DISC. Faceffe hinc in malam rem! quis est, qui fores pultavit?

STR. Phidonis Filius Strepsiades Cicynniensis.

135 DISC. Indoctus utique es, qui tam valde

Inconfiderate fores calcitrafti,

Et cogitationem animo conceptam fecifti ut abortiret (velut abortum excuffifti.)

STR.

Latinae: *Scrupulum*, μέριμα, φρονίς, σκευδαλαμῶν. eadem: *Scrupulus*: σκευδαλαμῶν, φρονίς. Scholiales: σκευδαλαμῶν δὲ, λεπτολογία. ἀπὸ τῆς χειρὸς τῆς καλῆς. Nempe γλῶσσο, unde & Latinum *Scindo*. Vid. infra vl. 192. Occurrit & in *Ranis* vl. 829.
vl. 131. τί ταῦτ' ἔχων] In *Thesmoph.* vl. 480. τί ταῦτ' ἔχουσα κείνην αἰτιώμεθα; Ubi participium manente eodem sensu abesse potest; nam in *Acharnentibus* vl. 513. idem plane dicit omisso participio: τί ταῦτα τὴν Λακωνίαν ἀντιώμεθα; utitur autem libenter hoc participio, cum moram esse vult significare; in *Eccles.* vl. 1146. τί ὅλα διατρέβεις ἔχων; ib. vl. 850. ἐκὼν βαδίζω ὅλα. τί γὰρ ἔσται ἔχων; Hic in *Nubibus* vl. 509.

χρόνῳ. τί κρηδίζεις ἔχων πρὸς τὴν θύραν;
vl. 134. Κικονίαν] Infra, vl. 210. dicit Strepsiades καὶ τὰ Κικονίαις εἶσιν οἱ μὲν δημόται;
vl. 135. Οὐτάρι σφῆδρα] In *Pluto* vl. 1101. ἔτῳ. εἰπέ μοι, σὺ τὴν θύραν ἐκπολεῖς ὑπὸ τῆς σφῆδρας;
vl. 136. Τὴν θύραν λελακτικῆς] In *Ranis* vl. 38. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς Κενταυρίως ἐπάταξεν.
vl. 137. Ἐξήμελος] Socrates erat obstetricis filius; & dicere solebat, se quoque artem maternam exercere quodammodo, educentem foetus ingenii in cerebro conceptos; hinc iste studiosus increpat rusticum, quod nimio strepitu excussisset intus Philosophis contemplationem ex animo, quasi abortum aliquem.

Quaecunque nunc propter te debeo, istorum debitorum

Nihil quicquam ulli solverem, neque obolum.

PH. Non sane obtemperarem tibi. Neque enim sustinerem adspicere

120 Equites, si mihi color faciei esset corruptus.

STR. Non itaque amplius de meis edes, per Cererem juro,

Neque ipse, neque jugalis equus, neque Samphoras:

Sed exigam te domo in malam rem (ad corvos).

PH. Sed non patietur avunculus meus Megacles me

125 Esse sine equis. Sed ingrediar, te vero negligam.

SCENA SECUNDA.

Senarii Jambici.

STREPSIADES, DISCIPULUS, seu PUER SOCRATIS.

STR. Sed nec ego tamen, quamvis cecidi, jacebo.

Verum Diis invocatis, dabo me docendum

Ipfemet, & in scholam ibo.

Quomodo ergo, cum sim fenex & obliuofus & tardus,

130 Sermonum accuratorum subtilitates addifcam?

Eundum est. Quid multum tergiverfor,

Et non potius pulto fores? Puer, heus puer!

DISC. Faceffe hinc in malam rem! quis est, qui fores pultavit?

STR. Phidonis Filius Strepsiades Cicynniensis.

135 DISC. Indoctus utique es, qui tam valde

Inconfiderate fores calcitrafti,

Et cogitationem animo conceptam fecifti ut abortiret (velut abortum excuffifti.)

STR.

Latinae: Scrupulum, μίριμα, φρονίς, σκινδάλαμ. eadem: Scrupulus: σκινδάλαμ, φρονίς. Scholiaftes: σκινδάλαμ δέ, λεπτολογία. ἀπό τῆς χειρὸς τῆς καλῆς. Nempe ἡλῶ, unde & Latinum Scindo. Vid. infra vl. 192. Occurrit & in Ranis vl. 829.
vl. 131. τί ταῦτ' ἔχων] In Thesmoph. vl. 480. τί ταῦτ' ἔχουσα κείνην αἰτιώμεθα; Ubi participium manente eodem fenfu abesse potest; nam in Acharnenſibus vl. 513. idem plane dicit omiſſo participio: τί ταῦτα τῆς Λακωνίας ἀντιώμεθα; utitur autem libenter hoc participio, cum moram eſſe vult ſignificare; in Ecclef. vl. 1146. τί πάντα διατριβῆς ἔχων; ib. vl. 850. ἐκὼν βαδίζω πάντα. τί γὰρ ἔσται ἔχων; Hic in Nubibus vl. 509.

χρόν' τί κοπιῶντις ἔχων περὶ τὴν θύραν;
vl. 134. Κικονίαν] Infra, vl. 210. dicit Strepsiades καὶ τὰ Κικονίαις εἶσιν οἱ μὲν δημόται;
vl. 135. Οὐτάρι σφῆδρα] In Pluto vl. 1101. ἔτ' εἰπέ μοι, σὺ τὴν θύραν ἐποπτεῖς ὑπὸ τῆς σφῆδρας;
vl. 136. Τὴν θύραν λελακτικῆς] In Ranis vl. 38. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς Κενταυριῶς ἐβόησεν.
vl. 137. Ἐξήμελιος] Socrates erat obſetricis filius; & dicere ſolebat, ſe quoque artem maternam exercere quodammodo, educentem foetus ingenii in cerebro conceptos; hinc iſte ſtudioſus increpat ruſticum, quod nimio ſtrepitu excuſſiſſet intus Philoſophis contemplationem ex animo, quaſi abortum aliquem.

- ΣΤΡ. Σύγγραφί μοι· τιλῶ γ' οἰκῶ τ' ἀγρῶν.
 'ΑΜ' εἶπέ μοι τὸ περᾶγμα τ' ἔξημελωιδρον.
 140 ΜΑΘ. 'ΑΜ' ἔθέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
 ΣΤΡ. Λέγε νῦν ἐμοὶ θάρρᾶν. ἐγὼ γ' ἔποσι
 'Ἦκω μαθητὴς εἰς τὸ Φροντιστήριον.
 ΜΑΘ. Λέξω· νομίσαι δέ σε ταῦτα ληρὴ μυστήρια·
 'Ανήρετ' ἄξι Χαυρεφῶντα Σωκράτης,
 145 Ψύλλαν ὀπίσσω ἄλλοιτο τὰς αὐτῆς πόδας.
 Δακῦσα γ' ἔχου Χαυρεφῶντα τ' ὄφρυϊ,
 'Ἐπὶ τ' κεφαλῇ ἔχου Σωκράτης ἀφήλατο,
 ΣΤΡ. Πῶς δῆτα τὸτ' ἐμέτησε; ΜΑΘ. Δεξιότατα.
 Κηρὸν ἀφαιήξας, εἶτα τ' ψύλλαν λαβῶν,
 150 'Ἐνέβαλεν εἰς τ' κηρὸν αὐτῆς τὰ πίδα·
 Κατὰ φυγίση φειέφουσαν περσικῆ.
 Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρε τὸ χεῖρον.
 ΣΤΡ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τ' λεπτότητι τ' Φρεναῖ.
 ΜΑΘ. Τί δῆτ' αἶ, ἔπερον εἰ πύθοιο Σωκράτης
 155 Φρόνισμα; ΣΤΡ. Ποῖον; ἀντιβολῶ κἀτειπέ μοι.
 ΜΑΘ. 'Ανήρετ' αὐτὸν Χαυρεφῶν ὁ Σφήτις,
 'Ὅποτερα τὴν γνώμην ἔχει· τὰς ἐμπίδας
 Κατὰ τὸ σῶμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τὸ τέρροπύγιον.
 ΣΤΡ. Τί δῆτ' ἐκεῖν εἶπε περὶ τ' ἐμπίδων;
 160 ΜΑΘ. 'Ἐφασκεν εἶναυ τέντερον τ' ἐμπίδων
 Σπενόν· ἀφαιήξας δ' ὄληται αὐτῆ, τ' πινυῖ
 Βία βαδίζων ἀπὸ τέρροπυγίς·
 'Ἐπειτα κοῖλον περὶ τειφ περσικέιδρον
 Τὸν φρωκλὸν ἵχειν ὑπὸ βίας ἔπιπύματι.
 165 ΣΤΡ. Σάλπιγγ' ὁ φρωκλὸς ἔστιν ἄρα τ' ἐμπίδων.
 ὦ τεισμακάει τ' διεπτερβύματι.
 Ἦ ῥαδίως φθίγων αἶν ἀποφύγοι δίκην,

'Ος

vl. 138. Τιλῶ γὰρ οἰκῶ τ' ἀγρῶν] Rustici plerumque sunt rustici & rudes; unde & Hector, in Rheto Euripidis vl. 266. ad rusticum minus oportuno tempore, ut videbatur, venientem, dicit: ἢ πολλὰ ἀγροῦσαι σκαλιὰ πρόσκειται φρενί· Profecio multa ruditas inest animis rusticorum.

vl. 143. Μυστήρια] Aristocretus Lib. II. Epist. 5. Μυστήρια σοι ταῦτα γεγραφέα· Haec ad te scripta sunt tanquam arcanis quaedam. Aelianus Epistola I. ταῦτά σοι, περὶ τὰ Πανος, μυστήρια τὰ μεγάλα ἔγω· Per Pana obsecro, ut haec tibi sint magna illa mysteria.

vl. 145. Ψύλλαν ὀπίσσω ἄλλοιτο] Ad hunc locum Aristophanis procul dubio respexit Lucianus Tom. I.

p. 18. Edit. Amstel. ἄρα μὲν ἀεροβατῆρας δεικνύσας, καὶ νεύσας ξυνοῦσας· ἀρα δὲ φυλλῶν πινύματα διαμετρήσας &c. Item in Philopatriade p. 770. σίγα τὰ νεύσας, καὶ τὰ σιγῆς ἀρα· ἐν ἑσθ' ἄρα μετρεῖν τὰ φυλλῶν ἴχνη. Et Xenophon in Sympot. p. 892. E. ubi Syracusanus sic ad Socratem: ταῦτα μὲν ἔα· ἀλλ' εἶπέ μοι, πῶς φυλλὰ πόδας ἐμὰ ἀπέχθ' ταῦτα γὰρ σε φασὶ γεμετερεῖν. Kusterus.

vl. 147. 'Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀφήλατο] Athenaeus Lib. XI. p. 507. commemorat Socratis quoddam insomnium de Platone: δοκίμ γὰρ ἔην Πλάτωνα κερῶν γεόμενον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν με ἀναπνέσαντα, τὸ φασικὸν με κατακαρῆσθαι· Dixit enim Socrates: Plato mihi visus est in car-

- STR. Ignosce mihi: procul enim hinc habita ruri.
Sed dic mihi, quisnam ille sit abortus? (quidnam illud sit quod excussum est)
- 140 DISC. Sed fas non est haec cuiquam dicere nisi discipulis.
STR. Mihi dic ergo audacter: ego enim ipse
Venio in scholam discipulus.
DISC. Dicam. sed te oportet habere ista pro mysteriis:
Modo interrogabat Chaerephontem Socrates,
- 145 Pulex quot pedes suos ipsius saltaret?
Cum enim momordisset Chaerephontis supercilium,
In caput Socratis inde saltavit.
STR. Quomodo ergo istud metiebatur? DISC. Scite admodum.
Cera liquefacta, deinde pulice prehensio,
- 150 Immerfit in ceram pedes ejus:
Post, refrigerato adnatae sunt crepidae Perficae.
His detractis dimetiebatur locum.
STR. O rex Jupiter, quanta subtilitas mentis!
DISC. Quid vero, si aliud Socratis audias
155 Inventum? STR. Quale? obsecro dic mihi.
DISC. Interrogabat ipsum Chaerepho Sphettius,
Utrum putaret culices
Ore canere, an vero podice?
STR. Quidnam igitur ille dicebat de culice?
- 160 DISC. Intestinum culicis ajebat esse
Angustum. per illud autem tam tenue, flatum
Vi pergere versus podicem,
Deinde angusto intestino adjacentem cavum
Podicem sonare vi flatus.
- 165 STR. Tuba itaque est podex culicum.
O ter beatus ob explicatam intestini naturam!
Facile certe reus absolvetur,

Qui

cornicem mutatus, assultare capiti meo, & calvitium meam
scarificare. Nempe quia calvus erat Socrates, & Chaerepho
hirsuta habebat supercilia, Comicus ridiculi
causa, istum saltum pulicis commentus est: & prae-
terea vult traducere inanes & futiles nugae Philoso-
p. orum.

vl. 154. Τι δὲτ' ἄν] Sic & in Lystrata vl. 402. τι
δὲτ' ἄν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τὰνδ' ἔδωκε;

vl. 156. Χαίρετ' ὁ Σφῆτις] Strepsiades Cicynniensis
est tribulis Chaerephontis Sphettii; nam Cicynna &
Sphettus erant ambo pagi Acamantidis tribus. Scholia-
stes ad vl. 134. Κικυννίδες ἀπὸ δῆμου τ' Ἀκαμαντίδ'.

πολλὴ κινδύνα. Stephanus Byz. Σφῆτις δῆμος Ἀκαμαν-
τίδ' ἔφη. Scholiastes Comici ad hunc 156. versum.
Σφῆτις ἀπὸ δῆμου τ' Ἀκαμαντίδ' ἔφη.

vl. 163. Κόλλοι πρὸς σπῆ] Oratio est supplenda hoc
modo: κοίλον τ' πρὸς σπῆ τὸ σπῆτις nam am-
pliozem vult esse podicem contiguo intestino, ut fiat
quasi tuba.

vl. 165. Σάλπιγγ'] Homerus in Batrachomyomachia:
καὶ τῆτε κινάπτει μυχθλας σάλπιγγας ἔχουσας, δεινὸν ἔ-
σθηπιδον πολέμου κτύπον. Aique tunc culices magnas tu-
bas habentes, horribilis belli strepitus signum dederunt clau-
gore tubarum.

Ὅστις δίοιθε τῆντερον τ' ἐμπιδῶ.

ΜΑΘ. Πρώτω δέ γε γνάμνω μεγάλω ἀφῆρθη
170 Ὑπ' ἀσκαλαβώτε. ΣΤΡ. Τίνα τρόπον; κείτιπέ μοι.

ΜΑΘ. Ζητῶν αὐτῶ τ' σελήνης τὰς ὁδούς,
Καὶ τὰς ἀειφορέας, εἴτ' ἄνω κεχηνότῳ,
Ἄπο τ' ὄροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχευεν.

ΣΤΡ. Ἡδῶ γαλεώτη καταχέσαντι Σακράτης.

175 ΜΑΘ. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δειπνὸν ὄσκι μὲ ἐσπέρας.

ΣΤΡ. Εἶεν. τί ἐν ὧσ' ἀλφίτ' ἐπαλαμήσατο;

ΜΑΘ. Κατὰ τ' τραπέζης καταπίσας λεπίλω τέφραν,
Κάμψας ἰερίσιον, εἴτα ἀβήτιω λαβῶν,
Ἐκ τ' παλαίφρας φοιμάτιον ὑφείλετο.

180 ΣΤΡ. Τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλιῶ θουμάζομεν;

Ἄνοιγ', ἀνοιγ' ἀνύσας τὸ Φροισπήσιον,

Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σακράτη.

Μαθηπῶ γάρ. ἀλλ' ἀνοίγε τ' ἴδου.

ὦ Ἡράκλειε. ταυτί ποδαπὰ τὰ θηρία;

185 ΜΑΘ. Τί ἐθαύμασας; τῶ σοι δοκῶσιν εἰσκήναυ;

ΣΤΡ. Τοῖς ἐκ Πύλας ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.

Ἄταρ τί ποτ' ἐς τ' γλῶ βλέπουσιν ἑτοῖ;

ΜΑΘ. Ζητῶσιν ἑτοῖ τὰ χε' γῆς. ΣΤΡ. Βολβὸς ἄρα

Ζητῶσι; μὴ μὲ τῆτόγε Φροντίζετε.

190 Ἐγὼ γ' εἶδ', ἢ εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

Τί γ' οἶδε δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

ΜΑΘ. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφάσιν ὑπὸ τ' Τάστειρον.

ΣΤΡ. Τί δῆτ' ὁ φρωκὸς ἐς τ' ἔρανὸν βλέπει;

ΜΑΘ. Αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀφροισμῶν διδάσκει.

195 Ἄμ' εἶσθ', ἴνα μὴ κενῶ ἡμῖν ὄπιτι χη.

ΣΤΡ. Μήπω γε, μήπω γ'. ἀλλ' ὄπιμειάντων, ἴνα

Αὐ-

vf. 171. Τῆς σελήνης τὰς ὁδούς] Infra vf. 1510. καὶ τ' σελήνης ἐσκοπίσθε τὴν ἄστρον.

vf. 176. Πρὸς τ' ἀλφίτα] Infra vf. 647. τί δέ μ' ἀρελῶσιν οἱ ἑυθμὸι πρὸς τὰ λφίτα;

vf. 178. Διαβήτιον] Meton Geometra dicit in Avibus vf. 1002. προσθεῖε ἐν ἑγὼ τ' κατὸν ἀνάθειν τετοῖ τ' Κάμψας ἰερίσιον διαβήτιον &c.

vf. 179. Φοιμάτιον ὑφείλετο] Satis acerba infectatio; si quidem Socrates Philosophus, non vulgarem alias gravitatem prae se ferens, in Palaestra, ubi pueri exercentur nudi, vestem furatus est. Comicus autem noster hic etiam videtur, ut alibi saepe, secutus Eupolin, qui & ipse furantem introduxit Socratem, ut testatur scholiastes ad vf. 96. citans etiam Eupolidis verba: δεξάμινος δὲ Σακράτης τὴν ἐπίδειξιν Στροισήφου εἰσοχῶν ἔλασεν.

vf. 180. Τὸν Θαλιῶ] Plautus in Captivis Act. II. Sc. II. vf. 24. Eugevae! Tivalem talento non emam Millefium; nam ad huius sapientiam ille nimius nugator fuit. Contra, Avibus vf. 1010. ille, qui se simulat admirari sapientiam Metonis, dicit: ἀνθρώπος Θαλιῶ.

vf. 183. Μαθηπῶ] Est verbum desiderii. Synesius Epist. 103. καὶ τίσιν ἀπὸ τῆς ἰδοῦς τις εἶνα; καὶ τὴν γε φύσιν ἐμακάριζον, καὶ ἐμαθηπῶν πολλοί. Et quibusdam hominibus videbatur ille hanc ob causam vir esse, & beatum eum praedicabant propter tale ingenium, & cupiebant ab eo discere. tale est φροῦν. Sophocles in Philoctete vf. 1205. φροῦ φροῦ νόος ἴδου. Ubi Scholia: θανατοῖα θανάτου ἐπιθυμῶν. ἐπιθυμῶν in Lyfist. vf. 717. Sic κερσίαν in Hippocr. Epist. 2. & Σικυλλίαν in Equitibus vf. 61. ubi vide Notam. Est & alia forma verborum voluntatem significantium, ut δρασίαι in Pace vf. 61.

- Qui perspexerit intestinum culicis.
 Disc. Nuper vero magno invento fuit privatus
 170 A stellione. STR. Quomodo? dic mihi.
 Disc. Quaerentem ipsum lunae vias,
 Et motus, sursum spectantem ore hianti
 Noctu de tecto percacavit stellio.
 STR. O lepidum stellionem, qui Socratem percacavit.
 175 Disc. Heri vesperi autem nobis coena non erat.
 STR. Esto. quid itaque ad cibum *inveniendum* excogitavit?
 Disc. Mensam ubi conspersisset tenui pulvere,
 Et veru *quoddam* incurvasset, circino sumto,
 E palaestra vestem furripuit.
 180 STR. Quid ergo Thaletem illum miramur?
 Aperi, aperi cito scholam,
 Et ostende quamprimum mihi Socratem.
 Cupio enim ejus discipulus fieri. sed aperi ostium.
 O Hercules! cujusmodi hae sunt bestiae?
 185 Disc. Quid miraris; cui videntur esse similes?
 STR. Lacedaemoniis illis, qui e Pylo captivi adducti sunt.
 Sed quid terram intuentur isti?
 Disc. Hi quaerunt subterranea. STR. Bulbos ergo
 Quaerunt; ne jam istud curetis;
 190 Ego enim scio ubi sint magni & pulchri.
 Quid vero isti faciunt, qui se tam valde incurvarunt?
 Disc. Isti perscrutantur ima erebi & tartari.
 STR. Quid ergo podex in coelum spectat?
 Disc. Ipse per se astronomiam discit.
 195 Sed ingrediamini, ne ille in nos forte incidat.
 STR. Nondum etiam, nondum. sed maneant, ut

Cum

vf. 186. Τεῖς ἐν Πύλῳ] Proprie non in Pylo capti sunt isti Lacedaemonii, sed in Sphaacteria; in qua insula, jacente prope Pylum, in continente sitam, & ab Atheniensibus munitam, plusquam quadringentos Lacedaemoniorum Athenienses obsidione cinxerant, tandemque expugnaverant, & ex iis fere trecentos captivos adduxerant. His autem Lacedaemoniis, similes dicit esse Philosophos illos, quos apertis foribus intus conspiciebatur; nempe squalidos & macie confectos; tales autem reddiderat Lacedaemonios in insula illa deserta fames diutina. Rem omnem accurate narrat Thucydides Libro tertio.

vf. 192. Ἐρεθισμένοι] Theophylactus Simocata Epist. 12. ὅτι φλίβας χρῆσι μεταλλογενοὶ ἀνιχνεύουσιν, ὅτι φρεσῶν-χοὶ τὰ τῶν ἱεροδιδασκῶν ἀπὸρρητὰ, ἐφθαλμῶς ὁδῶν

ἀναζητούντες διδάσκαλοι, ὅτι περὶ τῶν ἰατρῶν ἱεροδιδασκῶν τίχων, ἐς ἣν τὴν πύλιν ἱεροδιδασκῶν ἄτασαν εἶπα, τῶν Ἀγροίκων ἢ με διδάσκαλοι. Neque metalli fissores, auri venas scrutantes, nec aquilegos, terrae arcana penitus rimantes, oculos aquarum requirentes, ut eos cornere possint, tam studiose sunt occupati circa artem suam, ut ego omne oppidum scrupulose & minute perquisit, scabi possem Agasilonum videre. In isto autem loco videtur ἱεροδιδασκῶν legendum, ut sit a σαρδδαλαῶν, de quo supra, vf. 130. Quam autem sit facilis literae μ in β mutatio, norunt, qui legunt MSta.

vf. 195. Ἄλλ' ἰσθῶ] Pro ἰσθῶ. Loquitur ad condiscipulos, qui κατὰ τὸ σιωπώμενον foras prodierant.
 vf. 196. Ἐπιμεινάντων] Pro ἐπιμεινάντων. ut infra
 vf. 455. παραβίντων. vf. 452. δρόντων. & alibi saepe

Αὐτοῖσι κενώσω π' ἀραγμάτιον ἐμὸν.

ΜΑΘ. Ἄλλ' ἔχ' οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τ' ἀέρα

Ἐξω ληστέθειν πολὺν ἄγαν γ' ἐπὶ χροῖον.

200 ΣΤΡ. Πρὸς τ' θεῶν, τί γ' ταῦτ' εἶναι, εἶπέ μοι.

ΜΑΘ. Ἀφρονομία μὲ αὐτῆ. ΣΤΡ. Τετὶ δὲ τί;

ΜΑΘ. Γεωμετεία. ΣΤΡ. Τῶτ' ἐν τί ὄβρι χροῖσιμον;

ΜΑΘ. Γλυῖ ἀναμετρεῖαδ'. ΣΤΡ. Πότερα τ' κληροχικλί;

ΜΑΘ. Οὐκ· ἀλλὰ τ' σὺμπασαν. ΣΤΡ. Ἀτεῖον λέγεις.

205 Τὸ γ' σόφισμα δημοπικὸν καὶ χροῖσιμον.

ΜΑΘ. Αὐτῆ δὲ σοι γῆς πρὸς πᾶσι· ὄρα' εἰ;

Αἶδε μὲ Ἀθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις; εἰ πείθομαι;

Ἐπεὶ δικαστὴς ἔχ' ὄρα' καθημύνας.

ΜΑΘ. Ὡς τῶτ' ἀληθῶς Ἀπικὸν τὸ χροῖον.

210 ΣΤΡ. Καὶ πῶς Κικονεῖς εἰσὶν οἱ μοι δημόται;

ΜΑΘ. Ἐνταῦθ' ἐνεισιν. ἢ δὲ γ' εἰσοί, ὡς ὄρα' εἰ;

Ἠδὲ πρὸς ἀπὸ μακρὰ πόρρω πάνυ.

ΣΤΡ. Οἶδ'. Ἐπὶ γ' ὑμῶν παρετάθη καὶ Πεικλήεις.

Ἄλλ' ἢ Λακεδαίμων πῶς ἐν. ΜΑΘ. Ὅπως ἐν; αὐτῆ.

215 ΣΤΡ. Ὡς ἐγγυὲς ἡμῶν. τῶτο πάνυ φροντίζετε,

ταύτιον ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγὴν πόρρω πάνυ.

ΜΑΘ. Ἄλλ' ἔχ' οἶόν τε καὶ Δί'. ΣΤΡ. Οἰμώξειδ' ἄρα.

Φέρε, τίς γ' ἔστ' οὐπὶ τ' κρεμάθρας ἀνῆ;

ΜΑΘ. Αὐτὸς. ΣΤΡ. Τίς αὐτὸς; ΜΑΘ. Σωκράτης. ΣΤΡ. Ὡς Σάκρατες.

220 Ἴθ' ἔστ' ἀναξήσον αὐτὸν μοι μέγα.

ΜΑΘ. Αὐτὸς μὲ ἐν σὺ κλέεσον· εἰ γὰρ μοι χολή.

vf. 199. [Εἶ] Refertur ad οἶόν τε, ut sit, ἔχ' οἶόν τ' ἐστὶν αὐτῆς.

vf. 201. [Ἀφρονομία] Tabula aut Sphaera ubi sidera erant descripta.

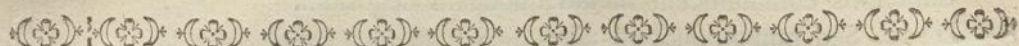
vf. 208. [Ἐπεὶ δικαστὴς] Quasi hoc praecipuum sit signum unde Atheniensium urbs a ceteris dignosci possit, si nempe iudices in foro sedeant; perstringit autem hic etiam τὸ φιλόδικον eorum; de qua re ex professo

edidit Vespas.

vf. 210. [Κικονεῖς] Vide supra, vf. 134. & notata ad vf. 156.

vf. 212. [Μακρὰ] Euboea erat oblonga insula, unde & Μακρῆ dicebatur, teste Stephano Byz. & Scholiaste. Vid. Spanhem. ad Callim. p. 336.

vf. 213. [Παρετάθη] Aliter accipit Rusticus hanc vocem, hoc sensu: Euboea, sive incolae ejus, extensu est.

ACTUS PRIMI

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Σώκρατες.

Ω Σωκρατίδιον. ΣΩΚΡ. Τί με καλεῖς, ὦ Φήμερε;

ΣΤΡ. Πρωτόν μ' ὄ, π' ἀρᾶς, ἀντιβολῶ, κέττειπέ μοι.

225 ΣΩΚΡ. Ἀεροβατῶ κ' ἀειφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΤΡ. Ἐπειτ' ἀπὸ ταρρῶ τῆς θεῆς ὑπερφρονεῖς,

Ἄμ' οὐκ ἀπὸ τ' γῆς εἶπες. ΣΩΚΡ. Οὐ γ' ἄν ποτε

Ἐξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα παράγματα,

Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, κ' τ' φροντίδα

230 Λεπίλῳ καταμίξας ἐς τ' ὅμοιον αἶερα.

Εἰ δ' ἄν χαμαί, τ' ἄνω κέττειθεν ἐσκόπει,

Οὐκ ἄν ποτ' εὔρον. εἰ γ' ἄλλ' ἢ γῆ βία

Ἐλκή πρὸς αὐτῷ τ' ἰκμάδα τ' φροντίδ'.

Πάχχ' δὲ ταῦτό τετο κ' τὰ κέεδαμα.

235 ΣΤΡ. Τί φῆς; ἢ φροντίς ἔλκή τ' ἰκμάδ' εἰς τὰ κέεδαμα;

Ἴθι νῦν, κατὰ βῆθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμέ,

Ἴνα μ' ἐκδιδάξῃς ὄντες ἐνέκ' ἐλήλυθα.

ΣΩΚΡ. Ἦλθες δὲ χε' τί; ΣΤΡ. Βυλόμην μαθεῖν λέγειν.

Ἵπὸ γ' τῶνων, λήτων τε δυσκολωτάτων

240 Ἄγρωμι, φέρομι, τὰ λήματ' ἀνεχράζομι.

ΣΩΚΡ. Πόθεν δ' ὑπὸ χρεῶς σαυτὸν ἔλαθες γυλόμην;

ΣΤΡ. Νόσθ' μ' ἐπέτειψεν ἰπτικὴ, δαινὴ Φαγαῖν.

Ἄλλὰ με διδάξον τὸν ἕτερον τοῖν σὸν λόγων,

Τὸν

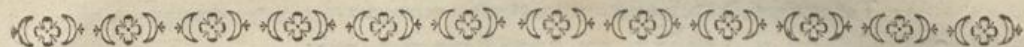
—vf. 223. Ὁ Φήμερε] O homo. quasi Socrates ipse non fit homo; duplici sensu: vel quia res humanas contemnat scilicet, ut nec humana videatur forte creatus, sed Deus aliquis: hinc etiam per machinam, ut Dii solent in tragoediis, apparebat, sed ridicule in corbe pensili. Alexis apud Athenaeum VI. εἶπ' ἐκ νύκτα φησι γράφειν κρεμαμένους κ' θάλλον ἀποπέμψου τὰς ἀνεμίνας, ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦσας, ὥσπερ οἱ θεοὶ. Deinde proxime sequenti anno dicit se legem laturum, ut (piscatores) pendentes vendant: & sic citius dimittent entores suos, si e machina, tanquam Dii, vendant; quia machina subito apparere solet. Vel quia Sileno simillior videretur quam homini, utpote calvus & simus; quare & in Symposio Platonis adolescentulus aliquis in eum jocatur, & rursiorem dicit Silenis. Itaque Comicus facit eum loquentem, talibus verbis, qualibus Pindarus fecit loquentem Silenum, cujus haec sunt verba apud Scho-

lasten: ὦ τέλας ἰσημέρε, γήπιε, βεδίσεις χρέματ' μοι κομπάων; O miser homo! fatuus, incedis opes mihi jactans? Homines ἰσημέρος vocat Aeschylus substantive, in Prometheus vf. 82. θεῶν γέλα σολῶν ἰσημέροισι προστίθ'· Deorum dona compilans da mortalibus. & vf. 253. καὶ νῦν φλογωτὸν πῦρ ἔχου ἰσημέροισι; Nunc ergo ignem flammam habent mortales? & vf. 944. ἢ ἰσημέροισι εἰς θεῶν, ἢ ἰσημέροισι πορνίᾳ τιμᾶς· te qui deliquisti adversum deos, qui hominibus praebuisti dona. Euripides in Oreste vf. 973. ἰδὲ, ἰδὲ, πανόλιον ἰσημέρων ἴδου· O nimirum lacrymabiles mortalium gentes. Vide notata ad Aves vf. 638.

vf. 225. Ἀεροβατῶ] Hunc versum sarcastice infra repetit Strepsiades numero 1506.

vf. 227. Εἶπες] Subintelligitur: εἰ θεὸς ὑπερφρονεῖν. Ut in Ranis vf. 74. ταῦτο γὰρ τοι καὶ μ' νῦν ἐστ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τὰτ' ἀγαθὰ. Nam ibi manifeste subauditur: ἐστὶν ἀγαθόν. Sic Lucianus de Confer. Historia:

φίε*

SCENA TERTIA.

STREPSIADES, SOCRATES.

STR. O Socrates.

SO Socratisce. SOCR. Quid me vocas mortalis?

STR. Primum obsecro dic mihi quid facis?

225 SOCR. Per aërem incedo, & solem inspicio atque contemplor.

STR. Itane a crate deos despicias,

Non vero a terra, si modo oportet eos despiciere. SOCR. Nunquam enim

Potui recte indagare res coelestes

Nisi animo suspenso, & meditatione

230 Permissa cum aëre sibi consimili.

Si vero humi stans superna ab inferiore loco spectarem,

Nunquam potui illa indagare. Non, inquam; verum terra vi quadam

Trahit ad se humorem meditationis.

Idem autem contingit nasturtio.

235 STR. Quid ais? num meditatio trahit humorem in nasturtium?

Descende, nunc mi Socratisce, & ad me veni,

Ut me illa doceas quorum gratia veni.

SOCR. Quamobrem vero venisti? STR. Cupiens addiscere artem dicendi.

Nam ab usuris, & creditoribus difficillimis

240 Agor, feror, bona mea pignus capiuntur.

SOCR. Quomodo non animadvertisti te obaeratum factum?

STR. Morbus me perdidit equestris, vehemens in vorando.

Sed me doce alterum tuorum sermonum,

Illum

φειτικὸν ἰδοῦναι μοι — τὸ εἰπεῖν· ὡς ἱεραὶοὶ τῦτο ἔξῃ ὁ
 ἡμῶν δέχων, ἔγωγε τὰς πράξεις καὶ φηκιστοὶ ἡδὴ συγ-
 γράφειν ἀξίους· τὸ γὰρ ποιῶν, εἴπερ ἀρα, ἡμῶν ἰδὴ
 καταλαπτεῖν λογίζεσθαι, ἢ αὐτὸν εἰπεῖν· Ineptum mihi vi-
 sum est, quod diceret: imperatorem nostrum id eximium ha-
 biturum, cujus res gestas etiam Philosophi jam non dedignen-
 tur describere; nam id, an etiam (eximium sit,) nobis
 debebat reliquisse cogitandum potius quam ipse dixisse.

vf. 232. Οὐ γὰρ ἀλλὰ] Loca in quibus haec parti-
 culae sic junctae occurrunt apud Comicum, diligenter
 sunt annotata in Indice in ὁ. Scholiastes hic dicit pro
 καὶ γὰρ poni Attice.

vf. 238. Ἦλθε δὲ κατὰ τί;] Similiter in Pace vf. 192.
 τίς δὲ κατὰ τί; & in Avibus 917. ἀπὸ δὲ ποῦ κα-
 τὰ τί δέου' ἀποθάρης; Scholiastes etiam monet ita lo-
 cutum esse Comicum in Pace, nempe vf. 191.

vf. 240. Ἀγόμεναι, φερούμεναι] Euripides in Troadibus vf.
 1310. ἀγόμενα, φερούμενα. Agimur, ferimur. Demo-

sthenes de Syntaxi: τὸς μὲν συμμάχους ἀγῶσι καὶ φέρον-
 σι τὸς δὲ πελαγίους μὴ δὲ ὄρωσι· Ut socios quidem agant
 & ferant; hostes ipsos nec videant. Idem contra Timo-
 cratem: καλαδίαν καὶ ἀγῶν καὶ φέρον ὄρωσι· Incuriones
 faciens, agens ac ferens eos. Ita usurpant & Latini hanc
 proverbialem formulam, pro vexare, populare, vide
 Gellium Lib. II. cap. 6.

vf. 241. Σουτὸν ἔλαθε] In Pace vf. 32. ἔως λάθῃς σου-
 τὸν διαφραγῆς. Aelianus Epist. 13. μὴδὲ οὐδὲ ὁ θυμὸς αἰε-
 λάθῃς προσηγῆται· μὴ καὶ μαντικὸν σκαυλὸν λάθῃς· Neque in
 iracundia in oblivionem deducat; ne forte parum sentias in-
 dudum insanire. Quod si quis ejusmodi orationes inver-
 tat, idem erit sentus, hoc modo: πῶς σκαυλὸν λάθῃς
 γάγονας ὑπὲρ χεῖρας; ἔως λάθῃς σκαυλὸν διαφραγῆς· μὴ κα-
 θῆς σκαυλὸν μαντικῆς. Ita Aelianus Var. II. Lib. I. cap. 7.
 ἔσαν αὐτὸς λάθῃς ὑποκατάμει φάλασσι· Quando improden-
 tes hyoscycinum gustaverint.

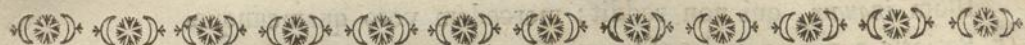
- Illum *inquam*, qui non reddit: mercedem vero quamecunque
 245 Petieris a me, me depositurum Deos juro.
 SOCR. Per quos Deos juras tu? Primum enim Dii
 Nobis nomisma non sunt. STR. Per quos ergo juratis? an
 Per ferreos, ut in Byzantio?
 SOCR. Vis divinas res cognoscere clare
 250 Et recte, quanam sint? STR. Certe, si modo *ullae* sunt.
 SOCR. Et congredi ad colloquendum cum Nubibus,
 Noftris Deabus? STR. Maxime.
 SOCR. Sede itaque in sacro grabbato.
 STR. En! sedeo. SOCR. Hanc itaque accipe
 255 Coronam. STR. Quorsum coronam? heu Socrates,
 Vide ne me sicut Athamantem sacrificetis.
 SOCR. Non fiet: verum omnia ista illis, qui initiantur,
 Nos facimus. STR. Quid itaque lucri hinc capiam?
 SOCR. In dicendo fies tritus, crepitaculum, pollen.
 260 Sed quiesce. STR. Certe quidem non falles me,
 Nam si ita conspergar pollen futurus sum.

mortem, ab Atheniensibus interfecti. Lucretius Lib. I
 de Iphigeniâ maetanda: Cui simul infusa virgineos circum-
 data comtus Ex utraque pari malarum parte profusa est:
 Et moestum simul ante aras adflare parentem Sensit. Et
 apud Virgilium H. Aen. Sinon itidem immolandus dicit:
 Jamque dies infanda aderat: mibi sacra parari: Et falsae
 fruges, & circum tempora vittae.

vf. 259. Τρίμαζ] In Avibus vf. 431. vocat hominem
 callidum, πονηρότατον κινάδου, σίρισμα, κέρμα, τρί-
 μα, παιτάλμ' ἄλογ. Vide etiam hic in Nub. vf. 446.
 Idem autem est τριβών, de quo infra vf. 867. In Rheto
 Euripidis vf. 625. ad Ulyssē dicitur: τριβών γὰρ εἰ τὰ
 κέρμα, καὶ τοῖν σοφίς. Es enim exercitatus in calliditate
 & in excogitando solers. Apud Synesium Epist. 120. ad
 eundem Ulyssē dicitur paullo aliter: δριμύτατον μὲν
 ἀβροτίων ἰοικος ἴσως καὶ ἡκατατηριμάνον ἐκ πράγμα-
 τω. Acerrimus homuncio videris esse & versutus atque exer-
 citatus in rebus; id est, veterator.

Ibid. Κρόταλον] Homo nimium tinniens, tanquam cym-
 balum, quod levi impulsu sonitum ingentem edit: homo
 agilis, versutus, cafer. Ita Ulyssē κρόταλον dicit Cy-
 clops apud Euripidem in ejusdem nominis dramate vf.
 104. οἷδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμύ Σίσυα γένου. Novi ho-
 minem tinnulum, acrem Sisyphi prolem. Idem ille Ulyssēs
 κρότημα dicitur in Rheto Euripidis vf. 499. ἔσι δ' αἰμο-
 λάταλον κρότημα Ὀδυσσεύς. Est autem Ulyssēs cafer-
 rimum crepitaculum. id est, nimium callidus dicendi artifex. Ita
 vox κρότις usurpatur de fallacia infra vf. 317. & κροσι-
 δμων, qui plebem decipit, in Equit. vf. 855.

Ibid. Παιτάλμ] Fies pollen sive tenuissima farina, id
 est, fies subtilissimus orator, sive λέγων τι παιτάλμ, ut
 Aeschrius loquitur, ejus locum adducam ad Aves vf.
 430. Dum autem haec dicit, comminuit super Strepsia-
 dis capite lapides friabiles, aut eum farina conspergit,
 ut victimae solebant mola conspergi; nam & iste tan-
 quam victima coronatus erat.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
ΣΤΙΧΩΝ 16.

Ἀναπαιστικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- Εὐφημεῖν χεῖρ' τὸν φρεσὺτιν, ἢ τ' ὀλίγῃς ὑπακείν.
 Ὡ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' ἀῆρ, ὅς ἔχεις τ' γῆν μετέωρον,
 Λαμψέα τ' αἰθήρ, σεμνά τε θεῶν Νεφέλαν βροντησικέραυοι,
 265 Ἄρθητε, Φάνητ', ὦ δέσποισι, τὰ φρονιτῆν μετέωροι.
 ΣΓΡ. Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τετὶ πύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
 Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
 ΣΩΚΡ. Ἐλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλα, τὰδ' εἰς ὀπίδειξιν,
 Εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπω κορυφαῖς ἱεραῖς χρονοβλήτοισι κἀθησθε.
 270 Εἴτ' Ὀκεανῷ πατρὸς ἐκ κήποις ἱερὸν χορὸν ἴσατε Νύμφαις.
 Εἴτ' ἄρα Νείλω ποταμοῖς ὑδάτων χευστοῖς ἀρέαδε πρὸ χυσιῶ.
 Ἡ Μαυρῶν λίμνῃ ἔχετ', ἢ σκόπελον υφ' ὀρέων Μίμαλ' ἔσθ.
 Ἐπαύσατε δεξάμηναι θυσιῶν, ἢ τοῖς ἱεροῖσι χερρεῖσιν.

vf. 262. Εὐφημεῖν χεῖρ' In Equitibus vf. 1310. εὐφη-
 μείν χεῖρ' καὶ ἄλλα κλισίαι.

vf. 263. Ἀμέτρητ' ἀῆρ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον.]
 Aërem & aethërem Socrates invocat tanquam Jovem.
 Hinc & Euripides, qui solebat Σακράτη παρακαλεῖσθαι
 λαλοῦν, ut cum Comico dicam ex Ranis vf. 1532. ali-
 cubi dixit: ὄρεσ' ἢ ὀλίγ' ὀπίδ' ἀπειρον αἰθήρα, καὶ γῆν
 πρὸς ἔχοντ' ὕδασι ἐκ ἀγμάλας· τῶτον νόμιζε Ζῆνα, τ'
 εἴ ἢ γε θεῶν. Quod ita verūtur apud Ciceronem Lib.
 II. de Nat. Deorum: Vides sublimē fissum, immoderatum
 aethera, qui tenero terram circumjēctū amplectitur? hunc
 summum habeto diuūm, hunc perhibeto Jovem. Ubi vide
 Notam.

vf. 264. Αἰθήρ] In Ranis vf. 793. Euripides preca-
 tur: Ἀιθῆρ' ἡμῶν βοσκίμα. hic in Nubibus vf. 569. καὶ
 μεγαλόνομοι ἡμίτερον πατῆρ' αἰθήρα σεμνότατον, βιοβήρι-

μονα πάλιν.

Ibid. Νεφέλα] Euripides in Alceste vf. 242. ἄλιτα
 καὶ φάσθ' ἡμέρας, ἐράνῃ τε δῖναυ' ὑφ' ἡλίας δρομάει· Ὁ σοῦ
 ἔ' ἴμεν δεικ' ἔ' καεστές κορτices nubis volantis.

vf. 266. Μήπω] Quia Socrates invocabat Nubes, iste
 timens, ne compluatur, vestem conduplicatam imponit
 capiti.

vf. 267. Τὸ δὲ μὴ] Ellipsis: vide ad Plutum vf. 593.
 Ita in Ranis vf. 747. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σε.

vf. 269. Ὀλύμπω κορυφαῖς] Euripides in Bacchis vf.
 556. Πόδι Νύμφαις ἄρα θυροτῆρος θυροσσοῦσι δίδου, ἢ
 Δόνου, ἢ κορυφαῖς Κορυφαῖς· τὰχα εἴ' ἐν πολυδένδρον
 Ὀλύμπω θαλάμας· Ubi Nyssae ferarum atricis ibiasos du-
 cis cum thyrsis, o Bacche, an in Corycisi verticibus: an for-
 tassit in Olympi nemorosos cavernis?

vf. 270. Εἴτ' Ὀκεανῷ πατρὸς] Ex diversis locis vocat

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN,

VERSUM XII.

Anapaestici Aristophanii.

SOCRATES, STREPSIADES.

SOCR. Ore favere decet senem & auscultare precibus.

SO rex, immense aër, qui terram sublimem tenes:

Et Aether lucide; divaeque venerabiles, Nubes, quae fulminatis & tonatis,

265 Surgite & apparete, o Dominae, Philosopho sublimes.

STR. Nondum etiam nondum, priusquam hanc complicuero, ne compluar.

Mene vero infelicem domo venisse galerum non habentem?

SOCR. Adeste igitur, ô venerandae Nubes, ut vosmet hinc ostendatis.

Sive in Olympi vertice sacro nivali fedetis:

270 Sive Oceani patris in hortis sacram choream instituitis cum Nymphis:

Sive forte in ostio Nili aureis gutturniis hauritis aquam:

Sive Maeoticam paludem obtinetis: sive saxum nivofum Mimantis.

Exaudite & accipite hoc sacrificium, hisque sacris delectamini.

cat Nubes. Similiter apud Aeschylum in Eumenidibus
vf. 292. Orestes invocans Palladem. ἀλλ' εἰς χάρας ἐν
πίπτει Διὸς κούρην, Τρίτων' ἀμφὶ χεῦμα γυνήλια πέτρῃ
πίπτει — πόδα' εἰς Φλεγαιῶν πλάκα — ἐπισκοπέει,
ἴδθαι κλέβ' δὲ καὶ πτόσθαι, ἂν θεός. Verum, sive in lo-
cis regionis Libycae circa fluentum Tritonis paterni fluvii
ponit pedem: sive Phlegraeam adspicit plagam; veniat:
audit enim etiam de longinquo, cum sit Dea. Vocat autem
Oceanum Patrem Nubium, quia inde maxime oriuntur;
proinde nemo putet hoc ita accipiendum esse, ut illud
Homericum: Ὠκεανὸς δ' ὅσπερ γυνὴν πάλρ' ἴσται σὶ-
τυλάει.

Ibid. Χορὸν ἱσάει] Sophocles in Electra vf. 282. Χο-
ρὸς ἱσάει. Euripides in Iphigenia ad Aulidem vf. 683.
εἴσομαι ἄρ' ἀμφὶ βωμῶν, ἃ πάρος, χορὸς. Insituenus ergo
eboros circa aram, mi Pater?

vf. 271. Νεῖλα προχοαίς] Aeschylus in Supplicibus vf.
1031. μήδ' ἐνὶ Νεῖλα προχοαίς σίλωμεν ὑμεῖς. Neque
amplius Nili ostia celeberrimis bymnis. Grammatici volum
προχοαίς esse ostia fluviorum; Homerus II. P. vf. 263.
αἷς δ' ἔτ' ἐπὶ προχοαίῃσι διπτεροῦ ποταμοῖο. Vid. Scholia
Apoll. Rhodii ad Lib. I. vf. 11.

Ibid. Πρόχοαι χρυσίαις] Ἀ πρόχος, quod est a πρό-
χος, ut ἴσ' a ἴσθ'. Euripides in Ione vf. 434. ἀλλὰ
χρυσίαις προχοαίῃσι ἰλθὼν, εἰς ἀποβαντήρια δρόσον καθύ-
στω. Sed ibo & aureis gutturniis infundam aquam in vasa
lustralia. Antimachus apud Athenaeum Lib. XI. p. 468.
καὶ ἔς λουτρῶν χίον εἴδαρ χρυσίῃν προχέω. & ad libationem
fuderunt statim aureo gutto. Philoxenus apud eundem
Lib. XV. 685. κατὰ χεῖρας δ' ἰλθὼν ἴδαρ ἀπαλοῦ παδ' ἴσθ' ἔν
ἐν ἀργυρία προχέω φέρον' ἐπὶ γυν' ἄν. Aquam lavandis ma-
nibus fervens venit tenellas puer in argenteo gutto; affudit.

ACTUS PRIMI

ΧΟΡΟΣ, ἡ ΝΕΦΕΛΑΙ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- 275 **Α**ἴναοι Νεφέλαι
 Ἄρθιδον Φανεραί,
 Δροσερὰν φύσιν βιάγιτον,
 Πατρὸς ἀπ' Ὀκεανῶ βαρυαχέῃ,
 Ὑψηλῶν ὄρεων κορυφὰς ἔπι
 Δειδροκόμους, ἴνα
 280 Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφοράμεθα,
 Καρπύς τ', ἄροισθαι δ' ἱερὰν χθόνα,
 Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
 Καὶ πόντον κελάδοντα βαρίβομον.
 Ὄμμα γ' αἰθέρῃ ἀ-
 285 χαματι σελαγίται,
 Μαρμαρέαισι δὲ αἰγαῖς.
 Ἄλλ' ἀποσισάμεθα νέφ' ὄμβριον,
 Ἀθανάτῃσι ἰδέαισι ἔπιδόμεθα
 Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
ΣΤΙΧΩΝ ζ'.

- 290 ΣΩΚΡ. **Ω**μέγα σεμνὰ Νεφέλαι, Φανερώς ἠκίστατέ με καλέσαι.
 Ἦδ' οὐ Φανῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτε;
 ΣΤΡ. Καὶ σέβομαι γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βέλομαι ἀταποαρδέην
 Πρὸς τὰς βροντὰς ἔπος αὐταῖς τετραμῖνω καὶ πεφύβημαι.
 Κ' εἰ θεμῖς ἐστὶν νυκτὶ γ' ἦδη, κ' εἰ μὴ θεμῖς ἐστὶ, χεστῖω.

ΣΩΚΡ.

vf. 276. Δροσερὰν] Subauditur καὶ δά.

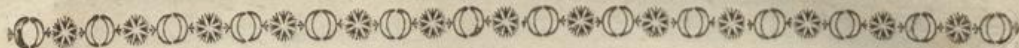
vf. 277. Βαρυαχέῃ] Ab ἠχῇ sonus n in a Dorice.

vf. 288. ἰδέαισι] Vide Notam ad Plutarchum vf. 317.

vf. 291. Βροντῆς μυκησαμένης] Virg. tonitru coelestem em-

no remugit.

vf. 292. Ἀταποαρδέην πρὸς τὰς βροντὰς] Apud Euripidem Cyclops periphrastice idem dicit in cognominis dramate vf. 326. ἰκτιῶν γαλακτῷ ἀμφοῖα, πῖπλον κρέω.

SCENA QUARTA.

CHORUS, seu NUBES, SOCRATES, STREPSIADES.

- 275 **C**HOR. Jugiter natantes Nubes
Tollamur manifestae,
Roscida natura vique agili,
Patre ab Oceano graviter fremente
Ad celsorum montium vertices
Arboribus comantes, unde
- 280 Conspicias longe lateque speculas despectamus
Fructusque & sacram tellurem, dum irrigatur,
Et fluviorum divinorum fonitus,
Et pontum fonantem gravi murmure.
Nam oculus Aetheris
- 285 Sine fine coruscat
Lucido jubare.
Sed decussa caligine imbrifera,
Immortali specie spectemus
Terram longe prospiciente oculo.

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN,
VERSUUM VII.

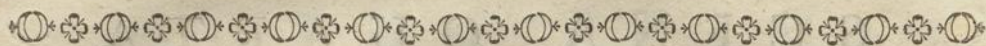
- 290 **S**OCR. O maxime venerabiles Nubes, manifesto audistis me vocantem.
Sensistine vocem simulque tonitru reboans divino honore afficiendum?
STR. Et veneror sane vos, ô sanctae Nubes, voloque oppedere
Vestris tonitribus: adeo ipsa trepidus paveſco & timeo.
Et five fas est jam, five non est fas, volo cacare.

SOCR.

αἴθρα, διὰ τὴν ἀσπίδα sic ἐπὶ κρυπῶν. Ἐποτα lactis am-
phora, vessem pulso, cum Jovis tonitru certans strepitu.
Hic in Nubibus vl. 384. simili ratione dicitur fieri to-

nitru & crepitus ventris:
vl. 294. κροταῖα] Ut spazica in Pace vl. 62. id est
μέλας sive βόλονος ὄρεον.

295 ΣΩΚΡ. Οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἄπερ οἱ τρυγηδαίμονες ἔπαι·
 Ἄλλ' ἄφ' ἡμῶν μέγα γὰρ π θεῶν κινεῖται σιλιῶν αἰοδαῖς.

ΑΝΤΩΔΗ, ΚΩΛΩΝ 15'.

ΧΟΡ. Π αρθένοι ὄμβροφόροι,
 Ἐλθωρην λιπαρὰν
 Χθόνια Παλλάδ' ἄνδρον γὰν
 300 Κέκροπ' ὀφύδραυ πολυήρατον,
 Οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἴτα
 Μυστοδόκ' ἄδμ' ἄδμ'
 Ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυ),
 Οὐρανόις τε θεοῖς δωρήματα,
 305 Ναοί δ' ὑψιφρεφῆις, καὶ ἀγάλματα,
 Καὶ προσόδοι μακάρων ἱερώτα),
 Εὐτέφανοί τε θεῶν
 Ουσίαι, θαλίαι τε,
 Παιτοδαπαῖσιν ἐν ὄραις·
 310 Ἠεὶ τ' ἐπερχομένη Βρομία χείρις,
 Εὐκελάδαν τε χορῶν ἱερόθισματα,
 Καὶ μῦσα βαρύτερομοσ αὐλῶν.

ΣΤΡ. Πρὸς ἔ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον τίνες εἶσ', ὧ Σάκρατες, αὐταί,
 Αἱ φθελγᾶδραυ τῆτο τὸ σεμνόν; μὴδ' ἱεράναί τινες εἰσιν;

315 ΣΩΚΡ. Ἦμισ', ἀλλ' ἐράναια Νεφέλαι, μεγάλαυ θεῶν ἀδράσιν δερεῖς,
 Αἴπερ γνάμιου καὶ ἀφ' ἄλεξιν καὶ νῆν ἡμῖν παρέχεσιν,
 Καὶ τερατείαν καὶ ἀείλιξιν, καὶ κερῶν καὶ κατὰ ληψιν.

ΣΤΡ. Ταῦτ' ἀρ' ἀκέραισ' αὐτῶν τὸ φθέγγ' ἢ ψυχὴ με πεπότη),
 Καὶ

vf. 295. Τρυγηδαίμονες] Pro κακοδαίμονες τρυγηδοί. qui sunt κακοδαί, ut in Vespsis vf. 647. μίζον' ἢ π' τρυγηδοί. Sic τρυγηδία in Acharn. vf. 498. ibidem tamen vf. 349. cum dicit de Euripide: ἀναβάδην ποιῶ τρυγηδῶν non loquitur de Comoedia.

vf. 299. Χθόνια Παλλάδ' ἄνδρον πίδου. Παλλάδ' ἄνδρον πίδου.

vf. 300. Γὰν Κέκροπ' ἄδμ' ἄδμ'. In Pluto vf. 773. Χάραν τε πᾶσαν Κέκροπ'.

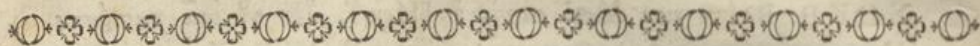
vf. 306. Προσόδοι] Sacrificia publica, & solennes pompae ad delubra deum. In Pace vf. 396. καὶ σε θυσιῶν ἱεράσι, προσόδοις τε μεγάλαισι διαπαντός, ὧ διάποτ', ἀγχαλέμεν. In Avibus vf. 854. προσόδοι μεγάλα, σεμνὰ πρῶτα θεῶν, ἀμα δὲ — πρὸ βλόν τε δύνει. ubi de eadem re paullo ante loquens, dicebat: ἰγὼ δ' ἴτα

δύσα τοῖσι κινεῖται θεοῖς τ' ἱερά πείμφοτα τὴν πομπὴν καλῶ. ut idem sit πομπὴ quod πρόσοδ' sive προσόδοι. Herodotus in Euterpe coniungit παινήρεις, πομπὰς & προσοργαῖς, ubi etiam dicit, hos ritus ab Aegyptiis, primis eorum inventoriis, ad Graecos mansisse. Πανηγύριαι δὲ ἀρα, inquit, καὶ πομπὰς, καὶ προσοργαῖς πρῶται ἀθρήτων Αἰγυπτίῳ εἰσι οἱ ποιησάμενοι· καὶ παρὰ τούτων Ἕλληνας μεμαθῆκασι.

vf. 310. Βρομία χείρις] Festum Bromii sive Bacchi.

vf. 311. Εὐκελάδων] Euripides in Bacchis vf. 160. κατὰς ἔταν εὐκελάδων ἱερεῖς ἰσοῦ παύματα κέρμη. Quando ista sonora & sacra sacros ludos, sive choros sonat, id est, sonitu suo excitat. Ceterum εὐκελάδων χορῶν ἱερόθισματα, videtur Aristophanes dixisse pro, εὐκελάδα χορῶν ἱερόθισματα. sonora chori. incitantia, ut intelligatur cantus tibiarum

- 295 SOCR. Ne illudas, neu facias quod perdit iſti Comici;
Sed ore fave; magnum enim quoddam Dearum examen movetur cum cantu *dulci*.

ANTODE, VERSUUM XVI.

CHOR. Virgines imbriferæ

Eamus, ut pingue

Solum Palladis, fortium virorum feracem terram

300 Cecropis videamus amabilem:

Ubi cultus arcanorum sacrorum, ubi

Mystica domus

Inter initiationes sacras ostenditur,

Diisque coelestibus munera,

305 Templaque summis educta tectis, & simulacra:

Et supplicationes beatorum sanctissimæ,

Coronisque ornata Deorum

Sacrificia, epulaeque

Omni tempore anni.

310 Vere adventante Bromia festivitas

Et suaviter resonantium chororum incitamenta,

Et tibiæ gravis cantus.

STR. Obsecro per Deos, dic *mibi*, ô Socrates, quaenam sint istæ,

Quæ vocem istam miserunt majestate plenam? num Heroinæ aliquæ sunt?

415 SOCR. Minime, verum Coelestes Nubes, magna numina hominibus otiosis,

Quæ sensum, & dicendi peritiam, & mentem nobis fuggerunt,

Et praestigias & loquacitatem, & fallaciam & perceptionem.

STR. Ob ista ergo anima mea ubi audivit earum vocem volitat,

Et

hærum, & ut quod sequitur *μὲν αὐτῶν βαρβόρου* sic explicatio horum verborum, ut in Pace vs. 155. *χρυσόχαλινοι πύργων ψαλμοὶ* pro *χρυσόχαλινα πύργων ψαλμοὶ*. Ita & Lucretius dixit: Democriti quod sancta viri sententia suadet; pro: Democriti quod sancti viri sententia suadet. Cujusmodi plura exempla inveniri possunt apud veteres. Possunt tamen *ἐνθάδε οἱ χίροι* dici, scilicet cantantes, & pedibus plaudentes: vel etiam qui ad suavem tibiæ cantum saltant, ut *ἀλλέμενοι*, cui canitur tibiis, qui audit tibiæ cantum, ut dixi ad Aeliani Epist. 9.

Ibid. *Ἐπιβόλαια*] *Insigationes*. Euripides in Bacchis vs. 148. *δρῶμαι καὶ χόροι ἐπιβόλαιον* cursu & choris sive irruptionibus irritans, sive exercens.

vs. 312. *Μέγα βαρβόρου*] *Gravis cantus sive sonitus*

tibiæ. Euripides loco paullo ante citato: *κατὸς ἔβρου*. Idem in eodem dramate vs. 156. *βαρβόρου τέρπεινα* dixit: *μὲν πῆσθ' ἄ Διόνυσον βαρβόρου ὑπὸ τυμπάνων*. In Helena vs. 1367. idem etiam *βαρβόρου ἀλλέ* dixit, ut & Cl. Kusterus notavit. Ut autem hic *μὲν αὐτῶν βαρβόρου*, ita in Acharn. vs. 666. *μὲν αὐτῶν*.

vs. 315. *Ἀνδρῶν ἀγροῖς*] *Philosophis & μεταπολιτικῶν*.

vs. 317. *Κῆρυ καὶ κατὰ λυψὴν*] Hinc rhetor quidam dicitur *κρυμικός & καταληπτικός* in Equit. vs. 1375.

vs. 318. *Ταῦτ' ἄρ'*] Ita Eddi. pristinae; non *τῶν ἄρ'*.

Ibid. *Ταῦτ' ἄρα*] Pro *διὰ ταῦτα* aut *κατὰ ταῦτα*, ut infra, vs. 334. *ταῦτ' ἄρ' ἐποίησεν ὄργον* &c. & vs. 352. *ταῦτ' ἄρα ταῦτα*, *Κλειδύμενον* — *ἰδὲ καὶ* — *ἐλαφὸς διὰ τῶν ἐγίνωστο*. In Thesmoph. vs. 174. *ταῦτ' ἄρ' ἰδὲ*.

Kno.

- Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ αὖτις καπιῶ τενολογεῖν,
 320 Καὶ γνωμιδίω γνώμιω νύξασ' ἐτέρω λόγω ἀντιλογῆσαι.
 'Ωστ', εἴ πως ἐστίν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη Φανερώς ἔπιθυμῶ.
 ΣΩΚΡ. Βλέπε νῦν δδιδεῖ παρὰ τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰρ ὄρω καπιῶσας
 'Ησυχ' αὐτὰς. ΣΤΡ. Φέρε πῦ; δεῖξον. ΣΩΚΡ. Χάρῃσ' αὐταὶ πάνυ
 πολλά,
 Διὰ τὴν κοίλων καὶ τὴν δασέων αὐταὶ πλάγαι. ΣΤΡ. Τί τὸ χεῖμα;
 325 'Ὡς ἐ καθορᾶ. ΣΩΚΡ. Παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤΡ. Ἦδη νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ.
 ΣΩΚΡ. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτὰς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκυύταις.
 ΣΤΡ. Νὴ Δί' ἐγώγ', ὦ πολυτίμητοι. πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
 ΣΩΚΡ. Ταύτας μέντοι σὺ θεὰς ἔσας οὐκ ἴδεις, ἐδ' οἰόμενες;
 ΣΤΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' οἰμίχλιω καὶ δρόσον αὐτὰς ἰγυμίω καὶ σκιάν εἶνα.
 330 ΣΩΚΡ. Οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶδ' ὅτι πλείους αὐταὶ βόσκουσι σοφιστὰς,
 Θεριομάντις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχερηκομήτας,
 Κυκλιῶν τε χρωῶν ἀσματοχάμπας, ἀνδρας μεταωροφέναχας.
 Οὐδὲν δρωῶσας βόσκουσ' ἄλλοι, ὅτι ταύτας μεσοποιῶσιν.
 ΣΤΡ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίησιν ὑμεῖς Νεφελαῖν φρεσὶν αἰγῶν δαῖον ὄσμάν,
 335 Πλοχόμευς θ' ἑκατοκῆφαλα Τυφῶ, φημαινύσας τε θυέλλας,
 Εἴτ' ἀερίαι, διεραῖς, γαμφύς οἰωνός, ἀερονηχίς,
 Ὀμβρεῖς θ' ὑδάτων δροσερῶν Νεφελαῖν. εἴτ' αὐτ' αὐτῶν κατέπινον
 Κεφρῶν τεμάχην μεγάλαν, ἀγαθάν, κρέα τ' ὄρνιθιά γε κυχλῶν.
 ΣΩΚΡ. Διὰ μὲν τοι τισὸν ἐχέ' δικαίως; ΣΤΡ. Λέξον δὴ μοι, τί πα-
 θῆσασιν,

Εἶπερ

καὶ αὖτις ἀν' αἰχρῶς ποῦ. In Avibus vf. 119. ταῦτ' ἔν' ἰαίταιν τῶν πρὸς τὸ δεῦρ' ἀρίθμηθα. Vide variantes Lectiones.

vf. 320. Ἀντιλογῆσαι] Idem dicit paullo aliter infra, vf. 1036. ἀπᾶντα ταῦτ' ἐναντίας γνώμῃσι συνταράξω.

vf. 322. Τὴν Πάρνηθον] Parnes mons Atticae. Scholia ad Acharn. vf. 347. Steph. Byzant. dicit masculini & foemini generis esse hoc nomen: in foemini dicit occurrere in hoc Aristophanis loco, quem etiam ibi citat, ut & Scholiastes ad hunc locum.

vf. 325. Παρὰ τὴν εἴσοδον] Similis locus in Comoedia Comici nostri, quam inscripserat Νῆσοι, Insulae: τί σὺ λέγεις; εἰσὶ δὲ πᾶ; οἶδ' κατ' αὐτῶν, ἢν βλέπεις, πῶν εἴσοδον. Quid tu dicis? ubi ergo sum? Istae sunt apud ipsam, quem vides, aditum. Hunc locum citat Scholiastes ad Aves vf. 297. ubi etiam docet εἴσοδον dici, ἢ ὁ χροῖς εἰσεῖται ἐν τῇ σκηνῇ. locum in scena sive in theatro, qua Chorus intrat.

vf. 330. Πλείους βόσκουσι σοφιστὰς] Quos hic Sophistas intelligat ipse dicit in sequentibus, nempe: Vates, medicos, & Dithyrambicos Poetas; hos dicit ali a Nubibus, quia eorum artes circa Nubes occupatae sint, per quas artes facile cibum inveniant.

vf. 331. Θεριομάντις] Hac voce notat praecipue Lamponem vatem; quem Athenienses cum aliis quibusdam praefecerant Coloniae in Sybarin, quae postea Thurium dicta est, deducendae, ut testatur Dio-

dorus Siculus Lib. XII. & Scholiastes Comici ad praesentem locum: item ad Aves vf. 521. ubi etiam addit, quod praecipue ad hanc rem facit: Eum videlicet de publico in Prytaneo cibum habuisse: ἔτυχε δὲ, inquit, καὶ τὸ ἐν πρυτανείῳ σιτισίας. quod non nisi illustribus viris & de Rep. praeclare meritis alias continebatur: & tamen ut iste, ita Hierocles quoque hunc honorem consecutus est, qui & ipse vates erat, quamvis non magni pretii; adeo ut Comicus eum etiam in Theatro ausus fuerit traducere, in Pace, ubi inter alia, quibus falsè ridetur, ad eum Trygaeus dicit vf. 1085. ἔποτε διεπνήσας τὰ λοιπὰ γ' ἐν πρυτανείῳ. ubi vide Notam. Vult itaque Lamponem, & similes homines perstringere tanquam indignos illo honore. Quomodo autem vatum sive haruspicum ars circa Nubes versetur id satis planum est; solent enim coelam contemplari, & ex volatu avium auspicia capere.

Ibid. Ἰατροτέχνας] Medicos videtur intelligere eos, qui vel publice conducerebantur, ut Democedes ante haec tempora conductus fuerat ab Atheniensibus, teste Herodoto in Thalia: vel qui in Prytaneo etiam alerentur; ut Hippocrates & eius posteri; Soranus in Vita Hippocratis: καὶ παρ' Ἀθηναίους (ἐτύχη τιμῶν), οἱ τινες καὶ δεύτερον αὐτὸν ἀπ' Ἡρακλείου δουλῆσαι τοῖς Ἐλευσινίοις ἐμύσαν, καὶ πολίτην ἐγράψαν, καὶ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σιτισίαν ἰδούσαν εἰς ἐκδοκῆς. Apud Athenienses etiam consecutus est honores: & iste alter fuit (allienigena) post Her-
 culum,

- Et de rebus subtilibus disputare, & de fumo garrere,
- 320 Et sententiola sententiolam pungendo alteri orationi contradicere.
Adeo ut cupiam, si quo pacto liceat, eas aperte videre.
SOCR. Specta nunc huc ad Parnethem. jam enim cerno descendentes
Ipsas tacite. STR. Age ubi? ostende. SOCR. Procedunt multae admodum, istae,
Per loca cava & densa, istae *inquam* obliquae. STR. Quid hoc rei?
325 Quod eas non video. SOCR. Juxta aditum. STR. Jam demum vix eas video.
SOCR. Nunc tandem vides ipsas, nisi gramias in oculis habeas instar cucurbitae.
STR. Ita profecto, ô venerandae. Omnia enim jam occuparunt.
SOCR. Has tamen tu Deas esse nesciveras, neque eas pro deabus habebas.
STR. Non certe; verum nebulam & rorem, & umbram eas existimabam esse.
330 SOCR. Non enim profecto scis, quam multos istae alant Sophistas;
Vates Thurinos; medicos; homines comtos & delicatulos:
Cyclicorum chororum poëtas, & flexores modorum, qui semper jactant res
aethereas.
Hos *inquam* alunt otiosos & nihil agentes, quoniam ipsas celebrant.
STR. Propterea igitur versibus suis crepabant humidarum nubium, lucem aver-
tentium celerem impetum,
335 Cirrosque centicipitis Typhonis, furentesque procellas:
Item aërias, udas, aduncas, in aëre natantes volucres:
Imbresque aquarum rorantium nubium. Deinde pro his *versibus* deglutiebant
Mugilum magnorum & bonorum frustra, carnesque turdorum.
SOCR. Propter has tamen immerito. STR. Dic jam mihi, quid eis accidit,
Si

eulem, qui ab ipso innotuit fuit sacris Eleniis: in ci-
vium etiam catalogum eum inscripserunt, & cibum in Pry-
taneo dederunt, ad posteros usque. Pertinet autem ad Me-
dicos etiam Meteorologia; Hippocrates in Libro περι
ἀέρων και υδάτων και τόπων, scribit: ἐκ ἐλάχιστον μίσηθ
συμβάλλεται ἀστρονομίην ἐς ἰατρικὴν. Non parum confert
Astronomia ad artem medicam.

„Ibid. Σαργιδουχαρτοκομήτας] Vocem hanc Ety-
mologus sic explicat: ἀπὸ τοῦ σαργίος, και οὐχ, και
ἀργός, και κίρην· οἰνοὶ δὲ σίρη τὰς δαυτυλίους μέχρι τῆ
οὐχάν, και δὲ ἀργός ἐστὶ και κωμάται.” Kusterus.

„VI. 332. Κοκκίαν] Dithyrambici Poëtae docebant Cho-
ros ad Ludos Solennes, & a Chorago mercedem acci-
piebant: Scholiastes dicit etiam quosdam eorum in Pry-
taneo cibum habuisse, infra, ad VI. 338. istos etiam a
Nubibus alii dicit Comicus; quia eorum ars, qua victum
quaerunt, circa Nubes versetur, ut qui assidue de me-
teoris canere soleant: in Avibus VI. 1387. κέμελαι μὲν
ἐν ἐπιπέδῳ ἡμῶν ἢ τήχην· ἢ διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ
γινέσθαι αἶμα, και σποτία, και κωνανυγία και πτεροδόντια.
Et in Pace VI. 830. dicit animas dithyrambodidascalorum
in aëre volitare.

Ibid. Ἀσμαποκάμπλας] Infra VI. 967. ἢ κέμελαι τινὰ
καίτην, οἷος εἰ κατὰ Φεβίον τὰς δυσκολοκάμπλας.

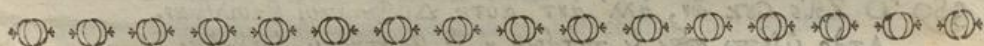
VI. 334. Ταῦτ' ἀρ' ἰπέλει] Hic jam exempla asert ex
dithyrambiciis poëtis, ut ostendat illos meteora cantare;
de Nubibus volantibus, de fulminibus, de procellis,

de avibus in aëre natantibus, de imbre: & utitur Do-
rica dialecto illorum more.

VI. 335. Τυφός] Est ventus vehemens, qui in vortice
contortus intra densam nubem luctatur; qui si ibi
accendatur, fit πρηνός, & aërem igne inficit, ut docet
Aristoteles Lib. III. Meteor. Cap. I. Veteres, qui res
naturales fabulis involvere solebant, unum ex Giganti-
bus, qui Diis bellum intulerint, faciunt hoc nomine;
Aeschylus in Prometheus VI. 352. δάδον πύρας ἑκατοντα-
κάρων Τυφῶνα Φύρον, πᾶσιν ὅς ἀντίς θεοῖς — ἐξ ἑμμέ-
των δ' ἤσραπτε γοργυτὸν σέλας. Horrendum prodigium,
Centicipitem Typhonem impetuofum, qui omnibus se opposuit
Diis — ex oculis autem fulgurabat visū terribilem fulgo-
rem.

VI. 337. Κατίπιν] Lucianus Aëno: μάζας ὄλας ποῦ-
σα κατίπιν· mazas fecit & integras absorpsit. Plato in
Euthyphrone: και τῆτον (τὸ Δία) ἐμολογήσει τὸ αὐτὸ πα-
τήρα δεσπῶ, ὅτι τὰς οὐαῖς κατίπιν ἐκ ἐν δία· & ἴστω
(nempe Jovem) farentur suam patrem vinxisse, quia filius
deglutiebatur injuste. Lucianus de eadem re in Saturn.
ἐκείνη δὲ (ἢ Πία) ὑφαλομὴν τὸ Δία, λίθον ὑπεκαλλομῶ-
σάντὶ τὸ βέβαιο ἰδούσιν οὐ κατὰ τὴν. Illa autem (nempe
Rhea) Jove surrepto, lapidem supponens dedit tibi loco in-
fantis deglutendum. Alciphron Epist. 22. Lib. I. πρὸς
τὰς κατὰ πόσιν (τὸ πλάκωντ) εὐτρεπίζουσι· ad
absorbendam placentiam missam parans. Ubi videri possunt
quae annotavi.

- 340 Si revera sunt Nubes, ut similes sint factae mulieribus?
 Non enim illae sunt tales. SOCR. Age, quales ergo sunt?
 STR. Non fatis certo scio: saltem similes videntur lanis expansis,
 Non certe mulieribus, nec tantillum; hae autem nares habent.
 SOCR. Responde mihi quod te interrogabo. STR. Dic cito quicquid vis.
 345 SOCR. Vidistin' aliquando suspiciens Nubem Centauro similem,
 Aut pardo, aut lupo, aut tauro? STR. Profecto: sed quid tum postea?
 SOCR. Fiunt quicquid libitum est: & si videant crinitum
 Aliquem & ferum (paediconem) ex istis hirsutis, qualis est Xenophantis F.
 Ejus insaniam ridentes Centauris se assimilant.
 350 STR. Quid vero faciunt, si videant depeculatore[m] aerarii Simonem.
 SOCR. Ut demonstrent mores ejus, lupi repente fiunt.
 STR. Propterea ergo Cleonymum istae heri conspicatae, qui clypeum abjecit,
 Quia istum timidissimum videbant, cervi factae sunt.
 SOCR. Et nunc quia Clifthenem viderunt propterea, ut vides, mulieres sunt factae.
 355 STR. Salvete itaque ô Dominae, atque jam, si cui alii *unquam*,
 Etiam mihi vocem rumpite quae coelos feriat, ô praepotentes reginae.

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUUM LIV.

- CHOR. Salve ô senex olim nate, investigator sermonum sapientium;
 Tuque subtilissimarum nugarum sacerdos, dic nobis cujus rei indiges.
 Neque enim facile obediamus alii eorum sophistarum, qui nunc coelestia
 contemplantur,
 360 Excepto Prodico; huic quidem sapientiae & ingenii causa: tibi vero,
 Quia superbe incedis & torve intueris, hac illac oculos versans
 Et discalceatus multa mala pateris, & nobis fretus vultum ad gravitatem
 componis. STR.

λ. εἴμ' ὑμῖν ἐπίδωκ' ταῖς γυνάβοις γυναικομανῶ γὰρ.
 vl. 357. Χαίρει] Strepsidem salutant, deinde & So-
 cratem.

vl. 360. Προδικῶ] Hoc loco quidem videtur honoris
 causa nominare hunc Prodicum; in Avibus tamen vl.
 693. dicit Προδικῶ παρ' ἐμῶ κλέων εἰπὺς πολέτην, fati-
 s inelementer.

vl. 361. Ὅτι βραχέος] In Symposio Platonis, ubi Al-
 cibiades narrat, qualem se Socrates militiae gesserit,
 & quomodo, ceteris Atheniensibus, cum apud Delium
 victi essent, fugientibus, ipse recesserit; ad Comicum
 nostrum, qui in illo convivio aderat, se convertens

Alcibiades dicit: ἡπίστα ἔμοργα ἰδούκ', ὁ Ἀριστοφάνης, τὸ σὺν
 δὲ τῷ τε, καὶ ἐπὶ διαπορεύσειν ὡς περὶ νῆσδῶν, βραχέως
 μὲν καὶ τὸ ἰσθαμῶ παραβάλλει. Et mihi quidem vi-
 debatur, ὁ Ἀριστοφάνης, secundum tuum illud didum, ἢ
 etiam incedere, quemadmodum & hic, magnifice inambu-
 lans & oculos huc illic circumferens. De hac voce videri
 possunt Notae Doctissimi Hemsterhusii ad Lucianum p. 54.
 Ibid. τὸ φθαμῶ παραβάλλει] Pro παραβάλλει. In
 Equitibus vl. 163. active: τὸ ἰσθαμῶν παραβάλλει εἰς
 Καρίαν τὸ δέξιν, τὸ δὲ ἄντρον εἰς Καρχηδῶνα. Ubi vide
 notam.

vl. 362. Καλιπιδῶ] Vide Notata ad vl. 103.
 R 2

- ΣΤΡ. ὦ γῆ φθέγμαϊ· ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατώδες.
 ΣΩΚΡ. Αὐταὶ γὰρ τοὶ μόναι εἰσι θεαί· τὰλλα δὲ πάντ' ἐπὶ Φλύαρῳ.
 365 ΣΤΡ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, Φέρε πρὸς τὴν γῆν, ὁ ὑλύμπι' ἢ θεὸς ἔστιν;
 ΣΩΚΡ. Ποῖ' Ζεὺς; καὶ μὴ ληθήσῃ, ἔδ' ἐπὶ Ζεὺς. ΣΤΡ. Τί λέγεις σὺ;
 Ἀλλὰ τίς ἔστι; τίτι γὰρ ἐμοὶ γ' ἀπόφραμα φρῶτον ἀπάντων.
 ΣΩΚΡ. Αὐταὶ δὴ περὶ, μεγάλοις δὲ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
 Φέρε, πῶ γὰρ πόποτ' ἀνθ' Νεφελῶν ἔοντ' ἤδη παθεῖσαι;
 370 Καὶ τοὶ ζεῦ αἰθέρας ἔον αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
 ΣΤΡ. Νῆ τ' Ἀπόλλω, τῆτο γένοιτ' ἂν νυκτὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας·
 Καὶ τοὶ πρὸς τὸν Δί' ἀληθῶς ἔμμεν ἄφ' ἑκαστοῦ ἔρειν.
 Ἀλλ' ὅς τις ὁ βροντῶν ἔστι, φράσον· τῆτό με ποιεῖ τετραμάνειν.
 ΣΩΚΡ. Αὐταὶ βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤΡ. Τὰ πρόφα, ὦ πάντα σὺ
 τολμᾷ;
 375 ΣΩΚΡ. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὑδατῶ πολλῆ, κἀναγκαζῶσι φέρεσθαι
 Κατακρηναίοντα πλήρεις ὄμβρεθ' ἀνάγκη, εἴτα βαρεῖαι
 εἰς ἀλλήλας ἐπιπίπτουσαι, ῥήγνυντ' ἢ παταγεῖσιν.
 ΣΤΡ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐπὶ τίς αὐτάς, ἔχ' ὁ Ζεὺς, ὡς τε φέρεσθαι;
 ΣΩΚΡ. Ἦκιστ', ἀλλ' αἰθέρα δῖον. ΣΤΡ. Δῖον; τί μ' ἐλελήθη;
 380 Ὁ Ζεὺς σὺκ' ἂν, ἀλλ' ἂντ' αὐτῆ Δῖον νυκτὶ βασιλεύων.
 Ἀτὰρ ἔδιδε πρὸς τὴν πατάγην καὶ τὴν βροντῆν μὲ ἐδίδαξας.
 ΣΩΚΡ. Οὐκ ἤκισταί με, τὰς Νεφέλας ὑδατῶ μετὰς ὄλη Φημί,
 Ἐπιπίπτουσαι εἰς ἀλλήλας παταγεῖν ἄφ' ἑκαστοῦ τὴν πυκνότητά;
 ΣΤΡ. Φέρε τίτι τὰ ζεῖν πίπτουσαι; ΣΩΚΡ. Ἀπὸ σαυτῆ γὰρ σε διδάξω.
 385 Ἦδη ζωμῶ Παναθλιαίοις ἐμπληθεῖς, εἴτ' ἑταράχθης
 Πρὸ γαστέρα, καὶ κλονεῖσθαι ἐξείφθης αὐτῶν διακοροροῦσιν;
 ΣΤΡ. Νῆ τ' Ἀπόλλω, καὶ δευὰ ποιεῖ γ' ἄλλοις μοι, καὶ τετάρων;
 Χ' ὡσπερ βροντῆ τὸ ζωμίδιοι παταγεῖ, καὶ δευὰ κέκερα γέν.
 Ἀτρέμας φρῶτον παπαπῶξ· κἀπειτ' ἐπαγὴ παπαπαπῶξ.
 390 Χ' ὅταν χέλω, κομιδῆ βροντῆ παπαπαπῶξ, ὡσπερ ἐκείνου.
 ΣΩΚΡ. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστέρας τινωσθῆναι οἷα πέποδας·

Τὸν

364. Τὰ δ' ἄλλα] Euripides in Cyclope v. 315.
 ἢ πλεονεξία ἀνθρώπων τοῖς σοφοῖς θεοῖς· τὰ δ' ἄλλα
 κῆρυκεῖ καὶ λόγων εὐμορφία· Divitiarum, bonum, sunt sa-
 pientibus Deus; cetera autem sunt inanes strepitus & ver-
 borum lenocinia.

369. Πῶ γὰρ πόποτ' ἔστι] Simili argumento negat &
 Lucretius Jovem fulminare, quamvis ille non neget
 existentiam deorum, Lib. VI.

Denique: cur nunquam coelo jacit undique puro
 Jupiter in terras fulmen, sonitusque profundit?

371. Τῆτο γένοιτ' ἂν νυκτὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας] Ae-
 schylus in Supplicibus v. 284. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα
 προσέφυσας λέγω· & haec omnia verbis meis faciam vera.
 προσέφυσαι est facere ut aliquid accrescat, deinde meta-

phorice: argumentis aliquid affirmare. Forte autem ad-
 fertio apud Latinos pro affirmatione, per similem me-
 taphoram dicitur, atque προσέφυσαι apud Graecos pro
 ἀποδεικνύειν. ita autem exponit hoc verbum Scholiastes
 Aeschylus. Sic εὖ προσέφυσας in Equitibus v. 35. Scripsi
 τῆτο in Comici loco, non autem ut alii τῆτο, pro-
 pter sensum & metrum.

374. ὦ πάντα σὺ τολμᾷ] Sophocles in Oedipo
 Coloneo v. 754. ἢ πάντα τολμᾷν κατὰ πάντας ἀνθρώπων
 λέγει δικαίᾳ μηχανῆσιν σοφίᾳ· O. audax ad omnia quae
 ex qualibet re justae orationis speciem comminiferis?

377. Εἰς ἀλλήλας ἐπιπίπτουσαι] Lucretius VI.

Principio tonitru quatinus coerulea coeli,
 Propterea, quia concurrunt sublime volantes

Athen.

STR. O terra, qualis haec vox est? quam sacra, quam venerabilis, quam prodigiosa:

SOCR. Enimvero istae solae sunt Deae: caetera omnia sunt nugae.

365 STR. Sed Jupiter Olympius nonne Deus nobis est, per terram te obtestor, SOCR. Quis Jupiter? quae so ne nugeris. Neque est Jupiter. STR. Quid tu dicis? Quis pluit ergo? istud mihi demonstra primum omnium.

SOCR. Hae scilicet; magnis autem signis & argumentis hoc docebo. Age, ubi tu Jovem unquam pluere vidisti sine nubibus?

370 Atqui oportebat coelo sereno eum pluere, has vero aliorsum proficisci. STR. Recte, ita me Apollo amet, istud ratione tua adstruxisti.

Etenim antehac revera putabam Jovem per cribrum mejere. Sed quis ille sit, qui tonat, dic; hoc facit me tremere.

SOCR. Hae tonant, cum volvuntur. STR. Quomodo, audacissime?

375 SOCR. Ubi repletae fuerint multa aqua, & vi impulsae ut ferantur, Praecipites ruentes necessitate quadam, plenae imbris, inde graves In se invicem incidentes, rumpuntur & edunt fragorem.

STR. Sed quisnam est, qui impellit eas ut ferantur? nonne Jupiter?

SOCR. Minime, verum aetherius turbo. STR. Turbo? Hoc me latuerat, 380 Jovem nimirum non esse, sed pro eo turbinem nunc regnare.

At de fragore & tonitru me nondum docuisti.

SOCR. An non audivisti quod dico, Nubes plenas aqua Incidentes in se invicem fragorem edere propter densitatem?

STR. Age, quomodo hoc possim credere? SOCR. A teipso ego te docebo.

385 Si quando Panathenaeorum festis diebus esses impletus jure, fuitne tibi turbatus Unquam venter, & tumultus subito ipsum pervasit cum murmure?

STR. Ita profecto. & quidem statim incipit me pessime tractare, & turbatus est. Et jusculum sicut tonitru strepit, & acerrime vociferatur:

Primo sensim, pappax: mox deinde subjungit papapappax:

390 Et quando caco, plane tonat papapappax, ut illae.

SOCR. Confidera igitur e tantillo ventre quam vehementer pepederis.

Aërem

Aetheris nubes contra pugnantes, ventis.

vf. 379. Αἰθέρη δὲ δῖος] Euripides in Alceste vf. 243. ἀπὸ τῆς δῖας νεφέλας ἀναβαίνει. Coelestesque turbes nubes velocis. Comicus infra vf. 829. & alibi: δῖος βασιλεύς τῆς ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπίας. Sumit autem hanc vocem ridiculi causa; nam inter δῖος & δῖος, qui est Genitivus à Ζεῦ, non est magna differenda respectu literarum: est autem δῖος vox ambigua, nam & vorticem significat: & poculi fidilis quoddam genus grandioris, ut testatur Scholiastes ad hunc locum & alibi: Athenaeus etiam Lib. XI. commemorat inter Pocula δῖος, qui nescio an idem sit. Apparet autem tale Poculum in Theatro positum fuisse in hac Comoedia, quasi statuum Dei

scilicet, ut res videatur magis ridicula; nam infra vf. 1476. quasi digitum intendens ad illud Poculum, dicit: δὴ δὲ τῶν δὲ δῖος οἰμοὶ δειλάς ὅτι καὶ εἰ χυτρεῖν ὄψα, εἶδον ἠνυσάμεν.

vf. 384. Τῶν καὶ τῶν δῖος] Pro τῶν. Similiter Euripides in Ione vf. 1344. τῶν τὸδε γινώσκω καὶ καὶ τῶν Quae ratione possim hoc scire?

vf. 386. Διακοροῦσεν] Α κοροῦσεν, quod significat turbulentum motum; in Lysistrata vf. 494. αἱ τῶν κοροῦσεν ἀκούειν. In Pace vf. 992. αἴθρον δὲ τὰς μάχας καὶ τὰς κοροῦσεν.

vf. 387. Δεῖνὰ ποσειδῶ] Infra vf. 583. τὰς ὀρεῖς εὐνήζομαι καὶ ἀποτῶμαι δεῖνὰ. In Ranis vf. 1119. καὶ δεῖνὰ ποσειδῶ.

- Τὸν δ' ἄερα τὸνδ' ὄντ' ἀπέρανον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν.
 Ταῦτ' ἄερα καὶ τὰ ἵματα' ἀλλήλων βροντῆ καὶ πορδῆ ὁμοίω.
 ΣΤΡ. Ἄλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρε; λάμπων πυρὶ; τῷτο δίδαξον.
 395 Καὶ καταφρέγῃ βάλλων ἡμᾶς, τῆς δὲ ζῶνας ἀειφλίξ.
 Τῷτον γ' δὴ Φαιεράς ὁ Ζεὺς ἴησ' ὅτι τῆς ὀπίσθους.
 ΣΩΚΡ. Καὶ πᾶς, ὦ μῶρε σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ Βεκκεσέλιω,
 εἴπερ βάλλῃ τῆς ὀπίσθους, πῶς δὴτ' ἐχέ Σίμων' αἰετῶρσεν,
 Οὐδέ Κλεώνυμον, εἰδὲ Θέωρον· καὶ τοι σφόδρα γ' εἰσ' ὀπίσθους;
 400 Ἄλλὰ τ' αὐτῆ γε νεὼν βάλλῃ, καὶ Σέβιον ἄκρον Ἀθλιαίων,
 Καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί παθῶν; εἰ γ' δὴ δρῦς ὀπίσθους.
 ΣΤΡ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ εἴ σὺ λέγειν φαίῃ. τί γὰρ ὅστιν δὴδ' ὁ κεραυνὸς;
 ΣΩΚΡ. Ὅταν εἰς αὐτὰς ἀνεμῶν ξηρὸς μετεωριθεῖς κατακλεισθῆ,
 Ἐνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύβη Φυσαῖ· καὶ τεθεῖ ὑπ' ἀνάγκης
 405 Ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρε; σοβαρὸς, ἀφ' ἧς τ' πυκνότητα,
 Ὑπὸ τ' ροίβου καὶ τ' ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακλαίω.
 ΣΤΡ. Νῆ Δί', ἐργῶν ἐν ἀτεχνῶς ἔπαθον τῆτι ποτὲ Διασίσιον.
 Ὀπίων γαστέρα τοῖς συγγένοι, κατ' οὐκ ἔχων ἀμελήσας.
 Ἡ δ' ἄρ' ἐφουσατ'· εἴτ' ἐξάίφης ἀγλακήσοσα πρὸς αὐτῷ
 410 Τὸ φθαλμῷ με πρῶσπέλησεν, καὶ κατέκασσε τὸ πρῶσπων.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
 ΣΤΙΧΩΝ κζ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ω Τῆς μεγάλης σοφίας ὀπιθυμίας ἀνθρώπε παρ' ἡμῶν·
 Ὡς βυδάμων ἐν Ἀθλιαίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γνήσῃ,

Εἰ

vf. 394. Αῦ] Ita Edd. pristinæ, non ἀν, ut nuper.
 vf. 397. Μῶρε] Ita Edd. pristinæ; non μῶρε ut nu-
 per.

Ibid. Βεκκεσέλιω] Valde antiquum, anilem significat hæc
 vox, & est Comice composita. Alludit autem ad hi-
 storiam illam de rege Aegypti, qui scire volens, qui-
 nam essent primi hominum, duos infantes ita cura-
 verat educari, ut nullius hominis vocem audirent:
 deinde cum fari per aetatem eos jam debere conijce-
 ret; observavit, eos nihil potuisse dicere, nisi *heccas*,
 quod Phrygibus panem significat; hos itaque antiquissi-
 mos homines esse putavit, quia isti pueri, naturali in-
 stinctu, vocem Phrygiam sonarent, ut tradit Herodotus
 in Euterpe, & Scholiastes ad hunc locum. Alludit etiam
 ad historiam de Arcadibus, qui dicebantur esse *προσέλι-
 νοι*, & fuisse antequam Luna esset; videndus Scholiastes

Comici ad hunc locum, & Scholiastes Apollonii Rhodii
 ad Lib. IV. vf. 264. ad hæc verba: Ἀρκάδες οἱ καὶ
 πρόσθι σεληνῆς ἰδούσας Ζεὺν φησὶν ἰδούσας ἐν ἄρσι·
 Arcades, qui celebrantur quasi etiam ante lunam vixerint
 glandem edentes in montibus.

vf. 398. Πᾶς ἐχέ αἰετῶρσεν] Lucretius VI.
 Cur quibus incautum scelus aversibile cunque est,
 Non faciunt (Dii), idē flammæ ut fulguris valent,
 Pedore perfixo documenta mortalibus acre?
 vf. 399. Κλεώνυμον] Hunc sæpissime notat: alias tan-
 quam timidum, si pugnandum sit.
 Ibid. Θέωρον] Et hunc aliquoties perstringit, maxi-
 me in Vespis tanquam adulatorum.
 vf. 400. Τὸν αὐτῆ γε νεὼν βάλῃ] Lucretius VI.
 Postremo cur sancta Deum delubra, suasque
 Discutit infesto præclaras fulmine sedes:

Εἰ

Aërem autem hunc immensum quomodo non verosimile est tonare?

Hinc itaque & nomina ista, βροντή, πορδή, sunt similia inter se.

STR. Sed fulmen unde venit, igni coruscans? hoc doce;

395 Et comburit nos feriens, alios vivos amburit.

Hoc enim Jupiter manifesto jaculatur in perjuros.

SOCR. Et quomodo, ô fatue, & Saturni tempora redolens & Luna ipsa antiquior

Si perjuros jaculatur, quomodo, inquam, Simonem non incendit fulmine,

Et Cleonymum, nec Theorum, cum tamen valde isti sint perjuri?

400 Sed jaculatur suum ipsius templum & Sunium promontorium Atheniense,

Et quercus magnas; quid ei accidit? non enim quercus utique pejerat.

STR. Nescio: recte tamen mihi dicere videris. quid itaque est fulmen?

SOCR. Quando ventus aridus sublime se tollens in ipsas inclusus fuerit,

Intus eas inflat tanquam vesicam: deinde ubi necessitate

405 Eas rupit, extrorsum fertur impetuofus, propter densitatem,

Stridore & impetu suo ipse se ipsum comburens.

STR. Profecto mihi idem omnino aliquando evenit Diasiorum festo die,

Torrebam ventriculum aliquem cognatis, quem aperire *cultro* neglexeram;

At ille inflabatur, deinde repente medius crepans in ipsos

410 Oculos mihi fartum mittebat, & faciem comburebat.

SYSTEMA SECUNDUM PERICOPEN, VERSUUM XXVII.

SOCRATES, STREPSIADES.

SOCR. O qui praeclaram sapientiam cupivisti comparare tibi nostra opera,
Quam beatus inter Athenienses & omnes Graecos eris,

Si

*Et beneficia deum frangit simulacra? suisque
Demit imagiibus violento vulnere honorem?
Ataque cur plerumque petit loca? plurimaeque buyas.
Montibus in summis vestigia cernimus ignis?*

Horat. Periuatque summos fulmina montes.

„ Ibid. Σέθεν ἀπόρ' Ἀθηνάων] Alludit ad versum il-
lum Homericum Odyss. γ. 278. ἀλλ' ὅτε Σάϊον ἰπὸν
„ ἀφ' ἑσπέρας ἀπέρον Ἀθηνάων unde apparet apud Comicum
„ nostrum pro Ἀθηνάων scribendum esse Ἀθηνάων quam
„ lectionem & metrum aperte flagitat. ” Kusterus.

„ vl. 403. Ὅταν τίς αὐτὰς ἀνεύσῃ] Egregia interpreta-
tio istius versus & duorum sequentium est apud Lu-
cretium VI. ubi tonitrus rationem exponit:

*Cum subito validi venti coniecta procella
Nubibus intorset sese, conclusaque ibidem*

*Turbine versanti magis ac magis undique nubem
Cogit, uti fiat spisso cava corpore circum.*

*Post ubi commovet vis ejus, & impetus acer
Tum perterricrepto sonitu, dat missa fragorem;
Nec mirum, cum plena animas vesicula parva
Saepe ita dat pariter sonitum dispersa repente.*

„ vl. 406. Ἦτο τῆ] Lucr. VI. de fulmine:

*Insinuatus ibi vortex versatur in alto
Et calidis acuit fulmen fornacibus intus.*

*Nam duplici ratione accenditur; ipse sua nam
Mobilitate calescit: & e contagibus ignis.*

„ Ibid. Τῆ ποτὲ καὶ τ' ἰόντων] Sophocles in Antigona
„ vl. 1016. ἤσπερ γὰρ ποτὲ καὶ ἀνεύσῃ ἢ nam ala-
rum tumultus non erat obscurus. Noster in Avibus vl.
1132. ἰόντων τῆ καὶ ἠσπερ καὶ ποτὲ καὶ ἀνεύσῃ αἰδῶν ἀνεύσῃ.

- Si memoria & studium tibi non deest, & aerumnarum patientia inest
In corde: nec defatigaris, vel stando vel eundo:
- 415 Neque frigus moleste fers, neque prandere cupis:
Vino etiam abstines, & exercitiis corporis, & aliis ineptiis:
Et istud optimum esse putas, (quod quidem decet elegantem hominem)
Vincere nimirum agendo & consultando, & lingua pugnando.
STR. Sed de corde duro & prae fracto, studioque & cura somnum obturbante:
- 420 Item ventre parco, vitamque discruciante, & vel thymbra contento,
Ne sis sollicitus; nam eo nomine me praeberere possim, ut ferrum in me cudant.
SOCR. Itaque nihil aliud pro Deo habebis & neminem, praeter illa quae nos,
Chaos nimirum istud, & Nubes & Linguam: haec tria, inquam.
STR. Neque alloquerer certe alios, si vel obuius eis fierem:
- 425 Neque sacrificarem, neque libarem, neque thus adolerem.
CHOR. Dic nunc audacter nobis quidnam tibi facere debeamus; nam frustra
non eris,
Si nos colas, & admireris, & studeas esse politus.
STR. O dominae, quod a vobis peto, id paululum quiddam est omnino,
Nimirum, ut Graecos in facultate dicendi anteire possim ᾤ stadiis.
- 430 CHOR. Imo erit hoc a nobis tibi: ita ut jam ab hoc tempore
In sententiis pro concione dicendis nemo tam saepe vincat quam tu.
STR. Ne mihi contingat arduas sententias dicere, hoc enim non cupio,
Sed pro me ipso jura pervertere, & elabi e manibus creditorum.
CHOR. Adipisceris igitur quae optas: non enim ardua cupis.
- 435 Sed te ipsum trade intrepidus nostris ministris.
STR. Faciam istud vobis fretus; nam necessitas me urget
Propter illos Coppantias equos, & conjugium quod me perdidit.

Sto hyeme, merula: ad tolerandum aestum, & ad fabulan-
dum meride; cicada: ad oleum nec utendum nec videndum,
pulsis: ad ambulandum nudis pedibus mare, grus: ad pa-
ram dormiendum, vesperillo.

vl. 423. Το χαῖμα] Infra, vl. 627. Socrates tanquam
per Deos jurat: μὴ τὴν ἀναπνεῖν, μὴ τὸ χαῖμα, μὴ τὴν ἀναπνεῖν.

Ibid. τλαῖσταν] Euripides σακερατίζων in Ranis Co-
mici vl. 913. eosdem Deos invocat: ἄβυξ ἴμεν βίσκη-

μα, καὶ γλάσπε σφίσιζ &c.

vl. 424. Ὀβδ' ἀν] In Pluto vl. 1083. ἐκ ἀν διαλεχθῆιν

διεσπυλαμῆιν.

vl. 425. Ὀδδ' ἐπιθῆιν] In Ranis vl. 909. ἐπιθῆς δὴ καὶ

εὐ λέγεισθαι. In Vespis vl. 96. ἀσπερ κίβαντων ἀπὸ τῆς

πυλῆς.

vl. 429. Σταδίοις] Ridicule, quasi stadiis metiremur
eloquentiam. In Ranis vl. 90. Euripides πλεῖν ἢ σταδίῳ λα-
κίστην. Similiter Synesius jocatur Epist. 134. ἄσπ' μὴ
δοκῶ πλεῖν ἢ παλαίστῃ καὶ δακτύλῳ γυμνῶναι σφοδρῶς.
Itaque mihi videor plus quam palma & digito sapius sa-
pientiar.

vl. 433. Στεροδιδίχσιν] In Avibus vl. 1468. πικρὰ
τὰ χ' ἔστι στεροδιδίχσιν.

vl. 435. Προπίλοισι] In Pluto vl. 670. τὸ θεῶ ἰ πρό-

πυλῆ.

vl. 436. Πήζῃ] Aeschylus in Choëphoris vl. 248

τὰς δὲ ἀσπερ ἀνοσμίνας νῆσι πῆζ' ἰμῶς. Hoc autem or-

batus patre jejuna premit fames.

vl. 437. Κοππῆσις] Supra vl. 23.

ACTUS PRIMI

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

- Νιῦ ἔν χεῖρας ἀτεχνῶς ὄν βύλον.]
 Τῆτι τὸ γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι
 440 Παρέχω τύπην, πεινῆν, διψῆν,
 Δύχμειν, ριγῶν, ἀσκὸν δέρεν.
 Εἴπερ τὰ χεῖρα ἀφθουξέμεν,
 Τοῖς ἀθρώποις τ' εἶναι δόξα
 Θεαυός, δ' ἄγλωττον, πολυμῆρος, ἴτις,
 445 Βδελυρός, ψυδῶν συγκολλητής,
 Εὐρεσιεπής, αἰτίειμμα δικῶν,
 Κύρβις, κρόταλον, κινάδον, τεύμη,
 Μάσθλης, εἴρων, γλοιός, ἀλαζών,
 Κέντρων, μαρός,
 450 Σπεόφισ, ξεγαλέον, μαπολοῖχος.
 Ταῦτ' εἰ με λέγῃσι ἀπαντῶντες,
 Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ, π χεῖρας.
 Κ' εἰ βύλον], ἢ τὴν Δήμη-
 τε', ἐκ μὲ χεῖρην
 455 Τοῖς Φρονιταῖς πδθεντων.

vf. 438. χεῖρας] Pro χεῖρας.
 vf. 440. Παρέχω τύπην] Euripides Hercule Furen-
 te vf. 319. ἰδὲ παρῆσι ἢδε φασγάνω δῖρα, κεντήν, φο-
 πῆν, ἰνὰ ἀπῆρας ἀπο. En adest haec cervix ensi, ut
 pungatur, ut credatur, ut de saxo deturbetur.
 vf. 445. Συγκολλητής] Metaphorice, ut in Equitibus
 vf. 460. ἀλλ' ἠπιστάμεν γομφόμενά τε πάντα καὶ κελ-
 λόμενα.
 ,, vf. 446. Εὐρεσιεπής] Pindarus Olymp. Od. IX. vf.
 ,, 120. εἰν εὐρεσιεπῆς ἀναγέσθαι. utinam essent verbo-
 rum inventor ad narrandum. Ex notis Spanhemii.
 ,, Ibid. Περίτριμμα δικῶν] Vide supra vf. 259. In A-
 charn. vf. 935. τριτῆς δικῶν. Sophocles in Antigona vf.
 183. νόμοισιν ἐπιτρίβῃς in legibus exercitatus. Sic τριτῶν
 λόγων dicendi artifex peritus apud Eurip. in Bacchis
 vf. 716. περίτριμμα est λέλημα. Sophocles in Anti-
 gona vf. 326. εἴμ' ὡς λέλημα δῆλον ἰκπερούς εἰ. Hei

mibi, quam caeter orator videris esse: ubi Scholiastes
 λέλημα, τὸ περίτριμμα τ' ἀγορᾶς, οἷον πανῆρον. Mo-
 nuit autem Scholiastes Comici supra vf. 259. Aeschin-
 nem a Demosthene in Orat. de Corona dictum esse
 περίτριμμα ἀγορᾶς.

vf. 447. Κύρβις] Aristaenetus Epist. 17. Lib. I. κύρβις
 γὰρ ἰταρικῶν ἐστὶ κακῶν. nam tabula quaedam est mere-
 triciorum malorum. κύρβις κακῶν est proverbium, de quo
 videndi Ptoemio-graphi veteres, & Erasmus in Adag.
 Cyrbes malorum. Proprie usurpavit hanc vocem de ta-
 bulis legum in Avibus vf. 1354.

Ibid. Κρόταλον] Vide supra vf. 259.

Ibid. Κινάδον] Andocides de Mysteriis: ἐπίτριπτον κί-
 ναδον ἐξέκοι μ' ὅρα; Num ex me quaeris, ubi perditis-
 sima illa sit bestia? Ubi Scholia: τὸ ἐξῶλεσθαι θυρίων καὶ
 παύεργον κινάδον γὰρ ἢ ἀλάπηξ. Perdita & nequam
 bestia.

SCENA QUINTA.

STREPSIADES SOLUS.

STR. Nunc ergo utantur me prorsus ut libet:

Istud meum corpus ipsis

440 Trado ad vapulandum, esuriendum, fitiendum,
Squalescendum, algendum, & excoriandum pro utre,
Si modo debita effugiam,
Et hominibus videar esse

Audax, loquax, temerarius, procax,

445 Scelestus, mendaciorum conglutinator,
Inventor verborum, tritus in causis forensibus,
Tabula legum, crepitaculum, vulpes, terebra,
Subactus, simulator, lubricus, arrogans,
Cento, impurus,

450 Verfutus, molestus, frivolus.

His nominibus si me *homines* appellent,Faciunt *isti* plane quod libuerit:

Et, si volent, ita me Ceres amet,

Ex me lactes parent

455 Et Scholasticis apponant.

vestia. xlvad enim est *vulpes*. Loquitur autem de Ulyssse. Noster in Avibus v. 430. *πικνίστατον xlvad*.

v. 448. *μάσθλις*] In Equitibus v. 269. *ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλις*. Quam arrogans, quam subactus! *μάσθλις* proprie est ὁ *μεμαλαγμέν* ἢ *ἰμῆς* sive *λῆς*, teste Scholiaste; metaphorice ὁ *μεμαλαγμέν* ἐν *πικνίᾳ*, ut idem loquitur. Glossae: *μαλάσθη* subigo, mollio. Subegi, molliſco.

Ibid. *Γλοις*] Glossae: *Γλοις*, Strigmentum, destri-
gmentum, oleago. — *viscus*. *Lubricus*: quae postrema
significatio est metaphorica.

v. 449. *κίντρων*] Athenaeus IV. p. 164. ex Sopho-
cle: *μασγρία, κίντρων, ἀλλοτριολάγει*. Verberones,
centones, alienum cibum comedentes. Ex Notis
Spanhemii.

v. 450. *Στρέφεις*] Ita est haec vox formata, ut *κέρεις*,

quae idem de oratore *astute* usurpiatur ab Euripide in
Hecuba v. 135. ὁ *πικνίστατος κέρεις, ἰδούλη*, *δυνα-
χαριστικὸς Λαερτιάδης*. Ille versutus orator, suaviloquus,
populi gratiam captans *Laertiades*. Est autem *στρέφεις* qui
strophas colit: aut qui fecit *γλωττοστροφῆν*, ut Comicus
loquitur infra, v. 790. unde *γλαστικὸς στρέφει* in *Ranis*
v. 913.

Ibid. *Ματαλοειχίς*] Suidas: ὁ *περὶ τὰ μικρὰ πανέργ*
καὶ λίχν. Hesyclus iisdem istis verbis exponit vo-
cem *ματαλοειχίς*.

v. 452. *Δρόντων*] Pro *δράττων*, Attice. In Lyſi-
strata v. 494. *εἰ δ' ἔν τῷ δ' ἔνεκ δρόντων ὁ, τι βέ-
λοσται*. Vide notata ad *Acharn.* v. 185.

v. 454. *Χορδῶν*] De hoc cibi genere ex intestinis
parato agit Athenaeus Lib. III. p. 94. ubi & Comicus
locum citat, ut Cl. Kufferus monuit.

Α Σ Τ Ι Ο Σ Π Ρ Ι Μ Ο

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ , Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ , Χ Ο Ρ Ο Σ .

Λήμαι μὲν παρέπι τάδε
 Οὐκ ἀτολμῶν, ἀλλ' ἔτοιμοι. ἴδι δ' ὡς

Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμῆ,

Κλέει βρανόμυκες

460 Ἐν βροτοῖσιν ἔξεις,

ΣΤΡ. Τί πείσομαι;

ΣΩΚΡ. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμῆ

Ζηλωτότατον βίον ἀν-

θρώπων ἀγέξεις.

465 ΣΤΡ. Ἄρα γε τέτ' ἄρ' ἐγώ

Πότ' ὄψομαι;

ΣΩΚΡ. Ὡς τε σὲ πολλὰς

Ἐπὶ ταῖσι θύραις.

Ἄει καθῆσθαι,

470 Βυλομύκας ἀνακοινοῦσθαι

Τέ, καὶ ἐς λόγον ἔλθειν,

Πράγματα κἀντηραφᾶς.

Πολλὰν ταλάντων

Ἄξια σὴ Φρενὶ

475 Συμβυλοσομύκας μὲν σὲ.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἐγχείρη τ' ἀρεσέυτιν, ὅ, π' περ μέλλεις, ἀρεδίδοσκει,

Καὶ ἀγακίη τ' ἴναι αὐτῆ, καὶ τ' γλώμης ἀποπειρᾶ.

ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ χέτιπέ μοι σὺ τ' αὐτῆ τρόπον,

Ἴν' αὐτὸν εἰδῶς, ὅς τις ἐστὶ, μηχανὰς

480 Ἦδη πὶ τούτοις ἀρεθὲς σὲ κενὰς ἀρεσοφῆρω.

ΣΤΡ. Τί δέ, τιχμαχίη μοι ἀφαινοῦ ἀρεθὲς τ' θεῶν;

ΣΩΚΡ. Οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σε κενέσθαι βέλομαι,

Εἰ

vf. 456. Λήμα] Proprie voluntas a λέω volo. Similiter in Ranis vf. 921. λήμα δὲ ἐκ ἀτελῶν ἀμοιβῶν, καὶ ἀκί-
 νηταί φρένες.

vf. 466. Ὀψομαι] In Pace vf. 345. εἰ γὰρ μοι γέ-
 νοισ' ἰδεῖν πάντην τὴν ἡμέραν ποιεῖ.

vf. 467. Πολλὰς ἐπὶ ταῖς θύραις] Euripides in Bacchis
 vf. 319. εἴρεσι εὐ χαίρεισι ἔταν ἱερωσῶν πύλων πολλοί,

τὸ Πενθίας δὲ ἔνεμα περιλήθη πόλις. Vides? tu lacta-
 ris, quando ad portas tuas stant multi, nomenque Penthei
 urbs celebrat.

vf. 474. Ἄξια σὴ φρενὶ] In Acham. vf. ἄξιον γὰρ τῆ
 Ἑλλάδι. Ibid. vf. 204. τῆ πόλις γὰρ ἀξίον.

vf. 477. Διχαλίη] Qui contulerit hunc, & praecedentem
 & postea 481. & 482. versum cum illo Sosipatri
 Co-

SCENA SEXTA.

SOCRATES, STREPSIADES, CHORUS.

SOCR. Animus quidem inest huic
 Haud timidus, sed promptus. Scias autem velim,
 Si hæc didiceris a me,
 Famam, quae coelum attingat,
 460 Inter homines te consecuturum.

STR. Quid mihi eveniet?

SOCR. Omni tempore mecum
 Beatissimam vitam
 Ages unus omnium.

465 STR. Ecquando hoc ego
 Visurus sum?

SOCR. Ita, ut multi
 Ad fores tuas
 Semper sedeant,

470 Cupientes te convenire,
 Et tecum colloqui, atque communicare:
 Litium contestationes
 Super multis talentis
 Dignas tuo ingenio,

475 De quibus consultabunt tecum:

CHOR. Sed incipe senem docere ea, quae in antecessum docere constituisti.
 Et pertenta animum ejus, & ingenii vires explora.

SOCR. Age nunc dic mihi tu ingenium tuum quale sit.

Ut illo cognito machinas

480 Posthac novas tibi admoveam.

STR. Quid? num me, obsecro, tanquam murum oppugnare cogitas?

SOCR. Non; verum pauca quaedam interrogare te volo,

An

Comici loco, quem afferam ex Athenaci Libro IX. p. 378. ille similitudinem quandam animadvertet. Loquitur autem coquus cum alio quodam: πρὸ τῆς πίστεως ἰσχυρῶς ταῦτ' ἡμᾶς μαθεῖν· ἀλλὰ οὐ μὲν ἀπὸ τοῦ οἴου εἰς φιλοτάλι; ἐν ἀλλ' ἐν ἑσῶ προσιέχεται· ἢ ἀγορεύς ὁ παῖς, μὴ; διακινῶσιν σε περὶ τῶν πραγμάτων. Ante artem ipsam, ut haec diceretur urgebat; num tu me vis obtunde-

re vir optime? Non, sed interea dum puer accedit a foro, exercebo te nonnihil in hac re.

vf. 481. Ταχυμαχίαι] Socrates metaphorice locutus fuerat, sed rusticus proprie accepta voce μαχίαι, putat illum de machinis bellicis loqui quibus muri destruantur.

vf. 482. Οὐκ' ἀλλὰ.] Vide Notam ad vf. 477.

- Εἰ μνημονικός εἶ. ΣΤΡ. Δύο πρόπω, νῆ τ' Δία.
 Εἰ μὲν γ' ὀφείλεται μοι, μνήμων πάνυ.
 485 Ἐὰν δ' ὀφείλω, χέτλιϞ ἑπιλήσιμων πάνυ.
 ΣΩΚΡ. Ἐνεσι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
 ΣΤΡ. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστι, ἄποτερεῖν δ' ἐνι.
 ΣΩΚΡ. Πῶς ἐν δυνήσει μαθάνειν; ΣΤΡ. Ἀμέλει χαλῶς.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε νῦν, ἔπως, ὅταν π' ἀεθάλωμαι σοφόν
 490 Περὶ τ' μετάρων, βίθως ὑφαρπάσει.
 ΣΤΡ. Τί δαί; κωμῶδον τ' σοφίαν σιτήσομαι;
 ΣΩΚΡ. Ἄνθρωπον ἄμαθης ἐτοσί κ' βάσβαρϞ.
 Δέδοικά σοι, ὡ ἀρεσῦτα, μὴ πληθῶν δέη.
 Φέρ' ἰδῶ τί δράς, ἢν πῆ σε τύπη. ΣΤΡ. Τύπσομαι.
 495 Κἀπειτ' ἐπιχῶν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
 Εἴτ' αὖθις ἀκαρῆ ἀγαλιπῶν, δικάζομαι.
 ΣΩΚΡ. Ἴθι νῦν, κατὰθε δοιμάτιον. ΣΤΡ. Ἠδίκηκά πε;
 ΣΩΚΡ. Οὐκ, ἀλλὰ γυμνὸς εἰσέναι νομίζε'.
 ΣΤΡ. Ἄλλ' ἐχὶ φασάσον ἐγὼ γ' εἰσέρχομαι.
 500 ΣΩΚΡ. Κατὰθε π' ληρεῖς; ΣΤΡ. Εἶπε δὴ νῦν μοι τοδί.
 Ἦν ἐπιμελής ὦ, κ' ἀεθύμως μαθάνω,
 Τῷ τ' μαθητῶν ἐμφερῆς γενήσομαι;
 ΣΩΚΡ. Οὐδὲν διοίσεις ΧαιρεφάνηϞ τ' φύσιν.
 ΣΤΡ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθῆς γενήσομαι;
 505 ΣΩΚΡ. Οὐ μὴ λαλήσης, ἀλλ' ἀκολυθῆσης ἐμοί,
 Ἄνισας π', δδελὲ θάπτον. ΣΤΡ. Ἐς τῷ χεῖρέ κω
 Δός μοι μελιτέταν ἀετρερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ,
 Εἴσω καταβάνων, ὥσπερ ἐς Τροφάνισ.
 ΣΩΚΡ. Χώρη π' κυπιάζεις ἔχων ἀεὶ τ' θυραν;

ΚΟΜ-

vf. 484. Μνήμων πάνυ] Ita Edd. pristinae; non μνήμων ἀν πάνυ.

vf. 485. Ἐὰν δ' ὀφείλω] Atqui contra oportebat fieri: ἀνδρὶ τοι χρεὼν μνήμων προσέειπε, τερπνὸν εἶ τι πε πέθει· Virο qui ipse decet memoriam adesse, si quid iucundum ipse obtigerit: ut dicit Sophocles in Ajace vf. 520.

vf. 490. Ἐφαρπάσει] 2. Perf. Fut. med. Att. Loquitur autem de apprehensione mentis, ut infra vf. 776. Ἄγε δὲ ταχέως τῷ ἐναρπάσον. Sophocles in Ajace vf. 16. φέρημι· ἀκούω καὶ ἐναρπάζω φρενί· Vocem audio & mentis corripio. Sed rusticus aliter accipit.

vf. 491. Κωμῶδον] In Equitibus vf. 1029. ἐσφοιτῶν δ' ἐς σὺνδῆσιον λέγει σε κωμῶδον νύκτας τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διακρίνων. Sic κωμῶδον in Pace vf. 81. κωμῶδον in Ranis vf. 816. κωμῶδον in Lyssitrata vf. 309. κωμῶδον in Pace vf. 896.

Ibid. Τὴν σοφίαν σιτήσομαι] Sic ἐλπίδας σιτήσομαι apud Aeschylum in Agamemnone vf. 1677. Antiphanes apud Athenaeum II. p. 47. κἀπῆστοτες αἰρας, ἐλπίδας σι-

τήσομαι· Qui vorant auras, & spe pascuntur. Comicus infra, vf. 921. γινώσκας πράγων.

vf. 496. Ἀκαρῆ ἀγαλιπῶν] Isocrates de Pace: ὀλίγον χρέον διακρίνομεν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς κατανησόμεθα ταρχάδας· Exiguo tempore interposito, sive, ad brevis tempus cessantes, in eandem turbas devenimus. De voce ἀκαρῆ videri potest Nota ad Plautum vf. 244. In Vespis ἐκ ἀπολαύσει πλὴν τῶν ὀφείλει ἀκαρῆ. & alibi.

vf. 497. Κατὰθε δοιμάτιον] Supra, vf. 179. dicebat Socratis quidam discipulus magistrum in palaestra surripuisse vestem quandam. Hic etiam Socrates jubet senem vestes exuere, ut eum facilius spoliare possit: quod & factum est; nam infra, vf. 857. apparet vestem periisse, cum filius dicit ad Strepsiadem: διὰ ταῦτα δὴ καὶ δοιμάτιον ἀπέλωσας. & vf. 1501. cum discipulus aliquis quaereret, quis domum ipsi incendat, Strepsiades, qui id faciebat, dicit: ἐκεῖνϞ ἐπεὶ δοιμάτιον εἰκόχευ. & calceos eum amisisset, patet ex vf. 718. ubi dicit: φρενὶ ἐμθεῖς, & vf. 856. ubi ad ipsum

- An polleas memoria. STR. Ita certe, gemino modo:
 Nam si mihi debeatur, praepolleo memoria;
 485 At si ipse debeam, obliuiofus profus sum, infelix.
 SOCR. Inestne tibi aliquis naturalis ad dicendum impetus?
 STR. Ad dicendum quidem non, verum ad defraudandum inest.
 SOCR. Quomodo igitur poteris discere? STR. Bene, ne sis sollicitus.
 SOCR. Age nunc *da operam*, ut, si quando sapientem aliquam quaestionem posuero:
 490 De rebus coelestibus, eam statim arripias.
 STR. Quid? num canum in morem sapientiam comedam?
 SOCR. Homo iste est rudis & barbarus.
 Vereor, o Senex, ne plagis indigeas.
 Age videam quid facias, si quis te verberet. STR. Verberor.
 495 Deinde paululum ubi me repressi, attestor:
 Deinde ubi rursus pauxillum remisi, in jus voco.
 SOCR. Age nunc depone vestem. STR. Quae tibi a me facta est injuria?
 SOCR. Nulla, sed mos est ut nudi ingrediantur.
 STR. Atqui ego non ingredior ad res furtivas quaerendas.
 500 SOCR. Depone: quid nugaris? STR. Hoc nunc dic mihi,
 Si diligens fuero & cupide didicero,
 Cuinam tuorum discipulorum ero similis?
 SOCR. Ingenio nihil differre te a Chaerephonte iudicabo.
 STR. Hei miser, semimortuus futurus sum.
 505 SOCR. Ne multum loquaris, sed sequere me
 Huc ocyus, properans nonnihil. STR. In manum
 Da mihi placentam mellitam prius: nam timeo ego huc
 Intro tanquam in Trophonii antrum descendens.
 SOCR. Perge: quid sic moraris circa ostium?

COM.

sum filius: τὰς δ' ἐμὲδδας τοῦ πύρουτος;

vf. 499. Φαρύσιον] Illum esse sensum vocis, quem in versione expressi, patet etiam ex Ranis vf. 1402. ubi mulier, cui gallus furto ablatu erat ab alia muliere, dicit se velle in illius domum ingredi, ut furtum deprehendat: φάρυσιον εἰς γλῶσσαν, ὅπως εἰσελεύσῃ φαρέσει. Cogebantur autem nudi ingredi, qui venirent ad furtum detegendum; ne aut ipsi dum perlustrant omnia, aliquid sub veste abscondant & auferant: aut, furti aliquem suspectum malo mactare cupientes, rem quaesitam forte sub veste abstrudentes ingrediantur, & deinde ibi se inuenisse dicant, quam ipsi supponebant: ut Scholiastes docet. Dicit ergo Strephades: quia non ad deprehendendum furtum veniat, nihil opus esse ut nudus ingrediat.

vf. 503. Οὐδὲν διαίσεις] Cratinus apud Athenaeum IX. p. 373. ἀλεκτρούνης μὲν διαίσεις πρὸς πρόπυρον· ab ingenio gallinae nihil differas.

Ibid. Χαίρεται] Chaerephoa erat pallidus & ma-

cer, ut hinc patet, & ex Vespiis vf. 1410. & aliunde. Julianus Epist. I. τὸ σῶμα τὸ Χαίρεται] εἶδεν ἀσειόμενον ἔχειν.

vf. 507. Μελιτῆταν] Ossam mellitam projiciebant serpentibus in Trophonii antro obviis, qui illic descendissent, ut eos placarent, ut testatur Pausanias Lib. XI. & alii, quos cum isto citavit illustriss. Spanhemius ad hunc locum. Videtur autem Strepsiadi domicilium Philosophorum, qui erant famelici & tristes, simile esse Trophonii antro; quia ille ibi fame erat mortuus, ut testatur Scholiastes: & quia illi, qui inde redissent, semper post illa essent tristes; ut etiam proverbio dicitur de homine tetrico: εἰς Τρόφωνα μεμάντινται· de quo Erasmus in Chilliadibus.

vf. 509. ἔχει] Vide Notata ad vf. 131. In Thesmoph. vf. 242. ἀνίστασ' ἢ ἀρούσῃ σε ἀγγυλάς ἔχει. In Ranis vf. 202. & 521. εἰ μὴ φλυαρίσεις ἔχεις, & alibi. Significat autem verbum ἔχειν statum in ejusmodi locis, cum illo vel illo modo se habet.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ, ΚΩΛΩΝ η'.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

510 Ἄλλ' ἴθι χαίρων ἔ' ἀνδρείας
 εἶνεκα ταύτης,
 εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
 δρώπων, ὅλι' ὤρθηναι
 Ἐς βαθὺν ἔ' ἡλικίας,
 515 Νεωτέροις ἔ' φύσιν αὐτῶν
 Πραγμασι χρωπίξαι,
 Καὶ σοφίαν ἐπασπεί.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΧΟΡΟΥ, ΚΩΛΩΝ μέ'.

Τροχαικοὶ Καταληκτικοί.

Ὁ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς γ' ὑμᾶς ἐλθθέρως
 Τάληθῃ, ἢ ἔ' Διόνυσον, ἔ' ἐκθρέψαντά με.
 520 Οὐπο μὴ σάμαμ' ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφός,
 Ὡς ὑμᾶς ἠγάμων εἶπα θεατὰς δεξιῶς,
 Καὶ ταύτῃ σφάρατ' ἔχειν ἔ' ἐμῶν κωμῶδων,
 Πρώτους ἠξίωσ' ἀναγῆσθ' ὑμᾶς, ἢ παρέχε μοι
 Ἐγρον πλείον· εἴτ' ἀνεχθῆναι ὑπ' ἀνδρῶν φορηκῶν
 525 Ἡτληθεὶς ὅσα ἄξιον ὦν ταῦτ' ἐν ὑμῖν μέμφομαι
 Τοῖς σοφοῖς, ὧν ἕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπαγαματθόμην.
 Ἄλλ' ἔδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν πρὸ δώσω τῶς δεξιῶς.

Ἐξότῃ

vf. 515 & 516. Νεωτέροις πὴν φύσιν αὐτῶν πραγμασι χρωπίξαι.] In Vespis vf. 1463. βελόνων τὴν φύσιν τὰς σεμνοτέρους κατακοσμήσαι πραγμασι.

Epitome Parabasios, in qua Poeta loquitur. Cum haec Comoedia sit elegantissima omnium quas edidi, & digna quae apud sapientes spectatores ageretur & probaretur: immerito quidem victus sum, cum primum acta est; verum tamen non alienabor a vobis

propterea. Nam postquam alia quaedam mearum comoediarum, illa inquam de *Modesto* & *Luxurioso*, quam per alios edideram, vobis valde placuit; de vestro favore adhuc certus sum. Nunc itaque haec Comoedia iterum prodit, hac spe, ut etiam probetur, quemadmodum illa de *Modesto*; nam haec vere modesta est, nihil enim aliunde adscivit, quo placere possit, ut aliae pleraeque, sed venit freta naturali sua venustate. Tales

COMMATION, VERSUUM VIII.

C H O R U S.

510 C H O R. Sed abi laetus. Virtutem
 Ob hanc
 Feliciter eveniat huic
 Homini, quod aetate
 Multum provecta,
 515 Recentioribus ingenium suum
 Rebus exornat,
 Et sapientiam colit.

PARABASIS CHORI, VERSUUM XLV.

Trochaïci Catalectici.

Spectatores, dicam vobis libere
 Veritatem, per Bacchum, cujus alumnus ego sum, juro.
 520 Ita vincam ego, & habear pro sapiente,
 Ut, quia vos putabam spectatores elegantes esse,
 Istamque esse praestantissimam mearum Comoediarum,
 Idcirco vobis primum eam volui gustandam offerre, quae mihi exhibuit
 Molestiam plurimam: deinde recessi, ab hominibus ineptis
 525 Victus, non meo quidem merito: ob haec incuso vos,
 Qui sapientes estis, quorum causa commentatus ista fueram.
 Sed neque sic tamen mea sponte deferam cordatiores.

Ex

Comoedias cum ego faciam, tamen *modestum* me prae-
 beo; nam & Spectatores decipere vereor, obtrudendo
 illis ineptias quasdam, aut eadem inculcando: & quos
 perstringo, illis non insulto prostratis, ut ceteri Poë-
 tae, qui in Cleonem & Hyperbolum non cessant Co-
 moedias scribere: in quibus etiam nihil novi dicunt,
 sed illa, quae a me inventa semel sunt.

vf. 519. Τὴν ἐκβήσαντά μου] Sic Aeschylus in Ranis

Comici nostri vf. 907. Cererem altricem ingenti sui di-
 cit: Δάμνατος ἢ Θράξασα τὴν ἰμὴν φήνα.

vf. 523. Ἀναγίνωσκαι] Active. Euripides in Cyclope
 vf. 149. βέλῃ σε γλώσσῃ πρῶτον ἀπαγορεύω; Vis ne, ut
 tibi prius dem gustandum merum?

vf. 525. Οὐκ ἀξίος εἶμι] Cum id non essem commeritus,
 cum non essem illa injuria dignus, ut loquitur Terentius.
 Sic in Acharn. vf. 1061. ἐστὶν γυνή τι τῶ πολλοῦ τ' οὐδέξια.

Ἐξότῃ γὰρ εἰθὰδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἰδὸν ἔχ' λέγειν,
 Χ' ὡ σόφρων τε χ' ὡ χαταπύγων ἀείτ' ἠκροσάτιω,
 530 Κἀγὼ (παρθένῳ γὰρ ἔτ' ἰὼ, κἄν ἐξῆν πά μοι τεκῆν)
 Ἐξέθηκα, καὶς δ' ἐτέρα πῖς λαβῆσο' ἀνείλετο,
 Ὑμῖς δ' ἐξεθρέφατε γυναικῶς, καὶ παιδοῦσατε,
 Ἐκ τῆς μοι πῖσά παρ' ὑμῶν γνάμης ἔσθ' ὄγκια.
 Νῦν ἐν, Ἠλέκτραν κατ' ἐκένυ, ἠδ' ἡ κομῶδία
 535 Ζητῆσ' ἠλθε, ἰὼ πῖς πτύχη θεαταῖς ἔτω σοφοῖς.
 Γιώσῃ γὰρ, ἰὼ πῖς ἴδη, τὰ δελφῶν τ' βόφρυχν.
 Ὡς δὲ σόφρων ἐπὶ φύσῃ, σπέφασθ' ἦ τις φράσῃ μὴ
 Οὐδὲν ἦλθε βραφαμνῆ σὺ πῖν καθεμνῆον,
 Ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρῃ, παχὺ τοῖς παιδίοις ἢ ἡ γέλας.
 540 Οὐδ' ἔσκωφε τὰς Φαλακρῆς, ἔδὲ κόρδαχ' εἰλκυστῶ.
 Οὐδὲ φρεσῦτης ὁ λέγων τὰ πῖ, τῆ βακίμεια
 Τύπῃ τ' παρόντ', ἀφαιζῶν πονηρὰ σιῶμματῶ.
 Οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ' ἔδ' ἰθ', ἰθ' βοᾶ.
 Ἄλλ' αὐτῆ ἔχ' τοῖς ἔπεσιν πῖσθυσ' ἐλήλυθε.
 545 Κἀγὼ μὴ τοῖστ' ἀνῆρ ὦν ποιητῆς, ἔ κομῶ,
 Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δὲς ἔχ' τῆς ταῦτ' εἰσάγων.
 Ἄλλ' αἰεὶ κενὰς ἰδέας εἰσφέρα, σοφίζουμῃ,
 Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας ἔχ' πάσας δεξιάς.
 Ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαια' ἐς τ' γατέρῃ,
 550 Κῆκετ' εἰσαῦθίς γ' ἐπεπῖδυσά γ' αὐτῷ κειμνῶφ.

Οἷτοι

vf. 528. Οἷς ἰδὸν] Quibus libenter probo studium meum & eloquentiam.

vf. 529. Χ' ὡ σόφρων] Pro καὶ ὁ. Comoedia illa Δαιταλῆς inscripta fuit, in qua duos adolescentes, alterum frugi, alterum luxu perditum, introduxerat, ut docet Scholiastes; ex qua, ut monet Cl. Kusterus, insignis fragmentum conservavit Galenus in Praefatione Lexici Hippocratei.

vf. 530. Παρθένῳ] Allegorice: Quemadmodum puella, si clam conceperit, & tamen velit virgo haberi, partum exponit, quem alia tollit; ita & ego clam editum ingenium mei foetum exposui quasi, & alibi reliqui. Nam Aristophanes initio Comoedias suas per alios agi curavit; unde etiam in Vespsis vf. 1021. dicit, se clam iurare alios Poetas, qui ipsum quasi in ventre suo concipiant, quemadmodum Ἱσχυρίμβουι vates deum concipere creduntur, unde ipse per ora illorum effundat Comoedias: ἔ φανερῶς· ἀλλ' ἐπικρυβὸν κρυβὸν ἐτέρῳι πῖνταῖς, μὴ μωσθῆν· ἢν Ἐβρυκλῆας μαντιῶν καὶ δᾶνῶν, εἰς ἀλλοτῆρας γαστῆρας εἰδὸς, κομῶδῖα πολλὰ χῆσθῶν. Vide & Parabatim in Equitibus.

vf. 531. Ἐξέθηκα] De expositione infantium usurpari hoc verbum probat Scholiastes ex hoc Euripidis loco: δίδουσι βεβήλοισ ἰνδῆναι βέλοισ· Dat bubulcis exponendum puerum: est autem in Phoenissis vf. 25. & loquitur ibi de Oedipo; de quo & Comicus in Rauiis vf. 1215.

ἐξέθισαν ἐν ὄσρῳκα, ἵνα μὴ ἄκροατοῖς, χῆρῖσο τῶ πατρῷος φρεσῖς.

vf. 532. Ἐξέθηκα] Educassis, id est: Pectissis, ut nomen & fama poetæ propter illam Comoediam cresceret.

vf. 534. Ἠλέκτραν κατ' ἐκένυ] Apud Aeschylum in Choëphoris, cum forte Electra, Agamemnonis filia, patri inferias ferret, invenit in tumultu comam aliquam; qua visa, putat fratrem suum Orestem domum rediisse, & eam pro more dedicasse in tumula patris memoriae: idque conjicit ex similitudine hujus comæ cum fraterna; μέλλε· inquit vf. 176. ἐκείνη βοσφύχοις προσεἰδῖται· maxime illius cincinnis similis est, ad quem locum videri potest Stantjeus. In hac autem comparatione, Electra est præsens Comoedia, ut ipse dicit Comicus: per fratrem autem Electrae sive per Orestem, debet intelligi altera illa Comoedia, quam a cordatis Spectatoribus laudatam esse dixit: per comam autem, fortuna alterius Comoediac sive plausus, quem meruerat. Quod itaque hoc versu & duobus sequentibus dicit, tale est: Hæc Comoedia venit quæstium Spectatores tales & tam sapientes, quales habuit prior illa Comoedia: quos agnosces tales esse, si exopta fuerit similem fortunam & plausam. Breviter: si sapiunt Spectatores, laudabunt hanc Comoediam.

vf. 538. Σκότῳ] Phallum describit, qui erat coriaceus penis. In Lystraæ introducit Praeconem Spartana

- Ex quo enim hic apud viros, apud quos jucundum est vel verba facere,
Et Modestus meus & Cineaedus non male audiverunt:
- 530 Egoque (nam virgo adhuc eram, & nondum licebat mihi parere)
Exposui foetum, quem alia quaedam puella acceptum sustulit,
Vos autem educaſtis ingenue, & instituistiſtis,
Ex illo *inquam* tempore ſatis ſpectata mihi eſt veſtra benevolentia.
Nunc itaque, ut Electra illa, Comoedia haec
- 535 Venit, quaerens an forte incidere poſſit in ſpectatores tam ſapientes.
Nam facile cognoscet, ſi tantum videat Fratris cincinnum.
Quam vero modesta ſit, videte: quae primum quidem
Non ingreſſa eſt conſutum quiddam habens coriaceam, pendens,
Rubrum in ſummo, craſſum: ut pueris riſus excitetur.
- 540 Neque riſit calvos; nec cordacem ſaltavit:
Nec ſenex, qui verſus recitat, baculo
Verberat praefentes, dicta mordacia retundens,
Nec irrupit in theatrum faces habens: nec io, io, clamat.
Sed ſibi ipſi & verſibus fidens advenit.
- 545 Et ego quidem talis, qui Poeta ſum, non ſuperbio:
Neque ſtudeo vos decipere bis terve eadem introducendo;
Verum ſemper novas formas commiſcor, quas introducarn,
Nihil inter ſe ſimiles, ſcitas & elegantes omnes.
Qui *etiam* magno illi Cleoni ventrem percuffi,
550 Nec amplius tamen ei inſultavi jacenti.

Iſti

tanum cum ejuſmodi Phallo, qui interrogatus: τί ἐστὶ σοὶ τοῦτο; reſpondet: σὺντάλα Λικωνίδου. alludens ad εὐκρίτων αἰδοῖον. Ceterum Scholiaſtes ad verſum vſ. 542. obſervavit, quae Comicus hic & in ſequentibus negat ſe facere, tanquam reprehendenda ſcilicet, omnia in ipſum tendere, ut qui & phallos introduxerit, ut loco jam citato, & in Acharn. vſ. 242. & cordacem, & calvos, & faces, & iu! iu! exclamantes, ut mox ostendamus. Vide etiam notata ad Plutum vſ. 797. Ita in Ranis in principio ridet Comicos, qui onere gravatos ſervos aſſidue introducunt, ut πείζομαι dicant, quod ipſe ibidem facit.

vſ. 540. Φαλακρὸς] Scholiaſtes dicit in Pace rideri calvos, & reſpicit ſine dubio ad vſ. 768. ubi & ſcorpium calvum dicit: καὶ τοῖς φαλακροῖσι παρανέμων ἐν-επιδαλῆσαι πρὸς τὴν οὐκ. πᾶς γὰρ τις ἐπὶ κλιῶν] ἰμὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς καὶ ἐπιδαλῆσαι, φέρει τὸ φαλακρὸν, ὅτι τὸ φαλακρὸν ἢ πρηνὸν, καὶ μὴ ἀδύνατον γυναικοτάτου ἢ ποιοῦντων, αὐτῶν τὸ κλιῶν ἐξέρχεται.

Quin & hic in Nubibus videtur joculari in calvitium Socratis, ſupra vſ. 147.

Ibid. Οὐδὲ κωμῶμαι] Hoc etiam Comicae ſaltationis petulantioris genus introduxiſſe Comicum in Veſpis monet Scholiaſtes, nimirum in ultima ſabula.

vſ. 541. Οὐδὲ πρὸς ἄλλους] Senem baculo percipientem alios, in Avibus introduxiſſe Comicum in Veſpis dicit Comi-

cum; ſed ibi quidem percussit Piſhetaerus quosdam, nempe vatem, vſ. 986. Geometram vſ. 1019. Plebiſcitorum venditorem vſ. 1043. Servum vſ. 1327. & 1335. Cineſiam vſ. 1402. & Sycophantam vſ. 1465. Verum non propterea id facit, quia deriſus erat ab illis; quale exemplum hic requiritur; extat autem & tale in Pluto vſ. 271. ubi Senum Chorus ad Servum: μὴ ἀξίον τε φαναίσις ἡμᾶς ἀπάλλασθηναι ἀξίον, καὶ ταῦτ' ἰμῶν βακτριῶν ἔχειν.

vſ. 543. Εἰσῆξει] Pro εἰσῆξει ab ἀλανα. ut in Pluto vſ. 723. ἀναίξας, in Ranis vſ. 465. ἀπῆξας.

Ibid. Δάδας] Facem introduxit hic in Nubibus vſ. 1493. in Pluto vſ. 1042. in Veſpis vſ. 1329.

Ibid. Ἰὸς ἰὸ] Clamat in principio Nubium & circa finem. In Pluto vſ. 276. 478. In Equit. vſ. 1092. In Avibus vſ. 306. & alibi.

vſ. 545. Οὐ κλιῶ] Facere ludit in ambiguitate verbi, quod & *ſuperbire* ſignificat, ut in Pluto vſ. 170. & *comatum eſſe*, ut in Avibus vſ. 1232. *Superbire* quidem potuiſſet Ariſtophanes; ſed *comatum* alere non potuiſſet, ut pote calvus, ut paullo ante notavi.

vſ. 549. Κλιῶν] Sic etiam in Veſpis vſ. 62. dicit nolle ſe iterum Cleonem exagitare: εἰ ἰὸ κλιῶν ἔλαμψε τὸ πόδες χάρην, αὐτὸς δ' αὐτὸν ἀνδρᾶ μνηſτευόμενον. Ex proſeſſo autem contra eum edidit Equites.

Οὗτοι δ', ὡς ἀπαξ παρέδωκεν λαβῆν Ὑπέβολῳ,
 Τῆτον δέιλαιον κολετρεῖσ' αἰεὶ, καὶ τιμὴν κητέρα.
 Εὐπολις μὲν τὴν Μαρικῶν ὀρώπιον παρέιλκυσε,
 Ἐκφρέφας τὰς ἡμετέρας Ἰπώεας κακῶς κακῶς.
 555 Προσθεῖς αὐτὰ γράν μεθύσιον, καὶ κόρδακ' ἔνεχε,
 Ἦν Φρυγίχῳ πάλαι πεποίηχ', ἡ δὲ κῆτ' ἠδία.
 Εἶθ' Ἐρμιπῳ αὖτις πεποίηκεν εἰς Ὑπέβολον.
 Ἄλλοι τ' ἠδὴ πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέβολον,
 Τὰς εἰκὲς τῶν ἐγγέλευσιν τὰς ἐμαῖς μιμνήσκουσι.
 560 Ὅς περ ἐν τῶν τῶν γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαίρεται.
 Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς διφραγνῶν εὐρήμασιν,
 Ἐς τὰς ὄρας τὰς ἐτέρας εὐφροεῖν δοκῆσατε.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ, ΚΩΛΩΝ Β.

ΧΟΡ. Ὑμέδοιτα μὲν θεῶν
 Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν

565 Προσθεῖς μέγα κηλήσκω.
 Τὸν τε μεγαθεῖν τελαί-
 ης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἀλ-
 μυρᾶς θαλάσσης ἀγχιον μοχλοθῆν.
 Καὶ μεγαλάνυμον ἡμέτερον πατέ-

570 ρ' Αἰθέρα, σμυνότατον βιοθρέμμονα πάντων.
 Τὸν δ' ἰππονώμα, ὃς ὑπερ-
 λάμψεσι ἀκτίσιν κατέχευε
 Γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,
 Ἐν θνητοῖσι τε δαίμων.

ΕΠΙΡ-

v. 552. Καὶ τὴν κητέρα] Eupolis in Marica etiam matrem Hyperboli videtur risisse, ut apparet ex Scholiis ad Plutum v. 1038. καὶ τὴν γὰρ τὴν Ὑπεβόλου κητέρα τηλία εἰκάζει, τῆ πλατεία σάνδι.

v. 553. Μαρικῶν] Hefychius: Μαρικῶν, κίναidon· οἱ δὲ, ὑποκρίματα παίδων ἀρρενῶν βαρβάρων· Maricas, cinaedus est; alii volunt esse deminutivum nomen rustonis barbari.

v. 556. Ἦν τὸ κῆτ' καθήβισεν] Sic etiam Plato Comicus in Cleophonte videtur vetulam exproxisse piscibus vorandam, apud Athenaeum VII. p. 315. σὲ γὰρ, γράν, συγκατάκτισε σαπρῶν ὀρεοῖσι σελαχίαις τὴν καὶ φάλαγγας βορᾶν· te enim, vetula, contubernalem fecit piscibus, ut te vorent: nempe ut Andromedam apud Tragicos; quemadmodum apud Comicum in Thesmoph.

v. 1062. Mnesilochus veste muliebri indutus & vetulam repraesentans, vincitur in cruce, simulat Andromedam, & dicit: ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμῶσιν ἡμπεπλεγμένη κῆτ' ἔσται βορᾶ· Γλαυκίτην πρόκαιμα.

v. 558. Πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέβολον] A multis Comicis exagitatum fuisse Hyperbolum testatur, ut docet Illustrius Spanhemius, Cicero in Bruto: Homo simillimus Atheniensis Hyperbolo, cuius improbitatem veteres Atticorum Comœdiarum notarunt. & Plutarchus in Alcibiade: ἢ δὲ τις Ὑπέβολος, ὃς μὲν μὲν μὲν Ἰωνοῦ τοῖς δὲ Κωμικοῖς ὁμᾶν τε πᾶσι διατριβῶν ἀπὸ σκαπτήμωνος ἐν τοῖς θεάτροις παρῆγεν· Erat quis Hyperbolus Peritiboides, cuius meminit Thucydides: Comicis vero omnibus simul in theatris eum exagitandi materiam praebebat.

Ibid. Ἐρείδουσιν] Glossae: Fulcio. item: ἐρείδω trudit. quae

- Isti autem, postquam semel ansam dedit Hyperbolus,
 Hunc miserum assidue conculcant, & matrem *ejus*.
 Primum omnium Eupolis Maricam protraxit,
 Cum nostros Equites malus male invertisset (evacuasset)
 555 Addita ad saltandum cordacem vetula quadam temulenta:
 Qualem olim introduxit Phrynichus; quam devoravit bellua marina:
 Deinde Hermippus rursus in Hyperbolum fecit *quaedam*.
 Sed jam omnes Hyperbolum insectantur,
 Imitantes imaginem illam meam de anguillis.
 560 Cuicumque ergo ista risum movent, is meis ne capiatur.
 Si autem meis inventis & me ipso delectabimini,
 In futurum tempus recte sapere videbimini.

ODE ET STROPHE, VERSUUM XII.

- CHOR. Sublimem Deorum
 Regem Jovem, choro,
 565 Magnumque, *ut adsit*, invoco primum:
 Deinde praepotentem tridentis
 Dominum, terraeque &
 Salsi maris acrem motorem:
 Et celeberrimum nostrum patrem
 570 Aetherem, maxime venerabilem Nutricium omnium:
 Illumque equorum agitatore, qui prae-
 lucidis radiis occupat (illustrat),
 Terrae solum, magnus apud Deos
 Et apud mortales Deus.

EPIR.

quae posterior significatio hic locum habet, & in Equitibus vs. 623. ἐλασίστην ἀναρρηγυδὲ ἔστη, παρατιυμένῃ ἄρσιδῃ κατὰ τὴν ἰστίαν, κρημένῃ ἄρσιδῃ.
 vs. 559. Τὰς εἰκὰς] Imago una sive similitudo de anguillis est in Equitibus vs. 859. ὅπως γὰρ εἰ τὰς εἰκῆ-
 λαις θυράμενοι πικροῦσθε. ut monet Schollastes.
 vs. 562. Ἐς τὰς ἄρας] Locus similis in Ranis vs. 717. ὄστρα χέρον ποτ' αὐθις εὐ σπορέν εἰ δόξομεν." Ex notis Kufferi. In Thesmoph. vs. 979. ἐν τῷ ἄρῳ ἐς τὰς ἄρας.
 vs. 563. Ἐμίδοντα] Chorus invocat Jovem, Neptunum, Aetherem, & Phoebum.
 vs. 564. Ζῆνα τέραντον] In Pluto vs. 124. τὴν Διὸς τυρανίδα. ubi vide notas Spanhemii.
 vs. 569. Πατέρα Ἀθήρα] Lucretius Lib. I.

Postremo pereunt imbres, ubi eos pater Aether
 In gremium matris terrae praecipitavit.
 Locum Tragicum cujusdam ex Sexto Empirico contra
 Mathem. p. 129. opportune hic adducit Illustriss. Span-
 hemius: Ταῖα μεγίστη καὶ Διὸς Ἀθήρα, ὁ μὲν ἀθροῦστος
 καὶ θεῶν γαστήρας.
 vs. 573. Τὸς πίδον] Medea Solis filio prognata, apud
 Euripidem dicit, in cognomini dramate vs. 747. ἐμὲν
 πίδον γῆς, πατέρα δ' ἥλιον πατέρα τῆ μῆ. Jura solum ter-
 rae, & Solem patris mei patrem. Sic & Latini; Lu-
 cret. I.

Terraeque solum subigentes.
 Virg. I. Georg. —
 Terrae pingue solum.

⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕ * ⊕

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Τροχαικοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

575 ⁵ Ὄσοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τ' ἔνν' ᾠροσέχετε.
Ἦδικημῶν γ' ὑμῖν μεμφομέσθ' ὀϊαντίον.

Πλείστα γ' θεῶν ἀπάντων ὠφελύσαις τ' πόλιν,
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις ἔθ' ἔβ' ἔδ' σπένδετε,
Αἴ πνες τρηγῶν ὑμᾶς. ἡ γ' ἢ τις ἔξοδ'.

580 Μηδενὶ ξυῶ γὰρ, τὸτ' ἢ βρονταῶν, ἢ ψικάζοιμι.

Εἶτα τ' θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέφιν Παφλαγῶνα
Ἦνιχ' ἠρείσθε φρατηρῶν, τὰς ὄφρ' ὑς συνήροισιν,
Κάποιον δ' ἀπὸ βροντῆ δ' ἐρράγην δι' ἀφραπῆς.
Ἦ Σελιῶν δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδὸς· ὁ δ' Ἦλι'.

585 Πῶ θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν βίθιος ἀνεκκύσας,
Οὐ φανῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ φρατηγήσθ' Κλέων.

Ἄμ' ὅμως εἴλεσθε τῆτον. Φασὶ γ' δυσβελίαν
Τῆδε τῆ πόλ' ᾠροσῆναι· ταῦτα μὲν τοι τὸς θεῶν,
Ἄπ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ὅπ' τὸ βέλπον τρέπειν.

590 Ὡς δὲ ἔτ' ἔτ' ἔτ' ξυνοίση, βελίως διδάξοιμι.

Ἦν Κλέωνα τ' λάρων δῶρων ἐλόντες ἔκροπῆς,
Εἶτα φημάσθητε τῆτε τὰς ξύλων τ' ἀνέχονα,
Αἰθῆς ἐς τ' δεχάσιον, ὑμῖν εἰ π' ἀξήμαρτητ',
Ἐπὶ τὸ βέλπον τὸ φράγμα τῆ πόλ' ξυνοίση.

vf. 575. Ὁ] Chorus Nubium dicit sibi honores divinos deberi, quia multum commodet Reip. & pertrahit Cleonem.

vf. 582. Ἦνιχ' ἠρείσθε] Videtur tempestas illo die, quo Cleo dux est factus, orta esse, quae in noctem duraverit; ut nec Luna nec Sol videri potuerit. Itaque in sequentibus non de eclipsi Lunae & Solis loquitur; nam post Lunae eclipsin non potest fieri statim solis eclipsis, nec vice versa.

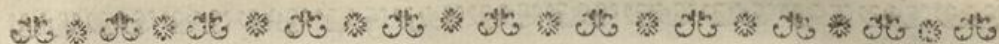
vf. 583. Βροντῆ] Sophocles in Teucris apud Scholiasten: Οὐρανὸν δ' ἀπὸ βροντῆς, βροντῆ δ' ἐρράγην δι' ἀφραπῆς.

vf. 584. Ἐξέλιπε τὰς] Ita Edd. pristinae; non ἐξέλιπε

γὰρ τὰς, quod γὰρ metri causa additum videtur; cui satis consultum si scribatur ἐξέλιπε.

vf. 586. Οὐ φανῖν ἔφασκεν] Alludit ad Homericum illud, ubi Sol dicit: δύσομαι εἰς αἴδα, καὶ ἐν νεκυόσσι φαίνομαι· descendam ad inferos & apud mortuos lucebo, quem locum adducit Scholiastes; est autem in Odyss. u. vf. 383.

vf. 587. Φασὶ γὰρ δυσβελίαν] Hoc dictum de stultis Atheniensium consiliis bene cadentibus, vulgi ore tunc tritum, repetit etiam in Eccles. vf. 475. λέγει γὰρ τοι τις ἐστὶ τῶν γεραίωνων, ὅσ' ἂν ἐπιβῆ καὶ μῦρα βυρσοδέφιν, ἀπαντ' ἐπὶ τὸ βέλπον ἡμῖν ἐμμερέσιν. hinc etiam in Equitibus

EPIRREMA VERSUUM XX.

Trochaici Octonarii Catalectici.

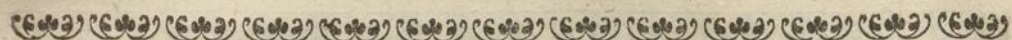
- 575 CHOR. O sapientissimi spectatores, huc advertite mentem.
 Injuriam enim passae vos palam accusamus.
 Nam, cum prae caeteris diis plurimum commodemus urbi,
 Nobis tamen solis omnium Deorum nec sacrificatis, nec libatis,
 Quae vos conservamus: si enim fiat expeditio aliqua
 580 Sine iudicio, tunc aut tonamus, aut stillamus;
 Itaque Diis invifum illum coriarium Paphlagonem
 Cum eligeretis ducem exercitus, supercilia contraximus,
 Et indignabamur, tonitruque erupit per fulmen:
 Luna autem deseruit vias: & sol
 585 Ellychnio statim in se contracto, [*Cum subito ellychnium ad seipsum contraxisset*]
 Negavit se lucere velle, si Cleo exercitum duceret;
 Sed tamen eum elegistis. Ajunt enim stulta consilia
 Inesse huic civitati: Deos tamen
 Quaecumque peccaveritis in melius convertere.
 590 Quomodo autem hoc etiam vobis profuturum sit, facile docebimus.
 Si Cleonem, Larum illum furti & acceptorum munerum damnaveritis,
 Deinde capistraveritis cervicem ejus nervo,
 Rursus in pristinum vobis, si quid peccatum est,
 Et in melius id cedit Reipublicae.

tibus vs. 1051. Καροπίδα κακίωλα.

vs. 591. Κλίωνα & λαρόν] Matron. de Parasito edace, πινύοντι λάρον ὄρνιθι ἰσικῶς ἐφύριοντι Λαρο αἰσὶ σμίλλῃ, apud Athenacum IV. ubi facetissimus ille Poëta convivium quoddam describit versibus Homericis ad ridiculum compositis: sunt autem omnino centum & viginti duo versus. Comicus hic Cleonem etiam larum vocat; quia avide rapiat civium bona, ut vorax illa avis escam, & in Equitibus vs. 952. tribuit Cleoni annulum signatorium ubi inest haec sculptura: Ἀδρῶ κεχρηῶς ἐπὶ πύραρος ἀμυγροράν. Ibid. vs. 1288. ejusmodi rapacitatem descri-

bit quasi voracitatem: φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰσχυρόμενον τὰ ἴχθυον ἀνίσταν ἐκ ἐν ἰσχυρίῳ ἀπο σιπύρας. loquitur autem ibi de Cleonymo.

vs. 592. Φιμώσῃς ξύλα & ἀρχίνα.] Si ligno perforato stoe numella constrinxeritis ei collum. Glossae: φίμω, incapistrum. Idem est δρεσὰ ξύλα, ut in Equitibus de eodem Cleone vs. 1045. κατόνι δρεσὰ σ' ἰαλίους πινύου-ρίθω ξύλα. ubi vide notata. Idem etiam est ἰγκυθαζ-μύσα εἰς ξύλον, ut in Lyfistrata vs. 683. ἀλλὰ τῶταν χεῖρ' ἀπασῶν ἐς τετραμῖνον ξύλον ἰγκυθαζμύσα — ἢ ἀρχίνα. ubi etiam videri potest Nota.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,
ΚΩΛΩΝ Β΄.

595 ΧΟΡ. **Α**μφί μοι αὔτε, Φοῖβ' ἀναξ
 Δήλιε, Κωθίαν ἔχων
 Ὑψιέρεα πέτραν.
 Ἦτ' Ἐφίεσθ' μάχια παγ-
 χυσον ἔχεις οἶκον· εἰ ᾧ
 600 Κόρεαι σε Λυδῶν μεγάλας σέβουσι.
 Ἦτ' ἐπιχέεισθ' ἡμετέρα θεός,
 Αἰγίδ' ἠνίοχ' ἢ πολιοῦχ' Ἀθήνα.
 Παρνασίαν θ' ὅς κατέχων
 Πέτραν, σὺ πθίκαις σελαγαῖ,
 605 Βάκχαις Δελφίσιον ἐμφορέπων,
 Κωμαθῆς Διόυσ'.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ΄.

Τροχαικοὶ Τετράμετροι Καταληκτικοί.

ΧΟΡ. **Ἦ**νίχ' ἡμῖς δεῦρ' ἀφορμαῶδ' παρσιθιάσμεθα,
 Ἦ Σελήνη στυτυχῶσ' ἡμῖν, ἐπέτειλε Φεάσαι,
 Πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθλιαίοισι, καὶ τοῖς ζυμμάχοισι.
 610 Εἶτα θυμαίνων ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπυθέναι,
 Ὀφελῶσ' ὑμᾶς ἀπαντας, καὶ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
 Πρῶτα μὲν ἔμνησ' εἰς δεξιὰ ὄσκι ἔλαττον, ἢ δραχμῶ.
 Ὡς τε καὶ λέγειν ἀπαντας, ἐξιόντας ἐσπέρας,

Μὴ

vf. 595. Ἀμφί μοι] Chorus invocat iterum Phoebum, & deinde Dianam, & Palladem & Bacchum.

vf. 603. & seq. Παρνασίαν θ' ὅς] In Ranis Comici vf. 1242. Euripides recitat: Διόυσ' ἢ Διόρσοισι καὶ γέρας δοῦναι καθάπερ, εἰ πθίκαισι Παρνασίαν κατὰ Πηδῶν χρεῖαν παρθίνοισι σὺν Δελφίσι. ubi postremus versus suppletur ex Scholiis. Euripides in Ione vf. 713. Ἦνα δεξιὰς Παρνασῆ πέτρας ἔχουσι σκύπελον, ἐράνιον θ' ἔβραν' Ἦνα Βάκχ' ἀμφιπέρας ἀνίχων πύκας λαίψου

πῶδ' ὑψηλοῖσι ἅμα συμβάχαι· Ubi juga Parnassi, petrae habent scopulum, sedemque aethyriam: ubi Bacchus ardentibus suffollens taedas, celeriter salit una cum bacchantibus mulieribus posticagis.

vf. 605. Δελφίσι] Euripides in Ione vf. 92. Ἐάνη δὲ γυνὴ τρίποδα ζῶσαν Δελφίσι· Sedet autem mulier Delphica super sacro tripode. Ibidem vf. 44. εἰ τις ἢ Δελφίδων τραίη κέρη· Si qua puella Delphica auderet.

vf. 607. Chorus commemorat beneficia Lunae erga Aeth-

ANTODE ET ANTISTROPHE,
 VERSUUM XII.

- 595 **C**HOR. Huc ades Phoebe Rex,
 Delie, qui obtines Cynthiam
 Petram excelsam:
 Et tu beata quae au-
 reum Ephesi templum habitas, in quo
 600 Puellae te Lydorum magnopere colunt:
 Tuque vernacula nostra Dea,
 Aegida quae moderaris, urbis Praefes Minerva.
 Parnassiam item qui obtinens
 Petram cum taedis fulget
 605 Delphicas inter Bacchas conspiciendus
 Comestator Bacchus.

ANTEPIRREMA VERSUUM XX.

Odonarii Trochaïci Catalectici.

- C**HOR. Cum nos huc proficisci pararemus,
 Luna nobis occurrit & mandavit, ut jubeamus
 Salvare Athenienses & eorum socios: hoc primum;
 610 Deinde irasci se ajebat, etenim atrociam perpessam esse,
 Ut quae vobis omnibus commodaret non verbis, sed re palam.
 Primum quidem quovis mensi non multo minus quam drachmam pro taeda;
 Adeo ut omnes dicant egressi vesperi;

Ne

Athenienses: quod nocte luceat, ut minus impensarum faciant in oleam ad lampades: & quod irregulari suo cursu anni rationem perturbet, ut statis diebus sacrificiorum non observatis, litibus forensibus, quibus delectabantur, vacare possint, cum sacrificandam erat.

vf. 610. Δὲνὰ γὰρ] Si in eo sibi factam injuriam dicit Luna, quod Athenienses statis diebus non sacrificassent, non est quod irascatur: nam ipsa ejus rei

causa est; cur enim perturbat rationem anni? Nisi forte vult exaggerare beneficium, ut dicat, se nimia studio gratificandi Atheniensibus, seipsam defraudare, cum ceteris diis; quos insuper & iratos sibi facit propterea. Sed forte aliam ob causam irascitur Luna; quia mirum omnino non sacrificent ei Athenienses: hinc & in Pace vf. 405. Luna & Sol prodere velle Graeciam Barbaris dicuntur; quoniam Barbari Lunae & Soli sacrificent, Graeci autem non.

- Μὴ πείω, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ Φῶς Σειλιυαῖος καλόν.
 615 Ἄλλα τ' εὖ θραῖν φησὶν ὑμᾶς, κἄν ἄγειν τὰς ἡμέρας
 Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἀνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν.
 Ὡς τ' ἀπειλαὶν φησὶν αὐτῇ τὸς θεὸς ἐχάσσει,
 Ἦνίκ' ἂν ψλοῦσῶσι δείπνα, καὶ πῶσι οἴαδε,
 Τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες, καὶ λόγον τ' ἡμεράν.
 620 Καθ' ὅταν θύειν δεῖ, πρέσβετε καὶ διαζέετε.
 Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τ' θεῶν ἀπάσιαν,
 Ἦνίκ' ἂν περθῶμεν ἢ τ' Μίμνον, ἢ Σαρπηδόνα,
 Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ', ἀνθ' ὧν λαχόν Ἰπέρβολοι
 Τῆτες ἱερομμυμονεῖν, καὶ πειθ' ὑφ' ἡμῶν τ' θεῶν
 625 Τὸν σέφανον ἀφῆρέθη· μάλλον γὰρ ἔπος εἶπε,
 Κατὰ Σελήνῳ ὡς ἄγειν γῆν ἔβιβ τὰς ἡμέρας.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ , Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

- Μὰ τ' Ἀναπιόνῳ, μὰ τὸ ΧάϞ, μὰ τ' Ἀίερα,
 Οὐκ εἶδον ἔπος ἀνδρ' ἀγροικὸν ἐδῆνα,
 Οὐδ' ἀπορον, ἐδὲ σκαῖον, ἐδ' ἐπιλήσιμονα.
 630 Ὅς τις σκαλαθυρμαῖ' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
 Ταῦτ' ἐπιλέλησται σφῖν μαθεῖν. ὅμως γὰρ μὲν
 Αὐτὸν χαλῶ θύραζε δδλεῖ πρὸς τὸ Φῶς.
 Πῶ Στρατιάδης; ἐξτ' τ' ἀσκάντιω λαβῶν.
 ΣΤΡ. Ἄλλ' οὐκ εἴσι μ' ἐξενογκεῖν οἱ κόρεις.
 635 ΣΩΚΡ. Ἀνύσας τί κατὰθε, καὶ πρὸς τὸ νῦν. ΣΤΡ. Ἰδῶ.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ π' βέλῃ πρῶτα πρὸ μανθάνειν,
 Ὡς οὐκ ἐδίδαχθης πῶ ποτ' ἐδέν; εἰπέ μοι.

Πότε-

vf. 616. Ἄνω κάτω] Aeschylus: δαῖσα καὶ τρέπασα
 ἔθεθ' ἀνω κάτω' agitant coertent turbide sursum deorsum,
 apud Athenaeum IX. p. 375. Comicus in Equitibus vf.
 861. ἐάν σφ' ἀνω τε καὶ κάτω τ' ἐξέβορον κινώσται. Vide
 in Avibus vf. 3.
 vf. 620. Σπρέσβετε] Vide Notam ad Plutum vf. 875.
 & ad Ranas vf. 633.
 vf. 622. Μίμνιοι ἢ Σαρπηδόνα] Jovis filios, qui ad

Trojam ceciderunt.

vf. 625. Τὸν σέφανον] Et in Equitibus vf. 1220. Cleo-
 ni admiratur Corona, quia non recte administraverat
 Remp. κατὰθε ταχίας τ' σίφανον, ἢ ἰγὰ ταῦτα αὐτὸν
 περιβά.

vf. 627. Μὰ τὸν ἀναπιόν] Pythagoras apud Laërtium:
 εἰ μὰ τ' αἰερα, ὃν ἀναπιόν. Prodit autem hic Socrates
 examinaturus Senem discipulum; quem postea, tan-
 quam

- Μὴ πείω, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ Φῶς Σειλιυαῖος καλόν.
 615 Ἄλλα τ' εὖ θραῖν φησὶν ὑμᾶς, κἄν ἄγειν τὰς ἡμέρας
 Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἀνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν.
 Ὡς τ' ἀπειλαὶν φησὶν αὐτῇ τὸς θεὸς ἐχάσσει,
 Ἦνίκ' ἀν ψλοῦσῶσι δείπνῃ, καὶ πῶσιν οἴκαδε,
 Τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες, καὶ λόγον τ' ἡμεράν.
 620 Καθ' ὅταν θύειν δεῖ, πρέσβετε καὶ διαζέτε.
 Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τ' θεῶν ἀπάσταν,
 Ἦνίκ' ἀν πενθῶμεν ἢ τ' Μίμνον', ἢ Σαρπηδόνα,
 Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ', ἀνθ' ὧν λαχόν Ἰπέρβολοι
 Τῆτες ἱερομμυμονεῖν, καὶ πειθ' ὑφ' ἡμῶν τ' θεῶν
 625 Τὸν σέφανον ἀφῆρέθη· μᾶλλον γὰρ ἔπος εἶπε),
 Κατὰ Σελήνῳ ὡς ἄγειν γῆν ἔβιβ τὰς ἡμέρας.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- Μὰ τ' Ἀναπιόνῳ, μὰ τὸ Χάϛ, μὰ τ' Ἀίρα,
 Οὐκ εἶδον ἔπος ἀνδρ' ἀγροικὸν ἐδένα,
 Οὐδ' ἀπορον, ἐδὲ σκαῖον, ἐδ' ἐπιλήσιμονα.
 630 Ὅς τις σκαλαθυρμαῖ' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
 Ταῦτ' ἐπιλέλησται σφῖν μαθεῖν. ὅμως γὰρ μὲν
 Αὐτὸν χαλῶ θύραζε δδλεῖ πρὸς τὸ Φῶς.
 Πῶ Στρεψιάδης; ἔξτ' τ' ἀσπᾶντιω λαβῶν.
 ΣΤΡ. Ἄλλ' οὐκ εἴσι μ' ἐξενογκεῖν οἱ κόρεις.
 635 ΣΩΚΡ. Ἄνυσαι τί κατὰθε, καὶ πρὸς σέγε τ' νῦν. ΣΤΡ. Ἰδῶ.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ π' βέλῃ πρῶτα πύλιν μανθάνειν,
 Ὡν οὐκ ἐδιδάχθης πῶ ποτ' ἐδέν; εἰπέ μοι.

Πότε-

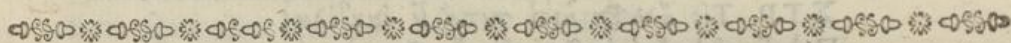
vf. 616. Ἄνω κάτω] Aeschylus: δαῖσα καὶ τρέπασα
 ἔθεθ' ἀνω κάτω' agitant coertent turbide sursum deorsum,
 apud Athenaeum IX. p. 375. Comicus in Equitibus vf.
 861. ἐάν σφ' ἀνω τε καὶ κάτω τ' ἐξέβορον κινώσται. Vide
 in Avibus vf. 3.
 vf. 620. Στρεψιάδε] Vide Notam ad Plutum vf. 875.
 & ad Ranas vf. 633.
 vf. 622. Μίμνιοι ἢ Σαρπηδόνα] Jovis filios, qui ad

Trojam ceciderunt.

vf. 625. Τὸν σέφανον] Et in Equitibus vf. 1220. Cleo-
 ni admiratur Corona, quia non recte administraverat
 Remp. κατὰθε ταχίας τ' σίφανον, ἢ ἰγὰ ταῦται αὐτὸν
 περιῶ.

vf. 627. Μὰ τὸν ἀναπιόν] Pythagoras apud Laërtium:
 εἰ μὰ τ' ἀίρα, ὃν ἀναπιόν. Prodit autem hic Socrates
 examinaturus Senem discipulum; quem postea, tan-
 quam

- Ne facem emas, puer, quoniam Lunae lux pulchra est.
 615 Aliaque beneficia se vobis praestare dicit, & dies ducere
 Non recte, verum sursum deorsum turbare.
 Adeo ut minari dicat sibi Deos, quotiescunque
 Coena fraudantur, & abeunt domum,
 Postquam in ipsum festum non inciderant, diebus male computatis.
 620 Deinde cum sacrificare oportet, vos secundum rationem dierum quaestio-
 nem & iudicia exercetis;
 Contra vero saepe, nobis Diis jejunia celebrantibus,
 Quando nimirum lugemus aut Memnonem, aut Sarpedonem,
 Vos libatis, & ridetis; quod Hyperbolus forte ductus sacer scriba
 Hoc anno, a nobis Diis
 625 Corona privatus est. & merito: sic enim magis sciet
 Vitae dies traducendos esse secundum lunae cursum.

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

S O C R A T E S, S T R E P S I A D E S.

- SOCR. Per Respirationem, per Chaos, per Aërem juro,
 Ut ego non vidi hominem tam agrestem ullum,
 Nec tam intractabilem, nec tam perversum, nec tam obliviosum:
 630 Qui subtilitates quasdam parvas discens
 Horum oblivisci solet antequam ea addiderit: attamen
 Ipsum foras vocabo huc in lucem.
 Ubi Strepsiades? exi sumto grabbato.
 STR. Sed non sinunt me efferre cimices.
 635 SOCR. Properè depone, & adverte animum. STR. En!
 SOCR. Age, quid vis nunc primum discere,
 Quod antea nunquam didiceris? dic mihi.

Utrum

quam nimis incapacem disciplinae, negat se amplius
 doceturum, & dimittit.

Ibid. Μα το χαθ'] Per Chaos jurat quasi per deum.
 Supra vl. 423. τομινος ιδου θεου εδνα πλιν απεσ ημεις,
 το χαθ' ηλλι δε.

vl. 630. Σκαλαθυματα] Α σκαλαθυμα, carbones fo-
 dicare, quod cum sit, illi comminuntur: quare σκα-
 λαθυματα μινουιδε quaedam sunt.

vl. 632. Οβραζε προς το φασ] In Thesmoph. vl. 74.
 ην μη προιν θραζε προς τ ηλιον. Timocles Comicus
 apud Athenaeum VI. p. 245. αναζα' ιδου τδε θραζε
 ινα πωσ το φασ ειναι παρθενας, Aperite jam fores, ut
 ad lucem conspicui simus. Alias sic, ut Euripides in Phoe-
 nissis vl. 1535. τι η, ο παρθενα. — εζαυτας εις φασ
 ουρ ησ, ο νεγο, in lucem eduxisti?

- Πότερα αὐτὸν μέτρων, ἢ αὐτὸν ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;
 ΣΤΡ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχ' ἔγωγ' γὰρ ποτε
 640 Ἰπ' ἀλφειταμοιῶν παρεκόπιον διχωνίῳ.
 ΣΩΚΡ. Οὐ τὸτ' ἔρωτῶ σ'. ἀλλ' ὅ, π' κέλιτον μέτρων
 Ἠγεί' πότερον τὸ τετράμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;
 ΣΤΡ. Ἐγὼ μὲν εἶδέν ποτε ἡμεκλίον.
 ΣΩΚΡ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ ἴθρωπε. ΣΤΡ. Περὶ δὲ νῦν ἔμοι,
 645 εἰ μὴ τετράμετρον ὅστιν ἡμεκλίον.
 ΣΩΚΡ. Ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικ' εἶ ἢ δυσμαθής.
 Ταχύ γ' ἂν διώαιο μαθάνειν σὺ αὐτὸν ῥυθμῶν.
 ΣΤΡ. Τί δέ μ' ἀφελήσασ' οἱ ῥυθμοὶ αὐτὸν τάλφιτα;
 ΣΩΚΡ. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψόν ἐν συνεία.
 650 εἴτ' ἐπαίειν ὁποῖός ὅστιν τῶν ῥυθμῶν
 Κατ' ὀνόπλιον, χ' ὀπιοῦ αὐτὸν χ' δάκτυλον.
 ΣΤΡ. Κατὰ δάκτυλον; νῆ τ' Δι' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩΚΡ. εἰπέ δὲ.
 ΣΤΡ. Τίς ἀλλ' ἀντὶ τῶν τετράτ' ὅστιν δακτύλου;
 Πρὸς τὸ μὲν, ἔτ' ἐμὲ παιδὸς ὄντ', ἔποσι.
 655 ΣΩΚΡ. Ἀχρεῖ εἶ, ἢ σκαῖός. ΣΤΡ. Οὐ γὰρ, ὦ ζυρεῖ,
 Τύπων ὀπιθυμῶν μαθάνειν εἶδέν. ΣΩΚΡ. τί δέ;
 ΣΤΡ. Ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τ' ἀδικώτατον λόγον.
 ΣΩΚΡ. Ἀλλ' ἔτερα δὲ σε αὐτὸν τετράτα μαθάνειν,
 Τῶν τετραπόδων ἅπ' ἐπὶ ὀρθῶς ἄρρεα.
 660 ΣΤΡ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄρρεν', εἰ μὴ μαινομαι.
 Κεῖνος, τράγ', ταῦρ', κύων, ἀλεκτρυόν.
 ΣΩΚΡ. Ὁρᾷς, ἀ πάχεις; τί τ' ἐπὶ τῶν Φήλειαν καλεῖς
 Ἀλεκτρυόνα, χ' ταυτὸ ἢ τ' ἄρρενα.
 ΣΤΡ. Πῶς δὲ, Φέρε; ΣΩΚΡ. Πῶς; ἀλεκτρυόν καὶ ἀλεκτρυόν.
 665 ΣΤΡ. Νῆ τ' Ποσειδῶν. νῦν δὲ πᾶς με χεῖρ καλεῖν;
 ΣΩΚΡ. Ἀλεκτρυόνα. τ' δ' ἔπερον, ἀλέκτορα.
 ΣΤΡ. Ἀλεκτρυόνα; εὔγε νῆ τ' Αἴρα.

Ἔστ'

vf. 643. Ἠμεκλίον] Rusticus, qui de mensuris & Choenicibus putabat Socratem loqui, convenienter suae opinioni respondet: se malle tetrametrum quam trimetrum, id est, quatuor Choenices potius quam tres; nam quatuor plus est. Utitur autem voce ἡμεκλίον quae idem valet, ut ipse mox dicet, quod τετράμετρον, respectu medimni & Choenicum; cum enim medimnus habeat quadraginta & octo, sive sexies octo choenices; sequitur, ut sexta pars medimni sive τὸ ἕκτον, sint octo choenices; itaque τὸ ἕκτον τὸ ἕκτον sive τὸ ἡμεκλίον erunt quatuor choenices, ut dimidium octonarii, est quaternarius.

vf. 644. Οὐδὲν λέγεις] Nugae blattis. Sic infra vf.

782. & In Thesmoph. vf. 643. In Avibus vf. 987. εἶδέν λέγειν οἰμῶν σε. & alibi.

Ibid. Περὶ δὲ] In Acharn. vf. 772. περὶ δὲ νῦν μοι περὶ θυμιτῶν ἀλῶν. Ibid. vf. 1114. βέλετ' ἀλεξάνδρου, καπιτρίψου λαμάρου, ποταμῶν &c. In Equitibus vf. 787. ἐθέλω περὶ τ' κεφαλῆς περὶ δόσθαι. Est autem hoc verbum a δῆλον ἵσο, unde verbum in μετ' ἵσομαι, cuius aor. 2. εἶδον; in media voce εἶδον, εἶσο, & abjecto σ, εἶσο. in imperativo modo, δε, comp. περὶ δὲ. ut Scholiastes docet. περὶ δόσθαι ergo est obligare, obstringere se, nempe pignore deposito. Germanice, *Wetten*.

vf. 645. εἰ μὴ] Vide Notam ad vf. 643.

Ibid.

- Nam pro ista doctrina sola
 Opplebo farinis undique tuam κάρδοπον.
- 670 SOCR. Ecce autem rursus alterum hoc peccatum: κάρδοπον.
 Marem vocas, quae tamen foeminā est. STR. Quomodo
 Ego marem κάρδοπον voco? SOCR. Maxime quidem.
 Sicuti κλεώνυμον. STR. Quā ratione? dic.
 SOCR. Idem valet tibi κάρδοπος & κλεώνυμος.
- 675 STR. Sed, ô bone, nec erat Cleonymo κάρδοπος,
 Verum in mortuario rotundo deplebat.
 At deinceps quomodo appellare decet? SOCR. Quomodo?
 Καρδόπην sicuti Σωφράτην.
 STR. Καρδόπην foeminam rectius vocas?
- 680 Illud enim rectum esset, si quis nempe κλεώνυμη diceret itidem ut καρδόπη.
 SOCR. Praeterea, de nominibus hominum discere te oportet,
 Quaenam sint masculina & quae foeminina.
 STR. Sed novi quae sint foeminina. SOCR. Dic ergo.
 STR. Lyfilla, Philinna, Clitagora, Demetria.
- 685 SOCR. Masculina vero nomina quae sunt? STR. Plurima:
 Philoxenus, Milesias, Arynias.
 SOCR. Atqui, ô miser, haec non sunt masculina.
 STR. Non masculina vobis haec sunt? SOCR. Nequaquam, nam
 Quomodo vocares, in Aryniam si incideres?
- 690 STR. Quomodo? Sic: ades, ades Arynias.
 SOCR. Vides? mulierem jam Aryniam appellas.
 STR. Merito quidem illum, utpote qui non militat.
 STR. Sed quid juvat ista discere, quae omnes scimus?
 SOCR. Nihil quidem certe, sed tu decumbens huc. STR. Quid faciam?
- 695 SOCR. Excogita aliquid circa negotia tua;
 STR. Ne quaeso isthic me jubeas decumbere, sed si decumbendum est,
 Humi eadem ista finas me excogitare.
 STR. Fieri aliter nequit. STR. Infelix ego,
 Quas hodie poenas cimicibus dabo!

SOCR.

κλεώνυμη.

Ibid. Τι δρᾶ] Pro futuro, ut περὶ, in Ajace Sophoclis vl. 461. ποσειδά — πύλας. Αἰγύλιον περὶ, utrum mare Aegeum trajiciant? & διακιδᾶ in Antigona ejusdem vl. 293. γὰρ πύλας — καὶ νέμει διακιδᾶν. templa, inconfusus, & leges dispersurus. Quae exempla non pauca inveniri possunt, Vid. notata ad vl. 800. infra. Idem fit etiam in verbis ex τῶν contractis saepissime, ut καλῶ hic in Nubibus superius vl. 632. & infra, vl. 1000. τῶν. Ἰσπανικῶτες ἄνθρωποι, καὶ σε κα-

λῶσι βλιτομάμας. & καλῶ apud Sophoclem in Antigone vl. 1077. εἰ γὰρ οὐκ ἀπίστω μὴ πολλὰς εἶναι τροχὰς ἀλλὰ τελευτᾶν. Scias hoc, te non multos folii circulos expleturum, ubi Scholia: τελευτᾶν δὲ, ἀπὸ τῶν τελευτᾶν.

vl. 698. Οὐκ ἔστι.] Totus hic versus occurrit iterum in Vespis numero 1168. & pars ejus, exceptus nempe duabus postremis vocibus, in Pace vl. 109.

vl. 699. Τί μοι.] Aristophanes in Hostibus apud Scholiasten: τί μοι κακῶς εἶπες; τί δρᾶ πρὸς τὰς πόλεις; & Laecadaemon, quid te hodie fiet?

- 700 Σ ΩΚΡ. Φρόνιζε δὴ καὶ ἀφ' ἑσέ,
 Πάντα τρόπον τε σαυτὸν
 Στρεΐφ' πυκνώσας·
 Ταχὺς δ', ὅταν γ' εἰς ἀπορον πέσης,
 Ἐς ἄλλο πίδα νόημα φρενός·
- 705 Ὑπὸ δ' ἀπέτω γλυκίθυμ' ὀμμάτων.
 ΣΤΡ. Ἰατῆαταί, ἰατῆαταί.
 Σ ΩΚΡ. Τί πάχεις; τί κάμνεις;
 ΣΤΡ. Ἀπόλυμα δειλαί' ἐκ τ' σκίμπος·
 Δάκνυσι μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
- 710 Καὶ τὰς πλυσθὰς δαρδάπῃσι,
 Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
 Καὶ τὰς ὄρχεις ἐξέλκυσσι,
 Καὶ τ' ἄρωκλόν διουρήθῃσι,
 Καὶ μὴ σπυλῶσιν. Σ ΩΚΡ. Μὴ νῦν βαρέως ἀλγὴ λίσαι.
- 715 ΣΤΡ. Καὶ πῶς; ὅτε μὲν
 Φρεῖδα τὰ ψήματα, Φρεῖδῃ χροιά,
 Φρεῖδῃ δ' ἡ ψυχὴ, Φρεῖδῃ δ' ἐμβάσι·
 Καὶ πρὸς τέτοις ἐπι τοῖσι κακοῖς,
 Φρεσὶς ἀδῶν
- 720 Ὀλίγη φρεῖδος γελήθημα.
 Σ ΩΚΡ. Οὗτος τί παις; ἐχ' φρονησεις; ΣΤΡ. Ἐγὼ,
 Νῆ τ' Ποσειδῶ. Σ ΩΚΡ. Καὶ τί δῆτ' εφρόνους;
 ΣΤΡ. Ὑπὸ τ' κόρεων εἰ μὲν τι ἀειλειφθήσῃ.
 Σ ΩΚΡ. Ἀπολεῖ χάκιτ'. ΣΤΡ. Ἀμ', ὦ γὰρ, ἀπόλωλ' ἑξίως.
- 725 Σ ΩΚΡ. Οὐ μαλθακίτ', ἀλλὰ ἀεικαλυπία.
 Εὐρητέ' γ' ἔγες σποτερηπικός,
 Καὶ παιόλημ'. ΣΤΡ. Οἴμοι· τίς ἀν δῆτ' ὀπιβάλου

Ἐξ

vf. 700. Διάβηθ'] In Equitibus vf. 539. τὰς ἀνάμεις δια-
θρήσας. Ibid. vf. 433. ἀθρὴ καὶ τὸ ποδοῦ παρῆθ'. In Thes-
morph. vf. 666. τὰς διόδους ἀθρήσας. hic in Nubibus etiam
vf. 729. occurrit.

vf. 706. Ἰατῆαταί] Est dolentis, ut in Ranis vf. 656.
& alibi.

vf. 709. Κορίνθιοι] Pro κόρις, cimices, per Paronomas-
iam. Similiter ἀργαλῆς pro ἀργαλῆς paullo post.

vf. 710. Δαρδάπῃσι] Lacorando vorant. Proprie de
bestiis, inquit Hesychius. Hippocrates Epist. 12. λυκίτ'
δὲ δαρδάπῃς τὸ προστεσθὲν τ' ἀναγκῆς πρόθεσι, ἀναπῆ-
παιτοῦ· Lupus autem postquam devoravit oblatam estam
soles requiescere.

vf. 711. Τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι] Sanguinem animae vebit-
culum. Sophocles in Electra vf. 787. τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι· αἰ-
ψυχῆ ἀκρῶτον αἶμα· asorbens assidue animae meae san-
guinem purum.

vf. 716. Φρεῖδῃ χροιά] Supra, vf. 502. quaerebat Stre-
psiades: si diligenter studeat, cuiusdam ex discipulis So-
cratis futurus sit similis: cumque audivisset, se Chae-
rephonem similem fore; ergo semimortuus ero, inquit.
Itaque hic apparet eum sedulo navasse operam literis;
nam amittit colorem: quamvis retinuerit pristinam stoli-
ditatem. Infra etiam vf. 1175. ex colore Phidippidis
mutato, colligit Strepsiades, eum magnos profectus fe-
cisse in rhetorica.

vf. 717. Φρεῖδῃ ἐμβάσι] Vide notata ad vf. 497. Eurip.
Hecub. vf. 163. φρεῖδος πῆσεν, φρεῖδος πάλιδος.

vf. 719. Φρεῖδῃ ἀδῶν] Proverbium de illis, quos cu-
rae non sinit dormire, ut dicit Scholiastes. nempe a
custodibus nocturnis, qui cantu solantur vigiliam, aut
somnia pellunt; ut ille speculator nocturnus apud
Aeschylum in Agamemnone, qui dicit ibi vf. 16. ὅταν
εἴ ἀείδῃν ἢ μιμήσθαι δεκῶ, ὕπνα τῶν ἀντίμολλον ἐ-
τίμων

- 700 SOCR. Meditare jam & dispice,
In omnes partes teipsum
Versa coarctatus. [*mente arte constipata.*]
Celeriter, cum in aliquam difficultatem incideris,
Ad aliud commentum transfili.
- 705 Somnus autem dulcis absit ab oculis.
STR. Jattatae, Jattatae!
SOCR. Quid tibi accidit? quid doles?
STR. Pereo miser. e grabbato
Prorepentes mordent me cimices,
- 710 Et mihi latus dilaniant,
Et animam ebibunt,
Et testiculos evellunt,
Et culam perfodiunt,
Et me perdunt. SOCR. Ne nunc nimis graviter doleas.
- 715 STR. At quomodo? cum mihi
Perierint opes, perierit color,
Perierit anima, perierit calceus,
Et ad haec mala etiam,
Pervigil cantans
- 720 Propedum ipse perierim.
SOCR. Heus tu, quid facis? meditaris? STR. Ita ego
Certe. SOCR. Quid itaque meditatus es?
STR. An cimices aliquid de me sint relicturi.
SOCR. Peribis pessime. STR. Sed, ô bone, jam perii.
- 725 SOCR. Non debes te mollem praebere, verum coöperire.
Inveniendum enim commentum defraudatorium,
Et aliqua pellacia. STR. Heu, quis itaque in me injiciat

E pel-

ἡμῶν αἰσῶ, κλάει τότε. Cum autem mihi visum est
cantare, aut minuire, istud somno contrariam ex can-
tatione remedium paransi, tunc ploro. Utitur autem Stre-
psades hoc proverbio, non quia vigilem & ipse nunc
agat; sed tantum quia dixerat φρέδα & ter φρέδα.
Propter similitudinem vocum φρέδα & φρέδα, infert:
φρέδα αἰσῶ φρέδα γυγίνουμαι, praeter expectationem,
pro: φρέδα αἰσῶ, φρέδα γυγίνουμαι, dum de rebus cantans
quae mihi perierint, ipse perii.
v. 720. Ὀλίγη] Ut in Vespsis v. 825. αἰε ὀλίγη μὲν
ἀπαίλειται. Integra oratio foret: ὀλίγη δέων φρέδα γυ-
γίνουμαι, & ὀλίγη δέων ἀπαίλειται με. Heliodorus VII.
ὀλίγη μὲν καὶ ἐκδραγῆν ἰδίνουσι. parum aberat quin mo-
teretur etiam. Xenophon in Anabasi Lib. I. αὐτὰ ὀλίγη
ἀνίστασθαι καταλιποσθῆναι. Cum parum abesse quin lapi-
dibus obrueretur. Sic μικρὸν Demosthenes contra Timo-
cratem: μικρὸν δὲν παρὰ πάντας εἰπίη. potest etiam in-

finitivus subaudiri, ut sit ὀλίγη δέων φρέδα γυγίνουμαι
ὀλίγη δέων με ἀπαίλειται. Isocrates Panegyrico: μικρὸν
δέων τ' εἰσὶν Ἄλλοι χύρασι ἀπείρητο ἰκιδάτωσι. Parum aber-
rat quin omnem intra Halys regionem sibi subsiceret. Vi-
deri possunt notae ad Alciphronis Epist. I.

v. 725. Οὐ μαλθακίστα] Aeschylus in Eumenidibus
v. 74. μὲν μαλθακὴ γῆη, nec ignavus aut remissus fiat.
Euripides in Medea v. 290. κρείσσον δέ μοι γῆν πρὸς τὴν
ἀπὸ χθροσθῶν, γῆν, ἢ μαλθακισθῆναι. ὅσπερ μὲν γῆν
Satius enim est mihi, mulier, nunc in odium tuum incur-
rere, quam mitigatum, postea valde gemere. dicunt etiam
μαλθακῆν sive μαλακῆν τὴν ἐσθῆναι. Vid. ad Plutum v.
403. Ceterum, in Plurali dixit μαλθακίστα Attice, ut
in Acharn. v. 479. αἰσῶ ἀνείδιμα ἡμεροσυνῆτα. & in
Pluto v. 1086. συνεκτοσῆτα.

v. 727. Ἀπαίλειται] Ab ἀπαίλειν, quo utitur Eu-
ripides in Ione v. 549. τῆτο κλῆ ἀπαίλει. hoc & ma-
X

- Ἐξ ἀγνακίδων γνάμιον ἀποσπερητίδα;
 ΣΩΚΡ. Φέρε νῦν, ἀθήσω πρῶτον ὄ, τι δρᾷ τετονί.
 730 Οὐτῷ, καθύδεις; ΣΤΡ. Μὰ τ' Ἀπάλλω, ἴω μὲν εἴ.
 ΣΩΚΡ. Ἐχεις τί; ΣΤΡ. Μὰ Δί' ἔδεν ἔγωγ'. ΣΩΚΡ. Οὐδέν πάνυ;
 ΣΤΡ. Οὐδέν γε, πλιὸν ἢ τὸ πέϑον ἐν τῇ δεξιᾷ.
 ΣΩΚΡ. Οὐκ ἐγκαλυφάμενος ταχέως τι φρονεῖς;
 ΣΤΡ. Πεὺ ἔ; σὺ γὰρ μοι τέτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
 735 ΣΩΚΡ. Αὐτὸς ὄ, τι βέλῃ πρῶτος ἐξουρεῖν, λέγε.
 ΣΤΡ. Ἀκήκοας μωεῖαίς ἀ' ἴω βύλομα.
 Πεὺ τ' τόκων, ὅπως ἀν' ἀπιδῶ μινδενί.
 ΣΩΚΡ. Ἴθι νῦν, καλύπῃς, ἢ χάσας τ' φροντίδα
 Λεπίην, κτ' μικρὸν ἀειφροδὶ τὰ φράγματ' α,
 740 Ὁρθῶς διαυρᾶν ἢ σκοπᾶν. ΣΤΡ. Οἴμι τάλας.
 ΣΩΚΡ. Ἐχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῆς τι τ' νοημάτων,
 Ἄφεις ἀπελθε· κἂν τὴν γνάμιον πάλιν
 Κίησον αὐθις αὐτὸ ἢ ζυγάθεισον.
 ΣΤΡ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩΚΡ. Τί, ὦ γέρον;
 745 ΣΤΡ. Ἐχω τόκων γνάμιον ἀποσπερητικίω.
 ΣΩΚΡ. Ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤΡ. Εἰπέ δὴ νῦν μοι. ΣΩΚΡ. Τό, τί;
 ΣΤΡ. Γνωαῖνα Φαρμακίδ' εἰ πελάιδου Θεήαλιω,
 Καθέλομι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἴτα δὴ
 Αὐτὴν καθεῖξαιμ' ἐς λοφεῖον προγύλον,
 750 Ὄσοφ' ἐκτόπιρον, κἂν τὴν τριόην ἔχον.
 ΣΩΚΡ. Τί δὴ τὰ τέτ' ἀν' ἀφελήσειέ σ'; ΣΤΡ. Ὁ, π;
 Εἰ μικρότ' ἀντέλλοι σελήνη μινδαμῶ,
 Οὐκ ἀν' γ' ἀπιδόλιω τὸς τόκων. ΣΩΚΡ. Τίη τί δὴ.
 ΣΤΡ. Ὅπῃ κατὰ μῆνά γ' ἀγυεῖαν δαυείζεις.
 755 ΣΩΚΡ. Εἴ γ' ἀλλ' ἕτερον αὐ σοι πρῶτα πὶ δεξιῶ.
 Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος πὶ δίκῃ,
 Ὅπως ἀν' αὐτὴν ἀφαιρίσεις, εἰπέ μοι.
 ΣΤΡ. Ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ζητητέον.
 ΣΩΚΡ. Μὴ νῦν ἀεὶ σαυτὸν εἶλε τὴν γνάμιον ἀεὶ,
 760 Ἄμ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τ' ἀέρα,

Λι-

In errorem ducit: aut ab ἀπαύλων, quod Hesych. exponit per παραλογίζεσθαι· est autem ab ἀπαύλη, quod idem exponit, ἀπάτη, ἀποσείρησις & occurrit infra, v. 1151. quem locum vide. Vox autem ἀπαύλημα occurrit apud Aeschylum, ut notavit etiam Illustriss. Spanhemius, in Choëphoris v. 1002. ξέγον ἀπαύλημα ubi Scholia: ἀπάτημα.

v. 728. Ἀγνακίδων] Proprie ἀγνακίς est pellis ovina, ut constat; sed quia huic voci similis est vox ἀγνησίς us-

gatio, illam pro hac posuit comico joco. ita paullo ante Κορίνθιοι pro κίρσις. Desiderat autem aliquod epichirema, quo negare possit debitum, & creditores fraudare: sive, cupit esse ἐξαρητικὸς & ἀντιλογικὸς. qualis factus postea filius ejus est, v. 1176.

Ibid. Ἀποσπερητίδα] Pro ἀποσπερητικῶν. Finxit autem ἀποσπερητίδα quasi θυμαντίδα in Vesp. v. 1133. quod est vestimenti genus, quia dixerat ἐξ ἀγνακίδων.

v. 734. Σὺ γὰρ μοι τέτο φράσον] In Pace v. 1280. ἀλλὰ

- E pellibus agninis commentum privativum.
 SOCR. Age nunc, videam primo, quid iste faciat.
 730 HEUS tu, dormis? STR. Non utique ego quidem.
 SOCR. Habes ne aliquid? STR. Profecto nihil ego. STR. Nihil profusus?
 STR. Nihil, praeterquam penem in dextera.
 SOCR. Nonne te ipsum coöperiens ocyus aliquid meditaberis?
 STR. De quibus rebus? tu mihi hoc dicas velim, ó Socrates.
 735 SOCR. Ipsemet quod primum vis invenire, dic.
 STR. Plus millies audivisti, quid ego velim.
 De usuris, *inquam*, ne *illas* solvam cuiquam.
 SOCR. Agedum, coöperias te, & cohibe apud te cogitationem
 Subtilem; minutatim considera rem,
 740 Recte dividens eam & contemplans. STR. Hei miser!
 SOCR. Quiesce. &, si forte haesitaveris in aliquo commento,
 Omitte, & ab eo discede: deinde cogitationem rursus
 Commove, & denuo idem illud pensita.
 STR. O Socratisce charissime. SOCR. Quid est, mi fenex?
 745 STR. Habeo commentum ad fraudandas usuras.
 SOCR. Ostende. STR. Dic jam mihi. SOCR. Quid?
 STR. Si mulierem veneficam Thessalicam emerem,
 Et noctu deducerem lunam: deinde
 Conclusam in theca aliqua rotunda
 750 Tanquam speculum, asservarem.
 SOCR. Quid itaque hoc tibi prodesset? STR. Quid?
 Quod si non amplius oriatur luna ullibi,
 Usuras non darem. SOCR. Quid ita?
 STR. Quia secundum menses pecunia foenori datur.
 755 SOCR. Bene. Sed aliud rursus tibi proponam callidum quippiam.
 Si tibi scriberetur dica quaedam quinque talentorum,
 Quomodo eam obliterares? dic mihi.
 STR. Quomodo? nescio quomodo; sed quaerendum.
 SOCR. Ne jam circa teipsum coërceas & contineas cogitationem semper, (*ut antehac*)
 760 Sed laxatam dimitte meditationem in aërem,

ἄλλα' τί δὴτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι, οἷς τίσι χαίρει.
 vl. 747. Φαγμανίδα Θεσ[αλίαν] Lucianus Dial. Mer.
 Melitae & Bacchidis: εἰ τίνα νόθα βαυχί γένει, εἰς
 πολλὰ Θεσ[αλίαν] λέγονται ἐπιδύσσει. Si quam nostri, Bac-
 chidi, venulam, quales multae dicuntur Thessalae incanta-
 tricis. Plautus Amphitruone IV. 3. vl. 10. Ego pol illum
 uelitar bodio Thessalum venificum. Scholiastes Euripidis,
 ad Phoenicias vl. 1365. ἔτι δὲ καὶ φαγμανίδος τίσις αἰ

Θεσ[αλίαν] Ἀριστοφάνης φησὶ γυναικα εἰ τρεῖς μὲν Θεσ[αλίαν].
 vl. 752. Μηνεῖτ' ἀντίλλοι σελήνη] Sub initium fabulae
 dicebat Strepsiades: ἔγω δ' ἀπολλύμαι ἔργον ἀγνοῶν τὸν
 σελήνην σικίδα. Quia nimirum in fine mensis, quem Lu-
 na determinat, erat dies usurarum. Nunc itaque in
 mentem ei venit artibus magicis curare deducendam
 Lunam, ne ullus existat mensis, ac proinde nec repe-
 titio usurarum.

- Λινόδετον ἄσφρ μολορόθλιυ ἔ ποδός.
 ΣΤΡ. Εὐρηκ' ἀφάνισιν ἔ δικης σοφωτάτῳ,
 "ὦτ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩΚΡ. Ποίαν τίνα;
 ΣΤΡ. Ἦδη ᾧδ' τοῖσι Φαρμακοπόλαις ἔ λιθοῖ
 765 Ταύτιυ ἑώρας, ἔ χαλίω, ἔ Διφραῖν,
 'Αφ' ἧς τὸ πῶς ἀπῆσαι; ΣΩΚΡ. Τίω ἕαλον λέγεις;
 ΣΤΡ. Ἐρωγ. ΣΩΚΡ. Φέρε, τί δῆτ' ἄν; ΣΤΡ. Εἰ ταύτιυ λαβῶν,
 'Ὅποτε γράφοιτο ἔ δικίω ὁ γραμματῶς,
 'Απωτέρω γὰς ᾧδε πρὸς ἔ ἥλιον,
 770 Τὰ γράμματ' ἐκλήξαμι ἔ ἐμῆς δικης.
 ΣΩΚΡ. Σοφῶς γε, νῆ γὰς Χάριτας. ΣΤΡ. Οἴμ', ὡς ἥδομαι,
 'Ὅλι πεντετάλαντ' Διφραγέραπῆαί μοι δικη.
 ΣΩΚΡ. Ἄγε δὴ ταχέως τῆτι ξυνάρασον. ΣΤΡ. Τὸ τί.
 ΣΩΚΡ. 'Ὅπως ἀποτρέψαις ἄν ἀντιδικῶν δικίω,
 775 Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
 ΣΤΡ. Φαυλότατα ἔ ρᾶτ'. ΣΩΚΡ. Εἰπέ δῆ. ΣΤΡ. Καὶ δὴ λέγω·
 Εἰ πρῶτον ἐμὴ μῆς ἀναστάσης δικης,
 Πεν ἔ ἐμὴ χαλεῖαδ', ἀπαγξάμιω πρέζον.
 ΣΩΚΡ. Οὐδὲν λέγεις. ΣΤΡ. Νῆ γὰς θεὸς ἔρωγ', ἐπεὶ
 780 Οὐδεὶς κατ' ἐμῆ πεθεράτ' εἰσαῖξῃ δικίω.
 ΣΩΚΡ. Ὑθλεις ἀπερρ', ὅσα ἄν διδαξάμιω σ' ἔλι.
 ΣΤΡ. Ὅπῃ τί; καὶ πρὸς ἔ θεῶν, ὧ Σάκρατες.
 ΣΩΚΡ. Ἄμ' ἄθους ὀπιλήθη σ' γ', ἀπ' ἄν ἔ μάθης·
 Ἐπεὶ, τί δὴ γε πρῶτον ἐδιδάσκω, λέγε.
 785 ΣΤΡ. Φέρ' ἴδω, τί μὲν τοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
 Τίς ἦν, ὅτ' ἦ ματῶμεθα μὲρ τοι τάλφιτα;
 Οἴμοι τίς ἦν; ΣΩΚΡ. Οὐκ ἐς κόραχας ἀποφθερεῖ,
 Ἐπιλησιμότατον ἔ σκαλιότατον γερόντιον;
 ΣΤΡ. Οἴμοι· π' εἰ δῆθ' ὁ κακοδάμων πείσομαι;

Ἄπο

vf. 761. Ἀνδρόν] Euripides in Iphigenia Taurica vf. 1048. ἔ τὰυτε χαλινοῖς λινόδετοις ὀμοῖ σθέν· Ubi navis sua stat alligata lineis vinculis.

ibid. Λινόδετον μολορόθλιον] Herodes in Mimiambris apud Stob. Floril. tit. 77. ἢ μολορόθλιος πρῶτον ἀμματα ἔξ ἀπῶν· aut melolonthae pedibus vincula pedens. ex Notis Spanhemii. Pollux Lib. IX. ἢ δὲ μολορόθλιος ζῶον πρῶτον ἐστίν — ἢτοι ἐκ τ' ἀνθήσεως ἔ μέλλων, ἢ σὺν τῇ ἀνθήσει γινόμενον· ἔ ζῶα λίαν ἐδιδάσαντες ἀρῖασιν. Locum indicavit Kusterus.

vf. 766. Τὸν ἕαλον λέγω] Intelligit lapidem crystallum. Plinius Lib. 37. cap. 2. medicos quosdam ait, quae sunt urenda corporum, non aliter utilius id fieri putare, quam crystallina pila adversis posita solis radiis. Ex notis Kusteri.

vf. 770. Ἐκλήξαμι] Ceram vult liquefacere, in qua scribebant. Alio modo obliteravit dicam Hegemoni scriptam Alcibiades: κέρξας ἔ δακτυλον ἐκ τῆ σιματῶ, δὴ κείψε τὸν δικὴν τῆ Ἡγήμον· madesaeto oris salina digito, deleuit Hegemonis causam, ut narrat Athenaeus IX. p. 407.

vf. 772. Πεντετάλαντ'] Quia Socrates superius dixerat: εἰ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δικη.

vf. 773. Ξυνάρασον] Vide supra, vf. 490.

vf. 775. Μαρτύρων παρόντων] Infra, vf. 1153. κ' εἰ μὲν πρῶτος παρῶσαν ὄτ' ἐδανείζομαι.

vf. 776. Φαυλότατα] Lucianus in Pseudom. initio: σὺ μὲν ἴσως — μικρὸν τι τῶτο, καὶ φαῦλον οἶδ' τὸ πρῶτον — τὸ δὲ — εἰ μὲν ἐστίν ἢ τὰς Ἀλέξανδρον τὸ Φιλίππου πρῶτος ἀναγρᾶψα· tu forte parvum & facile

- Tanquam lino ex pede scarabaeum revinctum.
 STR. Inveni obliterationem dicæ callidissimam,
 Ut ipse etiam fateberis. SOCR. Qualem?
 STR. Apud Pharmacopolas lapidem
 765 Illum vidistine unquam, pulchrum illum & pellucidum,
 Quo ignem accendunt? SOCR. Crystallum dicis?
 STR. Illud, inquam. SOCR. Cedo, quid faceres? STR. Si hoc fumto,
 Quando scribit dicam scriba,
 Longius ego stans sic ad solem,
 770 Literas liquefacerem dicæ mihi scriptæ.
 SOCR. Sapienter, ita me Gratiae ament. STR. O! quam laetor,
 Quod quinque talentorum dicam delevi & obliteravi.
 SOCR. Age nunc celeriter istud arripe. STR. Quidnam?
 SOCR. Quo pacto, liti contradicens, removeres a te poenam,
 775 Si esses eam debiturus, & contra te nulli testes adessent.
 STR. Facillime, & levissimo negotio. SOCR. Dic jam. STR. Atqui dico:
 Si nimirum prius, dum adhuc una adest lis decidenda,
 Antequam mea introducatur, cito abirem & me suspenderem.
 SOCR. Nihil dicis. STR. Imo certe; nam
 780 Nemo contra me mortuum introduceret litem.
 SOCR. Nugaris: apage, non possum te amplius docere.
 STR. Quid ita, mi Socrates, per Deos obsecro?
 SOCR. Sed tu statim oblivisceris quaecunque didiceris.
 Nam dic mihi, quid erat quod primo docebaris?
 785 STR. Age videam, quid erat primum? primum quid erat?
 Quidnam erat hoc in quo subigimus farinam,
 Hei mihi! quid erat? SOCR. Nonne in malam rem ibis hinc,
 Obliviosissime & perversissime vetule?
 STR. Hei infelix, quid me fiet?

Nam

facile putas esse hoc mandatum; ac id non est minus, quam
 rei ab Alexandro Philippi F. gestis scribere. Vide Com-
 micum in Equitibus vl. 213. in Lyfistr. vl. 14. & 568.
 vl. 778. Τὴν ἐμὴν καλίσθησθαι] In Vespiis vl. 1439. ἵσως
 ἀντὶ τὴν δίκην ἀρχῶν καλῶν. Ibid. vl. 836. αὐτὸν δρυφάκην
 τὸν δίκην μίλλαις καλῶν. & alibi.
 Ibid. Ἀπαρχαίμων] Sic in Acharn. vl. 755. cum qui-
 dam dixisset, id dare operam magistratus, ut cives
 ocyus pereant; alter dicit: cito ergo eritis solati mo-
 lestiis: ἀνδρες πρόβαλοι τῶν ἐργαίων τῆ πόλις ὅπως τά-
 χιστα καὶ κάκιστα ἀπολοίμεθα. alter: αὐτίκ' ἀεὶ ἀπαρ-
 λάξινθε τ' περγυμάτων.
 vl. 779. Οὐδὲν λέγεις] Supra, vl. 644. In Vespiis 475.
 ἀλλ' ἴδεν λέγει.
 vl. 780. Εἰσαγγὴ δίκην] In Vespiis vl. 831. τίς αὐτῶ

πῶσθαι εἰσαγγὰς δίκην; Ibid. vl. 845. τὸτ' ἀρα πρότερον
 τ' ἀδίκημα τῶ πατρὶ εἰσαγγῆν μοι. Ibid. mox: ἢ τις
 εἰσαγγὴ γαρὼν.
 vl. 786. Ἐν τῷ ματρίμεθ·] Respicit ad illam doctri-
 nam de voce κλέδοσθ' supra, vl. 670.
 vl. 788. Ἐπιλομοιστάτων γερνόντων] Supra, vl. 129.
 πῶς ἔν γῆραι ὄν κατὰλομοιστῶν καὶ ἑραδῶς — μαθήσομαι;
 Euripidis Scholiastes ad Phoenissas vl. 485. ἔστι γὰρ ὅτι
 τὰ γῆρα ἔνια κακὰ τὸ ἀσθεῖς, τὸ δυσκίνητον, τὸ ἐπιλο-
 μοιστῶν. Insunt enim in senectute mala quaedam: imbecilli-
 tates, torpido, obliviositas. est autem in istis verbis ἐπι-
 λομοιστῶν neutrum potius ab ἐπιλομοιστῶν quam ab ἐπιλο-
 μοιστῶν, a quo formavit Comicus superlativum ἐπιλο-
 μοιστάτων pro ἐπιλομοιστῶν.

ACTUS TERTII

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

- Οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλιον ἔτ' ὀπαυθοῖ μενεῖς;
 'Αλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τὴς Μεγακλέους κίονας.
 ΦΕΙΔ. ὦ δαιμόνε· τί χεῖμα πάχεις, ὦ πάτερ;
 815 Οὐκ εὔφρονεῖς μὰ τὴ Δία τὸν Ὀλύμπιον.
 ΣΤΡ. Ἰδὲ γ', ἰδὲ, Δί' Ὀλύμπιον· τὴ μωρίας
 Τὸν Δία νομίζεν ὄντα τιλικτονί.
 ΦΕΙΔ. τί δὲ τῶτ' ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤΡ. Ἐνθυμέμευ;
 'Ὅτι παιδάειοι εἶ, ἢ φρονεῖς δεχαίχρα.
 820 Ὅπως γε μὴν ὤρεσελθ', ἢ εἰδῆς πλείονα,
 Καί σοι φερέσω φράγμ', ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσθι.
 Ὅπως δὲ τῶτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
 ΦΕΙΔ. Ἰδὲ π' ἔστι; ΣΤΡ. Ὀμοσας νῦν νῆ Δία;
 ΦΕΙΔ. Ἐγὼ γ'. ΣΤΡ. Ὅρα εἰς ἐν ἄραθον τὸ μαυθάνειν;
 825 Οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιωπίδη, Ζῆς. ΦΕΙΔ. Ἀλλὰ τίς;
 ΣΤΡ. Δῦν βασιλεύει τὴ Δί' ἐξεληλακός.
 ΦΕΙΔ. Αἰετοῖ· π' ληρεῖς; ΣΤΡ. Ἰσθι τῶθ' ἕτως ἔχον.
 ΦΕΙΔ. Τίς φησι ταῦτα; ΣΤΡ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,
 Καὶ Χαυρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἰχθυ.
 830 ΦΕΙΔ. Σὺ δ' εἰς τοσῶτο τὴ μαυθῶν ἐλήλυθας,
 Ὄστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; ΣΤΡ. Εὐτόμος,

Καί

vf. 812. Οὔτοι] In *Vespis* vf. 1440. ἔτοι μὰ τὴν Δί-
 μὴτ' ἔτ' ὀπαυθοῖ μενεῖς· ἀλλ' &c. Jurat autem per
 ομίχλιον quasi per Nubes Deas; quia Nebula est Nubi
 similis, aut idem, ut ipse dicebat supra, vf. 329.

vf. 813. Ἄλλ' ἔσθι] Juret filium in Megacelis aedi-
 bus, magnificis illis quidem, sed quarum dominus ad
 paupertatem erat redactus, cibum capere, ubi nihil sit
 inventurus nisi columnas.

vf. 814. τί χεῖμα πάχεις;] In *Vespis* vf. 266. τί
 χεῖμα ἄρα — πέποθεν; Euripides in *Oreste* vf. 379
 τί χεῖμα πάχεις; τίς σ' ἀπέλλουσι νόστος; Quid tibi
 accidit? quis te morbus perdit. Idem in *Hippolyto* vf.
 907. τί χεῖμα πάχεις; τὸ πρότω δέλλουται πάτερ; Quid
 accidit ei? quo modo perit pater?

vf. 815. Μὰ τὴ Δία] Sic & infra vf. 1243. facit foe-
 deratorem jurare per Jovem, & propterea derideri a

Strepsiade.

vf. 817. ὄντα τιλικτονί] Pherecrates apud Stobacum
 Serm. 115. εἰκὼ μ' ἐπὶ τὴν ὄντα τιλικτονί· Frustra me
 impulisti qui tantus sum aetatis.

vf. 818. τί δὲ τῶτ' ἐγέλασας ἐτεόν;] In *Equitibus* vf.
 32. ποῖον βροτέπας ἐτεόν; ἢ γὰρ θεός; Dixi autem
 supra, vf. 35. particulam ἐτεόν extra interrogationem
 non occurrere apud Aristophanem.

vf. 819. φρονεῖς δεχαίχρα] Infra Phidippides vf. 1472.
 Strepsiadi jam poenitentia ducto & abominanti impiam
 doctrinam, revocat in memoriam istud dictum, cum dicit:
 ἰδὲ γὰρ Δία πατῆρον, ἄς ἀρχαῖος εἶ. Ζεὺς γὰρ ἐστὶ τίς;

vf. 821. ἀνὴρ ἔσθι] In *Equitibus* vf. 179. εἰπέ μοι,
 πῶς ἐγὼ ἀλλαισοπάλης ἄν, ἀνὴρ γενήσομαι; Ibid. vf.
 1249. μέμνησ' ἐστὶ ἀνὴρ γενήσομαι δι' ἐμέ.

vf. 826. Δίος βασιλεύει] Phidippides repetit hunc ver-
 sum

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES, SOCRATES.

- STR. Non amplius hic manebis per Nebulam juro;
Sed abi & comede Megaclis columnas.
- PH. O bone! quid tibi accidit, mi pater?
- 815 Non recte sapis, per Olympium Jovem juro.
- STR. Ecce autem, ecce, Jovem Olympium. O stultitia!
Huncceine ista aetate Jovem putare esse ullum?
- PH. Dic mihi verum, quid ita rides? STR. Cum reputo,
Quod puer cum sis, vetustam & obsoletam sententiam obtines.
- 820 Attamen accede, ut plura scias:
Et aliquid tibi dicam, quo tu cognito, vir eris.
Vide autem ne istud quenquam doceas.
- PH. Ecce adsum, quid est? STR. Jurasti nunc per Jovem?
- PH. Ita ego quidem. STR. Videsne ergo quam bonum sit discere?
- 825 Non est Jupiter, mi Phidippides. PH. Quis ergo?
STR. Turbo regnat, qui Jovem expulit.
- PH. Ah, quid deliras? STR. Scias hoc ita se habere.
- PH. Quis haec dicit? STR. Socrates ille Melius,
Et Chaerepho, qui novit pulicum vestigia.
- 830 PH. Tune eo usque insaniae es progressus,
Ut hominibus atra bile percitis credas? STR. Bona verba.

Ne

sum infra numero, 1474. Videri possunt etiam quae notavi ad vl. 379.

vl. 828. Σωκράτης ὁ Μέλιος] Socratem Atheniensem fuisse, non autem ex insula Melo, constat. Vocat autem eum Melium sive Meliensem, ut unus ex Scholiastis dicit, propterea, quia perinde esset Atheus ut Diagoras Melius, de quo ad Aves vl. 1073. Sic Amyniam, qui erat Pronapi filius, dicit Selli filium, quia ille Amynias perinde esset pauper, ut Selli filius Aeschines, in Vespis vl. 1259.

vl. 829. Τὰ φυλλῶν ἴχνη] Vide supra vl. 145.

vl. 830. Εἰς τοσούτο ἢ μανίῶν ἐλλήθας] Lylas contra Andocidem: sic τοσούτο δὲ τίλιμος ἀφίχεται eo usque audaciae progressus est. Euripides in Danaë vl. 65. καὶ αὐτὸς ἄλλοις εἰς τοσούτο θράσους. Idem in Medea vl. 372. ἄλλ' εἰς τοσούτο μωρίας ἀφίχεται. Ille vero eo stultitiae

pervenit. Isocrates Epist. 2. εἰ γὰρ εἰς τοσούτο ἡμῶν μανίας, ἢ ἀγνοίῃ non enim ad eam insaniam perveni, ut ignorem, vl. 831. Χολῆσι] Scholiastes ad Plutum vl. 12. Χολῆν παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς τὸ μαινεσθαι, παρὰ δὲ τοῖς κοινῶς τὸ θυμῶσθαι. Strato Comicus apud Athenacum IX. p. 382. ubi cum coquus, insolenti voce μίρπος utens, dixisset: τίσις κίλλυκας μίρπος ἐπὶ δειπνοῖς λέγει. Quos μίρπος vocasti ad coenam? dicit; qui eum conduxerat dicit: ἐγὼ κίλλυκα μίρπος ἐπὶ δειπνοῖς; χολῆς. Egone μίρπος vocavi ad coenam? Insanis.

„Ibid. Εὐσέμωδ.] Sophocles Philoctete vl. 204. εὐσεμῶς ἔχει, καὶ, ubi Scholia: εὐσεμῶν ἔτα λέγειν, ἀλλ' οὐκ οὐσία. Phrynichus p. 90. εὐσεμῶν ἀλλ' οὐκ οὐσεμῶν. „Alias, καὶ τὴν μὴ εὐσεμῶν apud Aeschylum „Choëph. vl. 997. & si valde disertus forem.” Spaulheimius.

- Καὶ μηδὲν εἶπες Φλαῦρον ἄνδρας δεξιῶς,
Καὶ νῦν ἔχοντας ὦν, ὑπὸ τῆ Φειδωλίας,
Ἄπεκέρατ' ἐδεῖς πόποτ', ἐδ' ἠλείφαλο,
835 Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λυσόμενον. σὺ δὲ
Ἦσῳ τειθεῶτ' καταλάξῃ με τὸ βίον.
Ἄμ' ὡς τάχιστα ἔλθων ὑπὲρ ἐμῶ μάνθανε.
ΦΕΙΔ. Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων κ' μάθοι χερσὶν πῶς ἂν.
ΣΤΡ. Ἀληθεῖς, ὅσα ἄρ' ἔστ' εἰς ἀνθρώποις σοφά.
840 Γνώσθ δὲ σαυτὲν ὡς ἀμαθὴς εἶ κ' παχύς.
Ἄμ' ἐπανάμενόν μ' ὀλίγον εἰταυθοὶ χερσίων.
ΦΕΙΔ. Οἶμοι· πῶς δρᾶσω ὡδραφρονῶντ' ἔτι πατρὸς;
Πότερον ὡδρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω;
Ἦ τοῖς σοροπηγῶσι τὸ μαῖαι αὐτῷ φραῶ;
845 ΣΤΡ. Φέρ' ἴδω, σὺ τῆτον τίνα νομίζεις; εἶπέ μοι.
ΦΕΙΔ. Ἀλεκτρυόια. ΣΤΡ. Καλῶς γε. ταυτὶ δὲ πῶς;
ΦΕΙΔ. Ἀλεκτρυόν'. ΣΤΡ. Ἀμφω ταυτό; καταγέλατ' εἶ.
Μὴ νῦν τολοιπὴν ἀλλὰ τήνδε μὲ κελεῖν
Ἄλεκτρυόαιαν· τετονὶ δ' ἀλέκτορα.
850 ΦΕΙΔ. Ἀλεκτρυόαιαν; ταῦτ' ἐμάθεσ τὰ δεξιᾶ
Εἶσω παρελθὼν ἄρ' πῶς τὸς γηγεῖς;
ΣΤΡ. Χ' ἄπερ' γε πῶς· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
Ἐπελανθανόμενον ἂν βύθους ὑπὸ πλήθους ἐπῶν.
ΦΕΙΔ. Διὰ ταῦτα δὴ κ' τοιμάποιον ἀπώλεσας;
855 ΣΤΡ. Ἄμ' οὐκ ἐπλώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόνθηκα.
ΦΕΙΔ. Τὰς δ' ἐμβάδας πῶς τέτροφας, ὧ νόητε σὺ;
ΣΤΡ. Ἦσῳ Περικλέης εἰς τὸ δεῖον ἀπώλεσα.
Ἄμ' ἴθι, βράδιζ', ἴαμιν· εἶτα τῷ πατεὶ
Πειθόμενον ἔξάμαρτε. καὶ γὰρ τοι ποτὲ
860 Οἶδ' ἐξέτ' σοι τραυλίσαντι πειθόμενον,
Ὅν φράστον ἰβόλον ἔλαβον Ἡλιακόν,
Τῶς πειράμιου σοι Διασίους ἀμαξίδα.

ΦΕΙΔ.

vf. 832. Μηδὲν εἶπες φλαῦρον] In Lyfistrata vf. 1044.
ἀδεια φλαῦρον εἶπεν ἄδην.

vf. 834. Ἄπεκέρατο] In Avibus ex nomine Socratis
verbum aliquod fecit, quod conjungit cum aliis verbis,
quae in Philosphos istos conveniunt, vf. 1282. ἐκίμων,
ἐκίμων, ἐκίμων, ἐκίμων.

vf. 843. Παρνοίας] Sicut Iophon Sophoclem patrem
jam senem dicitur apud iudices accusasse demenitiae.
Videri potest Nota ad Ranas vf. 73.

vf. 844. Τοῖς σοροπηγῶσι] Quia pater demenitiae prae
senectute, vult Philippides rem indicare τοῖς σοροπη-
γῶσι, ut ei sandapilam concinent, tanquam morti
iam vicino. In Lyfistrata vf. 599. ad Senum Chorum
dicitur: σὺ δὲ τί μαθῶν ἐκ ἀποδηστικῶν; καί μιν ἔστι,

σὺ δὲ ἀνάσσει.

vf. 549. Ἀλεκτρυόαιαν] Ita docebat Socrates supra,
vf. 666.

vf. 851. Τὸς γηγεῖς] Scholiastes: ἀπεβίωσεν καὶ θεοῦ
μάχος· δια τῶν Πηγαίων. Nempe quia more Gigantum
bellarent cum Diis, id est, quia opiniones de exi-
stentia deorum destruere conentur. Sic Euripides in
Bacchis vf. 542. Pentheum, qui negabat deitatem Bacchi,
comparat cum Gigante: Πενθεύς, ὃν Ἐχίων ἐσώπεισε
χθονίῳ, ἀγριατὸν τέρας, ἔφασκεν Ἐπίκουρος· φόνιον δ'
ὡς Πηγαίον ἀπίπτατον θεοῖσι. Pentheus, quem Echion
genuit terra editus, immane monstrum, non hominem; sed
tanquam cruentum Gigantem deorum hostem. quera po-
stea, ut Comicus istos, vocat γηγεῖς, licet non esset

- Ne male dixeris de viris sapientibus,
Et cordatis, quorum, prae parsimonia,
Nullus unquam est tonsus nec unguentis perlitus,
835 Neque in balneum ivit ut lavaret. Tu autem
In balnea consumis mea bona, non fecus ac si elato me mortuo lustrare te velles
Sed abi quamprimum & pro me disce.
PH. Quid boni quis ab illis discere posset?
STR. Imo omnem humanam sapientiam.
840 Cognosces etiam quam ipse sis indoctus & pinguis ingenii:
Sed praestolare me paulisper hic.
PH. Eheu quid faciam, insaniente patre?
Utrum in jus vocatum dementiae eum convincam?
Aut fabris oculorum indicem ejus dementiae?
845 STR. Age, videam, quid hoc putas esse? dic mihi.
PH. Ἀλεκκρύνονα. STR. Bene sapes. Hoc vero quid?
PH. Ἀλεκκρύνονα. STR. Idemne utrumque? ridiculus es.
Ne jam deinceps ita dixeris; sed hanc voca
Ἀλεκκρύνονα· istum ἀλέκτορα.
850 PH. Ἀλεκκρύνονα inquis? haecine tam praeclara didicisti
Intro ingressus nuper ad impios illos telluris filios.
STR. Et alia multa: sed quodcumque aliquid addiscerem,
Statim obliviscebatur gravis annis.
PH. Propterea ergo etiam vestem perdidisti?
855 STR. Imo non perdidisti, verum studiis impendi.
PH. Calceos vero quo contulisti, ὦ fatue?
STR. Ut Pericles, ad necessarios usus perdidisti.
Sed i quaeso, eamus; & modo patri
Sis obsequens per me pecca sane: ego etiam me olim
860 Tibi adhucdum sexenni scio obsecutum esse balbutienti,
Et illo obolo, quem primum mercedem acceperam iudex,
Emisse tibi plostellum Jovis festo.

PH.

ε̄ terra editus vs. 993. ἢ ἄθεον, ἀνομιον, ἀδικον, Ἐχθροῦ γόνου, γαργενῶν. Impium, sceleratum, injustum, Echio-
nis filium, terrigenam. Comicus in Avibus vs. 825. de
Gigantibus: τὸ Φλέγγας παίδιον· ἢ οἱ θεοὶ τὰς γαργενῶν
— ὑπερυψίσταν. Euripides in Phoenissis vs. 1091. con-
jungit: Ἰγλας γαργενῶν. Ibidem vs. 125. Ἰγλαίη γαργενῶ-
να προσέμοι.

vs. 854. Θουμάτιον] Vide Notam ad vs. 497.

vs. 856. Τὰς δ' ἰμμάδας] Supra, vs. 718. φρέδην
ἰμμάς.

Ibid. Ποῖ τίτρωδες] In Vespis vs. 663. καὶ ποῖ τίτρω-
δες δ' ἠπειτα τὰ χερμύλια πάλλα; In Ecclef. vs. 680.
σα δὲ ἀληρωθῆνα ποῖ τίτρωδες;

vs. 857. Εἰς τὸ θεῖον ἀπάλασσα] Pericles in reddenda

ratione expensarum publicarum, sine ulla circumstan-
tiis dixerat: εἰς τὸ θεῖον ἀπάλασσα· ad res necessarias im-
pendi. ut dicit Scholiastes. Demosth. de Syntaxi: ἂ ὑμῶν
ἐκ — ἢ ἰδίαν προσημασμένους εἰς εἰς θεῖον· quae nunc
de propriis consumitis ad res minime necessarias. Et dicit
etiam est oportune; Sophocles Oedipo tyranno: εἰς
θεῖον πάλλασθ' ἵδα κέρων. Vide notam ad Aves vs. 1637.

vs. 862. Ἐπειράμενον] In Vespis rogat filius patrem He-
liastam sive iudicem, ad judicia exercenda euntem,
unde mercedem solitam erat accepturus, an sibi de il-
la pecunia aliquid velit emere: Fil. ἐπιλήσσει τί μοι ἔν
δὲ πάτερ, ἢν σε τι δυνῶ; Pat. — εἰπέ, τί βύλλῃ με
πείσθαι καλόν; οἶμάς δὲ σ' εἶσιν ἀσραγάλλος — Fil.
μά δὲ ἀλλ' ἰχμάδας — Pat. ἐκ ἀν — ἀπὸ γὰρ τῶδε
Υ 2

- ΦΕΙΔ Ἡ μὲν σὺ τέτοις τὰς χεῖρας ποτ' ἀχθίσθ.
 ΣΤΡ. Εὐγ' ὅτι ἐπέειπες. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Σάκρατες,
 865 Ἐξελθ'. ἄγω γὰρ σοὶ τὸ ὑῖν τετυοῖ,
 Ἄκουτ' ἀναπείσας. ΣΩΚΡ. Νηπύπος γὰρ ἐστ' ἐπι,
 καὶ τὸ κρεμαστῶν ἔ τείβαν τὸ οἰδάδε.
 ΦΕΙΔ. Αὐτὸς σὺ τείβαν εἴης ἄν, εἰ κρέμαί γε.
 ΣΤΡ. Οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾶ σὺ τὰς διδασκάλω.
 870 ΣΩΚΡ. Ἴδὲ, κρέμαί γ' ὡς ἡλίθιον ἐφθίγγετο,
 καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρύνηκόσιν.
 Πῶς ἂν μάθοι πῶθ' ἐτὸ σπόφθξιν δίκης,
 Ἡ κλῆσιν, ἢ χανῶσιν ἀναπειτηλείαν;
 καὶ τοὶ ταλάντη τῶτ' ἔμαθεν Ὑπέρολ.
 875 ΣΤΡ. Ἀμέλξ, δίδασκει. θυμόσοφός ἐστι φύσθ.
 εὐθὺς γέ τοι παιδάειον ἂν τυνητοῖ,
 Ἐπλαθῆν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἐγλυφει,
 Ἀμαξίδας δὲ στυπίνας εἰργάζετο,
 καὶ τὸ σιδίαν βατραχῆς ἐποιή· πᾶς δοκεῖς;
 880 Ὅπως δ' ἐκείνω τὸ λόγῳ μαθήσεθ',
 τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸ ἥτιονα.
 Ἐὰν δὲ μὴ, τὸ γῆν ἄδικον πάση τέχνῃ.
 ΣΩΚΡ. Αὐτὸς μαθήσεθ' παρ' αὐτοῖν τῶν λόγων.
 ΣΤΡ. Ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τῶτο δ' ἔν μέρμηρ', ὅπως
 885 πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεθ'.

τῷ μισθῶν τῶν τρίτων αὐτὸν π' ἔχειν ἀλλοῖα δει.

Ibid. Διασίσσις] Festi hujus & supra facit mentionem vf. 407. Diipolia etiam vocabatur festum Jovis; in Pace vf. 419.

vf. 263. Ἡ μὲν σὺ] Infra vf. 1246. ἢ μὲν σὺ τέτων τὰ χεῖρας δάσεις δίκην.

vf. 867. Τῶν κρεμαστῶν] Forte ostendit digito corbem illum pensilem Socrates, in quo ipse primum apparebat sublimis, vf. 218.

Ibid. Τείβαν] In Vespis vf. 1427. ἐτόγγαν γὰρ ἔ τείβαν ἂν ἰσπικῆς. Ex Licymnio Euripidis: σείβαν λέγεις ἀπείβαν. Sarcientiam quae garrulitatem non exercet. Euripides in Electra vf. 1127. Τείβαν γὰρ ἐν εἰμ' ἀποκῶ

ἔσ' ἐν τῷ πᾶσι. Perita enim non sum, quia nunquam antebac reperi. Vide Notata hic in Nubibus ad vf. 259. & 446.

vf. 868. Εἰ κρέμαί] In Vespis vf. 297. ἐκ ἂν μά τ' Δι', εἰ κρέμοισθί γ' οὐμείς.

vf. 875. Δίδασκει. θυμόσοφός ἐστι φύσθ] In Vespis vf. 1278. Ἀριστὸν πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, ὅτινι ποτ' ἄμοσε, μαθόντα παρὰ μηδένος, ἀλλ' ἀπὸ στυγῆς φύσεως, ἀπείματον ἐκμαθεῖν. Ceterum hunc in Nubibus locum usque ad vf. 882. imitatus est Lucianus in Somnio sive

Vita sua: ἀλλὰ τέτων ἄγε, δείξας ἐμὲ, καὶ δίδασκει παραλαβὼν λίθον ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι. — δυνάσει γὰρ σῶτο, φύσιός γε ὡς εἶπθα ἔχων δεξιῶς. deinde ipse de se loquens

- PH. Profecto tibi olim ista molestiam parient.
 STR. Bene sane quod paruisti. Ades huc ades, ô Socrates;
 865 Egredere; adduco enim tibi filium istum,
 Cui vel nolenti persuasi. SOCR. Nam puer adhuc est rerum imprudens,
 Et corribus hic pendentibus non assuetus.
 PH. Tu sane assuetus fies, si pendeas.
 STR. Quid, malum, tune magistro maledicis?
 870 SOCR. Ecce autem, si pendeas inquit: quam pueriliter locutus est,
 Et labiis quidem diductis.
 Quomodo iste unquam disceret, effugium poenae,
 Aut testium citationem, aut rationem elevandi adversarii dicta, aut aliquid
 persuadendi.
 Atqui haec pro talento didicit Hyperbolus.
 875 STR. Ne sis sollicitus, doce modo; nam ingeniosus est,
 Etenim cum adhuc puer tantillus esset, statim
 Intus fingebat domos, & naves sculpebat,
 Et plostellâ coriacea fabricabat,
 Et ex putamine malorum punicorum ranas faciebat. quam scite censes?
 880 Sed tu fac, ut illos sermones addiscat,
 Potiorem illum inquam & inferiorem,
 Si minus *ambos*, saltem inferiorem, quovis pacto.
 SOCR. Ipsemet discet ab ipsis sermonibus.
 STR. Ego autem volo abesse. istud igitur memineris, ut
 885 Ad omnia justa contradicere possit.

loquens subjungit: ἰσχυμαίετο δὲ ταῖς ἐν τῷ κρητῷ παι-
 διαῖς· ὅποτε γὰρ ἀρθεῖεν ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξίων
 αἰνὸν τὸ κρητὸν, ἢ βίαις, ἢ ἰσχυρῶς, ἢ καὶ τὸ διὰ ἀνθρώπων·
 ἀπὸ πλάτωνος, εὐκρίτως, ὡς ἰδούκι τῷ πατρὶ· Pater meus
 dicebat ad Statuarium me ostendens ei: sed abduc istum,
 & assumtum ad te, doce, ut fiat bonus lapidum opifex;
 valet enim in illa re, utpote bona indole praeditus, ut
 scis. Istud autem conjiciebat pater meus, de illis e cera
 ludicris; nam si quando essent dimissus a Praeceptoribus, so-
 lebam ceram scalpens, aut boves, aut equos, aut etiam
 omnino homines fingere, non absurde, ut meus putabat pater.
 v. 876. Παιδάριον τινεῖσι] In Ranis v. 139. ἐν πλοισ-
 τῶν πυλῶν.

v. 879. Πῶς δοκῆς;] In Pluto v. 742. οἱ δ' ἰγκρα-
 κίμνοι παρ' αὐτῶ, πῶς δοκῆς, & Πλάτων ἠσπάζειτο.
 Euripides in Hippolyto v. 445. τῶτον λαβῶσα, πῶς δο-
 κῆς, καθύβρισε· Hunc arreptum, quam duriter tradat!
 Alius: πῶς οἷ σφῆρα; in Ranis v. 54.
 v. 880. Ὅπως μαθῶσται] Ellipsis infra v. 1467. οὐ
 ἐν ὅπως — ἢ μιὰν — ἀπολαίς μὲν ἰμῶ. In Avi-
 bus v. 130. πρὸς τῷ Διὶ τέλευπιῶ ὅπως παρίσθαι μοι.
 Videri possunt Notae ad Alciphronis Epist. 39. Lib. I.
 v. 882. Πῶς τέχνη] In Ecclef. v. 367. Ἀνισθῆναι
 τις κλησάτω πάση τέχνη. Idem est quod παύλι τρίτω
 in Avibus v. 550. ut ἐν τρίτω in Pluto v. 402. idem
 quod μιᾷ τέχνη in Thesm. v. 437.

ACTUS TERTII

Ἀναπαιστικοὶ Δίμετροι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- Χώρα δὲ εἰ, δεῖξον σαυτὸν
 τοῖσι θεαταῖς, καὶ τῷ θεατοῦ ἄν.
 ΑΔΙΚ. Ἰθ' ὅποι ζήεις. πολὺ γ' μάλλον
 Σ' εἰ τοῖς πολλοῖσι λέγων ἄπολω.
 890 ΔΙΚ. Ἀπολεῖς σύ; τίς ἄν; ΑΔΙΚ. Λόγῳ. ΔΙΚ. Ἥτιον γ' ἄν.
 ΑΔΙΚ. Ἀλλά σε νικῶ, τ' ἐμὺ κρείττω
 φάσκοντ' εἶναι. ΔΙΚ. τί σοφὸν ποιεῖς;
 ΑΔΙΚ. Γνώμαι κακῶς ἐθυλεύσκαυ.
 ΔΙΚ. Ταῦτα γ' ἀθεῖ ἀγ' τετρασί
 895 Τὸς ἀνοήτους ΑΔΙΚ. Οὐκ, ἀλλὰ σοφός.
 ΔΙΚ. Ἀπολῶ σε κακῶς. ΑΔΙΚ. εἰπέ, τί ποιεῖς;
 ΔΙΚ. Τὰ δίκαια λέγων. ΑΔΙΚ. Ἀμ' ἀνατρέψω
 ταῦτ' ἀνπλέγων. εἰ δὲ γ' εἶναι
 Πάνυ φημι δίκαιον. ΔΙΚ. Οὐκ εἶναι φής;
 900 ΑΔΙΚ. Φέρε γ', πῶς ἔτι. ΔΙΚ. Παρὰ τοῖσι θεοῖς.
 ΑΔΙΚ. Πῶς δὴ τὰ δίκαια εἶσσι, ὁ Ζεὺς
 οὐκ ἀπόλωλεν, τ' πατέρ' αὐτῶ
 δήσας; ΔΙΚ. Αἰετοὶ τρεῖς ἔδῃ
 Χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λευκένιου.
 905 ΑΔΙΚ. Τυφογέρων εἰ κἀνάγκη. ΔΙΚ. Καταπύγων εἶ, κἀνάγκη.

ΑΔΙΚ.

vf. 886. Χώρα] Hic jam per prófopopoeiam introducuntur duo λόγοι, alter justus, qui & Major sive Superior dicitur, quo differimus de rebus justis & justam causam defendimus: atque iste agit virum modestum, verecundum, honestatis observantem, & antiquis moribus praeditum; alter Injustus, qui & Minor sive Inferior dicitur, jura pervertens, immodestus, impudens, honestatis expers, novator, corruptor juvenutis. Isti duo λόγοι certant inter se & uterque vult adolescentem ad se allicere; ut Virtus & Voluptas Heronem apud Xenophontem in I. Apomn. & Philosophia atque Statuaria Lucianum in eius vita, sive Somnio. Repraesentant autem naturam Rhetoricae, quae in utramque partem de eadem re differere docet; Aristoteles Lib. I. Rhet. ubi agit de utilitate Rhetoricae: ἔτι δὲ πάναντία δὲ δύνασθαι πείθειν· κατὰ μέρος καὶ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς· ἔχ' ὅπως ἀμφοτέρω πράττωμεν, ἢ γὰρ δὲ τα φαῦλα πείθειν· ἀλλ' ἵνα μήτε λαθραῖν πῶς ἔχῃ καὶ ὅπως ἄλλω χρημίνω τοῖς λόγοις αὐτοῖς μὴ δικαίως, ἴσως ἔχωμεν· Praeterea oportet posse contraria persuadere quomodo in syllogismis sive in dialectica: non ut utraque faciamus, non enim debemus malum suadere; sed ut sciamus quomodo sese habeant, & ut alio abutente dicendi facultate ad injusta defendenda, illius dicta solvere & refutare possimus.

vf. 889. Ἐν τοῖς πολλοῖς] Contra orator justus & modestus apud Euripidem in Hippolyto vf. 984. dicit: ἰγὼ δὲ ἀκομψῶ εἰς ὄχλον ἄνευ λόγου. & paullo post:

vf. 889. Ἐν τοῖς πολλοῖς] Contra orator justus & modestus apud Euripidem in Hippolyto vf. 984. dicit: ἰγὼ δὲ ἀκομψῶ εἰς ὄχλον ἄνευ λόγου. & paullo post:

SCENA SECUNDA.

Anapaestici Quaternarii.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

- J**UST. Huc procede & ostende teipsum
Spectatoribus, licet audax sis.
- I**NJ. I quo lubet; nam multo magis
Apud multitudinem dicendo te perdam.
- 890 **J**UST. Tu me perdas? quis es? **I**NJ. Sermo. **J**UST. At inferior.
INJ. Sed te vincam, qui meipso potiozem
Te ais esse. **J**UST. Quo ingenio fretus?
INJ. Commenta nova inveniam.
JUST. Ista enim florent propter istos
- 895 **S**tultos. **I**NJ. Non *stultos*, verum sapientes.
JUST. Perdam te pessime. **I**NJ. Quid faciendo? dic.
JUST. Illa dicendo, quae justa sunt. **I**NJ. Sed haec evertam
Contradicendo; nam esse justitiam
Omnino nego. **J**UST. Negas esse?
- 900 **I**NJ. Cedo, ubi est ergo? **J**UST. Apud Deos.
INJ. Quomodo itaque, si justitia est, Jupiter
Non periit, qui patrem suum
Constrinxit? **J**UST. Au! istud sane
Malum procedit. date mihi pelvim.
- 905 **I**NJ. Decrepitus es, & inconcinnus.
JUST. Cinaedus es & impudens.

I N J.

οὐ γὰρ ἐν σοδοῖς φάλοι παρ' ἄλλοις μισθώτεροι· Ego
vero sum ineptus ad verba faciendum apud turbam —
qui enim apud sapientes nullus sunt pretii, illi apud tur-
bam sunt aptiores ad loquendum.

vf. 893. *καὶ ἐπιεικῶν*] Ita Edd. pristinae; non
καὶ ἐπιεικῶν ut postea.

vf. 900. *Παρά τοῖς θεοῖς*] Sophocles in Oedipo Co-
loneo vf. 1378. *Δίαν ξυνίδρυε Ζηνός*: justitia Jovi assidens.
vf. 903. *Δήσας*] Aeschylus in Eumenidibus etiam de
Jove vf. 644. *αὐτὸς δ' ἴδου πατέρα πρεσβύτην Κρόνον*.
Ipse autem vinxit patrem senem Saturnum. Plato in Eu-
thyphrone de eodem Jove: *καὶ τῶτον ἐμολογᾷ ἃ
αὐτὸ πατέρα εἶπεν*: ὅτι τὰς νύκτας κατήπινεν ἐν ἐν δίκῃ.

Et hanc fatentur suam patrem vinxisse, quia filios deglu-
tires injuste.

Ibid. *Ταῖς καὶ δὴ*] In Ranis vf. 1045. *καὶ δὴ χαρῆ
ποτὶ τὸ κακόν*.

vf. 904. *Ασκάων*] Pelvim petit, ut in eam vomat;
quia bilem ei movent verba adversarii, ut putat Scho-
liastes.

vf. 905. *Τυροζήραν*] In Lystrata vf. 337. *τυροζήραν*
ἀίδου. Ubi Scholia: *τετυροζήραν γέροντας*. Harpocra-
tio: *τετύρωμαι, ἀλλ' τὸ ἐμὲ ἐμολογῆσαι*. Glossae: *ἐμ-
βρόντων*, *astonitus*. Cui mentem excussit typho, ventus
vehemens, a *τύφω* dictus, de quo supra, vf. 335.
Ita *ἐκτυροζήραν*, supra vf. 807.

- ΑΔΙΚ. Ρῶδα μ' εἴρηκας. ΔΙΚ. Καὶ βαμολόχῃ.
 ΑΔΙΚ. Κείνεσι φεφαιούς. ΔΙΚ. Καὶ πατραλοίας.
 ΑΔΙΚ. Χρυσῶν πᾶτων μ' ἐ γνώσκεις.
 910 ΔΙΚ. Οὐ δὴτα φεφτῆ γ' ἀλλὰ μολίβδῳ.
 ΑΔΙΚ. Νυῦ δέ γε κόσμῳ τῆτ' ἐστὶν ἐμοί.
 ΔΙΚ. Θεραυτὸς εἰ πολλῷ. ΑΔΙΚ. Σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
 ΔΙΚ. Διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
 Οὐδεὶς ἐθέλη τ' μειραλίαν.
 915 Γνωθῆσθ' πῶτ' Ἀθηνάοισιν,
 Οἷα διδάσκεις τῆς ἀνοήτους.
 ΑΔΙΚ. Αὐχμείς αἰχρῶς. ΔΙΚ. Σὺ δέ γ' εὐ περάτεις
 Καίτοι φεφτῆ γ' ἐπὶ ὄχθεις,
 Τήλεφῳ εἶναυ Μυσοῦς Φάσκων,
 920 Ἐκ πηριδίου
 Γνώμας πρῶγων Πανδελετείης.
 ΑΔΙΚ. Οἱ μοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης.
 ΔΙΚ. Οἱ μοι μαρίας τ' σῆς, πύλεώς τ',
 Ἦπις σε πέφῃ
 925 Λυμαινόμενον τοῖς μειραλίοις.
 ΑΔΙΚ. Οὐχὶ διδάξεις τῆτον Κρόνῳ ὦν;
 ΔΙΚ. Εἴφῃ γ' αὐτὸν σωθῆναι τῆτ',
 Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
 ΑΔΙΚ. Δεῦρ' ἴθι, τῆτον εἰα μαίνας.
 930 ΔΙΚ. Κλαύσῃ τ' χεῖρ' ἐπιβάλλεις;
 ΧΟΡ. Παύσασθε μάχης, ἢ λοιδορείας.
 Ἄμ' ἐπίδειξαι σὺ τε, τῆς φεφτῆς
 Ἄτ' ἐδίδασκεις· σὺ τε τ' καινῶ
 Παιδῶν· ὅπως ἀν ἀκύσας σφᾶν
 935 Ἀντιλεγόντων, κείνας φοιτᾶ.
 ΔΙΚ. Δεῖν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔΙΚ. Κα' ἄγωγ' ἐθέλω.
 ΧΟΡ. Φέρε τίς λέξῃ φεφτῆ γ' ὑμῶν.

ΑΔΙΚ.

vf. 907. "Ρῶδα μ' εἴρηκας] Infra, vf. 1334. discipulus τῆ ἀδικῆ λόγῳ Phidippides, ingenium Praeceptoris refertens, itidem maledicta, quae in ipsum inferebantur, pro sparsione rosarum habet. Dicitur autem ρῶδα με ἴρηκας, ut ἀγαθὰ με ἔλεξας. In Eccles. vf. 436. τὰς μὲν γυναικας πολλὰ ἀγαθὰ λέγων· σὲ δὲ πολλὰ κακά.

vf. 909. Χρυσῶν πᾶτων] Infra, loco jam indicato: πᾶτ'ε πολλοῖς τοῖς ρῶδοις.

vf. 915. Γνωθῆσθ' πῶτ' Ἀθηνάοισιν] Nam si iniusti & improbi fuerint Oratores, quorum consiliis Resp. Atheniensium gubernatur; verbis ornantes perniciofa sua consilia, facile ad quidlibet impellent plebem, & multorum malorum erunt auctores. Euripides in Medea vf. 581. ἐμοί

γὰρ ὅστις ἀδικῆ ἂν, σαρπὶς λέγειν πύριος, πλείστην ζημίαν οφεισάμεν· γὰρ ἀνοήτῳ τὰδὲ εὐδὲ πεισθεῖν, πολὺ μὲν πανουργεῖν. Mibi enim quisquis iniustus est, & tamen in dicendo sapiens, maxima multa dignus videtur; nam cum gloriatur se dicendo posse ornare iniustas causas, auctet fallere.

vf. 919. Τήλεφῳ] Haec in Euripidem tendunt, qui Telephum scripserat tragoediam, in qua illum introduxerat tanquam mendicium, sed faciendum; quem ita describit Comicus in Acharn. vf. 428. Χαλκός, προσαιτῶν, σωμαλῶ, δένιος λέγειν. Vult ergo & Euripidem perstringere tanquam magistrum eloquentiae, quam putat esse perniciosam reip. Hinc & in Ranis vf. 979. cum

- INJ. Mihi rosae videntur quae dicis. JUST. Et scurra.
 INJ. Liliis me coronas. JUST. Et parricida.
 INJ. Non animadvertis, ut me auro conspergas.
 910 JUST. Olim certe non auro; verum plumbo *conspergebaris*.
 INJ. At nunc illud est mihi ornamentum.
 JUST. Nimirum es audax. JUST. At tu nimis obsoletus.
 JUST. Propter te frequentare *palaestram*
 Nullus vult adolescens.
 915 Agnoscent olim Athenienses,
 Qualia doceas stultos.
 INJ. Turpiter squalles. JUST. Tu autem es dives;
 Licet antehac mendicares,
 Telephum illum e Mysia te esse praedicans,
 920 E perula *depromptas*
 Pandeleti sententias rodens.
 INJ. O quantam memoras mihi sapientiam!
 JUST. O quanta est stultitia & tua, & civitatis,
 Quae te alit
 925 Corruptentem mores adolescentum.
 INJ. Non docebis hunc cum sis Saturnus.
 JUST. Si modo fervari eum oportet,
 Et non loquentiam tantum exercere.
 INJ. Huc accede, & istum sine insanire.
 930 JUST. Plorabis. manum injicis *ei*?
 CHOR. Definite rixari & conviciari.
 Et ostende potius, & tu majores nostros
 Qualia docueris: & tu novam hanc
 Disciplinam; ut audita vestra
 935 Contradictione, & dijudicata, eat in ludum *alterutrius*.
 JUST. Facere ista volo. INJ. Ego etiam volo.
 CHOR. Age, quis vestrum dicet prior?

INJ.

cum Euripidis, quasi praeceptorem rhetorum se ferens, dixisset, *ἔπειτα τούτοις λαλεῖν ἰδιδάξα*, Aeschylus certans ibi cum eo, dicit: *φημι καὶ γὰρ ὡς πρὶν διδάξαι γ' ἀρετὴς μίση δεινὰ γὰρ ἔστιν*. In Pace vs. 533. Euripidem vocat *πειτὴν ῥημάτων διακινῶν*. Admisit autem haec in Euripidem, quia esset Socratis familiaris, isdem studiis deditus, & soleret *Σωκράτη παρακαθήμενον* λαλεῖν, ut dixi supra vs. 263. cum Comico ex Ranis vs. 1532

vs. 921. *Γνώμης πρῶτον*] Sic supra, vs. 491. *σοφίαν στήθεσσι*. In Vesps vs. 460. *εἰ ἔτυχον ἢ μελίαν Πυθαγόρου βιβρακίτες*.

Ibid. *Πανδελουταίης*] Pandeletus erat Sycophanta & litium forensium sectator, teste Scholiaste.

vs. 926. *Κρόνον ἄν*] Scholia: *ἀρχαῖον*, *ἀλλοθ*. Paulo post eum vocat *Κρόνισπον*. In Vesps vs. 1478. *τὰς τετρασθῶδες φασὶν ἀποδείξαι Κρόνος ἢ νῦν*.

vs. 928. *Λαλιὰν ἀσκῶσα*] In Ranis vs. 1095. ad Euripidem dicitur: *εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεύουσα καὶ σαμουλίαν ἰδιδάξαι*.

vs. 930. *Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις*] In Lystrata vs. 442. *εἴτ' ἄρα — ταύτη μόνον τῆς χεῖρ' ἐπιβάλλεις*. Paulo aliter, ibid. vs. 474. *ἢ καὶ προσφέρει τοῖς πλοῦσι τὴν χεῖρα*.

- ΑΔΙΚ. Τύτῳ δώσω.
 Κατ' ἐκ τύτων, ὡν ἀν λέξῃ,
 940 Ῥηματίοισι κοινῶς αὐτὸν
 Καὶ φρονίους κατατοξύσω.
 Τὸ πελοταῖον δ', ἢ ἀναγύξῃ,
 Τὸ πρῶτον ἅπαν ἢ τὸ φθαλμῶ
 Κεντῦμνῳ, ὡς ἄρ' ὑπ' ἀνθρῶν,
 945 Ὑπὸ τ' ἡρώων ἀπολείται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Β'.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- Νῦν δείξετον τὸ πῶτον
 Τοῖς φειδεξίοισιν
 Λόγοισι, ἢ φρονίσι, ἢ
 Γνωμοτύποις μερίμοις,
 950 Ὀπωπότερός γ' αὐτοῖν λέγων
 Ἀμείνων φανήσεται.
 Νῦν γ' ἅπασ ὀρθάδε κίνδυνῳ
 Ἀνεῖται σοφίας,
 Ἥσ πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
 955 Ἔστιν ἀγὼν μέγιστος.
 Ἀλλ' ὡ πολλοῖς τῆς φρεστυτέρης ἦθεσι λεητοῖς φθαλώσας,
 Ῥῆξον φωνίῳ, ἢ πη χαίρει, ἢ τ' σαυτῆ φύσιν εἶπέ.

vf. 942. Ἡ ἀναγύξῃ] In Vespris vf. 372. ἐγὼ τῶ-
 σὶν γ' ἐάν γέξῃ τι πῶσω δακίῳ τὴν καρδίαν.
 vf. 943. Τὸ φθαλμῶ κεντῦμνῳ] In Vespris vf. 428.
 ὡ συνδικασαί, σφῆκε δὲ κεντῦμνῳ, οἱ μὲν εἰς τὴν πρῶτον
 αὐτῶν εἰσπίπτει, ἀγχιόμοι, οἱ δὲ τὸ φθαλμῶ κεντῦμνῳ

κεντῦμνῳ, οἱ δὲ τὰς δακτύλους.

vf. 946. Τὸ πῶτον] In Pace vf. 84. ἴδμεν πῶτον
 Sic per verbum hic in Nubibus vf. 1039. σέψαι δὲ τὴν
 παιδευσιν, ἢ τίποιθεν, ὡς ἐλέγξα.

vf. 949. Γνωμοτύποις] In Ranis vf. 896. λεπτολόγως
 ἔχεται

INJ. Iſti permittam;
 Deinde ex iſtis, quae dixerit,
 940 Ipfum novis verbis
 Et ſententiis, quaſi ſagittis conficiam:
 Poſtremo, ſi hiſcere coeperit,
 Totam faciem & oculos
 Quaſi a crabronibus compunctus
 945 Sententiis *meis*, peribit.

STROPHE VERSUUM XII.

C H O R U S.

CHOR. Nunc vos ambo oſtendite freti
 Callidis veſtris
 Orationibus, & meditationibus,
 Et curis illis, quibus ſententias procuditis,
 950 Uter veſtrum dicendo
 Sit melior.
 Nunc enim hic in diſcrimen
 Venit ſapientia,
 De qua meis amicis
 925 Maximum eſt certamen.
 Sed, ô qui majores noſtros moribus bonis decoraſti,
 Rumpe vocem, qua delectaris, & ingenium moresque tuos oſtende.

ἔνεταὶ φένας — ἀνδρῶν γλωμοτύπων. In Vespis vſ. 1373. rhetor aliquis dicitur γλωμοτύπος. vſ. 952. Νῦν γὰρ] In Ranis vſ. 903. νῦν γὰρ ἀγὰρ ἰσχυρὸς ἔστω. Virg. Compoſito rumpit vocem.

ACTUS TERTII

Ἀναπαιστικοὶ Ἀριστοφάνειοι.

ΔΙΚΑΙΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

- Λέγω πίνω τὴν δεχάαν παιδείαν ὡς δέκετο,
 Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθην, καὶ σωφροσύνῃ νεύομαι.
- 960 Πρῶτον μὲν ἔδδ' Φωνίῳ παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκῆσαι.
 Εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς βυτάκλιος εἰς κλαριτῆ
 Τὸς καμήτας γυμνὸς ἀθρόος, καὶ εἰ κριμνώδη καταίφοι.
 Εἴτ' αὖ περμαθεῖν ἄσμι ἐδίδασκε, τὸ μὴ μὴ ξυνέχοντες.
 Ἡ Παλλάδα Περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορον πὶ βόαμα,
- 965 Ἐντεναμύβης τ' ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
 Εἰ δέ τις αὐτῶν βαμολοχθίσαιτ', ἢ κάμψιέν τινα καμπίῳ,
 Οἷας οἱ νῦν τὰς καὶ Φρῶνιν ταύτας τὰς δυσκολοχθίμπης,
 Ἐπετίβετε τυπτόμῳ πολλὰς, ὡς τὰς μέσας ἀφανίζων.
 Ἐν παιδοτείβῃ δὲ καθίζοντες, τ' μὴρὸν ἔδδ' ἀεθαλέα.
- 970 Τὸς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπιυῖες.
 Εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνταμύβης συμψῆσαι, καὶ περσοῖσαι.
 Εἶδωλον τοῖσιν ἔραταις τ' ἦθῃς μὴ καταλείπειν γὰ.
 Ἠλείφατο δ' ἂν τὸ μφαλῶ ἕδεις παῖς ὑπένεσθῃ τὸτ' ἂν, ὡς
 Τοῖς αἰδοίοισι δρόσῳ καὶ χῆς, ὡσαύτ' μήλοισιν, ἐπίπῃθῃ.
- 975 Οὐδ' ἂν μαλακίῳ Φυρασάμῳ τ' Φωνίῳ, περὶ τ' ἔρατην.
 Αὐτὸς ἑαυτὸν περαγωγθῆαν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
 Οὐδ' ἂν ἐλέαζ' δειπνῆντ' ἐξῆν κεφάλαιον τ' ῥαφανίδος,
 Οὐδ' ἂν ἀνηθον τ' περσοβυτέρων ἀεπάζειν, ἐδδ' σέλινον,
 Οὐδ' ὀφοραγεῖν, ἐδδ' κυχλίζειν, ἐδδ' ἴχεν τὸ πόδ' ἐραλλάζ'.
- 980 ΑΔΙΚ. Ἀρχαῖά γε καὶ Διίπολιώδη, καὶ τετρίγων ἀνάμετα,

Κα

vñ. 964. Παλλάδα] Initium cantici alicujus dicit esse Scholiastes, auctoris Lamproclis, quod etiam plenius adducit bis, primo ita: Παλλάδα περσέπολιν κληζῶ πολυμαθεῖον ἀγνάν παῖδα διὸς μεγάλης δαμάσσωπον. deinde hoc modo: Παλλάδα περσέπολιν δεινὸν θεῖον ἐγρηκῶδομον περικληζῶ πολυμαθεῖον ἀγνάν παῖδα διὸς μεγάλης δαμάσσωπον.

Ibid. Τηλέπορον] Etiam hoc dicit esse initium cantici, & supplet: τηλέπορον πὶ βόαμα λύρας.

vñ. 966. Ἡ κάμψιέν τινα καμπίῳ] Philostratus de Vit. Apoll. Lib. IV. cap. 13. αὐτὸς ἐκαμπίῳ, ὁπίσας

„ ὁ Νέραν ἐλύγχε τε καὶ ἔσπερε. Carmina, quae & Nero cum varia inflexione vocis modulabatur. Cicero flexiones modorum appellat II. de Leg. Comicus supra in hac ipsa fabula vñ. 332. dithyrambicos poetas, ut musicae corruptiores vocat ἀσματοκίμπης. Plutarchus in Libello, quomodo quis seipsum sine invidia laudet, Phrynidem Musicum (de quo statim post) eandem ob causam Ἴωνοκαμπίῳ appellat. Ex notis Kusteri.

vñ. 967. Τὰς κατὰ Φρῶνιν] Apud Plutarchum de Musica, extat Phrecreatis fragmentum, ubi per Pro-

S C E N A T E R T I A.

Anapaestici Aristophanii.

JUSTUS, INJUSTUS, CHORUS.

- J**UST. Dicam igitur quomodo vetus disciplina comparata fuerit,
Cum ego justa dicendo florerem, & modestia adhuc moribus recepta esset.
- 960 Primum quidem neminem decebat voci pueri mutientis auscultare:
Deinde incedere oportebat in via modeste ad Citharoedum
Vicanos nudos & confertos, etiamsi ningeret instar farinae,
Deinde cantilenam docebat, quam discerent femora non comprimentes,
Aut Palladem vastatricem urbium, aut penetrabilem quandam vocem,
965 Intendendo concentum & modum, quem patres tradidissent.
Si autem aliquis eorum scurriliter caneret, aut flexionem quandam modorum
faceret,
Quales isti faciunt, qui Phrynin imitantur, difficiles,
Is peribat, multis plagis concisus, tanquam qui Musas aboleret.
In paedotribae autem domo oportebat federe femore praetenso
970 Pueros, ne quid indecori ostenderent foris stantibus:
Deinde rursus quando surgerent, oportebat confundere arenam, & providere,
Ne aliquid pubis vestigium relinquunt amatoribus.
Nullus tunc puer infra umbilicum ungebatur; itaque
In genitalibus ros & lanugo, sicut in malis, florescebat.
975 Nec voce molliter inflexa & modificata alloquens amatorem,
Aut adspectu alliciens ipse suus leno incedebat:
Nec fumere licebat coenanti caput raphani,
Neque anethum seniorum praeripere, nec apium:
Nec avidius vorare, nec cachinnari, nec pedem alterum alteri implicare.
- 980 INJ. Antiqua sane haec sunt & Diipoliis coeva, plena cicadis,

Et

„ sopopoeciam quandam Musica de Phrynide loquitur:
 „ Φρύνης δ' ἴδιον φρέβιον ἐμβαλὼν τῆα κάρπιον με
 „ καὶ σέβρον, ὅταν δάκρυον· Phrynis vero peculiarem
 „ quandam injiciens vorticem, sedens me & torquens to-
 „ tam perdidit.” ex Notis Kusteri.
 vl. 968. Τυπλίμου· πολλάς] Subintelligitur πλῆρες.
 In Ranis vl. 754. πλῆρες λαβῶν πολλάς. In Pace vl.
 643. τὰς πλῆρας ὁρῶντες, ἄς ἔτυπον.
 vl. 973. Μᾶλλον δειξέσταν] Erant enim nudi.
 vl. 975. Μαλακὴν φουραδάμου· τὴν φωνὴν] In Avibus

vl. 234. μαλακὴν ἴβηα γῆρον.
 vl. 980. Διπόλιον] a Διπόλια, quod erat festum
 Jovis, unum ex antiquissimis, ut dicit Scholiastes. Vide
 in Pace vl. 419.
 Ibid. Τυπλίμου] In Equitibus vl. 1328. ubi populi
 Atheniensis personam ostendit in habitu antiquo, di-
 cit: ὁ δ' ἐκείνῳ ὄραν τῶν τετυπῶν, ἀρχαία οὐκ ἔστι λαμ-
 πρός. Cicadis autem aureis implicuisse Athenienses
 crines, testatur Thucydides Lib. I. circa initium, cujus
 & Scholiastes meminit.

- Καὶ Κηκείδης ἢ Βυφονίων. ΔΙΚ. Ἄμ' ἐν ταῦτ' ἐπὶ ἐκεῖνα,
 Ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθνομάχης ἢ μὴ παίδουσις ἔθρεψεν.
 Σὺ δὲ τὸς νῦν βίβης ἐν ἱμαπίοσι διδάσκεις ἐπιτυλίχθαι.
 Ὡσε μ' ἀπάγγελθαι, ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτὸς,
 985 Τὴν ἀσπίδα τ' κωλῆς προσέχων, ἀμελῆ τ' Τριτογενείας.
 Πρὸς ταῦτ', ὦ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὰ τ' κρείττω λόγον αἰρῶ.
 Κάπιτήσθ' μιστῶν ἀγροῶν, ἢ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
 Καὶ τοῖς αἰχμοῖς αἰχμύνας, καὶ σκώπη τίς σε φλέγεσθαι.
 Καὶ τ' θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπαίτιασθαι προσεῖσι,
 990 Καὶ μὴ πρὸς ταῦτ' ἰσχυρῶς κακοεργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
 Αἰχμὸν πιεῖν, ὅτι τ' αἰδῶς μέλλεις τὰ γαλμ' ἀναπλήσειν.
 Μὴδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσένομα, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχλιώσῃς,
 Μήλω βληθεὶς ὑπὸ προηδίδε, τ' βικλείας σπυθαροσθῆς.
 Μὴδ' ἀντιπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μὴδ' Ἰαπετὸν καλέσασθαι
 995 Μησιχακῆσαι τ' ἠλικίαν, ἐξ ἧς ἐρεοτήσοφῆθης.
 ΑΔΙΚ. Εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσθ' ἑτάω, ἢ τ' Διόνυσον,
 Τοῖς Ἰπποκράτης ἕσιν εἴσεις, καὶ σε καλεῖσι βλιτομάμαν.
 ΔΙΚ. Ἄμ' ἐν λιπαρὸς γὰρ ἢ βιανθῆς ἐν γυμνασίῳ ἀγατέφῃς,
 Οὐ τωμίλων κτ' τὴν ἀγροῶν περιβολεκτράπελ', οἴατο οἱ νῦν,
 1000 Οὐδ' ἐλκόμεθ' ὡς ἀραγματίε γλιχρανοπολοζέπιτείπε.
 Ἄμ' εἰς Ἀκαδημίαν χαπῶν, ὑπὸ ταῖς μοῖαις σπυθρέζεις,
 Σπυθραισάμυθ' καλάμω λθικῶ μὲ σάφρον' ἠλικιώτῃ,
 Μίλακ' ὄζων, ἢ ἀραγμοσύνης, ἢ λθικῆς φυλλοβολόσης,
 Ἡρ' ἐν ὄρα χαίρων, ὅπότε ἂν πλάταν' πελῆα ψιθυρίζῃ.
 1005 Ἦν ταῦτα ποιῆς, ἀ γὰρ φερίζω,
 Καὶ πρὸς τέτοις προσέχοις τ' νῦν,
 Ἐξείς αἰεὶ τῆθ' λιπαρὸν,
 Χροῖαν λαμπαρῶν, ὄμους μεγάλης,
 Γλῶτταν βαγῶν, πυγῶν μεγάλων,
 1010 Πόστω μικρῶν. ἢ δ', ἄτορ οἱ νῦν,

'Επι-

vf. 981. Κηκείδης] Hunc fuisse antiquum dithyrambicum Poëtam docet Scholiastes. Fortè autem praeterea ejus hic meminisse, quia unum ex canticis illis, quorum initia paullo ante recitabat alter, illius esset auctoris.

Ibid. Βυφονίων] Etiam Buphonia unum ex antiquis festis esse dicit Scholiastes.

vf. 982. Μαραθνομάχης] Non tantum Μαραθνομάχοι, sed & Μαραθνομάχαι dicuntur.

vf. 984. Ὡσε μ' ἀπάγγελθαι] Pro cruciari, in Vespis vf. 693. ὅ μάλιστα μ' ἀπάγγει. In Acharn. vf. 125. σὺτα δὴτ' ἐκ ἀγγέλου. Sic & πείγασθαι hic in Nub. vf. 1035.

vf. 985. Τὴν ἀσπίδα τ' κωλῆς προσέχων] Clypeum praetendit; forte quia habet κωλὴν μεγάλαν, qualem paullo post & Phidippidem habiturum dicit, si festet-

tur disciplinam τὴν ἡρώτων λέγει. Ceterum cum inferatur post plurale αὐτῶς, singulare ἔχων, subaudiendum est τις aliquis.

Ibid. Ἀμελῆ τ' Τριτογενείας] Non respicit Palladem: Nec pudet eum, saltantem in festo Palladis cum armis, ad tegendum veretrum uti clypeo, non autem ad complementum ipsius armatae salustionis; cum enim Clypeus sic gestantem Palladis, ipsa dea dedecore afficitur, cum ejus arma ita dehonestantur.

vf. 987. Βαλανείων] Contra, ὅ ἦσαν λίγ' probat & laudat balneis infra, vf. 1040.

vf. 992. Εἰς ὀρχηστρίδος] Attice. Subaudi δῖον aut simile. Ita supra vf. 961. εἰς κιδαρῆς.

vf. 993. Μήλω βληθεὶς] Virg. Mulo me Galatea perit la-
 sciva puella. Theocria. Idyll. VI. Plato apud Laërtium III, 32.

Τῷ

- Et Cecida & Buphoniis. JUST. Attamen hæc sunt illa,
 Quibus mea disciplina viros educavit, qui in Marathone pugnarunt.
 Tu autem nunc homines doces statim vestibus involvi.
 Adeoque enecor indignatione, quando saltandum ipsis est in Panathenæis.
- 985 Aliquis clypeum peni prætendens negligit Tritogeniam.
 Proinde, ô adolescens, audacter me Potiorem Sermonem elige;
 Et tunc disces odisse forum, & a balneis abstinere,
 Et erubescere ob turpia, & ob cavillationes excandescere:
 Et senioribus accedentibus loco cedere;
- 990 Nec male facere tuis parentibus, nec aliud quicquam
 Turpe facere, si quidem vis verecundiae imaginem perfectam possidere:
 Nec ad saltatricem ingredi, ne istis rebus inhiantem
 Malo petat meretricula, famaue tua detrimentum capiat:
 Nec contradicere patri quicquam, nec Japetum eum vocitando
- 995 Meminisse malorum illius ætatis, quæ te educavit.
 INJ. Si huic, ô adolescens, obsequeris, profecto
 Similis eris Hippocratis filiis, & vulgo te vocabunt bliteum.
 JUST. Imo nitidus & florens in ludis versaberis,
 Non garrus in foro nugas perditissimas, quales isti nunc;
- 1000 Neque traheris in jus ob rem levem, quæ te tum perdere possit propter ca-
 lumnias adversariorum:
 Verum in Academiam descendens, sub sacris oleis deambulabis,
 Redimitus calamo albo cum aliquo aequali & modesto viro,
 Milacem redolens, & otium, & albam populum folia protrudentem,
 Verno tempore gaudens, quando platanus ulmo susurrat.
- 1005 Quod si hæc facias quæ ego dico,
 Et ad hæc advertes animum,
 Habebis semper pectus pingue,
 Colorem nitidum, humeros magnos,
 Linguam exiguam, nates magnas,
- 1010 Penem parvum; si vero illis rebus, quibus isti,

S'u-

Τὸ μᾶλλον βάλλας σε· σὺ δ' εἰ μὴν ἐκείνα φιλᾷς μὲν.
 Διέξαι μὲν παρθένους μετὰ δὲ. Malo te peto; tu autem si
 me amas ultro, accipe & mihi virginitatem tuam imperti.

vf. 994. [Ἰαπετὸν] Eadem ratione qua Κρόνος vocant
 deliros senes, nam Iapetus est Saturni frater, ut con-
 stat ex Theogonia.

vf. 997. [Ἰαπετῶν τῶν υἱῶν] De istis extat in Scholiis
 locus Eupolidis, quem adduxi ad Plutum vf. 292. De
 iisdem videtur loqui Comicus noster in Thesm. vf. 279.
 Opportune adducit Cl. Kusterus ex Libello Galeni; ὅτι
 τὰ τ' ἄλλ' ἔστιν ἄρα τὰς τῶν σάμας κρόνον ἰπεία, hunc
 locum: Οἱ δὲ Ἰαπετῶν υἱῶν, ἔς ἐπὶ μαρτῆ σκώπτε-
 ρον οἱ Καμικοί.

Ibid. Βλητῶμασαν] Fænum. βλίτον & Latine blitum

oleris genus insipidi & fatui. Hinc Bliteus, insulsus,
 vecors. Plautus Truculentus. Blitea & lutea est meretrix,
 nisi quæ supit in vino ad rem suam. Vid. Erasmi Chiliades.

vf. 1003. [Ἀπρημοσύνη] Hic etiam cum verbo ἔξου-
 conjugit vocem quæ rem significat odoris expertem,
 ut supra, vf. 51. & in Pace vf. 530. ἔξου — ἰπεία —
 ἀλλ' ἄν, &c. In Vespis vf. 1062. elegantī meta-
 phora dixit ἔξου δὲ ἰπεία.

vf. 1004. [Ἰαπετῶν] Theocritus Idyllio 1. ἄδ' ἄν τι τὸ
 Ἰαπετῶν, καὶ ἄν τι τὸ αἰπὸν τῶνα, ἃ ποτὶ τὰς παλαι-
 αὶ μελισσῶν. Snavo quid est susurrus ille, & pinus illa,
 quæ apud fantes modulatur. locum indicavit Scholiastes
 Comici.

vf. 1010. [Πέσθον μετὰν] In Thesmoph. vf. 522. πέσθον,

Ἐπιτηδύλης, ὠρῶτα μὲν ἔξεις
 Χροῖαν ὠχρᾶν, ὠμὸς μικρὸς,
 Στήθεσσι λεπτόν, γλώτταν μεγάλην,
 Πυγὴν μικρὰν, κοιλίην μεγάλην,
 1015 Ψήφισμα μακρὸν καὶ σ' ἀναπέεισθαι
 Τὸ μὲν αἰχρὸν ἅπαν χαλὸν ἠγείσθαι,
 Τὸ χαλὸν δ' αἰχρὸν· ἢ ὡρὸς τέτοις
 Τῆς Ἀντιμάχου
 Καταπυρσοῦσης ἀναπλήσθαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Β'.

1020 ΧΟΡ. Ὡ καλλίπυρον σοφίαν
 Κλεινοτάτῳ τ' ἐπασκῶν,
 Ὡς ἰδύσθαι τοῖσι λόγοις
 Σάφρον ἔπειν ἄνθρωπον.
 Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
 1025 Τότε ζῶντες, ἠνίκ' ἦς
 Τῶν ὡρῶτερον. ὡρὸς ἔν ταῖς, ὡ κομφο-
 ὡρεπῆ μέσαν ἔχον,
 Δεῖ σε λέγειν πικρὸν, ὡς
 Εὐδοκίμῳκεν ἄνθρωπον.

Ἰαμβικοί Τετράμετροι Καταληκτικοί.

1030 Δεινῶν δέ σοι βελθυμάτων ἔοικε δεῖν ὡρὸς αὐτόν,
 Εἴπερ τ' ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ, ἢ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς.
 ΑΔΙΚ. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπιγέμειν τὰ σπλάχνα, καὶ πεθύμην
 Ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.
 Ἐγὼ γ' ἦσαν μὲν λόγος δι' αὐτὸ τέτ' ἐκλήθην
 1035 Ἐν τοῖσι φροντισαῖσι, ὅτι ὡρῶπτος ἔπενόησα

Καὶ

vf. 1018. Ἀντιμάχου] Hunc distinguit Scholiastes ab illo, cujus mentio in Acharn. vf. 1149.
 vf. 1020. Σοφίαν ἐπασκῶν] Sic supra, vf. 517. καὶ σοφίαν ἐπασκῶν. Sic paulo ante, vf. 931. καὶ ἀσκή-

σῳ. In Pluto vf. 50. ἀσκήν ἀδὲς ὕγις.
 vf. 1025. ἠνίκ' ἦς] In Acharn. vf. 698. εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδάσκωμεν, γυνὸς ἢ ὑπ' ἀνδρῶν σοφίαν πειρηθῶν διακρίμεθα. Ibid. vf. 703. ἠνίκ' ἦ Θεμιστοκλῆς.
 vf. 1030.

Studebis, primum quidem habebis
 Colorem pallidum, humeros parvos,
 Pectus tenue, linguam magnam,
 Nates parvas, mentulam magnam,
 1015 Decretum longum: & persuadebit tibi,
 Ut credas quicquid turpe est, illud esse honestum,
 Quicquid honestum, illud turpe. Et ad haec
 Antimachi
 Mollitie oppleberis.

ANTISTROPHE VERSUUM XII.

1020 **C**HOR. O sapientiae pulcherrimae
 Et inclytæ cultor,
 Quam suavis orationi tuæ
 Et modestus quidam inest flos.
 Beati ergo erant, qui
 1025 Tunc vivebant, cum tu adhuc eras,
 Majores nostri. Nunc itaque te, cui molle
 Atque facetum Musa annuit,
 Oportet aliquid novi afferre, nam
 Ille vir bene se gessit.

Jambici Octonarii Catalectici.

1030 Solerti autem consilio videtur tibi opus fore adversus eum,
 Si virum illum volueris superare, & non ludibrium debere.
 INJ. Atqui dudum mihi praefocantur ilia, cupienti
 Omnia ista contrariis sententiis conturbare.
 Nam ego Inferior quidem Sermo ob id ipsum vocor
 1035 A scholasticis, quia primus excogitavi

Quo-

vf. 1030. Δεινὰν] Euripides in Rheso vf. 837. μακρὴ
 γὰρ εἶσι σε καὶ σοφῶς λόγῳ, ὅσοι με πείθει· longa & callida
 oratione tibi opus est, qua mihi persuadeas.

vf. 1032. Ἐπιγέμων] Alexis apud Athenacum VI. p.

224. ἐπὶ τὸν ἴδιον κέρως βλῆπονται, τὰς δὲ ὀφθαλμοὺς ἔχοντας
 ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποπνιγόμεναι. Quando video ipsos intuen-
 tes terram, supercilia autem attollentes supra verticem,
 anecor. Vid. paullo ante, vf. 984. ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

- Καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξαι.
Καὶ τὸτο πλεῖν ἢ μωρίων ἔστ' ἄξιον γατήρων,
Διρμόδρον τὸς ἥτονας λόγους, ἔπειτα νικᾷν.
Σκέψαι δὲ τ' παίδθσιν, ἢ πέποιθει, ὡς ἐλέγξω.
- 1040 Ὅς τίς σε θερμοῦ Φησι λῆσθαι φρῶτον ὄσκι εἴσειν.
Καὶ τοι τίνα γνάμνιν ἔχων, φέγεις τὰ θερμά λυτρά;
ΔΙΚ. Ὅπῃ χάκιτόν' ὄσκι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τ' ἄνδρα.
ΑΔΙΚ. Ἐπίχες· ὄσθις γὰρ σε μέσον ἔχω λαβῶν ἄφυκλον.
Καὶ μοι φερίσον, τ' ἔ' Διὸς παίδαν τὴν ἄνδρ' ἀεισον
- 1045 Ψυχλὴ νομίσεις, εἰπέ, καὶ πλείους πόους πονήσασ;
ΔΙΚ. Ἐγὼ μὲν ἔδεν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κείνω.
ΑΔΙΚ. Πῶς ψυχρὰ δὴτα πώποτ' εἶδες Ἡρακλεια λυτρά;
Καὶ τοι τίς ἀνδρείοτερον ἦν; ΔΙΚ. Ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκείνω,
Ἄ τ' νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλῶντων
- 1050 Πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
ΑΔΙΚ. Εἴτ' εἰ ἀργεῖα τ' ἀφαιεῖν φέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὀμιρῶν ἔδεν' ἀν' ἐπίῃ
Τὸν Νέστορ' ἀρηρητὴν ἄν· ἔδεν' τὸς σφῆς ἀπαιεῖς.
Ἄνεμι δὴτ' εἰτεῦθεν εἰς τ' γλῶτταν, ἦν ὄδι μὲν
- 1055 Οὐ Φησι λῆναι τὸς νέους ἀσκεῖν· ἐγὼ δὲ Φημι.
Καὶ σφροονεῖν αὖ Φησι λῆναι, δύο κακὰ μέγιστα.
Ἐπεὶ σὺ λῆα τὸ σφροονεῖν τῶ πώποτ' εἶδες ἦδη
Ἄραθόν π' γενόμδρον, φερίσον, καὶ μὲν ἐξέλεγξον εἰπῶν.
ΔΙΚ. Πολλοῖς· ὁ γὰρ Πηλθὺς ἔλαβε λῆα τὸτο τ' μάχαιραν.
- 1060 ΑΔΙΚ. Μάχαιραν; ἀπειὸν γὰρ κέρδ' ἔλαβεν ὁ κραιοδάμων.
Ἐπέβολ' δ' ὄσκι ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαια πολλὰ
Εἴληφε λῆα πονηρίαν, ἀλλ' ἔ' μὰ Δι' ἔ' μάχαιραν.
ΔΙΚ. Καὶ τ' ὄσπιν δ' ἐγήμε λῆα τὸ σφροονεῖν ὁ Πηλθὺς.

ΑΔΙΚ.

vf. 1036. Ταῖς δίκαις] Supra, vf. 838. πρὸς πάντα τὰ
δίκαις ἀντιλέγειν. Infra vf. 1343. τοῖσι δίκαισι ἀντιλέγειν.
vf. autem 1318. γνάμνας ἐναλίσις λέγειν τοῖσι δίκαισι.

vf. 1040. θερμοῦ φησι λῆσθαι] vf. 987. ὁ Κρείττων λέ-
γει dicebat: ἐπισήσθ' — βαλανεῖον ἀπέχεσθαι.

vf. 1042. Δειλὸν ποιεῖ τ' ἄνδρα] Hermippus Comicus
apud Athenaeum I. p. 18. μὰ Δι' ἔ' μὲν τοι μεθίεν τ'
ἄνδρα χρεῖ, ἔδεν' θερμοκρατεῖν, ἂ σὺ πεισὶς· προσέδο ἰνέτρι-
τι non oportet virum fortem, nec calida lavari, quod tu
facis.

vf. 1043. Εὐθὺς γὰρ σε μέσον ἔχω] Metaphora a lu-
etatoribus. In Equilibris vf. 386. ἴνυ γὰρ ἔχειαι μέσθ'.
In Ranis vf. 472. ἀλλὰ νῦν ἔχω μέσθ'.

vf. 1044. Τὴν ἄνδρ' ἀρῖσον] Apud Euripidem in Hercule
Furente de ipso Hercule loquens dicit Amphitruo vf.
183. ἐπεὶ τὴν ἄνδρ' ἀρῖσον ἰχρητικὸν ἄν' ἦ ἔ', παῖδά τ'

ἔμην ὅν σὺ φῆς εἶναι δεκῆν; Interroga, quemnam virum for-
tissimum judicarent? Annon, quem tu dicis videri filium
meum?

vf. 1047. Ἡρακλεια λυτρά] Herodotus in Polymnia,
ubi describit situm Thermopylarum: ἔστι δὲ ἐν τῇ εἰσο-
δῷ ταύτη θερμά λυτρά, τὰ χύτραις καλέουσι οἱ ἐπιχάριαι·
καὶ βωμὸς ἰδούτω Ἡρακλίῳ ἐπ' αὐτοῖσι. Sunt autem in
istis aditu calida lavacra, quae Olytros vocant illius loci
homines: & ara Herculis posita est super illis. Ista Ther-
mas Herculi fessio cliculicē Minervam testatur Pisander
apud Scholiasten: τῶ δ' ἐν θερμοπόλει θεῶ γλαυκό-
πις Ἄθηναι Πηλθ' θερμά λυτρά παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Huic in Thermopyllis caesa dea Minerva, Fecit calida la-
vacra, apud litus maris.

vf. 1049. Ἄ τ' νεανίσκων] Quae isto sequenti versu
dicuntur, geminae sunt illis, quae in Ranis vf. 1095.

- Quomodo quis legibus & juri contradicere possit;
 Sed hoc auro contra carum non est,
 Si nimirum fumas tibi causam debiliorem, & tamen vincas.
 Sed specta quomodo refellam disciplinam hujus, cui confidit:
- 1040 Qui negat se passurum te calida lavari.
 Quo itaque argumento vituperas calida lavacra?
 JUST. Quia pessimum est *lavari calida*, & hominem reddit ignavum.
 INJ. Quiesce; nam ecce te medium teneo ut elabi nequeas.
 Dic mihi, quemnam ex Jovis filijs fortissimi
- 1045 Animi putas fuisse, & labores plurimos exantlasse?
 JUST. Meo judicio nemo potior fuit Hercule.
 INJ. Et ubi unquam vidisti frigidas Balneas Herculanas?
 Et quis tamen erat fortior? JUST. Haec sunt illa nimirum,
 Quae adolescentibus quotidie in ore sunt, &
- 1050 Efficiunt ut balneum sit plenum, palaestrae vacuae.
 INJ. Vituperas deinde hanc in foro versandi consuetudinem; at ego laudo.
 Nam si hoc malum esset, Homerus nunquam fecisset
 Nestorem Oratorem, & caeteros sapientes omnes.
 Redeo nunc hinc ad linguam, quam iste
- 1055 Negat Juniores exercere debere; ego vero ajo.
 Tum etiam modestiam colendam esse ait. Quae duo maxima sunt mala.
 Nam cui tu unquam propter modestiam vidisti
 Aliquid boni accidisse? dic mihi, & me verbis refelle.
 JUST. Multis. Nam Peleus ista de causa accepit enfem (a Diis)
- 1060 INJ. Enfem? lepto sane lucro auctus, miserrimus ille.
 At Hyperbolus an non ex lychnis vendendis plurima talenta
 Accepit propter malitiam? non certe machaeram.
 JUST. Thetidem etiam, quod modestus esset, duxit Peleus.

INJ.

Aeschylus ad Euripidem juventutis mores corrumpentem dicit: *ἔτ' αὖ καλὴν ἐπιτεθεῖσθαι καὶ σωμολίαν ἰδιόθεας, ἢ ἑκλήσασθαι τὰς τε παλαίστρας, καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε, τὴν μισθολογίαν σωμολογίαν.* In Equitibus vl. 1372. *τὰ μισθολογία ταῦτ' ἴσθαι τὰ ἢ τῷ μύθῳ, ἢ σωμολίαν τοιαύτῃ καθήμενα.*

vl. 1050. *τὰς παλαίστρας*] Laudi ducebatur, si quis a puero in palaestra se exercuisset; in Ranis vl. 735. *ὡς ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονες ἀνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλὰς τε καὶ ἀσθεῖς, καὶ τραπίλιας ἐν παλαίστραις, καὶ χερσὶς καὶ μυστικῶν.*

vl. 1051. *ἔτ' ἐν ἀγορῇ*] Dixerat ὁ δίκαιος λόγος supra, vl. 987. *ἐπιστήμη μισθῶν ἀγορῶν.*

vl. 1053. *Τὸν Νίσσορ ἀγορευτὴν*] Iliados a. vl. 247. *τοῖσι δὲ Νίσσορ Ἡδύπτης ἀγόρευσε λιγυρὸς Πυλίων ἀγορευτὴς.* Posses Nestor surrexit suaviloquus Pyliorum argutus orator.

Quin & alias Homerus τὴν ἀγορῶν vocat *κωιδιανραν*, decus conciliantem viris, & dicit ibi fieri *ἀμπεριπίας ἀνδρας*, illustres viros. Id quod Synesius immerito factum dicit Epist. 146. *τὴν δὲ ἀγορῶν ἠγκυμῆσι τοῖσδε τοτῆμιν, ἀνδράπια παρεχομένην ἀγαθῇ καὶ παμπύρῃ, καὶ ἔδῃν ὄντις ἀλλὰ λείδωρα καὶ κακοῦρασίην εἰδῆτα.* Forum autem tali laudatione honoravit; cum producat homunciones impudentes, & pessimos, & quibus nihil inest sani; sed qui maledici sunt, & mala consueverunt.

vl. 1054. *τὴν γλώτταν*] Dixerat ὁ δίκαιος λόγος vl. 1005. *ἢν παύτῃ ποῦσι ἢ ἰὸ φράζω — ἔστις — γλώτταν ταν βαῖαν, — ἢν δ' ἄπειρ οἱ νῦν — γλώτταν μὲν γάλλων.*

vl. 1061. *Γαίεβος*] "Οτι τυχρῶν λυχνιοῖς ὄντι in Pace de eo dicit vl. 688. & in Equit. vl. 1372. *τὰς σάφας, ἐν αἷς ἐπὶ τὴν τὸς λόγους.*

- ΑΔΙΚ. Κατ' ἀπλιπῆσά γ' αὐτὸν, ὄχετ'. ἔ γ' ἦν ὑβριστής,
 1065 Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς σφάμασι τ' νύκτα πανουχίζεν.
 Γυνὴ δὲ σναμωρεμίδη χαίρει. σὺ δ' εἰ Κρόνιπτο.
 Σκέψαι γ', ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
 Ἄ ἔνεστι· ἡδονῶν δ' ὅσων μέλλεις ἀποτερεῖσθαι,
 Παιδῶν, γυναικῶν, κοπέλων, ὄψων, πότων, κυχλισμῶν.
 1070 Καὶ τοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τέτων ἐὰν τεριθῆς;
 Εἶεν. πάρεμ' ἐπτεύθει ἐς τὰς τ' φύσεως ἀνάγκας.
 Ἡμαρτες, ἡεράδης, ἐμοίχθυσας. τί; κατελήφθης;
 Ἀπόλωλας· ἀδύατος γ' εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὀμιλῶν,
 Χρῶ τῆ φύσιν, σίεζα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρῶν.
 1075 Μοιχὸς γ' ἦν τύχης ἀλῆς, τὰ δ' ἀντερεῖς παρὲς αὐτόν,
 Ὡς ἔδδεν ἡδύκχης· εἴτ' εἰς τ' Δί' ἐπανενοχέειν.
 Καί κειν' ὡς ἦπλων ἔρωτός ὅβη ἔ γ' γυναικῶν.
 Καὶ τοι σὺ θνητὸς ἂν, θεῶ πάς μείζον ἂν δύναιο;
 ΔΙΚ. Τί δ' ἦν ραφανιδωθῆ παθόμενός σοι, τέτρα τε πληθῆ;
 1080 Ἐξή πινα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ δὴρύρωκλ' εἶναι;
 ΑΔΙΚ. Ἦν δ' δὴρύρωκλ' ἦ, τί πείσει) χαλόν;
 ΔΙΚ. Τί μ' ἐν ἂν ἐπ' μείζον παθοὶ τέ τε ποτέ;
 ΑΔΙΚ. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τῆτο κικηθῆς ἐμῆ;
 ΔΙΚ. Σιγίσσμεν. τί δ' ἄλλο; ΑΔΙΚ. Φέρε δὴ μοι Φεράσσι.
 1085 Σιωηρηθῶσιν ἐκ τίνων;

ΔΙΚ.

vf. 1065. Πανουχίζεν] Aristophanes apud Athenaeum Π. p. 48. ὅστις ἐν ἡδύσμοις σφάμασι πανουχίζων τὴν δόσποναν ἐρείδεις. Qui in stragulis pernoctans bene olentibus dominam subagias. Paulo aliter Alciphron Epist. 38. εἰς ἡλεως καὶ εὐμνηθε διανοκτερεύσῃ τοῖς ἡδύσμοις ἐκείνοιο κολάσματος· nec placidus & benignus noctem transiget inter jucundissima illa.

vf. 1066. Σναμωρεμίδη] Si ita eam exerceas τεῖς ἡδύσμοις ἐκείνοιο κολάσματος, ut sentias te virum esse. a σίνομα, pocco, ut est in Glossis, & a μαρόν. quod eandem vim hic obtinet, quam in ὀλακίμοιοι, apud Homerum, id est, qui quasi insanient studio latrandi. Scholiastes aliter, qui dicit: σινάμωρον, τὸ πορνικόν. Nempe ut Scholiastes Euripidis, qui ad hunc in Hippolyto locum qui est vf. 644. ἡδ' ἀμύχων' γυνὴ γνώμην φραχία μωρίαν ἀφροδίτην annotavit: κατὰ τὴν ἀμαρτίαν ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης ἡτοι τ' πορνείας· μωρίαν γὰρ τὴν πορνείαν. Vide etiam quae notavi supra, vf. 416.

Ibid. Κρόνιπτο.] Scholiastes: μέγας λῆρ'· κατ' ἐπίστασιν λαμβανόμεν' τὸ ἰσπε. Nempe ut in voce ἰσπέκρημα in Ranis vf. 960. & in ἰσπέκρητ' apud Alciphronem Epist. 38. & ἰσπέκρητ' apud Comicum in Ranis vf. 432.

vf. 1070. Ζῆν ἄξιον] In Avibus vf. 549. Ζῆν ἐκ ἀξίον ἡμῖν, εἰ μὴ κομιέμεθα — τὴν — βασίλειαν.

vf. 1075. Ἄλλ'· & seq. — ἐπανενοχέειν] Euripides in Ione vf. 827. ἀλλ'· μὲν ἀνέρε'· εἰς τ' δαίμονα·

deprebensus, culpam conferebat in deum. Tangit autem hic etiam occulte Euripidem, ut supra vf. 922. quia illius fere verbis utitur, ut amplius mox patebit: aut etiam illius exemplo jubet culpam in deos conferre.

vf. 1076. Εἰς τ' Δί' ἐπανενοχέειν] Euripides in Bacchis vf. 29. εἰς Ζῆν ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν λέγει. In Iovem contulisse culpam supra. In Oreste vf. 76. εἰς Φοῖβον ἀναφέρειν τὴν ἀμαρτίαν. In Phobum transferens crimen. Apud eundem in Hippolyto Venuia adhortatur Phaedram occulto amore Hippolyti pereuntem, ne dubitet rem adolescenti significare, ut illa fiant quae amantes fieri cupiunt: idque exemplo deorum, vf. 450. ὅσοι μὲν ἐν γραφῆς τε τ' παλαιτέρων ἔχουσιν, αὐτοὶ τ' εἰσὶν ἐν Μύσαις αἰ, Ἰσασὶ μὲν, Ζεὺς ἄς ποτ' ἠόσθη γάμον Σεμέλης· Ἰσασὶ δ' ἄς ἀνήτησάν ποτε Ἡ καλλιφροῦς Κέραλον εἰς θεὸς Ἐως, ἔρωτ'· ἔνεκα. — εἰ γὰρ ἄλλο πλὴν ἔβρι τὰ δ' ἔστι, κρύσιαν δαίμονον εἶνα θελεν· τολμα δ' ἔρασα· θεὸς ἐβλάθη τὰς· Quicunque scripta veterum tenent, & qui semper cum Aulis sunt, sciunt ut Jupiter amoverit nuptias Semelae: sciunt etiam ut rapuerit olim pulchra Aurora Cephalum ad deos — nihil enim aliud nisi contumelia haec est, potiorum velle Diis esse: perfer amorem; Deus haec voluit.

vf. 1077. Ἦπλων ἔρατ'·] Axionicus Comicus apud Athen. VI. ἦπλων εἰμὶ γὰρ τ' ἡδύσμοις. Quod ad rem attinet, Euripides in Troadibus introducitur Helenam se expurgantem coram Menelao, quod Paridem secuta sit,

- INJ. Deinde illa, relicto homine, abiit; non enim erat protervus,
 1065 Nec aptus ad transigendam cum ea noctem in lecto;
 Mulier autem gaudet si probe subagitetur. Sed tu es magnus nugator.
 Nam considera, ô adolescens, omnia quae in modestia
 Insunt: quantisque voluptatibus sis cariturus:
 Pueris, mulieribus, opsoniis, computationibus, cachinnationibus;
 1070 At si istis defraudareris, cur esset tibi vita expetenda?
 Hoc ita est, uti dixi. Transeo hinc ad naturae necessitates:
 Peccasti, amasti, constuprasti; quid factum? comprehensus es?
 Periisti; causam enim orare nescis. at si mecum fueris,
 Indulge genio, falta, ride, nihil putato turpe;
 1075 Si enim pro moecho fueris comprehensus, negabis
 Te injuriam fecisse: deinde *memento*, ut ad Jovem referas causam.
 Quia & ille amori mulierum succubuit;
 Tu vero mortalis qui sis, quomodo possis esse potentior Jove?
 JUST. Quid vero si raphanismum & vulsuram patiat tibi morem gerens?
 1080 Habebit ne aliquod argumentum quo ostendat, sibi non esse ampliatum po-
 dicem?
 INJ. Quid tum si amplum habeat podicem? quid inde mali patietur?
 JUST. Quodnam vero majus malum isto pateretur unquam?
 INJ. Quid itaque dices, si in hac re victus fueris a me?
 JUST. Tacebo: quid enim aliud *facerem*? INJ. Age nunc die mihi,
 1085 Patroni caufarum ex quorum hominum ordine sunt?

JUST.

fit; ubi inter alia dicit, *vf. 946. τί δὲ φρονῶσα γ' ἐκ
 δῖμων ἀμ' ἰσχυρῶν ξένω προδύσα πατρίδα καὶ δῖμους ἐμὸς;
 τὴν θεῶν κίλαξ' ἡ καὶ διὰς κριτῶν γαῖα, ὅς τ' ἐμὴν ἄλλων
 δαίμονων ἔχῃ κρᾶτ' ἢ κείνης δὲ δαλός ἐστι σύγκωμη δ'
 ἐμοί.* Quid igitur in mentem mihi venit, ut ex domo
 sequerem hospitem, relicta patria & familia mea? Deam
 (Venerem) punit: & sic te potentiorum Jove, qui in cete-
 ros quidem deos habet imperium, illius autem est servus. Qua-
 re ignoscendum mihi. In Ione *vf. 449. εἰς τ' ἀνθρώπων
 κακῶς λέγει δίκαιον, εἰ τὰ θεῶν κακὰ μιμνήσθ'*, ἀλλὰ
 τὴν δὲ δαίμονας τῶν δὲ. Non jam homines accusare aequum
 est, si deorum vitia imitamur; sed illos qui docent haec
 (deos).

vf. 1078. Καὶ τοι σὺ θνητός ἄν' Euripides in Her-
 cule Furante *vf. 1320. καὶ τοι τί φῶσις; εἰ σὺ μὲν θνη-
 τὸς γηγῆς, φῶσις ὑπέρευ τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μὴ.* Sed
 quid dices, si tu quidem qui es mortalis, nuntium immodera-
 te sers casus vitas, Dii autem non ita?

vf. 1079. Πραξιδαῖος] Lucianus de Morte Peregrini:
 μισθῶν ἀλλοῦ δίδουγα, βαρβαρίδι τὴν πυγὴν ἐλευσμέ-
 γον· in adulterio deprehensus aufugit, podicem fartus ra-
 phano. quem locum citavit Cl. Kusterus ad Suidam.

Ibid. Τίερα] In Thesmoph. *vf. 544. τίεραν ποδὴν λα-
 βῶσα ταύτης ἀπολαύσασαι τ' ἰσχυροί.*

Ibid. Τῆρα] In Ranis *vf. 421. πρᾶκλὸν τίλλαν.* In
 Pluto *vf. 168. ὁ δ' ἄλλος γὰρ μισθὸς διὰ σὲ πρὸ παρατί-
 λεται.*

vf. 1080. Τὸ μὴ — εἶναι] Aeschylus in Agamemno-
 ne *vf. 1181. ἀμ' ὅτ' ἔδδ' ἐπὶ κείνας, τὸ μὴ πόλιν μὲν,
 ὅσπερ ἐν ἔχῃ, ποθεῖν.* Nullum remedium suppeditarunt,
 quominus urbs ita esset affecta ut esset. Sophocles in Tra-
 chiniis *vf. 90. ἔδδ' ἐλλείψω τὸ μὴ πᾶσαν πύβισθαι τ' ὅτ'
 ἀλάθειαν πέρι.* Nihil intermitam, quin omnem super istis
 rebus explorem veritatem. Aliquando & ἄ additur. Ae-
 schylus in Prometheus *vf. 917. ἔδδ' ἡ γὰρ αὐτῷ τῶν ἰπ-
 ακῶν τὸ μὴ ἄ πρὸς ἀτιμῶν.* Nam id ei nihil optu-
 labitur, quo minus turpiter cadat. Idem in Eumenidibus
*vf. 917. ἐκ ἀνέρομαι τὸ μὴ ἂ τὴν δ' ἄφύτικον ἐς βοροῖς
 τιμῶν πόλιν.* Non committam, quin hanc urbem vidorilis
 celebrem faciam inter mortales. Sophocles in Ajace *vf.
 735. ὅς ἐκ ἀγέσσοι τὸ μὴ ἂ πέτροισι πᾶς καταξυθεῖς
 θανῆν.* Quod non prohibiturus esset quominus saxis totus
 concisus moriatur. Comicus in Ranis *vf. 68. ἔδειε γ' ἐμ'
 ἂν πείσειν τὸ μὴ ἐκ ἰδθῆν.*

vf. 1085. Συνηγορίαν] Rhetores & advocatos tan-
 quam cinaedos saepe perfringit; in Acharn. *vf. 715.
 ὅπως ἂν ἢ τὴν γέροντι μὲν γέρον καὶ νεώτερος ὁ συνηγορί-
 τῶν τοῖσι δὲ ἐνὸς πρᾶκλ' καὶ ἀλλ'.* In Eccles. *vf.
 112. λέγουσι γὰρ καὶ τ' νεανίσκων ὅσοι πλείστα σποδῶνται
 δευροτάτους εἶναι λέγειν.* In Equitibus *vf. 875. cum Cleon
 rhetor dixisset se prohibuisse, ne cinaedi ulli essent,
 ἔτασσα τὰς κινεμένους inquiring; ne cinaedi ulli essent,
 ἔτασσα τὰς κινεμένους inquiring; alter dicit ad eum: ἔκ
 ἑσθ' ὅπως ἐκείνης ἐχθρῶν ἔτασσα, ἵνα μὴ ῥήτορες γέ-
 γωνται. & alibi.*

ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Πείθομαι.

Τί δαί τραγωδῆσ' ἐκ τίνων;

ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Εὐ λέγεις.

Καὶ δημαγωγῆσ' ἐκ τίνων;

1090 ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Ἄρα δῆ-

τ' ἐγνωκας, ὡς ἔδεν λέγεις;

Καὶ τ' θεατῶν ὀπότεροι πλείους, σκόπη.

ΔΙΚ. Καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔΙΚ. Τί δῆτ' ὄρας;

ΔΙΚ. Πολὺ πλείονας, ἢ τὸς θεῖς,

1095 Τὸς ὄρυπαρώκλους.

Καὶ τραγῶν γὰρ οἶδ' ἐγὼ, καί κενονί,

Καὶ τ' κομήτιν τραγῶν.

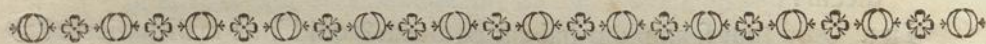
ΑΔΙΚ. Τί δῆτ' ἐρεῖς;

ΔΙΚ. Ἡπλώμεθ'. ὦ κινέμενοι,

1100 Πρὸς τ' θεῶν, δέξασθε με

Θοιμάπον, ὡς

Ἐξαπομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ACTUS TERTII

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Τί δῆτα, πότερον τῶτον ἐπάγεσθ' λαβὼν
Βέλη τ' υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

1105 ΣΤΡ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως

Εὐ μοι φημίσεις αὐτὸν ὅπι μὲν θάτερα,

Οἷαν διυδίοις. τ' δ' ἐτέρων αὐτῷ γνάθον

Στόμασον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πειράματα.

ΣΩΚΡ. Ἀμέλη, κομιεῖ τῶτον σοφιστῶν δεξιόν.

1110 ΦΕΙΔ. Ὁχρὸν μὲ ἐν οἴμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

ΧΟΡ. Χώρα νῦν οἴομαι δὲ

Σοὶ ταῦτα μεταμελήσειν.

ΕΠΙΡ-

vf. 1087. Τραγωδῆσιν] Scholiastes refert ex aliorum opinione, haec tendere in Phrynichum Tragicum saltatorem. Sane & in Vespsis vf. 1488. iste Phrynichus intelligendus est, de quo ibi senex aliquis tripudians dicit: πλῆθος δὲ φησὶ τῶν, ὡς τις ἀλέκτωρ — σκέλη δ' ἐρμηνίδων γ' ἐκλαλίξων· πρῶτος χάσκει. Sed tamen etiam ad Agathonem Tragicum Poetam potest respexisse Comicus, quem in Thesmoph. in prima parte fabulae haud leviter perstringit tanquam effoeminatum, & mollem, & cinaedum, ubi inter alia ad eum dicit Mnesticus vf. 206. καὶ μὲν σὺ γ' εἰ καταπύργον εὐρύπρωκτον εἰς

τοῖς λέγουσιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

vf. 1089. Δημαγωγῆσι] Vid. in Equit. vf. 422. Demagogi etiam sunt Rhetores, quare vide & ad vf. 1085.

vf. 1099. Κινέμενοι] Ita vocat cinaedos etiam in Equitibus vf. 872. & κινεῖν non semel occurrit pro βινεῖν, ut infra vf. 1375.

1100. Πρὸς τ' θεῶν] Hic in ed. Farrei praefixum ΦΕΙ. quasi Phidippides haec dicat.

vf. 1101. Θοιμάτιον] Scholiastes dicit propterea eum vestem tradere, ne in currendo impediatur; at contra in Vespsis vf. 406. ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τὰ

ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Πείθομαι.

Τί δαί τραγωδῆσ' ἐκ τίνων;

ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Εὐ λέγεις.

Καὶ δημαγωγῆσ' ἐκ τίνων;

1090 ΔΙΚ. Ἐξ ὄρυπαρώκλων. ΑΔΙΚ. Ἄρα δῆ-

τ' ἐγνωκας, ὡς ἔδεν λέγεις;

Καὶ τ' θεατῶν ὀπότεροι πλείους, σκόπη.

ΔΙΚ. Καὶ δὴ σκοπῶ. ΑΔΙΚ. Τί δῆτ' ὄρας;

ΔΙΚ. Πολὺ πλείονας, ἢ τὸς θεῖς,

1095 Τὸς ὄρυπαρώκλους.

Καὶ τραγῶν γὰρ οἶδ' ἐγὼ, καί κενονί,

Καὶ τ' κομήτιν τραγῶν.

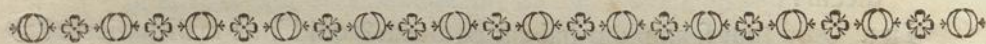
ΑΔΙΚ. Τί δῆτ' ἐρεῖς;

ΔΙΚ. Ἡπλώμεθ'. ὦ κινέμενοι,

1100 Πρὸς τ' θεῶν, δέξασθε με

Θοιμάπον, ὡς

Ἐξαπομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ACTUS TERTII

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

Τί δῆτα, πότερον τῶτον ἐπάγεσθ' λαβὼν
Βέλη τ' υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

1105 ΣΤΡ. Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως

Εὐ μοι τρομάσεις αὐτὸν ὅππ' μὲν θάτερα,

Οἷαν διυδίοις. τ' δ' ἐτέρων αὐτῷ γνάθον

Στόμασον, οἷαν ἐς τὰ μείζω πείγματα.

ΣΩΚΡ. Ἀμέλη, κομιεῖ τῶτον σοφιστῶν δεξιόν.

1110 ΦΕΙΔ. Ὁχρὸν μὲ ἐν οἴμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

ΧΟΡ. Χώρα νῦν οἴομαι δέ

Σοὶ ταῦτα μεταμελήσειν.

ΕΠΙΡ-

vf. 1087. Τραγωδῆσιν] Scholiastes refert ex aliorum opinione, haec tendere in Phrynichum Tragicum saltatorem. Sane & in Vespsis vf. 1488. iste Phrynichus intelligendus est, de quo ibi senex aliquis tripudians dicit: πλῆθος δὲ φρόνησ', ὡς τις ἀλέκτωρ — σκέλησ' ἐρμηνίδων γ' ἐκλαλίτων· πρῶτος χάσκη. Sed tamen etiam ad Agathonem Tragicum Poetam potest respexisse Comicus, quem in Thesmoph. in prima parte fabulae haud leviter perstringit tanquam effoeminatum, & mollem, & cinaedum, ubi inter alia ad eum dicit Mnesticus vf. 206. καὶ μὲν σὺ γ' εἰ καταπύργον εὐρύπρωκτον εἰς

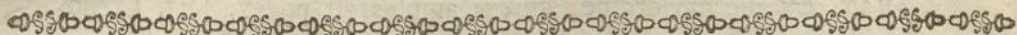
τοῖς λέγουσιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

vf. 1089. Δημαγωγῆσι] Vid. in Equit. vf. 422. Demagogi etiam sunt Rhetores, quare vide & ad vf. 1085.

vf. 1099. Κινέμενοι] Ita vocat cinaedos etiam in Equitibus vf. 872. & κινεῖν non semel occurrit pro βεβαῖν, ut infra vf. 1375.

1100. Πρὸς τ' θεῶν] Hic in ed. Farrei praefixum ΦΕΙ. quasi Phidippides haec dicat.

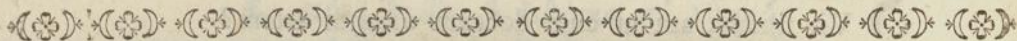
vf. 1101. Θοιμάτιον] Scholiastes dicit propterea eum vestem tradere, ne in currendo impediatur; at contra in Vespsis vf. 406. ἀλλὰ θεομάτια λαβόντες ὡς τὰ

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι.

- ΧΟΡ. **Τ**ὲς κριτὰς ἀ κερδανῆσιν, ἢν π τόνδε τ̄ χρόν
 Ὀφελῶσ' ἐκ τ̄ δικαίων, βυλόμεσθ' ὑμῖν φεῖσαι.
- 1115 Πρῶτα μὲν γ' ἦν νεῖν βύλησθ' ἐν ἄρα τὲς ἀγρῆς,
 Ὑσμῶν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
 Εἶτα τ̄ καρπὸν τεύσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
 Ὡς τε μήτ' αὐχμὸν πιέζω, μήτ' ἄγαν γ' ἐπιμβείαι.
 Ἦν δ' ἀπμάση πῆς ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, ἕσας θεᾶς,
- 1120 Προσεγέτω τ̄ νεῖν πρὸς ἡμᾶν οἶα πείσει) κακῶ,
 Λαμβάναν ἕτ' οἶνον, ἕτ' ἄλλ' ἕδῆν ἐκ τ̄ χειρῶ.
 Ἦνικ' ἂν γ' αἶτ' ἐλαίῳ βλασάνωσ', αἶτ' ἀμπελοῖ
 Ἀποκεκόφον), τοιαύταις σφειδίοις παίησομεν.
 Ἦν δὲ πλινθίσοντ' ἰδῶμεν, ὕσμῶν κ' ἕ τ̄ γέρας
- 1125 Τὸν κέρταμον αὐτῆ χαλάζαις τροχύλαις συντείφομεν.
 Κἂν γαμῆ ποτ' αὐτὸς, ἢ τ̄ ξυγῆνῶν, ἢ τ̄ φίλων,
 Ὑσμῶν τ̄ νύκτα πᾶσαν ὥτ' ἴσως βελήσει)
 Κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον, ἢ κρινῶν κακῶς.

ACTUS QUARTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

- 1130 Πέμπτη, πέτρεᾶς, τρίτη, μὲ ταύτῳ δουτέρα'
 Εἶθ', (ἢ ἐγὼ μάλιτα πασῶν ἡμερῶν
 Δέδοικα κ' πέφεικα κ' βδελύττομαι)

Εὐθύς

vf. 1113. Τὲς κριτὰς] Ordo est: βυλόμεθα φεῖσαι τὸς κριτὰς, id est, περὶ τ̄ κριτῶν. Ut supra vf. 961. Δέξω τείνον τὴν ἀρχαίαν παιδείαν. Vide Notam ad Plutum vf. 56. Captat autem Chorus benevolentiam iudicum.
 vf. 1115. Ἐν ἄρα] Xenophon in Oeconomico: καὶ γὰρ ἐν τῷ χωρῷ, καὶ ἐν τῷ ἀσφ' ἀεὶ ἐν ἄρα αἱ ἐπιμοιριμώταται πρόξενος εἰσὶ. Nam & ruri & in urbe, sem-

per matrae adiones sunt oportunissimas. Virg. Georg. II, 408. Primus humum fōditō, primus devectia cremato Sarmenia

vf. 1123. Παίησομεν] Hoc futurum occurrit & in Lyfistrata vf. 462. est a verbo παῖω, & aor. I. ἐπαῖω, supra, vf. 549. nempe a fut. I. παῖω· qui aoristus coincidit cum παῖω a παῖω.

vf. 1128.

EPIRREMA VERSUUM XVI.

Trochaïci Octonarii.

- CHOR. Judices quid lucri sint reportaturi, si hunc Chorum in aliqua
Re justa juverint, volumus vobis dicere:
- 1115 Nam, primum, si volueritis agrum novare mature,
Pluemus vobis primis; caeteris posterius:
Deinde vites fructum jam enixas custodiemus,
Ut neque siccitas (rubigo) eas premat, neque nimia pluvia.
Si vero aliquis contemserit nos, ipse mortalis, nos Deas,
- 1120 Is advertat animum quanta sit passurus mala,
Dum nec vinum accipit, nec aliud quicquam e fundo suo.
Nam quando germinaverint oleae, & vites
Amputabuntur, ejusmodi fundis eas caedemus.
Si vero lateres illum fingere videbimus, pluemus: & tecti
- 1125 Tegulas ejus grandine rotunda comminuemus.
Tum si quando nuptias aut ipse, aut cognatorum & amicorum ejus aliquis
celebrabit,
Tota nocte pluemus: ut forsitan malit
Vel in Aegypto potius fuisse, quam judicasse perperam.

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

S T R E P S I A D E S.

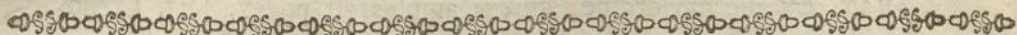
- STR. Quintus dies, quartus, tertius, post hunc alter
1130 Deinde, quem ego maxime omnium dierum
Timeo & horreo, & abominor,

Statim

vf. 1128. *Κῶν ἐν Ἀργύρεω*] Ubi non compluetur quidem, sed erit apud homines malos; in Aegypto non fieri pluviam dicit & Comicus in Thesm. ex Euripide, vf. 862. *Νεῖλα* — *ῥοῖ*, ὅς ἐστι *Διακ* *Ἰακῶ* Ἀργύρεω *πιδος* — *ροῖ*]. Aegyptios autem male audivisse, notat Scholiaſtes ex Aeschilo: *Διὶ πλῆθει τοῖ*

μυχανὰ Ἀργύρεω Valent in dolis nocendis Aegyptii: & ex Theocrito in Adoniazulis: — *ἄρα κακοῦ ὅς Δακίται ἔ ἰόντα παρῆγον Ἀργύρεω* nullus maleſcens laedet ambulatentem obrepens Aegyptiaco more.

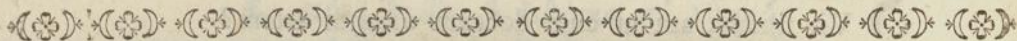
vf. 1129. *Πίμπτη*] Nempe ante illum diem qui dicebatur *ἔν τῃ νῆα*.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15'

Τροχαϊκοὶ Τετράμετροι.

- ΧΟΡ. **Τ**ὲς κριτὰς ἀ κερδανῆσιν, ἢν π τόνδε τ' χρόνον
'Ωφελῶσ' ἐκ τ' δικαίων, βυλόμεσθ' ὑμῖν φερέσαι.
- 1115 Πρῶτα μὲν γ', ἢν νεῦν βύλησθ' ἐν ἄρα τὲς ἀγρῆς,
'Υσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
Εἶτα τ' καρπὸν τεύξασαι ἀμπέλους φυλάξομεν,
'Ὡς τε μήτ' αὐχμὸν πιέζω, μήτ' ἄγαν γ' ἐπομβεῖαι.
'Ἦν δ' ἀπμάση πῆς ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, ἕσσαι θεᾶς,
- 1120 Προσεγέτω τ' νεῦν πρὸς ἡμᾶν οἷα πείσει) κακὰ,
Λαμβάναν ἕτ' οἶνον, ἕτ' ἄλλ' ἕδεν ἐκ τ' χρεῖε.
'Ἦνικ' ἂν γ' αἶτ' ἐλαίην βλαστάνωσ', αἶτ' ἀμπελοὶ
'Αποκεκόφον), τοιαύταις σφειδόναις παίησομεν.
'Ἦν δὲ πλινθίσοντ' ἰδαίην, ὕσομεν κ' τ' πέγες
- 1125 Τὸν κέρεμον αὐτὲ χαλάζαις τροχύλαις συντείφομεν.
Καὶν γαμῆ ποτ' αὐτὸς, ἢ τ' ξυγηνῶν, ἢ τ' φίλων,
'Υσομεν τ' νύκτα πᾶσαν ὥτ' ἴσως βελήσεται)
Καὶν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μάλλον, ἢ κρινῶν κακῶς.

ACTUS QUARTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

- 1130 Πέμπτη, πέπεδς, τρίτη, μὲ ταύτῃ δδντέρα'
Εἶθ', (ἢ ἐγὼ μάλιτα πασῶν ἡμερῶν
Δέδωκα κ' πέφεικα κ' βδελύττομαι)

Εὐδὸς

vf. 1113. Τὲς κριτὰς] Ordo est: βυλόμεθα φερέσαι τὲς κριτὰς, id est, περὶ τ' κριτῶν. Ut supra vf. 961. Δέξω τείνον τὴν ἀρχαίαν παιδείαν. Vide Notam ad Plutum vf. 56. Captat autem Chorus benevolentiam iudicum.
vf. 1115. Ἐν ἄρα] Xenophon in Oeconomico: καὶ γὰρ ἐν τῷ χωρῷ, καὶ ἐν τῷ ἀσφ' ἀεὶ ἐν ἄρα αἱ ἐπιμοιριμώταται πρόξυις εἰσὶ. Nam & ruri & in urbe, sem-

per matrae adiones sunt oportunissimas. Virg. Georg. II, 408. Primus humum fōditō, primus devectia cremato Sarmenia

vf. 1123. Παίησομεν] Hoc futurum occurrit & in Lyfistrata vf. 462. est a verbo παῖω, & aor. I. ἐπαῖω, supra, vf. 549. nempe a fut. I. παῖω· qui aoristus coincidit cum παῖω a παῖω.

vf. 1128.

EPIRREMA VERSUUM XVI.

Trochaïci Octonarii.

- CHOR. Judices quid lucri sint reportaturi, si hunc Chorum in aliqua
Re justa juverint, volumus vobis dicere:
- 1115 Nam, primum, si volueritis agrum novare mature,
Pluemus vobis primis; caeteris posterius:
Deinde vites fructum jam enixas custodiemus,
Ut neque siccitas (rubigo) eas premat, neque nimia pluvia.
Si vero aliquis contemserit nos, ipse mortalis, nos Deas,
- 1120 Is advertat animum quanta sit passurus mala,
Dum nec vinum accipit, nec aliud quicquam e fundo suo.
Nam quando germinaverint oleae, & vites
Amputabuntur, ejusmodi fundis eas caedemus.
Si vero lateres illum fingere videbimus, pluemus: & tecti
- 1125 Tegulas ejus grandine rotunda comminuemus.
Tum si quando nuptias aut ipse, aut cognatorum & amicorum ejus aliquis
celebrabit,
Tota nocte pluemus: ut forsitan malit
Vel in Aegypto potius fuisse, quam judicasse perperam.

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

S T R E P S I A D E S.

- STR. Quintus dies, quartus, tertius, post hunc alter
- 1130 Deinde, quem ego maxime omnium dierum
Timeo & horreo, & abominor,

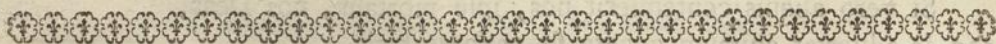
Statim

vf. 1128. Κἄν ἐν Ἀργύροις] Ubi non compluetur quidem, sed erit apud homines malos; in Aegypto non fieri pluviam dicit & Comicus in Thesm. ex Euripide, vf. 862. Νεῖλα — ῥοῖ, ὅτι ἀπὸ Διὸς ἔλασθη Ἀργύροις πῖλον — ῥοῖ. Aegyptios autem male audivisse, notat Scholiaſtes ex Aeschilo: Διὸς πλῆθυν τοῖ

μυχανὰ Ἀργύροις. Valent in dolis nocendis Aegyptii: & ex Theocrito in Adoniazulis: — ἄρα κακοῦ ὅτι Δαλκίταις τὸ ἴοντα παρῆγον Ἀργύροις. nullus maleſcens laedet ambulantes obrepens Aegyptiaco more.

vf. 1129. Πίμπαν] Nempe ante illum diem qui dicebatur ἐν τῇ νῆα.

- Εὐθὺς μὲ ταύτῃ ἐσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
 Πᾶς γὰρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
 Θεὸς μοι πρυτανεῖ', ἀπολείν με Φησὶ κἀξολεῖν,
 1135 Ἐμὲ μέτελά τε καὶ δίχαι αἰτημύθῃ.
 ὦ δαιμόνε, τὸ μὲν πινυὶ μὴ λάβης,
 Τὸ δ' ἀναβαλῆ μοι, τὸ δ' ἄφες. Οὐ φασὶν ποτε
 Οὕτως ἀπολήψασθ', ἀλλὰ λοιδορεῖσσί με,
 ὥς ἀδικὸς εἶμι, καὶ δικέσσομαι φασὶ μοι.
 1140 Νυῦ ἔν διχαζέσθων ὀλίγον γὰρ μοι μέλη,
 Εἴφ' μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιωπίδης.
 Τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
 Παι, ἡμί, παι, παῖ.

ACTUS QUARTI

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- Σπρεψιάδην ἀσπάζομαι.
 1145 ΣΤΡ. Κἀγὼ γέ σ' ἀλλὰ τρυτὸν πρῶτον λαβέ'.
 Χρὴ γ' ἔπιθαυμάζειν πῖ τ' διδάσκαλον.
 Καὶ μοι τ' υἱὸν εἰ μεμάθηκε τ' λόγον
 Ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν δεγτίως εἰσήγαγες.
 ΣΩΚΡ. Μεμάθηκεν. ΣΤΡ. Εὖ γ', ὦ παμβασίλει ἀπαιόλη.
 1150 ΣΩΚΡ. Ὄτ' ἀποφύγεις ἀν', ἢν πιν' ἀν βέλη, δίκλω.
 ΣΤΡ. Κ' εἰ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἔδανειζόμευ;
 ΣΩΚΡ. Πολλὰ γὰρ μάλλον, καὶ ἀν παρασι χίλιοι.
 ΣΤΡ. Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέροτον
 Βοάν. Ἰὼ, κλάετ' ὦ βολοστάται,
 1155 Αὐτοὶ τε καὶ τὰρχεῖα, καὶ τόκοι τόκων.
 Οὐδὲν γ' ἀν με φλαῦρον ἐργάσσομαι ἔτι,

ΟἶϞ

vf. 1134. Πρυτανεῖα] Julius Pollux Lib. VIII. dicit fuisse certam pecuniam, quam deponerent litigantes utrinque in initio litis: & illum, qui victus foret iudicio, dicit tantum dare, quantum ab utroque fuisset depositum: quod deinde iudices accipiant. Scholiastes dicit esse Sportulas Romanorum, cum quo convenit Suidas, & Glossae Verborum Juris.

vf. 1143. & seqq. Παι ἡμί παῖ παῖ. Σα. Σπρεψιάδην ἀσπάζομαι.] Ita edd. pristinæ. Frischlinus violentam il-

lam & ineptam nec necessariam divisionem in Actus & Scenas faciens, coactus fuit hunc versum dividere.

vf. 1145. Τρυτὸν] Τὸν θύλακον. dat ei faccum farinae; nam & ante dicebat: Διαλεψιόσω σε κύκλω τὴν κλέδοπον vf. 669. Scholiastes.

vf. 1147. Τὸν υἱὸν] Ordo est: εἰπέ μοι τ' υἱόν. id est πατὴρ τὸν υἱόν. ut supra vf. 961. λέξω τὴν παιδείαν, ὡς δίκαιον, id est, λέξω περὶ τ' παιδείας. Vid. Notam ad Plutum vf. 56.

- Statim post hunc est vetus & novus.
 Nam unusquisque eorum quibus debeo jurat,
 Deposita mercede judiciaria, se me funditus perditurum;
 1135 Me interea, ut parcat, aequumque & justum se praebeat sic petente:
 O bone, velis istud jam non accipere,
 Illud differre, hoc remittere; at illi negant se unquam
 Hoc pacto sua recipere posse, & mihi convicium faciunt.
 Ajunt me injustum esse hominem, & se citaturos me.
 1140 Nunc itaque citent; non magnopere laboro,
 Si modo Phidippides artem bene dicendi addidicit.
 Sed mox sciam, ubi fores Scholae pulsavero.
 Puer heus, puer, puer.

SCENA SECUNDA.

SOCRATES, STREPSIADES.

- SOCR. Strepriadem saluto.
 1145 STR. Et ego te: sed istum saccum farinae prius accipe.
 Oportet enim Magistrum honorario aliquo afficere.
 Et, an filius addidicerit fermonem
 Illum, dic, quem nuper introduxisti.
 SOCR. Addidicit. STR. Bene sane, ô Fraus regina.
 1150 SOCR. Adeoque cujuslibet criminis facile efficiet ut absolvaris.
 STR. Etiamne si testes adfuissent, cum foenore acciperem?
 SOCR. Multo magis, etiamsi mille adfuissent.
 STR. Itaque exclamabo alte intensa
 Voce: iô! Nummularii, vae vobis: nunc pereatis
 1155 Et vos ipsi, & fors, & usurae usurarum.
 Nihil amplius mihi nocebitis.

Talis

vf. 1148. 'Εκείνον] Nempe τὸ ἄδικον λόγον. Supra, vf. 885.

Ibid. 'Οὐ] Potest vel ad οὐδὲν referri, ut sit: τὸ οὐδὲν, ἢ εἰς ἄλλο τι, nempe sic τὸ φροντιστήριον quem introduxisti in scholam tuam: vel ad λόγον ut sit τὸ λέγον, ἢ εἰς ἄλλο τι, nempe sic τὸ εὐδαιμόνιον, quem invenisti in humanarum societatem.

vf. 1149. 'Απαιδία] Vid. supra, vf. 727. ἀπαιδία. ab ἀπαιδία, varius, celer, versutus. Comicus 'Απαιδία

dixit quasi *Dea Fraudum*, ut in *Equitibus* vf. 630. ὁμοίως &c. v. Eustath. ad *Iliad.* B. p. 267.

vf. 1153. Βοδύρομαι] Dorice, ut in *Pluto* vf. 639. ἀναβοδύρομαι τὸ εὐπαιδα. Est autem ὑπέρτερος ἢ ἴσος idem quod τὰ ἄπορον βίαια, vf. 967.

vf. 1155. 'Αρχαία] Sensus requirit, ut scribatur ἄρχαία id est *sortes*, vel *capita*, ut vocant, *pecuniarum creditarum*: ut monuit etiam *Biferus*. ex *Notis Küsteri*.

- Εὐθὺς μὲ ταύτῳ ἔαδ' ἔνη τε καὶ νέα.
 Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
 Θεὸς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με Φησὶ κἀξολεῖν,
 1135 Ἐμὲ μέτελά τε καὶ δίχαι αἰτημύθῃ.
 ὦ δαιμόνε, τὸ μὲν πινυὶ μὴ λάβης,
 Τὸ δ' ἀναβαλεῖ μοι, τὸ δ' ἄφες. Οὐ φασὶν ποτε
 Οὕτως ἀπολήψασθ', ἀλλὰ λοιδορεῖσσί με,
 ὣς ἀδικὸς εἶμι, καὶ δικέσσομαι φασὶ μοι.
 1140 Νυῦ ἔν διχαζέσθων ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
 Εἴφ' μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιωπίδης.
 Τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
 Παι, ἡμί, παι, παῖ.

ACTUS QUARTI

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- Σπρεψιάδην ἀσπάζομαι.
 1145 ΣΤΡ. Κἀγὼ γέ σ' ἀλλὰ τρυτὸν πρῶτον λαβέ'.
 Χρὴ γ' ἔπιθαυμάζειν πῖ τ' διδάσκαλον.
 Καὶ μοι τ' υἱὸν εἰ μεμάθηκε τ' λόγον
 Ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν δεγτίως εἰσήγαγες.
 ΣΩΚΡ. Μεμάθηκεν. ΣΤΡ. Εὖ γ', ὦ παμβασίλει ἀπαιόλη.
 1150 ΣΩΚΡ. Ὄτ' ἀποφύγεις ἀν', ἢν πιν' ἀν βέλη, δίκλω.
 ΣΤΡ. Κ' εἰ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἔδανειζόμεν;
 ΣΩΚΡ. Πολλὰ γὰρ μάλλον, καὶ ἂν παρασι χίλιοι.
 ΣΤΡ. Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρονον
 Βοᾶν. Ἰὼ, κλάετ' ὦ βολοστάται,
 1155 Αὐτοὶ τε καὶ τὰρχεῖα, καὶ τόκοι τόκων.
 Οὐδὲν γ' ἂν με φλαῦρον ἐργάσσοι' ἔτι,

ΟἶϞ

vf. 1134. Πρυτανεῖα] Julius Pollux Lib. VIII. dicit fuisse certam pecuniam, quam deponerent litigantes utrinque in initio litis: & illum, qui victus foret iudicio, dicit tantum dare, quantum ab utroque fuisset depositum: quod deinde iudices accipiant. Scholiastes dicit esse Sportulas Romanorum, cum quo convenit Suidas, & Glossae Verborum Juris.

vf. 1143. & seqq. Παι ἡμί παῖ παῖ. Σα. Σπρεψιάδην ἀσπάζομαι.] Ita edd. pristinac. Frischlinus violentam il-

lam & ineptam nec necessariam divisionem in Actus & Scenas faciens, coactus fuit hunc versum dividere.

vf. 1145. Τρυτὸν] Τὸν θύλακον. dat ei faccum farinae; nam & ante dicebat: Διαλεψιόσω σε κύκλω τὴν κλέδοπον vf. 669. Scholiastes.

vf. 1147. Τὸν υἱὸν] Ordo est: εἰπέ μοι τ' υἱόν. id est πατὴρ τὸν υἱόν. ut supra vf. 961. λέξω τὴν παιδείαν, ὡς δίκαιον, id est, λέξω περὶ τ' παιδείας. Vid. Notam ad Plutum vf. 56.

- Statim post hunc est vetus & novus.
 Nam unusquisque eorum quibus debeo jurat,
 Deposita mercede judiciaria, se me funditus perditurum;
 1135 Me interea, ut parcat, aequumque & justum se praebeat sic petente:
 O bone, velis istud jam non accipere,
 Illud differre, hoc remittere; at illi negant se unquam
 Hoc pacto sua recipere posse, & mihi convicium faciunt.
 Ajunt me injustum esse hominem, & se citaturos me.
 1140 Nunc itaque citent; non magnopere laboro,
 Si modo Phidippides artem bene dicendi addidicit.
 Sed mox sciam, ubi fores Scholae pulsavero.
 Puer heus, puer, puer.

SCENA SECUNDA.

SOCRATES, STREPSIADES.

- SOCR. Strepriadem saluto.
 1145 STR. Et ego te: sed istum saccum farinae prius accipe.
 Oportet enim Magistrum honorario aliquo afficere.
 Et, an filius addidicerit fermonem
 Illum, dic, quem nuper introduxisti.
 SOCR. Addidicit. STR. Bene sane, ô Fraus regina.
 1150 SOCR. Adeoque cujuslibet criminis facile efficiet ut absolvaris.
 STR. Etiamne si testes adfuissent, cum foenore acciperem?
 SOCR. Multo magis, etiamsi mille adfuissent.
 STR. Itaque exclamabo alte intensa
 Voce: iô! Nummularii, vae vobis: nunc pereatis
 1155 Et vos ipsi, & fors, & usurae usurarum.
 Nihil amplius mihi nocebitis.

Talis

vf. 1148. 'Εκείνον] Nempe τὸ ἄδικον λόγον. Supra, vf. 885.

Ibid. 'Οὐ] Potest vel ad οὐδὲν referri, ut sit: τὸ οὐδὲν, ἢ εἰς ἄλλο τι, nempe sic τὸ φροντιστήριον quem introduxisti in scholam tuam: vel ad λόγον ut sit τὸ λέγον, ἢ εἰς ἄλλο τι, nempe sic τὸ εὐδαιμόνιον, quem invenisti in humanarum societatem.

vf. 1149. 'Απαιδία] Vid. supra, vf. 727. ἀπαιδία. ab ἀπαιδία, varius, celer, versutus. Comicus 'Απαιδία

dixit quasi *Dea Fraudum*, ut in *Equitibus* vf. 630. ἑταίριαι &c. v. Eustath. ad *Iliad.* B. p. 267.

vf. 1153. Βοδύρομαι] Dorice, ut in *Pluto* vf. 639. ἀναβοδύρομαι τὸ εὐπαιδα. Est autem ὑπέρτατος ἢ ἰσὺς idem quod τὰ ἀπορροὴ βίαια, vf. 967.

vf. 1155. 'Αρχαία] Sensus requirit, ut scribatur ἄρχαία id est *sortes*, vel *capita*, ut vocant, *pecuniarum creditarum*: ut monuit etiam *Biferus*. ex *Notis Küsteri*.

- Οἷ' ἐμοὶ τρέφε')
 Τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
 Ἀμφήκη γλώτῃ
 1160 Λάμπων, ὡς βολ' ἐμὸς,
 Σωτῆς δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιάρως,
 Λυσανίας πατρῶων μεγάλων χακῶν
 Ὅν χυλεσον τρέχων
 Ἐνδοθεὶ ὡς ἐμέ.
 1165 ὦ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,
 Ἐξελθ' οἴκων.
 Αἶε σὺ πατρός.
 ΣΩΚΡ. Ὅδ' ἐκείν' ἀνήρ.
 ΣΤΡ. ὦ φίλ', ὦ φίλ'.
 1170 ΣΩΚΡ. Ἀπιθι σὺ λαβῶν.

ACTUS QUARTI

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

- ὦ, ἰὼ, τέκνον.
 1175 Ἰῷ, ἰῷ.
 Ὡς ἠδομά σε ὡρῶτα ἢ χροῖαν ἰδῶν.
 Νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ ὡρῶτον ἐξαρητηκός,
 Κάντιλογικός, ἢ τῆτο τῆπιχόριον
 Ἀτεχνῶς ἐπανθει, τὸ, τί λέγαις σύ; ἢ δοκεῖν.
 Ἀδικῶντ' ἀδικεῖσθ', ἢ χακρυγῶντ' οἶδ' ὄν.
 Ἐπὶ ἔ' ὡροσώπε τ' ἐπὶν Ἀπικὸν βλέπ'.
 Νυῦ ἔν ὅπως σώσης μ', ἐπεὶ καπώλεσας.
 1180 ΦΕΙΔ. Φοβεῖ δὲ δὴ πῆ; ΣΤΡ. Τιὸ ἐνλω τε ἢ νεαν.
 ΦΕΙΔ. Ἐμ γὰρ ὅτι ἢ νεα πῆς ἡμέρα;
 ΣΤΡ. Εἰς ἣν γὰ θῆσειν τὰ ὠρυτανεῖα Φασί μοι.
 ΦΕΙΔ. Ἀπολῶντ' ἀρ' αὐτ' οἱ θέντες ἢ γ' ἔσθ' ὅπως.
 Μὴ ἡμέρα γέναιτ' ἀν ἡμέρα. δύο.

ΣΤΡ.

vf. 1162. Λυσανίας] Alias est nomen proprium viri; sed hic alludit ad etymologiam. Sic Ἀριστομάχη in Thesmoph. vf. 826. & Στρατομένη & Εὐβέλη ibid. paulo post. & Λυσιγνάθη in Lysistrata vf. 1110.

vf. 1165. & seq. ὦ τέκνον] Euripides in Hecuba vf. 173. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, δυσαναστάτας ματέρ', ἐξελθ' οἴκων· αἶε ματέρ' αὐτῶν, ὦ τέκνον.

vf. 1169. ὦ φίλ'] Sophocles Oedipo Coloneo vf. 1698.

- Talis mihi educatur
 In istis aedibus filius,
 Ancipiti lingua
 1160 Micans, columnen meum,
 Conservator domus, inimicis gravis, (hostibus infestus)
 Profligator paternarum curarum & magnarum molestiarum;
 Quem evoca ocyus
 Foras ad me.
 1165 O fili, ô fili, fili,
 Egredere domo.
 Audi patrem *vocantem*.
 SOCR. Hic vir ille est.
 STR. O amice, ô amice!
 1170 SOCR. Accipe eum ad te & abi.

SCENA TERTIA.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

- STR. Io! Io! mi fili.
 Iu! Iu!
 Ut laetor cum primum colorem tuum intueor:
 Nunc facies indicat te paratum primo ad negandum,
 1175 Deinde ad contradicendum: & istud vernaculum
 Revera in te apparet & viget: *nempe*: quid ais? item: videri
 Illum injuriam accepisse, qui alteri intulerit, & fat scio, malefecerit.
 In vultu etiam tuo inest Atticus adspectus. (obtutus)
 Nunc ergo da operam ut me conserves, quia perdidisti etiam.
 1180 PH. Quid ergo times? STR. Veterem & Novum diem.
 PH. Quis autem est ille vetus & novus dies?
 STR. In quem se ajunt mihi deposituros prytanea.
 PH. Peribunt ergo qui deposuerint; non enim potest fieri.
 Ut unus dies biduum sit.

STR.

1698. α πάτερ, ὦ φίλῳ. Idem in Oedipo Tyranno
 v. 1330. ἰὼ φίλῳ, σὺ μὲν ἰσὺς ἐπίπαιλῳ ἐνὶ μόνῳ.
 v. 1178. βλάτῳ.] Talis vox est ἐκ κλίτῳ apud
 Scholiastem Aeschylit in Prometheus ad v. 490. ubi
 Poëta utitur simili voce κλίτῳ, quam exponit Scholia-
 stes: κλίτῳ, παρὰ τὸ κλίω, ὡς κλίτῳ κλίτῳ. Οἱ χλίται
 τὸ κλίτῳ αὐτὸς ἔχων. Vide notata in Lystr. v. 707.
 ad vocem πρῶτῳ,
 B b 3

- Οἷ' ἐμοὶ τρέφε')
 Τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
 Ἀμφήκη γλώτῃ
 1160 Λάμπων, ὡς βολ' ἐμὸς,
 Σωτῆς δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,
 Λυσανίας πατρῶων μεγάλων χακῶν'
 Ὅν χυλεσον τρέχων
 Ἐνδοθεὶ ὡς ἐμέ.
 1165 ὦ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,
 Ἐξελθ' οἴκων.
 Αἶε σὺ πατρός.
 ΣΩΚΡ. Ὅδ' ἐκείν' ἀνήρ.
 ΣΤΡ. ὦ φίλ', ὦ φίλ'.
 1170 ΣΩΚΡ. Ἀπιθι σὺ λαβῶν.

ACTUS QUARTI

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

- ὦ, ἰὼ, τέκνον.
 1175 Ἰῷ, ἰῷ.
 Ὡς ἠδομά σε ὡρῶτα ἢ χροῖαν ἰδῶν.
 Νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ ὡρῶτον ἐξαρητηκὸς,
 Κάντιλογικὸς, ἢ τῆτο τῆπιχρῆιον
 Ἀτεχνῶς ἐπανθει, τὸ, τί λέγαις σὺ; ἢ δοκεῖν.
 Ἀδικῶντ' ἀδικεῖσθ', ἢ χακρυγῶντ' οἶδ' ὄν.
 Ἐπὶ ἔ' ὡροσώπε τ' ἐπὶν Ἀπικὸν βλέπ'.
 Νυῦ ἔν ὅπως σώσης μ', ἐπεὶ καπώλεσας.
 1180 ΦΕΙΔ. Φοβεῖ δὲ δὴ πῖ; ΣΤΡ. Τιὺ ἐνλω τε ἢ νεαν.
 ΦΕΙΔ. Ἐμ γὰρ ὅτι ἢ νεα πῖς ἡμέρα;
 ΣΤΡ. Εἰς ἣν γε θῆσειν τὰ ὠρυτανεῖα Φασί μοι.
 ΦΕΙΔ. Ἀπολῶντ' ἀρ' αὐτ' οἱ θέντες· ἢ γ' ἔσθ' ὅπως.
 Μί' ἡμέρα γέναιτ' ἀν ἡμέρα. δύο.

ΣΤΡ.

vf. 1162. Λυσανίας] Alias est nomen proprium viri; sed hic alludit ad etymologiam. Sic Ἀριστομάχη in Thesmoph. vf. 826. & Στρατομένη & Εὐβέλη ibid. paulo post. & Λυσιγῆ in Lysistrata vf. 1110.

vf. 1165. & seq. ὦ τέκνον] Euripides in Hecuba vf. 173. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, δυσαναστάτας ματέρ', ἐξελθ' οἴκων· αἶε ματέρ' αὐτῶν, ὦ τέκνον.

vf. 1169. ὦ φίλ'] Sophocles Oedipo Coloneo vf. 1698.

- Talis mihi educatur
 In istis aedibus filius,
 Ancipiti lingua
 1160 Micans, columnen meum,
 Conservator domus, inimicis gravis, (hostibus infestus)
 Profligator paternarum curarum & magnarum molestiarum;
 Quem evoca ocyus
 Foras ad me.
 1165 O fili, ô fili, fili,
 Egredere domo.
 Audi patrem *vocantem*.
 SOCR. Hic vir ille est.
 STR. O amice, ô amice!
 1170 SOCR. Accipe eum ad te & abi.

SCENA TERTIA.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

- STR. Io! Io! mi fili.
 Iu! Iu!
 Ut laetor cum primum colorem tuum intueor:
 Nunc facies indicat te paratum primo ad negandum,
 1175 Deinde ad contradicendum: & istud vernaculum
 Revera in te apparet & viget: *nempe*: quid ais? item: videri
 Illum injuriam accepisse, qui alteri intulerit, & fat scio, malefecerit.
 In vultu etiam tuo inest Atticus adspectus. (obtutus)
 Nunc ergo da operam ut me conserves, quia perdidisti etiam.
 1180 PH. Quid ergo times? STR. Veterem & Novum diem.
 PH. Quis autem est ille vetus & novus dies?
 STR. In quem se ajunt mihi deposituros prytanea.
 PH. Peribunt ergo qui deposuerint; non enim potest fieri.
 Ut unus dies biduum sit.

STR.

1698. α πάτερ, ὦ φίλῳ. Idem in Oedipo Tyranno
 v. 1330. ἰὸ φίλῳ, σὺ μὲν ἴσῳ ἐπίπῳ ἐνὶ μόνῳ.
 v. 1178. βλῆπῳ.] Talis vox est ἐκ κλίτῳ apud
 Scholiastem Aeschylit in Prometheus ad v. 490. ubi
 Poëta utitur simili voce κλίτῳ, quam exponit Scholia-
 stes: κλίτῳ, παρὰ τὸ κλίω, ὡς κλίτῳ κλίτῳ. Οἱ χλίτῳ
 τὸ κλίτῳ αὐτῶς ἔχων. Vide notata in Lystr. v. 707.
 ad vocem πρῶτῳ,
 B b 3

- 1185 ΣΤΡ. Οὐκ ἂν γένοιτο; ΦΕΙΔ. Πᾶς γὰρ, εἰ μήτε γ' ἄμα
 Αὐτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή;
 ΣΤΡ. Καὶ μὴν νερόμιτά γ'. ΦΕΙΔ. Οὐ γ', οἶμαι, τ' νόμος
 Ἴσασιν ὀρθῶς, ὅ, π νοεῖ; ΣΤΡ. Νοεῖ δὲ τί;
 ΦΕΙΔ. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν Φιλόδημος καὶ Φύσιν.
 1190 ΣΤΡ. Τὴν μὲν ἔδεν πῶς παρθεῖς ἐνὶ τε καὶ νέαν.
 ΦΕΙΔ. Ἐκεῖν ἐν τ' κλήσιν εἰς δὲ ἡμέρας
 ἔθηκεν, εἰς τε πῶς ἐνὶ τε καὶ νέαν,
 Ἴν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῆ νυμφεύια.
 ΣΤΡ. Ἴνα δὴ τί πῶς ἐνὶ τε παρθεύθη; ΦΕΙΔ. Ἴν', ὦ μέλε,
 1195 Παρόντες οἱ φθύροντες ἡμέρα μᾶ
 Πρώτερον, ἀπαλλάτθωμεν ἐκόντες· εἰ δὲ μή,
 Ἐσθὲν ὑπανιδῶντο τῆ νυμφεύια.
 ΣΤΡ. Πᾶς ἔδραμον δὴ τῆ νυμφεύια.
 Ἀρχαὶ τὰ αὐτανεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τε καὶ νέαν;
 1200 ΦΕΙΔ. Ὅσον οἱ παρθεύθη γ' ἴσως μοι παθεῖν,
 Ἴν' ὡς τάχιστα τὰ αὐτανεῖ ὑπελοίατο,
 Διὰ τὸ παρθεύθησαν ἡμέρα μᾶ.
 ΣΤΡ. Εὐγ', ὦ χακοδῶμονες, τί κάθησθε ἀβέλτεροι,
 Ἡμέτερα κέρδη τ' σφῶν, ὄντες λίθοι,
 1205 Ἀειθμῶς, παρθεύθη, ἄλλως ἀφορῆς νενασθῆσι;
 Ὄτ' εἰς ἐμαυτὸν, καὶ τ' ὑὸν τετονί,
 Ἐπ' ὀτυχίαισιν ἀγέρον μὲγκώμιον.
 Μάχας ὦ Σπυριάδες,
 Αὐτὸς τ' ἔφυς ὡς σφῶς,
 1210 Χ' οἶον τ' ὑὸν ἐκπεφύεις;
 Φήσῃσι δὴ μ' οἱ φίλοι,
 Χ' οἱ δημόται ζηλῶντες,
 Ἡνὶκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
 Ἄλλ' εἰσαγαλὼν σε βύλομαι
 1215 Πρωτόν ἐπίασαι.

vf. 1189. Σόλων] Solonis Legislatoris Atheniensium facit mentionem etiam in Avibus vf. 1659. ἔρω δὲ δὲ καὶ τ' Σόλωνος σοὶ νόμον.

vf. 1194. Ἴνα δὴ τί] In Pace vf. 403. Ἴνα τί δὲ τὸ παρθεύθη. Vid. in Ecclef. vf. 717.

vf. 1200. Οἱ παρθεύθη] Athenaeus IV. p. 171. προφύσιν dicit vocari προφύσιν, πραγμασιωτοrem. & adducit Comici locum; sed, quod notandum, dicit esse ἐν ταῖς προτέραις Νεφέλαις. Quasi vero non extet in illis quas habemus Posterioribus Nubibus.

vf. 1203. Τί κάθησθε ἀβέλτεροι;] In Ranis vf. 1014. τίνας δὲ ἀβελτερότεροι κερνήτες Μαμμυκαῖοι καὶ Μελιτίδαι κάθησθον. In Ecclef. vf. 297. ἠλίθιον κάθησθον.

vf. 1204. Ὅντες λίθοι] Terentius in Hecyra Act. II. sc. i. quae me omnino lapidem haud hominem putas.

vf. 1205. Ἀειθμῶς] Euripides in Heraclidis vf. 997. εἰδῶς μὲν ἐν αἰθμῶν, ἀλλ' ἐπιτύμας ἀνδρ' ὄντα τ' εὖν παῖδα. Quod scirem, non numerum, sed vere virum esse tuum filium. Horat. Nos numerus sumus & fruges consumi nati. Etiam de aliis rebus, non tantum de homine;

- 1185 STR. Ne fiat sane. PH. Nam quo pacto? nisi simul
Eadem mulier & vetula sit & juvencula?
STR. Atqui lex ita fert. PH. Non enim, ut ego puto, legem
Intelligunt recte. STR. Quis ergo est sensus legis?
PH. Solon ille antiquus erat ingenio populari.
- 1190 STR. Hoc quidem nihil facit ad veterem & novum diem.
PH. Ille igitur citationem in duos dies
Constituit; in veterem & novum,
Ut prytanea deponerentur novilunio.
STR. Cur itaque veterem addidit? PH. Ut
- 1195 Adfint rei uno die
Prius, & sponte se a litibus dissolvant, re composita; sin minus
Ut mane, ipso novilunio acrius postulentur.
STR. Quid? an non accipiunt itaque novilunio
Magistratus prytanea, verum die vetere & novo?
- 1200 PH. Idem enim mihi facere videntur, quae praegustatores,
Ut quam celerrime prytanea raperent;
Propterea uno die prius occuparunt (praegustarunt)
STR. Bene sane. Sed vos miseri, quid fedetis stolidi,
Qui estis nobis lucrum, cum fitis lapides,
- 1205 Numerus, oves, amphorae temere coacervatae?
Quare in me ipsum & filium istum
Ob hanc felicitatem canendae sunt mihi laudes.
O beate Strepsiades
Quam & ipse es sapiens,
- 1210 Et qualem filium educas!
Talem utique me praedicabunt amici
Et populares admirabundi,
Quando tu causas viceris *in foro* perorando.
Sed introductum te volo
- 1215 Prius convivio excipere.

mine; ut apud Sophoclem in Oedipo Coloneo vs. 374.
πάντ' ἐκ ἀριθμῶς ἐσιν, πάσις λόγῳ, ἀλλ' ἕγω δὴνὰ.
Haec non numerus sunt verborum, pater, sed res atroces.
Vid. Not. seq.

Ibid. Ἀριθμῶς, πρόβατ' ἄλλως.] Euripides in Troadi-
bus vs. 476. ἀριστόν' ἰγναμῶν σίενα, ἐκ ἀριθμῶν ἄλ-
λος ἀλλ' ὀπιστάτους Φρυγῶν. Praestantissimos peperit fi-
lios, non sic temere numerum, sed excellentissimos Phry-
gum. ubi vid. not. Barnes. Oves etiam dici homines sto-
lidos notum est, & aliquid notavi ad Plutum vs. 292.

Oves aureo vellere operatas Demosthenes appellavit af-
vites, & rudes, ut auctor est Galenus, Susroria ad
artes cap. III. Quod Laërt. Diog. Cynico tribuit.

Ibid. Νηασπιῶν] Glossae: νάσσα, farcio. unde fut. I.
νάσσα, ut a πλάσσα, πλάσσα. Perf. act. νήσσα. Pass. νή-
σασμαι. In Ecclef. vs. 836. πρῆπιζα — ἰπιννασμίνα
ἀγαθῶν ἀπάντων. Suidas: νάσσιν, πικρὸν, πλῆρες, μέσθον.
vs. 1211. Φήσσει] In Pace vs. 915. σωτῆς γὰρ ἀπα-
σιν ἀνθρώποις γέννησας. Deinde alter: φήσσει, τί δὴσ'
ἰπιδῶν ἰκπίης οἴνα λιπασθῆν;

SCENA

ACTUS QUARTI

Ἰαμβικοί Τρίμετροι.

ΠΑΣΙΑΣ Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΤΡ.

- Εἴτ' ἄνδρα ἦ αὐτῆ π ληὴ προίενα;
 Οὐδέποτε γ' ἀλλὰ κρείττον ἢ θυῖς τότε
 Ἀπερυθείασα γε μάλλον, ἢ χεῖν φράγματα,
 Ὅτε ἦ ἑμαυτῆ γ' ἔνεκα νυκὶ λημάτων
 1220 Ἐλκω σε κλητεύσοντα, ἔ γενήσομαι
 Ἐχθρὸς εἴη πρὸς τέτοιον ἀνδρὶ δημότη.
 Ἀπὸς εὐδέποτε γε πλὴν πατεῖδα καταταχυνῶ
 Ζῶν, ἀλλὰ καλέμα Στρεψιάδην. ΣΤΡ. Τίς ἔσσι;
 ΠΑΣ. Ἐς τ' ἐνὶ τε ἔ νεαν. ΣΤΡ. Μαρτύρομαι,
 1225 Ὅπ' ἐς δὴ εἶπεν ἡμέρας. ἦ λημάτων;
 ΠΑΣ. Τῶν δάδεκα μῶν, ἀς ἔλαβες, ὠνύμην;
 Τὸν φαρὸν ἵππων. ΣΤΡ. Ἴππων; οὐκ ἀκύνετε;
 Οὐ πάντες ὑμεῖς ἴτε με μισθὸν ἵππων κίω;
 ΠΑΣ. Καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τῆς θεῆς
 1230 τὸ λημάτων. ΣΤΡ. Μὰ Δί' εἰ γὰρ πῶ τὸτ' ἐξηπίστατο
 φειδωπίδης μοι τ' ἀκατάβλητον λόγον.
 ΠΑΣ. Νῦν δὲ ἀφ' ἑτ' ἔξαρτον εἶναι ἀφροῖ;
 ΣΤΡ. Τί γ' ἄλλ' ἀνὶ ἀπολαύσαιμι ἦ μαθήματα;
 ΠΑΣ. Καὶ ταῦτ' ἐβελήσεις ἀπομόσαι μοι τῆς θεῆς,
 1235 Ἴν' ἀνὶ κελύσω γ' ἄ σε; ΣΤΡ. Τῆς ποῖος θεῆς;

ΠΑΣ.

vf. 1216. Εἴτα] Venit danista exacturus debita: deinde alius etiam eadem de causa venit; quibus negat se soluturum Strepſiades, quia sint indocti homines & rudes literarum & Philosophiae: tum etiam quia jam Phidippides calleat artem dicendi, nihilque adeo sint effecturi si ipsum in jus vocent.

Ibid. Προίενα] A πρόμις omitto, largior, ut est in Glossis; a πρόμις prodeō iudem est infinitivus προίενα. Demosthenes a πρόμις πρόσθην dixit loco προίενα, contra Dionysiodorum circa finem, ubi etiam de foeneratore sermo est: τίς γὰρ ἐβελήσει τὰ ἐνυτὴ πρόσθην, ὅταν ἔρῃ τὰς μὲν συγγραφὰς ἀκέρως, ἰχθύνῃας δὲ τὰς ποιήτους λόγους; quis enim valet e manibus dimittere bona sua, cum videat Syngraphas quidem fieri irritas, valere autem eiusmodi verba?

vf. 1218. Ἀπερυθείασα] Glossae ἀπερυθρῶ· depudescō, derubescō. id est, Pudorem, sive ruborem, pudoris indicem

depono. Suidas exponit: ἀπαραιρητήσασα. de qua voce vide Notas ad Alciphronis Epist. 33. Lib. I. Heliodorus Lib. VIII. p. 370. λαθάνει μὲν οἰόμενοι καὶ ἐρυθρῶσιν. ἀλισκίμενοι δὲ ἀπαιρητῶσιν. Dicit ergo apud Comicum Danista, fatuus futurum fuisse, si tunc cum primum peteretur ab ipso pecunia, denegasset; nam nunc non cogeretur, hominem popularem flagitationibus suis sibi intantum reddere. Est autem difficile negare petentibus amicis: adeo ut nonnulli promittant, etiam quae praestare non possunt, vel non volunt: quae plane est praepostera humanitas & maxima imprudentia; nam ad extremum sibi intensissimos reddunt illos, quos vana spe lactant: quoniam isti re praefacta non tantum propterea irascuntur, quia vident se delusos, verum etiam quia frustra coluerunt & observarunt promissorem, quamdiu sperabant: & quidem teneriore affectu, quam si initio rem petitam impetrassent; minus enim

SCENA QUARTA.

Fambici Senarii.

PASIAS DANISTA, STREPSIADES, TESTIS.

- PAS. Ergone quenquam oportet suorum quicquam aliis dare?
 Nunquam sane. sed satius erat tunc statim *cum peterent*
 Deposuisse frontem *negando* potius, quam molestias cepisse;
 Cum nunc etiam ob mea ipsius bona
 1220 Te traho testem citationis, & futurus sum
 Infuper inimicus homini populari.
 Sed nunquam dedecorabo patriam,
 Quoad vixero: verum voco Strepsiadem in jus. STR. Quis iste?
 PAS. Ad veterem & novum diem adesto. STR. Testor,
 1225 In duos eum dixisse dies. Sed quamobrem me citas?
 PAS. Propter duodecim minas, quas accepisti, cum emeris
 Equum illum varium. STR. Equumne? nonne auditis?
 An non omnes vos scitis me odisse rem equestrem?
 PAS. Quin etiam profecto per Deos jurabas te redditurum
 1230 Debitum. STR. Nondum enim certe tunc sciebat
 Mihi Phidippides invictum illum sermonem.
 PAS. Nunc autem ob id inficias ire cogitas?
 STR. Quem enim alium fructum caperem ex illa doctrina?
 PAS. Etiamne haec voles per Deos abjurare, [negare per Deos juratus]
 1235 Ubi ego jussero? STR. Per quos Deos?

PAS.

enim veremur offendere illum, a quo speramus, quam illum a quo accepimus: quoniam ille laesus non dabit, iste non potest non dedisse. De talibus promissoribus loquitur Charinus Terentianus: *Imo id genus est hominum pessimum, in denegando modo quails pudor est paululum: post ubi jam tempus est promissa perfici, tum cogendi necessario se aperiunt, & timent, & tamen res cogit eos denegare. Ibi tum impudentissima eorum oratio est.* — Illic ubi opus est non verentur; illic ubi nihil opus est ibi verentur.

vf. 1222. Ὀδῶντες τὴν πατρίδα καταχρυσῶν] Hoc ironice dicit, quasi res quaedam esset praeclara, quod Athenienses assidue in foro litigent, a quorum ingenio negat se discessurum Danista, ne dedecori sit patriae; quod fieret scilicet, si Strepsiadem dubitaret in jus vocare. Ita in Avibus vf. 1451. Sycophanta non vult

honestam aliquam artem exercere, veritus ne melior fiat, quam fuerint majores sui, & sic genus suum dedecoret; τὸ γινῶ, inquit, ἢ καταχρυσῶν παππῶν ἢ βίῳ συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.

vf. 1225. Τὴ χερμαλῶ] Deest χερμαλῶν aut πρὶ, aut ἕνεκα, ut & Scholiastes notat. τὴ autem pro τίνῳ Attice.

vf. 1227. Φάρῶν] Hesyeh. Φάρῶν, ποικίλος, εἶδῶ χερμαλῶν. item Φάρων, ut ibi scriptum, ποικίλον, σποδοειδές.

vf. 1229. Ἀποδάσσειν γ' ἐπὶ μιν τὰς θεάς] Supra, vf. 245. μισθὸν δ' ὄντιν' ἀν' πρῶτην μὲ ὁμῶμά σοι καταδάσσειν τὰς θεάς.

vf. 1234. Ἐξῆρῶ] Vide ad Plutum vf. 241.

vf. 1235. Τὴς παύς θεάς] Haec a Socrate didicerat.

vf. 246.

CC

- ΠΑΣ. Τόν Δία, τ' Ἐρμῆν, τ' Ποσειδά. ΣΤΡ. Νῆ Δία,
 Κἄν προσκαταθείω γ', ὡς τ' ὀμόσαι, τειώβολον.
 ΠΑΣ. Ἀπόλοι τόνω ἕνα' ἀναιδείας ἔη.
 ΣΤΡ. Ἄλοσι διασημηχθεῖς ὄναιτ' ἀν ὑποσί.
 1240 ΠΑΣ. Οἱ μ', ὡς καταγελαῖς. ΣΤΡ. Ἐξ χάσ χωρήσει.
 ΠΑΣ. Οὐ τοι μα' τ' Δία τ' μέγαν, ἢ τὸς θεός,
 Ἐμὲ καταπροξίξῃ. ΣΤΡ. Θαυμασίως ἠόδω θεοῖς,
 Κἄ Ζῆς γελοῖο ὀμνύμεν τοῖς εἰδόσιν.
 ΠΑΣ. Ἡ μὲν σὺ τέτων τὰ ζῆνῶ δώσεις δίκλω.
 1245 Ἄμ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ ζῆματ', εἴτε μὴ,
 Ἀπόπεμψον ἀποκρινάμεν. ΣΤΡ. Ἐχε νῦν ἦσυχ.
 Ἐγὼ γ' αὐτίκ' ἀποκρινέμεν σοι σαφῶς.
 ΠΑΣ. Τί σοι δοκεῖ δράσειν; ΜΑΡΤ. Ἀποδώσειν σοι δοκεῖ.
 ΣΤΡ. Πῶ δ' ἔτ', ὁ ἀπαιτῶν με τ' ζῆγύειον; λέγε,
 1250 Τετὶ τί ὄβη; ΠΑΣ. Τῆθ' ὄτ' ἐπί; κέρδοπ.
 ΣΤΡ. Ἐπειτ' ἀπαιτεῖς τὰ ζῆγύειον τοῖσ' ἄν;
 Οὐκ ἀν ἀποδίλω εἰδ' ὀβολόν ἀν εἰδενί,
 Ὅς πῖς καλέσειε κέρδοπον τ' κέρδοπῶ.
 ΠΑΣ. Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; ΣΤΡ. Οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδένασ.
 1255 Οὐκὲν ἀνύσας πὶ θάπην ἀπολιταργεῖς
 Ἀπὸ τ' θύρας; ΠΑΣ. Ἀπειμι. καίτοι γ' ἰδ', ὅη
 Θῆσω φρυτανεῖ, ἢ μηκέτι ζῶλω ἐγώ.
 ΣΤΡ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 Καίτοι σε τῆτό γ' ἐγὼ βέλομαι παθεῖν,
 1260 Ὅπῃ κάλεισας βῆθικῶς τ' κέρδοπον.

vf. 1236. Ἐρμῆν] Edd. pristinae Ἐρμῆ sine v. infra 1280. & illac Ἐρμῆν.

vf. 1239. Ἄλοσι διασημηχθεῖς] Cavillatur danistam tanquam pinguem & crassum hominem. Dicit autem non exigui usus cum fore, si sale perficitur, id est: si ei corium detrahatur, sale maceretur, ut solent coria, & prae-
 pararetur ad usum utris vinarii: quem utrem satis capaci-
 tatem dicit fore. Supra, vf. 441. ἀσκόν δέρον idem si-
 gnificat: & in Equitibus vf. 369. δέρω σε θύλακον κλο-

πῆς. ubi Scholia: ἐδερῶ σε φασίν, ἄς ἀπὸ τῆ σαμά-
 τος σε θύλακον ποιῶσαι, εἰς ὑποδοχὴν κλέμμαι. exco-
 rlabo te, inquit, ut de tuo corpore fiat faccus, in quo con-
 dantur furta. Bibaces etiam & helluones vocantur
 ἀσκοὶ & θύλακοι. Alexis Comicus apud Athenaeum XI.
 p. 470. Ἡτιςσε κῆλην. καὶ λατῶν ἐξῆς πυκνὰς ἔλαψ, κατ-
 αντλεῖ κατὰ τὴν παρομίαν, αἰεὶ πρὸ εὐ μὲν ἀσκός,
 εὐ δὲ θύλακός ἀνθρώπος ἐστὶ. Petit calicem, & ubi ac-
 cepit, crebro haurit, ingerit: atque secundum proverbium,
 siles

- PAS. Per Jovem, per Mercurium, per Neptunum. STR. Ita profecto
Etiamfi insuper deponerem tres obolos, ut jurem.
PAS. Pereas itaque adhuc propter impudentiam.
STR. Sale si perfricetur, melius se habeat iste.
- 1240 PAS. Vah! ut derides. STR. Sex congios capiet.
PAS. Ita me magnus amet Jupiter & Dii,
Ut tu istud haud impune dixeris. STR. Mirifice delector Diis tuis,
Et Jupiter juratus ridiculus est illis, qui aliquid sciunt.
PAS. Nae tu pro his dictis aliquando poenas dabis.
- 1245 Sed redditurus ne sis, an non, pecuniam,
Responde, & me dimitte. STR. Maneas nunc quietus,
Ego enim mox tibi respondebo clare.
PAS. Quid tibi videtur facturus. TEST. Redditurus pecuniam videtur.
STR. Ubi iste est qui a me repetit argentum? dic,
- 1250 Hoc quid est? PAS. Hoc quid sit? κάρδοπος.
STR. Ergone repetis a me argentum qui talis es, & tam rudis?
Non redderem vel obolum cuiquam,
Qui κάρδοπον vocaverit eam, quae est καρδόπη.
PAS. Non itaque reddes? STR. Non, quod ego quidem sciam:
- 1255 Nonne properabis ocyus hinc discedere
Ab janua? PAS. Abibo. scias tamen
Me depositurum prytanea, aut ne vivam amplius.
STR. Perdes itaque & illa una cum duodecim minis.
Quanquam ego nolim hoc tibi evenire,
- 1260 Quia καρδόπην stulte vocasti κάρδοπον.

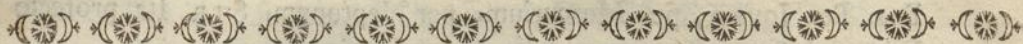
folet fere homo commodus esse uter & saccus. Antiphanes Comicus apud eundem XII. p. 552. τῶν ἐν δὲ οἰνολογίαν καὶ ἀλγῶν τὰ σάματα ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οἱ ἐπιχάρσι. Hunc igitur ob temulentiam & crassitiam corporis, utrem vocant omnes indigenae. Sic & danitiam videtur Strepstades ridere, non solum tanquam crassum, verum etiam tanquam multi vini. In Acharn. vf. 1001. ἀσκὸν κτησιφάντην· ubi Scholia: ἄς σαχὺς καὶ ἀρογύστωρ ὁ κτησιφάν κωμωδῖται.

vf. 1240. Ἐξ χάρις] Scribendam χάρις. Scholiastes ad Acharn. vf. 960. τὸ δὲ χάρις, ὅτι ἐπὶ μέτρῳ τιθέται, ἀριστοπάται ἄς τὸ, ἔξ χάρις χαρήσαιμ.

vf. 1244. Ἡ μὴν] Supra, vf. 866. Ἡ μὴν σὺ πάσαι τὰ χρέον αὐτ' ἀχίβισ.

vf. 1245. Ἀλλ' εἴτε] Euripides in Alceste vf. 135. εἰ δὲ ἔτ' ἐστὶν ἡμψυχῶ γυνή, εἴτ' ἐν ἄλλῳ, εἰδίτην βαλομένην ἄν.

vf. 1250. Κάρδοπος] Hoc Socrates docuerat Senem vf. 670.

ACTUS QUARTI

Ίαμβικοί Τρίμετροι.

ΑΜΥΝΙΑΣ Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΜΑΡΤΥΡ.

Ἰω μοί μοι.

ΣΤΡ. Ἐα,

Τίς ἔποςί ποτ' ἔσθ' ὁ θελωῶν; ἢ π' πε

Τῶν Καρκίνε πῖς δαιμόνων ἐφθέγγατο;

1265 ΑΜ. Τί δ', ὅς πῖς εἰμί, τῆτο βόλεσθ' εἰδένα;

Ἄνῃς κακοδαίμων. ΣΤΡ. Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπε.

ΑΜ. Ὡ σκληρὸ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες

Ἰππων ἐμῶν ὦ Παλλάς, ὡς μ' ἀπώλεσας.

ΣΤΡ. Τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἰργαται κακόν;

1270 ΑΜ. Μὴ σκῶπέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλὰ μοι τὰ ζήματα.

Τὸν ὕον ἔποδ' ἔναυ κέλθισον, ἀ λαθεῖ,

Ἄλλως τε μέντοι κ' κακῶς πεφραγῆ.

ΣΤΡ. Τὰ ποῖα ταῦτα ζήματα. ΑΜ. Ἄ δανείσαιτο.

ΣΤΡ. Κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

1275 ΑΜ. Ἰππος γ' ἐλαίων ἐξέπεσον, γῆ τδ' εἰς θεός.

ΣΤΡ. Τί δ' ἴλα ληρεῖς, ὡσφ' ἀπ' ὄνε καταπεσών;

ΑΜ. Ληρῶ, τὰ ζήματ' ἔπολαβεῖν εἰ βόλομαι;

ΣΤΡ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύγ' αὐτὸς ὑγίαινεῖς. ΑΜ. Τί δαί;

ΣΤΡ. Τὸν ἐγκέφαλον ὡσφ' σεσείσθαι μοι δοκεῖς.

ΑΜ.

vf. 1264. Τῶν Καρκίνε Δαιμόνων] Pro παιδῶν, inquit Scholiastes, παρ' ὑπόνοιαν. Quoniam Tragicorum more dixisset ἰω μοί μοι. nempe ut apud Sophoclem etiam in Ajace vf. 897. & 946. & 948. & in Electra Eurip. 1167. & alibi. Erant autem Carcino Tragico poetae tres filii, ex quibus duo erant Tragicæ Saltatores, unus Poeta Tragicus. Aut proprie accipiendum Δαιμόνων Καρκίνε, quia Carcinus introduxerit alicubi Deos ita lamentantes ut Danista hoc loco, ut in iisdem est Scholiis.

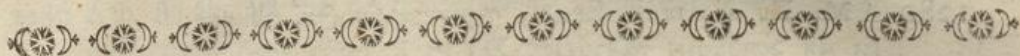
vf. 1266. Ἄνῃς] Idem versus legitur etiam in Acharn. vf. 1018. Kusterus.

Ibid. Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπε] Alciphron Epist. 28. lib. I. πῖπαστο Κίκορψ ἄθλιε, καὶ τρέπε κατὰ σεαυτὸν, ὦ πρίσβυ. Desine Cecrops miser & ad te ipsum redi senex. Comicus in Vespis vf. 1491. κατὰ σεαυτὸν ἔρα.

vf. 1267. Ὡ σκληρὸ δαῖμον] Euripidis Scholiastes ad Phoenissas vf. 850. σκληρὸ δαῖμονι καὶ ἀπανθρώπῳ χρωμένω. Euripides in Alcestide vf. 496. καὶ τόνδ' ἐμὸν δαῖμον' ἄνιν λέγεις· σκληρὸς γὰρ αἰεὶ. Et hunc Fati

mei laborem commemoras, quod durum semper est. Antipho Tetralogia II. Orat. 3. τῆ δὲ σκληρίτατι τῷ Δαίμονι· duritiae autem fortunæ suæ dissidens.

Ibid. Ὡ — Δαῖμον, ὦ τύχαι] Videntur istae voces idem significare. Euripides in Troadibus vf. 102. πλεὶ κατὰ Δαίμονα, μηδὲ προσίσησθαι πρὸς κύμα, πλεῖστα τύχαισι. Naviga secundum Δαίμονα, nec converte proam vitæ contra fluitus, dum navigas arbitrio fortunæ. Sophocles Oedipo Coloneo vf. 76. ἐπειπερ εἰ γυναικὶ ὡς ἰδόντι, πλεὶν τῷ Δαίμονι· quandoquidem es vir egregius ut ego video, nisi quod obstat ὁ Δαίμων. ubi Scholia: τῷ Δαίμονι, τῷ τύχαι. Aitquando tamen videntur Δαίμονες sive Dii & Fortuna distingui; Euripides in Cyclope vf. 602. ἢ τὴν τύχην μὲν Δαίμον' ἀγείσθαι χρεῖον. τὰ Δαιμόνων δὲ τῷ τύχαι ἐλάσσονα. Aut Fortunam oportet existimare Deam; Deos autem infra Fortunam. Invoceat autem ibi Ulysses Deos, & dicit, si ipse pius interficiatur ab impio Cyclope, Fortunam Cyclopifaventem, potiorē fore Diis opitulatrici Ulyssis; aut Fortunam habendam esse pro vera Dea, non autem ipsos

SCENA QUINTA.

Iambici Senarii.

AMYNIAS DANISTA, STREPSIADES, TESTIS.

A M. Io! hei mihi!

STR. Eja!

Quisnam iste est ejulatus? Numquid?

Aliquis Carcini Deorum vocem edidit?

1265 A M. Quid? hoc scire vultis, quis ego sim?

Sum homo miser. STR. Ad teipsum redi, te converte.

A M. O genium iratum meum! ô fortunam quae rotas mihi perdit,

Et equos! ô Pallas, ut me perdidisti!

STR. Quid autem mali tibi fecit Tlepolemus?

1270 A M. Ne me irrideas, ô bone, sed mihi pecuniam:

Jube ut reddat Filius, quam accepit,

Praefertim cum malum aliquod sim passus.

STR. Quamnam pecuniam? A M. Quam ille foenore sumserat.

STR. Itaque revera male tibi fuit, ut videtur.

1275 A M. Sane equos agitans lapsus sum.

STR. Quid itaque deliras tanquam ab asino delapsus?

A M. Deliro ego, si pecuniam recipere cupio?

STR. Non potest fieri ut tu sis sanus. A M. Qui ita?

STR. Nam cerebri quasi emoti esse mihi videris.

A M.

iplos Deos. Aliquando *Δαίμων* & *Θεός* distinguuntur inter se, ut apud Eundem Ione vs. 1374. *τὰ τὸ θεὸν μὲν χρεῖσθαι, τὸ δὲ Δαίμονος βαρῆα*. Deus quidem mihi bonus fuit, *Daemon* autem gravis. Aliquando *Δαίμων* videtur quasi gubernator *τὸ τυχεῖ* aut *τὸ τυχεῖν* esse; Euripides in Heraclidis vs. 935. *ἀλλὰ τὴν ἐρασίαν Δαίμων ἴδους, καὶ μετέστην τύχας*. Sed in contrarium *Daemon* rem vertit, & mutat vitas. Idem in Medea vs. 672. *ἀπαίδης ἴσμεν Δαίμονος τινὸς τύχην*. Sine liberis sumus *Daemonis* alicujus sorte. In Phoenissis vs. 416. *ὁ Δαίμων μ' ἐκλάσει πρὸς τὴν τύχην*. *Daemon* me ad hanc fortunam vocavit. Ubi Scholia: *τὸ εἰμαζόμενον ἔγραψεν ἡμᾶς εἰς τὸ τοῦ τύχης*. *Fatum* ducit nos in hanc fortunam. Poterit ergo utra vox Latine verti: *Fortuna*, *fors*, *genius*, *fatum*, ut quaeque vox loco alicui magis convenit. Nisi quod *Δαίμων* aliquando simpliciter pro Deo accipitur. Glossae: *τύχη* — *Fors*, *Genius*, *Successus*, *Fatum*, *Fortuna*, qui significatus conveniunt etiam voci *Δαίμων*.

vs. 1269. *Τελεπόλεμος*] Hujus mentionem fieri dicit

Scholias, quia Xenocles Carcini, de quo paullo ante, filius, tragicus Poëta introduxerit Alcmenam illis verbis utentem, quae in superiore versu sunt: *ὁ Πάλλας, ὡς μ' ἀπάλησας*. cum nimirum Tlepolemus interfecisset Licymnium fratrem Alcmenae. Alius Scholias dicit, non de Heroë isto hic esse sermonem, sed de alio Tlepolemo, qui fuerit Sophoclis tragici histrio, vs. 1276. *Τί δὴτα ληρῆς*] In *Vespis* vs. 1367. *τί ταῦτα ληρῆς ὡς περ ἀπὸ πέμψε πωσῶν*; Vid. Not. seq.

Ibid. *ὡς περ ἀπὸ ὄνου καταπεσῶν*] Ludit in ambiguitate; nam si scribas *ἀπὸ τοῦ καταπεσῶν* erit a mente delapsus, id est, a mente alienatus. Sic *καὶνὸν* & *καὶνὸν*, apud Laërtium; qui refert Diogenem interrogatum ab aliquo, quibus rebus opus sit futuro Philosopho, respondisse: *βιβλίον καὶνὸν δεῖ*. quae verba si scribantur hoc modo: *βιβλίον καὶνὸν τοῦ δεῖ*, significant: *Libro & mente opus est*; si autem hoc modo: *βιβλίον καὶνὸν δεῖ* significant: *Libro novo opus est*. Dicitur autem proverbialiter *ἀπὸ ὄνου πωσῶν* de imperito homine, quasi qui nec alius ut possit, nedum ut equis; ut notat Scholias.

- 1280 ΑΜ. Σὺ δὲ, ἢ τ' Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαι γέ μοι,
 Εἰ μὴ σποδῶσις τὰργύριον. ΣΤΡ. Κάτιπέ νω,
 Πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τ' Δία
 Ἰεν ὕδαρ ἔχαστ', ἢ τ' Ἥλιον
 Ἐλκειν κἀπῶθεν ταυτὸ τῆδ' ὕδαρ πάλιν;
- 1285 ΑΜ. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὀπότερον, εἰδὲ μοι μέλι.
 ΣΤΡ. Πᾶς ἐν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίχαι εἶ,
 Εἰ μηδὲν οἶδα τ' μετιώρων τραγμάτων;
 ΑΜ. Ἄλλ' εἰ σπανίζεις τὰργύριον, μοι τ' τόκον
 Ἄποδ' γα. ΣΤΡ. Τῆτο δ' εἶδ' ὁ τόκ' πὶ θηλείον;
- 1290 ΑΜ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ χτ' ἡμῖνα, κ' κτ' ἡμέραν,
 Πλέον πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίνε'),
 Ἰπορρέοντ' ἔξ ἁλίον; ΣΤΡ. Καλῶς λέγεις.
 Τί δ' ἦτα, τίω θάλατταν εἶδ' ὅτι πλείονα
 Νωὶ νομίζεις, ἢ πρῶτ' ἔξ; ΑΜ. Μὰ Δί' ἄλλ' ἴσω.
- 1295 Οὐ γ' δίκαιον πλείον εἶναι. ΣΤΡ. Καίτα πῶς
 Αὐτὴ μὲ, ὦ κακόδαμον, εἰδὲν γίνε')
 Ἰπερρέοντων τ' ποταμῶν πλείων; σὺ δὲ
 Ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σόν;
 Οὐκ ἀποδιάξεις σαυτὸν ἐκ τ' οἰκίας;
- 1300 Φέρε μοι τὸ κέντρον. ΜΑΡΤ. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΣΤΡ. Ἰπαγα, πὶ μέλλεις; Οὐκ ἐλάς, ὦ Σαμφόρα;
 ΑΜ. Ταῦτ' ἐχ' ὕβρις δ' ἔστιν; ΣΤΡ. Ἄξεις; ὄππαλῶ
 Κεντῶν Ἰπὸ τ' ὀρακλόν σε τ' σειραφόρον.
 Φθύγεις; ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγὼ,
- 1305 Αὐτοῖς προχοῖς τοῖς σῶσι κ' ξυωείσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἠ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Οἶον τὸ τραγμάτων ἐραῖν Φλαύρων.
 Ὅ γ' γέρων ὄδ' ἐρατῆς
 Ἰποστρήσασα βύβλε')

Τὰ

vf. 1293. Τὴν θάλατταν] Lucretius VI.
 Principio mare mirantur non reddere majus
 Naturam, quo tantu' suu' decursus aquarum:
 Omnia quo veniant ex omni summa parte.
 vf. 1301. Οὐκ ἐλάς ὦ Σαμφόρα] Impellit & alloqui-

tur eum tanquam equum; in Equitibus vf. 599. equus
 ad equum fingitur dixisse: τί φράμην; ἐκ ἐλάς, ὦ σαμφόρα;
 Vid. ad Nubes vf. 122.
 vf. 1302. Ἰππαλῶ] Fut. ab ἰάλλω, mitto = jacio. Sed
 mallem cum Cl. Kustero emendare ἐπει ἐλά, nam im-
 pellam

- 1280 AM. At tu, ita me Mercurius amet, videris in jus rapiendus,
Nisi reddis argentum. STR. Dic mihi nunc,
Utrum putas Jovem identidem recentem
Aquam pluere, aut Solem
Trahere ab imo sursum eandem istam aquam?
- 1285 AM. Nescio ego utrum fiat, neque mihi curae est.
STR. Quomodo ergo recipere argentum te aequum est,
Si nihil nosti de meteoris? *de rebus coelestibus.*
AM. Sed si egres aeris, usuram
Saltem mihi da. STR. Usura vero quidnam animalis?
- 1290 AM. Quid aliud, nisi quod mense & die quolibet
Magis magisque augetur argentum,
Sensim labente tempore. STR. Recte dicis.
Quid itaque? potest ne fieri ut mare plenius (*auctius*) esse
Nunc putes, quam antehac? AM. Non profecto, sed aequale:
- 1295 Nec enim aequum est ut plenius fiat. STR. Quomodo ergo,
Homo perdit, cum mare nihilo fiat.
Auctius fluentibus in id fluviis, tu
Studes argentum tuum multiplicare?
Nonne te hinc auferes ex aedibus?
- 1300 Affer mihi stimulum. TEST. Hujus rei ego testis ero.
STR. Perge, quid cessas? nonne te movebis tu Samphora?
AM. Annon haec contumelia est? STR. Ibis? nam agitabo
Te funalem etiam pungens sub culum.
Fugisne? eram ergo te moturus loco.
- 1305 Una cum ipsis rotis tuis & bigis.

STROPHA VERSUUM XVIII.

C H O R U S.

Hem quale est adamare res pravas!
Nam hic senex qui ejusmodi res adamavit,
Fraudare *hos* vult

Pecu-

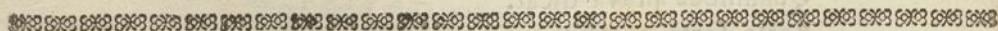
pellam te. Intrat autem nunc Strepsiades ad Convivium, ubi mox a filio verberatur.

vf. 1304. Ἐμῆλλον ἄρα κινήσει σε] In Vespis vf. 458, ἄρ' ἐμῆλλομέν' πρὸς ἡμᾶς ἀποσεβήσειν τῷ χεῖρῳ.

vf. 1306. Πραγματικῶν ἱσθῶν φλαβίων] Infra, vf. 1462, ποιητῶν ὄντ' ἱσθῶν πραγματικῶν.

vf. 1308. Ἀποσεβῶμαι] Infra, vf. 1466. εἰ γὰρ μ' ἰχθῶν τὰ χεῖρῶν, ἢ δαιμόσιον, ἀποσεβῶμαι.

- Καὶ πᾶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπην οἱ δίκη;
 ΦΕΙΔ. Ἐγὼ γ' ἄποδείξω, καὶ σε νικῶσω λέγων.
 ΣΤΡ. Τυτὶ σὺ νικῶσεις; ΦΕΙΔ. Πολύ γε καὶ ῥαδίως.
 Ἐλθ' ἰδ' ὁπότερον τοῖν λόγων βύβλη λέγειν.
 1340 ΣΤΡ. Ποίῳ λόγῳ; ΦΕΙΔ. Τὸν κρείττον', ἢ τ' ἤπιονα;
 ΣΤΡ. Ἐδίδαξά μιν μὴ τοι σε, νῆ Δι', ὦ μέλε,
 Τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
 Μέλλεις ἀναπέσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
 Τὸν πατέρα τύπεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τ' υἱέων.
 1345 ΦΕΙΔ. Ἄμ' οἴομαι μὴ τοι σ' ἀναπέσειν, ὥστε γε
 Οὐδ' αὐτὸς ἀκροσάμενος ἔδεν ἀντερεῖς.
 ΣΤΡ. Καὶ μὴ, ὅ, πὶ καὶ λέξεις ἀκῶσα βύβλομαι.

ACTUS QUINTI

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

- Σὸν ἔργον, ὦ φρεσὺς, φροντίζεις, ὅππ
 Τὸν ἄνδρα κρατήσεις.
 1350 Ὡς ἔτ' ἔσθ', εἰ μὴ τῷ πέποιθεν, οὐκ ἂν ἦν
 Οὕτως ἀκόλατος.
 Ἄμ' ἔσθ' ὅτῳ φρασύνει. δῆλόν γε τὸ
 Λῆμ' ἐπὶ τὰνθρώπων.
 Ἄμ' ἐξότῃ τοσῶτον ἠξάμεθ' ἢ μάχῃ γενέσθ',
 1355 Ἦδη λέγειν χρεὶ πρὸς χρόν' πάντως δὲ τὸ το δράσεις.
 ΣΤΡ. Καὶ μὴ ὄθεν γε τοσῶτον ἠξάμεθα λοιδορεῖσθ',
 Ἐγὼ φράσω. ἐπειδὴ γ' εἰσιώμεθ', ὡσφ' ἴτε,
 Πρῶτον μὲ αὐτὸν τ' λύειν λαβόντ' ἐγὼ κέλθισα
 Ἄισα Σιμωνίδε μέλ' ἔσθ', τ' κρινὸν ὡς ἐπέχθῃ.
 1360 Ὁ δ' ἄλλος ὡς ἀρχαῖον εἰν' ἔφασκε τὸ κινεῖσθαι,

Ἄδειν

vf. 1342. Τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν] Supra, vf. 387. dicebat Strepfiades, quidam debeat Socrates docere sibi filium: τῦτο δ' ἐν μέμνησ' ὅπως πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

vf. 1350. ἔσθ'. Ὡς — εἰ μὴ τῷ πέποιθεν, ἐκ ἂν ἦν — ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ] Videtur imitatus Sophoclem in Oedipo Coloneo vf. 1022. ὡς ἐξοιδά σε ἐ φίλον, εἰ δ' ἀσκευον μὲ πρῶτον ὄθεν ἠκούσα πόλμυς τ' παρῆσθαι τανῦν' ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ σὺ πιστὸς ἂν ἴδρασ τὰδε. Nam scio te non audum nos imperatam ad hanc usque insolentiam progres-

sum esse, praesenti hac audacia; sed est aliquid, quo tu fretus haec fecisti.

vf. 1352. Ὅτῳ φρασύνει] Potuisset etiam dicere: ἐφ' ὃ φρασύνει. In Acharn. vf. 329. ἢ πὶ τῷ φρασύνειται;

vf. 1359. Ἄισα Σιμωνίδε μέλ' ἔσθ'] Scholiastes ad Vespas vf. 1217. ἀρχαῖον ἔσθ', ἐπιμύνησ' ἄδειν ἀκούσθαι τῷ πρώτῳ, εἰ παύσαιτο τ' ὁδοῦ καὶ γὰρ ὁ ἐξ ἀρχῆς δάδων ἢ μυρῆτην κατέχων, ἦδε Σιμωνίδε ἢ Στρωσιχέρε μέλα, ἀρχὴ εἰ ἤθελε καὶ μετὰ ταῦτα, ἃ ἐβόλετο εἰδέναι.

- Quomodo hoc jure fieri potest, ut quis patrem verberet?
 PH. Equidem demonstrabo & te vincam dicendo.
 STR. In ista re tu vinces? PH. Multis passibus & facili negotio.
 Elige utrum ex duobus sermonibus me velis perorare.
 1340 STR. Quibus sermonibus? PH. Utrum *velis* potiore an inferiorem?
 STR. Equidem profecto curavi te doceri, ô perditè,
 Juri contradicere, si hoc
 Es persuasurus, ut justum & honestum
 Sit patrem verberari a filiis.
 1345 PH. Imo arbitror me tibi ita persuasurum, ut,
 Ubi audiveris, nec ipse sis mihi contradicentus.
 STR. Atqui audire volo quid dicas.

SCENA SECUNDA.

CHORUS, STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

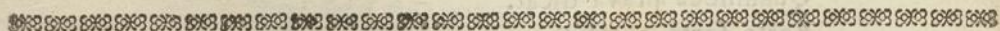
- CHOR. Tuum est, ô fenex, providere quo pacto
 Virum hunc vincas;
 1350 Nam iste si non fiduciam haberet in aliqua re, non esset
 Tam protervus.
 Sed est aliquid quod eum audacem facit: palam est sane
 Hominis animus audax.
 Sed ex qua re primum coeperit haec pugna,
 1355 Oportet dicere Choro: & hoc tibi omnino erit agendum.
 STR. Equidem unde primum coeperimus convitari inter nos,
 Ego dicam. Cum enim jam convivaremur, ut scitis,
 Primo ipsum jussi lyram capere &
 Canere carmen quoddam Simonidis, de ariete quomodo sit detonsus.
 1360 Ille vero statim dicebat, obsoletum esse, citharam pulsare

Inter

ὅτι ὡς ἡ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔλεγε ὁ δεξιμὸς παρὰ τῷ
 πρώτῳ τὰ ἔξω. Antiquus mos erat, convivas canere per
 successionem ab illo, qui primus cecinerat, si pausam ca-
 nendi fecisset: etenim, qui principio caneret, laurum aut
 myrtum tenens manu, canebat Simonidis aut Stesichori car-
 mina, quoad ceter: postea cui volebat, illi tradebat, non
 ut ordo postebat: & qui accessisset, recitabat deinceps.
 Hic locus minus recte legitur in editionibus.

Ibid. τὸν κριὸν] Subauditur ἄστυ· est autem ἄστυ ἄ-
 κριον, pro ἄστυ πρὸς τῷ κριῷ, ut in Pluto vs. 56. αὐτὸν
 φράσον. Videtur de eodem isto carmine loqui Syne-
 sius Epist. 146. ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν καλὸν τι χεῖμα αἰθῆς, ἔστι
 ἄστυ κριῷ. Sed est nobis pulchra quaedam cantilena,
 Laus arietis non castrati. Extat ejusdem Simonidis gri-
 phus, quales etiam conviviis solebant proponi, de
 Hirco apud Athenaeum Lib. X. p. 456.
 Ibid. ὡς ἐπέχθη] Α πικρῶ. in Avibus vs. 715 ἡρῶ
 πικρῶν ἢ παρὰ πικρῶν πικρῶν ἡρῶν.
 D d 2

- Καὶ πᾶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπην οἱ δίκη;
 ΦΕΙΔ. Ἐγὼ γ' ἄποδείξω, καὶ σε νικῶσω λέγων.
 ΣΤΡ. Τυτὶ σὺ νικῶσεις; ΦΕΙΔ. Πολύ γε καὶ ῥαδίως.
 Ἐλθ' δ' ὁπότερον τοῖν λόγων βύλη λέγειν.
 1340 ΣΤΡ. Ποίῳ λόγῳ; ΦΕΙΔ. Τὸν κρείττον', ἢ τ' ἤπιονα;
 ΣΤΡ. Ἐδίδαξά μιν μὲν τοι σε, νῆ Δι', ὦ μέλε,
 Τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
 Μέλλεις ἀναπέσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
 Τὸν πατέρα τύπεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τ' υἱέων.
 1345 ΦΕΙΔ. Ἄμ' οἴομαι μὲν τοι σ' ἀναπέσειν, ὥστε γε
 Οὐδ' αὐτὸς ἀκροσάμενος ἔδεν ἀντερῆς.
 ΣΤΡ. Καὶ μὲν, ὅ, πὶ καὶ λέξεις ἀκῶσα βύλομαι.

ACTUS QUINTI

ΧΟΡΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

- Σὸν ἔργον, ὦ φρεσὺντα, φροντίζεις, ὅππ
 Τὸν ἄνδρα κρατήσεις.
 1350 Ὡς ἔτ' ὅ, εἰ μὴ τῷ πέποιθεν, ὅσσιν ἂν ἦν
 Οὕτως ἀκόλατ' ὅ.
 Ἄμ' ἔσθ' ὅτ' ἄρα φρασύνει. δῆλόν γε τὸ
 Λῆμ' ἐπὶ τὰνθρώπων.
 Ἄμ' ἐξότ' ἐπορῶτον ἤρξαθ' ἢ μάχῃ γενέσθ',
 1355 Ἦδη λέγειν χερὶ πρὸς χρόν' πάντως δὲ τὸ το δράσεις.
 ΣΤΡ. Καὶ μὲν ὅθεν γε πορῶτον ἤρξαμεθα λοιδορεῖσθ',
 Ἐγὼ φρασώ. ἐπειδὴ γ' εἰσιώμεθ', ὡσφ' ἴτε,
 Πρῶτον μὲν αὐτὸν τ' λύειν λαβόντ' ἐγὼ κέλθισα
 Ἄισαμ Σιμωνίδε μέλ' ὅ, τ' κριὸν ὡς ἐπέχθη.
 1360 Ὁ δ' ἄλλος ὡς ἀρχαῖον εἰν' ἔφασκε τὸ κινδαιεῖν,

Ἄδειν

vf. 1342. Τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν] Supra, vf. 387. dicebat Strepfiades, quidam debeat Socrates docere sibi filium: τῦτο δ' ἐν μέμνησ' ὅπως πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυήσεται.

vf. 1350. Ἐγ. Ὡς — εἰ μὴ τῷ πέποιθεν, ἐκ ἂν ἦν — ἀλλ' ἔσθ' ὅτ' ἄρα] Videtur imitatus Sophoclem in Oedipo Coloneo vf. 1022. ὡς ἐξοιδά σε ἐ φίλον, ἐ δ' ἀσκευον μὲ πρῶτον ὅθεν ἠκούσα πόλμης τ' παρῶσως τανῦν' ἀλλ' ἔσθ' ὅτ' ἄρα σὺ πισὸς ἂν ἔδρας τάδε. Nam scio te non audum nos imperatam ad hanc usque insolentiam progres-

sum esse, praesenti hac audacia; sed est aliquid, quo tu fretus haec fecisti.

vf. 1352. Ὅτ' ἄρα φρασύνει] Potuisset etiam dicere: ἐφ' ὃ φρασύνει. In Acharn. vf. 329. ἢ πὶ τῷ φρασύνειται;

vf. 1359. Ἄισαμ Σιμωνίδε μέλ' ὅ] Scholiastes ad Vespas vf. 1217. ἀρχαῖον ἔσθ', ἐπιμῆντε ἄδειν ἀκούσθας τῷ πρῶτῳ, εἰ παύσαιτο τ' ὁδοῖς καὶ γὰρ ὁ ἐξ ἀρχῆς δόδων ἢ μυρῆνιν κατέχων, ἦδε Σιμωνίδε ἢ Στρωσιχέρε μῆλα, ἀρχὸς ἔθελε καὶ μετὰ ταῦτα, ἃ ἐβόλετο εἰδέναι.

- Quomodo hoc jure fieri potest, ut quis patrem verberet?
 PH. Equidem demonstrabo & te vincam dicendo.
 STR. In ista re tu vinces? PH. Multis passibus & facili negotio.
 Elige utrum ex duobus sermonibus me velis perorare.
 1340 STR. Quibus sermonibus? PH. Utrum *velis* potiore an inferiorem?
 STR. Equidem profecto curavi te doceri, ô perditè,
 Juri contradicere, si hoc
 Es persuasurus, ut justum & honestum
 Sit patrem verberari a filiis.
 1345 PH. Imo arbitror me tibi ita persuasurum, ut,
 Ubi audiveris, nec ipse sis mihi contradicentus.
 STR. Atqui audire volo quid dicas.

SCENA SECUNDA.

CHORUS, STREPSIADES, PHIDIPPIDES.

- CHOR. Tuum est, ô fenex, providere quo pacto
 Virum hunc vincas;
 1350 Nam iste si non fiduciam haberet in aliqua re, non esset
 Tam protervus.
 Sed est aliquid quod eum audacem facit: palam est sane
 Hominis animus audax.
 Sed ex qua re primum coeperit haec pugna,
 1355 Oportet dicere Choro: & hoc tibi omnino erit agendum.
 STR. Equidem unde primum coeperimus convitari inter nos,
 Ego dicam. Cum enim jam convivaremur, ut scitis,
 Primo ipsum jussi lyram capere &
 Canere carmen quoddam Simonidis, de ariete quomodo sit detonsus.
 1360 Ille vero statim dicebat, obsoletum esse, citharam pulsare

Inter

ὅτι ὡς ἡ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔλεγον ὁ δεξιόμενος παρὰ τῷ
 πατρὶ τὰ ἔξω. Antiquus mos erat, convivas canere per
 successionem ab illo, qui primus cecinerat, si pausam ca-
 nendi fecisset: etiam qui principio caneret, laurum aut
 myrtum tenens manu, canebat Simonidis aut Stesichori car-
 mina, quoad ceter: postea cui volebat, illi tradebat, non
 ut ordo postebat: & qui accessisset, recitabat deinceps.
 Hic locus minus recte legitur in editionibus.

Ibid. τὸν κριῶν] Subauditur ἄστυ· est autem ἄστυ ἡ

κριῶν, pro ἄστυ πρὸς τῷ κριῶ, ut in Pluto vs. 56. αὐτὸν
 φράσσον. Videtur de eodem isto carmine loqui Syne-
 sius Epist. 146. ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν καλὸν τι χεῖμα ἄδῃς, ἔστι
 ἡ ἐπιγῆς κριῶ. Sed est nobis pulchra quaedam cantilena,
 Laus arietis non castrati. Extat ejusdem Simonidis gri-
 phus, quales etiam conviviis solebant proponi, de
 Hirco apud Athenaeum Lib. X. p. 456.

Ibid. ὡς ἐπέχθη] Α πικρῶ. in Avibus vs. 715 ἡνικα
 πικρὸν ἄρα προβάται πικρὸν ἡνικα.

D d 2

- Inter bibendum, & canere velut mulierem hordea molentem.
 PH. Annon vero tunc statim oportuit verberari te & conculcari,
 Cantare jubentem non secus ac si cicadas convivio acciperes.
 STR. Talia & intus tunc dicebat, qualia nunc,
 1365 Et Simonidem dicebat esse malum poëtam.
 Et ego vix quidem, sed tamen continebam me primo,
 Deinde iussi ipsum, sed accepta myrto,
 Ex Aeschylō mihi aliquid recitare; post hic statim dicebat:
 At enim ego Aeschylum habeo pro poëta
 1370 Strepitus pleno, incompōsito, duro, confragoso;
 Hic jam quomodo putatis cor meum commotum fuisse?
 Tamen iracundia compressa dicebam, quin tu istorum
 Recentiorum aliquid dic, quaecunque sunt haec scita & elegantia.
 At ille statim cecinit ex Euripide versus aliquos, quomodo subagitarit
 1375 Frater, proh averrunce! sororem uterinam.
 Ego autem non amplius me continebam, sed confestim incesso
 Multis & turpibus convitiis: postea, ut fieri solet,
 Convicia conviciis cumulabamus: deinde iste exilit,
 Deinde tundeat, & caedebat & suffocabat, & me perditum ibat.
 1380 PH. Merito sane tuo qui Euripidem non laudas
 Sapientissimum. STR. Illumne sapientissimum? ô quem te memorem!
 Sed rursus vapulabo. PH. Idque profecto jure.
 STR. Et quo jure? qui te, ô impudens, educavi, *tam sedulo*
 Ut statim omnia sentirem quae velles, licet balbutiens.
 1385 Nam si bryn diceres, ego statim bibere dabam:
 Si mammam peteres, aderam ferens tibi panem:
 Caccan vix prolocutus eras, & ego te acceptum foras
 Efferebam, & ante me tenebam. Tu vero nunc angens me:
 Clamantem & vociferantem, quod

Caca-

franculiam patris crudelis; sed cohibe te, mordens os tuum.
 Sic & ille qui risum continere non potest, in Ranis
 vl. 42. ετοι — δύναμαι μὴ γελᾶν. καὶ τοὶ δάκνου γ' ἔμμου-
 τόν, ἀλλ' ἄμας γέλω.

vl. 1374. Ἦος — ῥῆσιν] In Vespis vl. 578. πρὶν αὖ
 ἡμῖν ἐκ τ' Νύκτος εἶπυ ῥῆσιν τῶν καλλίστων ἀποκρίζας.

vl. 1375. Ἀδελφεῖς] Respicit ad Acolum Euripidis,
 ut monet Scholiastes, in qua fabula tractaverat de
 nefario amore Canaches & Macarei fratris. Quam rem
 tangit etiam in Ranis Comicus vl. 1110. ubi Aeschylus
 dicit de Euripide: ποῖον δὲ κακῶν ἐν αἰτίῃς ἐστ'; ἔ
 προσώγῳ κατὰ δὲ τῶν καὶ τινδρος ἐν τῷ ἐπιπέδῳ,
 καὶ μινυμίας τῶν ἀδελφῶν; ubi vide notata.

vl. 1376. Ἀλλ' εὐθὺς ἐξέμαρτο πολλοὺς κακοὺς] Sine dubio
 imitatus est Sophoclem in Philoctete, ubi vl. 374. haec lo-

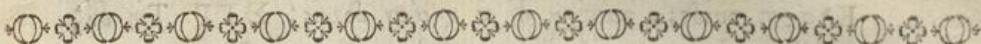
guntur: καὶ γὰρ χολαθῆτε, εὐθὺς ἄρα κακοὺς τοῖς πᾶσι.
 Atque ego iratus, statim eum verberabam maledictis omnibus.
 Idem Sophocles in Ajace vl. 731. εὐθὺς ἄρα κακοὺς ἔβην
 καὶ βην. Convitiis eum proscindebant hinc & hinc.

vl. 1379. Ἐπὶ μὲ κισσοῦ] Haec verba conjunct
 etiam in Pace vl. 1307. φλάν ταῦτα πάντα καὶ σπιδίον.

vl. 1383. Ὅσπε — σ' ἐξέβησα] Hoc etiam Clytem-
 nestra Orestis filio suo obicit, cum eam est occisurus,
 apud Aeschylum in Choëphoris vl. 908. ἰγὰ σ' ἐξέβησα.

vl. 1385. Βρῖν εἶπυε] Hoc una voce expressit in E-
 quicibus vl. 1121. Ἐβόλλαν. ubi Scholia: ἐν μινυμίας τ'
 τ' πειδων φωνῆ. nimirum βρῖν est vox inarticulata in-
 fantium. Quemadmodum & μασμῶν. qua tamen vo-
 ce pueruli matrem etiam appellant. In Lystra, vl. 880.
 ἔ καλοῦσιν τὴν μασμῶν;

- 1390 Cacaturirem, non sustinuiſti
Efferre, impuriſſime,
Foras me, ſed inter ſuffocandum ibidem cacavi.

ANTISTROPHE VERSUUM VIII.

- A**rbitror utique juniorum corda
Palpitare *expectatione*, quidnam dicturus ſit.
1395 Si enim iſte, qui talia perpetravit,
Dicendo effecerit, ut haec credantur jure fieri,
Cutem ſeniorum acciperemus (*emeremus*)
Nec ſaltem pro cicere.
Tuum eſt, ô vibrator & quaſſator novarum ſententiarum,
1400 Fidem conquirere, ut dicere videaris juſta.

PHIDIPPIDES, STREPSIADES, CHORUS.

- P**H. Quam ſuave eſt rebus novis & ſcitis imbui,
Et leges conſtitutas ſpernere poſſe.
Ego enim quamdiu rei tantum equeſtri ſtudiui,
Nec tria verba profari poteram, quin peccarem;
1405 At nunc poſtquam iſte ab illis rebus me abduxit ipſemet,
Et ego adſuevi ſubtilibus ſententiis & orationibus & meditationibus,
Arbitror fore ut edoceam, fas eſſe patrem caſtigare.
STR. Imo proſecto equita; nam ſatius eſt me
Quadrigas alere, quam vapulantem peſſumdari.
1410 **P**H. Illuc autem redibo, unde mihi ſermonem abruptiſti,
Et primum hoc te interrogabo: me puerum verberaſtine?
STR. Ita, inquam, ſed quod bene vellem & ſtuderem. **P**H. Dic jam mihi,
Annon

his quidam verberibus caeſis, teſtudines beatas judicat, quae craſſiorem & duriorem cutem habeant quam ipſe, qualem ſe etiam habere cuperet: *ὡς χελώνη τὸ δίκυματ' ἢ πρὸ τῆς πλευρῆς ἰματὸς ὡς εὖ κατηράσθη καὶ νεβροτικῶς ἀράμω τὸ νῶτον, ἄρα τὰς πλευρὰς εἴηεν ἰγὰ δὲ ἀπὸ λαλοῦ σίζουμ' ἑαδίνοντα.*

vl. 1398. 'Αλλ' εἴη] Diphilus: οτι τὸ τὸ μοι τὸ δεινὸν ἀλλ' εἰδ' αἰμ' ἰχθ'. Nimirum haec coena nec ſaltem ſanguinem habet. apud Athen. VI. p. 236.

vl. 1401. καὶ ῥ] Euripides in Orefte vl. 471. καὶ ῥ

ἴστω γὰ μὴ πρότερον εἶναι δίκυματ'. Et legillus etiam non velle ſuperiorem eſſe.

vl. 1406. Ἀπῆλας] Alexis apud Athenaeum IV. p. 161. Πυθαγοραῖοι, καὶ λόγοι λεπτοί, διακριτικῶν τε φροντισῶν Pythagoricas rationes, & orationes ſubtiles, exactaeque ſcalpro cogitationes.

vl. 1410. Ἐκίον] Herodotus in Polymnia: ἀναμῶν δὲ ἰακίον τὸ λόγῳ, τῆ μοι πρότερον ἰβλῆτα. Redibo ad illam orationis partem, in qua prius deſit oratio mea.

- Οὐ καί με σοι δίκαιόν ὄσιν ἄνοεῖν ὁμοίως,
 Τύππειν τ'; ἐπειδή περ τὸτ' ἔστιν ἄνοεῖν, τὸ τύππειν.
 1415 Πᾶς γ' τὸ μὲν σὸν σῶμα χρεὶ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
 Τέρον δὲ μή; καὶ μὲν ἔφην ἐλευθερός γε καί γ' ἄν.
 Κλάουσι παῖδες, πατέρες δ' ἔκλαεν δοκεῖς; ΣΤΡ. Τίη δὴ;
 ΦΕΙΔ. Φῆσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τῆτο τῆρον εἶναι;
 Ἐγὼ δὲ γ' ἀντίπαμ' ἄν, ὡς δὲ παῖδες οἱ γέροντες.
 1420 Εἰκὸς δὲ μάλιχα τῆς γέροντας, ἢ νέος τι κλάειν,
 Ὅσπερ ἐξαμαρτάνειν ἦτον δίκαιον αὐτῆς.
 ΣΤΡ. Ἀλλ' ἔδαμ' νομίζεθ' ἢ πατέρα τῆτο πάχειν.
 ΦΕΙΔ. Οὐκὲν ἀνῆς, ὅ τ' νόμον θεῖς τῆτον, καὶ πορῶτος;
 Ὅσπερ σὺ καί γ', καὶ λέγων ἔπειθε τῆς παλαιῆς;
 1425 Ἦτόν τι δὴτ' ἔξεσι καί μοι κανὸν αὐτολοιοῦν
 Θεῖον νόμον τοῖς υἱέσιν, τῆς πατέρας ἀντιτύππειν;
 Ὅσας δὲ πληγὰς εἰχόμεν, πρὶν τ' νόμοι τεθῆναι,
 Ἀφείδην, καὶ δίδουσαν αὐτοῖς ὡρεῖα συγκεκόφθαι.
 Σκέψαι δὲ τῆς ἀλεκτρούνας, καὶ τὰλλα τὰ βοῶντα τῆτι,
 1430 Ὡς τῆς πατέρας ἀμυῖεθ', καὶ τοὶ ἀφάφουσ' ἔδεν
 Ἡμῶν ἐκείνοι. πλὴν ἔτι ψήφισματ' ἔγραψον.
 ΣΤΡ. Τί δὴτ', ἐπειδὴ τῆς ἀλεκτρούνας ἀπαντα μμῆι,
 Οὐκ ἐδίεις καὶ πρὸ κόωρον, καὶ πρὸ ξύλων καὶ θύλων;
 ΦΕΙΔ. Οὐ ταυτὸν, ὡ τῶν, ἔστιν, ἐδ' ἄν Σωκράτη δοκίμῃ.
 1435 ΣΤΡ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύππ', εἰ δὲ μή, σαυτὸν ποτ' αἰπάσθαι.
 ΦΕΙΔ. Καὶ πῶς; ΣΤΡ. Ἐπεὶ σε μὲν δίκαιός εἰμι ἔγὼ κολάζειν.
 Σὺ δ', ἡμῶν γένηται σοι, τ' υἱόν. ΦΕΙΔ. Ἦν δὲ μὴ γένηθαι;
 Μάτιν ἐμοὶ κεκλαύσεθ', σὺ δ' ἐγγυρῶν τεθνήξθαι.
 ΣΤΡ. Ἐμοὶ μὲν, ὡ ἴδρες ἠλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια.
 1440 Καί μοι γε συγχωρεῖν δοκεῖ τῆτοισι ταῖ πικρῇ.
 Κλάειν γ' ἡμᾶς εἰκὸς ἔστ', καὶ μὴ δίκαια δρῶμεν.
 ΦΕΙΔ. Σκέψαι δὲ καὶ αἰτέρων ἐν γράμμι. ΣΤΡ. Ἀπὸ γ' ὀλῆμαθαι.
 ΦΕΙΔ. Καὶ μὲν ἴσως γ' οὐκ ἀχθεσθ' παθῶν, ἀ νῦν πέπονθαι.
 ΣΤΡ. Πᾶς δὴ; διδάξον γ', τι δὴ μὲν ἐκ τῆτων ὠφελήσεις;

ΦΕΙΔ.

1417. Κλάουσι παῖδες] Scholiastes recte obser-
 vavit alludere hic poetam nostrum ad versum illum
 Euripidis *Alceſt.* 691. χαίρειν ὄρων φῶς, πατέρα δὲ ἔ-
 χαίρειν δοκεῖς; quo versu utitur Comicus noster in-
 fra in *Theſmophor.* v. 2010. Kusterus. Quibus hoc
 tantum addam, esse apud Euripidem alium locum,
 qui similior est Comici loco, saltem quod ad rem ip-
 sam attinet, in *Hecuba* v. 1256. ἀλγείς; τί δὲ με
 παῖδες ἐκ ἀλγείν δοκεῖς; *Doles? quid, me vero propter
 filium non dolere putas?*

1419. Δις παῖδες οἱ γέροντες] Sophocles; Πηλεὶς
 ἢ Ἀτάκειον οἶκον μοι γερνταγαγῶ καταπαύειν; πάλ-
 λιν γὰρ ἀδὲς τις ὁ γηέσκων ἀνῆς. *Peletum Aeacii fi-
 lium ego sola domum servans, curo senem, & quasi puerum
 educo; nam iterum est puer, senex vir.* (in quo loco si
 ante πάλιν deleas punctum & ponas post illam parti-
 culam, & deinde ante γὰρ restituas ἔτιον cum Cl. Ku-
 stero, erunt tres jambi.) *Theopompus Comicus: Δις
 παῖδες οἱ γέροντες ὄρθα τῶ λογα. Bis pueri senes, si ve-
 rum fatearis. Plato Comicus: ἀπ' ὡς ἔοικε, δις γέροντες*

- Annon & me tibi aequum est bene velle similiter,
Et te verberare? si quidem bene velle, verberare est.
- 1415 Quomodo enim decet tuum corpus plagis non esse obnoxium,
Meum autem esse? Equidem liber natus sum ego etiam.
Plorant filii, at patri plorandum esse non censes? STR. Quid ita?
PH. Dices, lege receptum esse ut puer hoc patiat. At ego contra dicerem, senes bis pueros esse.
- 1420 Et aequius multo est senes plorare quam juniores,
Quanto minus aequum est ipsos peccare.
STR. Sed nullibi lege receptum est, ut pater istud patiat. PH. Nonne ergo homo erat, qui primo legem illam tulit, Sicut tu & ego, & dicendo persuasit veteribus ut ei parerent.
- 1425 Minus itaque licet mihi etiam novam deinceps
Ferre legem filiis, ut patres suos contra verberent?
Plagas interim quascunque accepimus, priusquam lex haec daretur,
Missas facimus, & concedimus, ut impune flagris concisi simus ab ipsis.
Specta vero Gallos & alias bestias,
- 1430 Quomodo patres suos ulciscantur. Atqui nihil differunt
A nobis illi, nisi quod decreta non perscribunt.
STR. Quid itaque, quando gallos per omnia imitaris,
Non stercus itidem comedis, & in pertica dormis?
PH. Non eadem ratio est, ô bone, nec sane Socrati ita videretur.
- 1435 STR. Quare noli verberare: alioqui, te ipsum olim culpabis.
PH. Quomodo vero? STR. Quia aequum est, ut ego te castigem,
Et tu filium tuum, si tibi aliquis fuerit natus. PH. Si vero non fuerit,
Frustrane ego ploravero? tuque me irriso morieris?
STR. Mihi, ô aequales, aequum dicere videtur:
- 1440 Et puto istis concedendum esse quod aequum est.
Nam plorare nos oportet, si non quod justum est faciamus.
PH. Specta etiam aliam sententiam. STR. Peribo utique.
PH. Et forte non aegre feres, si idem tibi eveniat, quod jam evenit.
STR. Quomodo vero? doce, quid ex hac re mihi commodabis?

PH.

ὡν παῖς γέρον· ergo, ut videtur, senex repuerascere potest.
Antipho Comicus: γυροτροία γὰρ πρεσβυτικὴ παιδοτρο-
φία· Senes nutrire idem fere est quod pueros nutrire. Haec
omnia ex Scholiis.

vs. 1428. Συγκλιθεὶς] Euripides in Cyclope vs. 227.
ἄμοι, πύλοισι συγκλιθεὶς τάλαν· Heu miser, fe-
bricitate confusus plagis.

vs. 1429. Ἀλεξερύνας καὶ τὰλλα βοτὰ παντὶ] In Avibus
Chorus avium dicit vs. 758. εἰ γὰρ ἐδιδάδ' ἐστὶν αἰχρὸν ἢ
πατὴρα τὸν πῦλον ἴμεν· τὸτ' ἐκείνο καλὸν παρ' ἡμῶν ἐστὶ.

vs. 1430. Διαπίνα' ἰδίῳ] Quia bipedes etiam sunt.
vs. 1431. Ψυδίσματ' ἔ γράφουσι] Nempe ut Athe-
nienfes.

vs. 1435. Σαυτὴν περ' αἰτιάσθ' Amphipho Comicus apud
Athenaeum II. p. 69. Μὴ παρατίθῃ μοι Σιδουχίαν, ἢ γέ-
νοι, ἐπὶ τὴν τραπέζαν, ἢ σεαυτὴν αἰτιάσθ' Ne apponito mi-
hi lactucas in mensa, uxor, aut teipsum accusato.

vs. 1443. Πάθων ἂ νῦν πίποθας] Si, ut nunc es vi-
ctus oratione mea, iterum vincaris, & mihi denuo
assentiaris.

E e

- 1445 ΦΕΙΔ. Τι μπερ', ὅσπερ καί σε, τυπήσω. ΣΤΡ. Γί δ' ἤτα Φῆς σί;
 Τῷδ' ἕτερον αὖ μείζον χακόν.
 ΦΕΙΔ. Τί δ', ἦν ἔχων τ' ἠπίω
 Λόγον, σὲ κήσω λέγων,
 Τι μπερ' ὡς τύπειν ἄρτων;
- 1450 ΣΤΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἦν ταυτί ποιῆς,
 Οὐδὲν σὲ καλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
 Ἐς τὸ βάραθρον μὲ Σωκράτης,
 Καί τ' λόγον τ' ἠτίω;
 Ταυτί δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλα, πέποιθ' ἐγὼ,
- 1455 Ἵμιν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰ μὰ παράματτα.
 ΧΟΡ. Αὐτὸς μὲν ἐν σεαυτῷ σὺ τέτων αἵπει,
 Στρέφας σεαυτὸν ἐς ποτηρὰ παράματτα.
 ΣΤΡ. Τί δήτα ταῦτά γ' εἰ τὸτ' ἠερθύετε;
 Ἄλλ' ἀνδρ' ἀχρῶικον καὶ γέροντ' ἐπίρατε.
- 1460 ΧΟΡ. Ἄει ποιῶμεν ταῦτ' ἐλάττω, ὅτ' ἂν τινα
 Γνώμεν ποτηρῶν ὄντ' ἐρατὴν παραμάτων,
 Ἐὼς ἂν αὐτὸν ἐμβαλώμεν ἐς χακόν,
 Ὅπως ἂν εἰδῆ τὲς θεὸς δεδοικέναι.
 ΣΤΡ. Οἴμοι, ποτηρὰ γ', ὦ Νεφέλα, δίκαια δέ.
- 1465 Οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ ζήματ', ἀ' δανεισάμεν,
 Ἀποτερεῖν. ἦν ἐν ὅπως, ὦ Φίλιτα,
 Τὸν Χαίρεφῶντα τ' μαζόν, καὶ Σωκράτη
 Ἀπολεῖς, μετ' ἐμῶ γ' ἔλθ', οἱ σε καμ' ἐξηπάτων.
 ΦΕΙΔ. Ἄλλ' ὅση ἂν ἀδικήσαιμι τὲς διδασκάλους.
- 1470 ΣΤΡ. Ναὶ ναί, χαταδέσθη πατρῶον Δία.
 ΦΕΙΔ. Ἰδὲ γε Δία πατρῶον ὡς δεχαίει.
 Ζῆς γὰρ πῶς ἐστὶ; ΣΤΡ. Ἐπὶ. ΦΕΙΔ. Οὐκ ἐνετ' ἐπει
 Διὶ βασιλεύει. τ' Δι' ἐξεληλακός.
 ΣΤΡ. Οὐκ ἐξελλήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τῆτ' ὀμίω,
- 1475 Διὰ τυτονὶ τὸν Δῖνον. οἴμοι δέιλαι,
 Ὅτε καὶ σὲ χυτρεῖν ὄτα θεὸν ἠγνοσάμεν.
 ΦΕΙΔ. Ἐνταῦθα σεαυτὰ ὠραφρονί, καὶ φληνάφ.

ACTUS

vf. 1451. Ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον] In Equitibus vf. 1356. ἄρας μετίωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν. Vid. ad Plutum vf. 431. Significat autem in perniciem. Arcestratus apud Athenaeum III. p. 101. ἄρα τὸ δὲ ζῆν τ' ἐλεύθερον, ἢ κατὰ τ' γῆς καὶ κατὰ τὸ βαρῆτον, καὶ παρταρεῖ ἐς τ' ὀλεθρον ἠκύν, καὶ κατορωρύχθαι σαδύς ἀναρῆικος. Ita orosiet vivere hominem liberum, aut sub aratro, & sub baratrum, & tartarum in perniciem abi-

re, & defossam esse in imo stadiis innumeris.

vf. 1457. Στρέφας] Alludit ad nomen Strepsiadis.
 vf. 1460. Ὅτ' ἂν τινα γνῶμεν] Haec non est inepta sententia. Secundum Ulpiani opinionem, in Comm. Orat. Demosthenis contra Timocratem, Homerus & Plato huius sententiae auctores sunt: διδασκόντες, ut ipse loquitur, ἡμᾶς, ἐπειδὴν ὄρασι οἱ θεοὶ τινα ποιη-
 ρον, ἐμβαλλοῦσιν αὐτῶ τοιαύτην τινα ἐπιθυμίαν, πρὶς αἱ

- 1445 PH. Matrem, sicut etiam te, verberabo. STR. Quid tu dicis?
Hoc jam aliud majus malum.
PH. Quid si inferiore illo adhibito
Sermone, evincam dicendo,
Matrem verberari oportere?
- 1450 STR. Quid aliud, si hoc facias,
Nisi ut nihil obftet quin teipsum injicias
In Barathrum cum Socrate,
Et illum inferiorem sermonem.
STR. Haec propter vos, ô Nubes, passus ego sum,
1455 Qui vobis omnes res meas commisi.
CHOR. Ipsemet tibi ipsi horum causa es,
Qui teipsum intricasti malis facinoribus. *convertisti ad fraudes.*
STR. Cur itaque haec mihi tunc non dicebatis?
Sed hominem rusticum & senem spe extulistis?
- 1460 CHOR. Semper istud factitamus quotiescunque
Cognoverimus aliquem fraudes adamare,
Usque dum ipsum conjiciamus in aliquod malum,
Ut discat Deos revereri.
STR. Heu acerba ista sunt, ô Nubes, sed justa.
- 1465 Non enim oportebat me pecuniam, quam foenore acceperam,
Defraudare. Nunc igitur, mi carissime, ut
Chaerephontem illum impurum, & Socratem
Perdas, veni mecum, qui me & te deceperunt.
PH. Sed haud quaquam affecerim magistros aliqua injuria.
- 1470 STR. Imo, reverere Jovem patrium.
PH. Ecce autem Jovem patrium! quam obsoletus es.
Estne vero aliquis Jupiter. STR. Est. PH. Non potest fieri, nam
Turbo regnat, Jovem qui expulit.
STR. Non expulit, sed ego istud arbitrabar,
- 1475 Propter hunc turbinem. Hei mihi misero,
Cum te etiam qui fictilis es pro Deo habuerim.
PH. Isthic tibi ipsi desipe & nugare.

SCENA

οὐδὲ δὲ ἀδρῆς δένυ τιμοσίαν. Qui nos docent: quando Dii
videant aliquem improbum, eos dute indere ejusmodi cupiditatem, ut per eam poenas luat.

vl. 1464. Πονηρὰ γὰρ — δικαία δὲ] In Acharn. vl. 500.
ἵστα δὲ κλέω δυνά μιν, δικαία δὲ. Euripides in Electra
vl. 1051. δικάει ἡλιθίως ἢ δίκην δὲ αἰσχρῶς ἔχει. Juste dicitur
illi; sed hoc jus turpiter habet.

vl. 1465. Τὰ χεῖμαθ' ἃ δυνείδαμην ἀποστρέψω] Supra,

vl. 1309. ἀποστρέψω βέλους τὰ χεῖμαθ' ἃ δυνείδαμην.

vl. 1473. Διὸς βασιλεύει] Repetit patris verba ex vl.
829. Vid ad vl 379. & mox ad 1476.

vl. 1476. Νεμπε τὸ Διόν] Nempe τὸ Διόν intelligit poculum
testaceum, quem paulo ante, ut alibi semel iterumque,
regnare dixit, & expulsiōe τὸ Δία. qui Διὸς in schola
Socratis positus fingitur tanquam statua τὸ Διός, ut in-
telligitur ex Scholiis ad hunc & proxime antecedentem
locum.

ACTUS QUINTI

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

- Οἱμοὶ ὠδονόιας, ὡς ἐμανόμιω ἄρα,
 1480 Ἄλλ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς θυμαινέ μοι,
 Μηδέ μ' ὀπιείφης, ἀλλὰ συνηνώμιω ἔχε
 Ἐμῆ ὠδονόισαν ἄδδλεσχία,
 Καί μοι γυνῆ ζύμβυλ', εἴτ' αὐτῆς γραφίω
 Διοκράτω γραφάμω, εἴθ' ὅ, π σοι δοκεῖ.
 1485 Ὁρθῶς ὠδονοίεις, ὅδε εἶω δικορραφεῖν,
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα ἔμπιπράναί τὴν οἰκίαν
 Τῶν ἀδδλεσχῶν. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Ξανθία,
 Κλίμακα λαβὼν ἔξελθε, καὶ σινυλίω φέρω,
 Καίπειτ' ἐπαναθῆς ὅππ τὸ φροντισήλιον,
 1490 Ἐως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
 Τὸ τέγ' ἀκατίσπ' αἰ φιλεῖς τὴν δεσπότιω.
 Ἐμοὶ δὲ δαδ' ὀνεγχεῖτω πῆς ἡμετέρω,
 Καίγ' ὅ πν' αὐτῶν τήμερον δῶνα δίκλιω
 Ἐμοὶ ποιήσω, καὶν σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

ACTUS QUINTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

- 1495 Ἰά, ἰά.
 Ἰ ΣΤΡ. Σὸν ἔργον, ὦ δαῖς, ἰέναι πολλῶ φλόγα.

ΜΑΘ.

locum. Fuisse autem τὸ δῖνον ὀνεγχεῖται genus, testatur Scholiastes supra, ad vs. 389. κερμαῖον ἴσι βαθὸ ποτήριον, ὃ καλεῖται δῖνον. ejus mentionem facit Comicus etiam in Vespis vs. 616. τὸ οὖ δῖνον μέγα καὶ σφάτιον κατίσπ' αἰ. ubi Scholia: δῖνον δὲ ἴσιν ἀγχιόν τι κερμαῖον, ἄσιν ἐκ ἔχον, ἀλλὰ σφοδρῶτον. Sumit autem Comicus δῖνον ridiculi causa ὄντι τὰ δῖνα pro Jove, propter similitudinem vocum, ut dicit Scholiastes supra, ad vs. 380. alludens simul ad δῖνον sive δῖνον vertiginem sive rotationem aëris ac nubium, quam Socrates dicebat causam esse tonitruum & fulminum; non autem τὸ δῖνον, ut vulgo putarent homines. Potest etiam alia causa

asserri, cur Comicus τὸν ὀνεγχεῖται fumferit pro Jove; nimirum quia Jupiter etiam diceretur Στάμνι, ut ait Scholiastes Comici in Pluto ad vs. 545. ejus verba sunt: ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στάμνης, ἢ τῆς στάμνης, καὶ τοῦ Ζεὸς λέγεται Στάμνι, διὰ τὸν πν καὶ ὃ Κομικὸς. Quod verò a voce στάμνι quae ἔστ' ἰσθμίου ἔστ' ἰσθμίου generis est, Jupiter dicitur Στάμνι, alicubi planum faciet Comicus. est autem Στάμνι Urcus in Glossis. Locus ille, quem hic intelligit Scholiastes, est in Ranis vs. 22. ubi Bacchus Jovis Filius dicit: ἐγὼ μὲν ἂν δῖνος οὖος Στάμνι. Sed si verum fatear, ex solo illo loco non debet colligi Jovem dictum fuisse Στάμνι; nam ibi

ACTUS QUINTI

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ ΜΟΝΟΣ.

- Ο**ἶμοι ὠδονόιας, ὡς ἐμανόμιω ἄρα,
 1480 Ἄλλ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς θυμαινέ μοι,
 Μηδέ μ' ὀπιείφης, ἀλλὰ συνηνώμιω ἔχε
 Ἐμῆ ὠδονόισαν ἄδδλεχία,
 Καί μοι γυνῆ ζύμβυλ', εἴτ' αὐτῆς γραφίω
 Διοκράτω γραφάμω, εἴθ' ὅ, π σοι δοκεῖ.
 1485 Ὁρθῶς ὠδονοίεις, ὅτε εἶω δικοῖραφειν,
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα ἐμπιπράναί τὴν οἰκίαν
 Τῶν ἀδδλεχῶν. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Ξανθία,
 Κλίμακα λαβὼν ἔξελθε, καὶ σινυλίω φέρω,
 Καίπειτ' ἐπαναθῆς ὅππ τὸ φροντισίλιον,
 1490 Ἐως ἀν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
 Τὸ τέγ' ἀκατίσπῆ, εἰ φιλεῖς τὴν δεσπότιω.
 Ἐμοὶ δὲ δαδ' ὀνεγκάτω πῆς ἡμυδίω,
 Καίγώ πν' αὐτῶν τήμερον δῶνα δίκλιω
 Ἐμοὶ ποιήσω, καὶν σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

ACTUS QUINTI

Τρίμετροι Ἰαμβικοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

- 1495 **Ι**σ', ισ'.
 ΣΤΡ. Σὸν ἔργον, ὦ δαδ', ἰέναι πολλῶ φλόγα.

ΜΑΘ.

locum. Fuisse autem τὸ δῖνον ὀφθαλμοῦ ἰσχυρῶς genus, testatur Scholiastes supra, ad vs. 389. κερμαῖον ἰσὶ βαθὺ ποτήριον, ὃ καλεῖται δῖνον. cuius mentionem facit Comicus etiam in Vesps. vs. 616. τὸ δὲ δῖνον μέγα καὶ σφαιρῶν κατίσπῆσθαι. ubi Scholia: δῖνον δὲ ἰσὶ ἀγχιόν τι κερμαῖον, ἄσιν ἐκ ἔχον, ἀλλὰ σφολύλλον. Sumit autem Comicus δῖνον ridiculi causa ὅτι τὸ δῖνον pro Jove, propter similitudinem vocum, ut dicit Scholiastes supra, ad vs. 380. alludens simul ad δῖνον sive δῖνον vertiginem sive rotationem aëris ac nubium, quam Socrates dicebat causam esse tonitruum & fulminum; non autem τὸ δῖνον, ut vulgo putarent homines. Potest etiam alia causa

asserri, cur Comicus τὸν ἰσχυρῶν fumferit pro Jove; nimirum quia Jupiter etiam diceretur Στάμνι, ut ait Scholiastes Comici in Pluto ad vs. 545. cuius verba sunt: ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς στάμνης, ἢ τῆς στάμνης, καὶ τοῦ Ζεὸς λέγεται Στάμνι, διὰ τὸν περὶ καὶ ὁ Κομικός. Quod verò a voce στάμνι quae ἔστ' ἰσχυρῶν ἔστ' ἰσχυρῶν generis est, Jupiter dicitur Στάμνι, alicubi planum faciet Comicus. est autem Στάμνι Urcus in Glossis. Locus ille, quem hic intelligit Scholiastes, est in Ranis vs. 22. ubi Bacchus Jovis Filius dicit: ἐγὼ μὲν ἀν δῖνον ὀφθαλμοῦ Στάμνι. Sed si verum fatear, ex solo illo loco non debet colligi Jovem dictum fuisse Στάμνι; nam

ibi

SCENA TERTIA.

STREPSIADES SOLUS.

- S**TR. Hei mihi ob istam insaniam! quantum despiebam,
Cum etiam Deos propter Socratem ejicerem.
- 1480 At, ô charissime Mercuri, nequaquam mihi succenseas,
Neque me perdas, sed da veniam mihi,
Quem garrulitas insanum fecerat,
Et fias mihi consultor, an ipsis dicam
Scribam, an *aliud faciam* quod tibi videtur.
- 1485 Recte mones, quod non finis lites consuere,
Sed quam primum incendere domum
His arguatoribus. Adesdum Xanthia,
Sumta scala egredere ligonem etiam ferens,
Deinde ascende supra scholam,
- 1490 Et, usque dum in ipsos injicias domum (*ruere facias*)
Everte tectum, si amas herum.
Mihî vero aliquis ferat facem accensam,
Et ego, ut illorum nonnemo hodie det poenas
Mihî faxo, etiam si valde sint arrogantes.

SCENA QUARTA.

Senarii Jambici.

DISCIPULUS, STREPSIADES, SOCRATES, CHAEREPHON.

- 1495 **S**OCR. Io! Io!
STR. Tuum est, ô fax, mittere multam flammam.

Disc.

ibi per jocum Comicus dicit *Baccbum* sive *Vinum*, sibi-
hum *σαμνία ὕρσει*; quia vinum ex urceo effunditur in
pocula: & dici potest vinum editum urceo, ut filius
edius sive natus illo vel illo parente.

vf. 1477 *Φωνιάδα*] In Equitibus vf. 660. *ἰσχυρότα*
nempe in secunda conjugatione contr. non ut hic in
prima.

vf. 1484. *Διωνίδα*] Hoc verbum in significatione
propria usurpavit in Vespis vf. 1193. *κάπρον ἰδιωτικῶς*
πρὸς τὸ λαγόν.

vf. 1485. *Ὀρθῶς*] Aut vocem audivit Mercurii solus,

aut ei Deus ille cogitationem talem in mentem indi-
dit; sic etiam in Pace vf. 661. & seqq. Trygaeus.
refert Spectatoribus, quid ipsi soli Dea Pax dixerit.

vf. 1492. *Ἐπιπὶ δὲ δαδῶν ἀνεγκάτω τις νεμῖνον*] Si-
militer in *Lystrata* vf. 318. *τὴν λαμπρὰν ἡμῶν ἀπὸς*
πρώτον ἕξαι ποσοσίαις.

vf. 1493. *Καὶ γὰρ τὸν αὐτῶν — δῶνα δίκην ἐμοὶ ποίησα*] In
Ranis vf. 556. *δῶσα τις δίκην.* In *Lystr.* vf. 449.
πάσσω τῶν ὕμνων τῶν ἰγῶν τῶν ἰξῶν.

vf. 1496. *Σὺν ἰξῶν, ὡ δὲ δῶς*] In *Lystrata* vf. 317. *εἰς*
ἰξῶν, ὡ χύτρα, τῶ ἀνθρακῶ ἰξῶν.

E c 3

- ΜΑΘ Ἄθραυπε τί ποιῆς; ΣΤΡ. Ὁ, π ποιῶ; τί ἄλλο γ', ἢ
 Διαλεπτολογῶμαι ταῖς δοκοῖς τ' οἰκίας.
 ΜΑΘ Οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τ' οἰκίαν;
 1500 ΣΤΡ. Ἐκεῖν' ἔπερ θοιμάπον εἰλήφατε.
 ΜΑΘ Ἄπολεῖς, ἄπολεῖς. ΣΤΡ. Τῆτ' αὐτὸ γ' ἐ βέλομαι,
 Ἦν ἡ σμινὴ μοι μὴ περδῶ τὰς ἐλπίδας,
 Ἦ γὰρ περτέρον πάς ἐκτραχλιθῶ πεισῶν.
 ΣΩΚΡ. Οὐτ' ἔτι τί ποιῆς ἑτέρον, οὐπὶ ἔ τέγες;
 1505 ΣΤΡ. Ἀεροβατῶ, ἐ χειφρονῶ τ' ἥλιον.
 ΣΩΚΡ. Οἴμοι τάλας, δαίλα' ἀποπνηγίσομαι.
 ΧΑΙΡ. Ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
 ΣΤΡ. Τί γ' μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τὸς θεούς;
 Καὶ τ' Σελιῶν ἐσκοπέϊθε τ' ἔδραν.
 1510 Δίωκε, βάμε, παῖε, πολλῶν ἕνεχα,
 Μάλισα δ' εἰδῶς, τὸς θεούς ὡς ἰδίκεν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

Ἡ γαῖα' ἔξω· κεχόρθ' ἔγ' μετείως τόγε τίμερον ἡμῖν.

vf. 1498. Διαλεπτολογῶμαι ταῖς δοκοῖς] Supra, vf. 319. Strepiades dicebat: ἡ ψυχὴ με λεπτολογεῖν ἔδει ζῆτέι καὶ περὶ κατὰ σοιολεχέιν· quibus verbis videtur quāsi praedixisse illud quod nunc facit; nam nunc re ipsa incendit domum Socratis. Dicit autem hoc loco διαλεπτολογῶμαι pro πυρῶσαι διανοῶμαι,

igni cremare cogito; quia ignis est levis, res tenuis, & comminuit atque consumit materiam.

vf. 1500. Θοιμάτιον] Supra, vf. 497. Dicebat Socrates: κατὰ θοιμάτιον.

vf. 1503. Ἐκτραχλιθῶ πεισῶν] In Pluto vf. 70. ἰδ' ἐκείθεν ἐκτραχλιθῶ πεισῶν.

vf. 1505.

DISC. Tu homo quid facis? STR. Quid faciam? quid aliud quam
Disputo de subtilibus rebus cum domus hujus trabibus.

DISC. Heu! quis nobis incendit domum?

1500 STR. Ille cujus vestem accepistis.

DISC. Perdes nos, perdes. STR. Hoc ipsum enim volo etiam,
Nisi ligo fallat spes meas,

Aut ego aliquo pacto delapsus cervicem fregero.

SOCR. Heu tu qui in tecto es, dic verum, quid facis?

1505 STR. In aëre incedo & solem contemplor.

SOCR. Hei mihi misero, suffocabor infelix.

CHAER. At ego perditus comburor.

STR. Nam quare contumelia afficiebatis Deos?

Et Lunae sedem speculabamini?

1510 Pelle, jace, feri multis de causis,

Maxime vero cum scias eorum in Deos impietatem.

C H O R U S.

Praeite foras: chorus enim commode nobis hodie quidem est actus.

vf. 1505. Ἀροῦσάω] Hunc versum pronunciabat So-
crates supra, 225.

vf. 1508. Τί γάρ μαθῶν] In Acharn. vf. 326. τί
μαθῶν φησὶς ἀπὸ θρουαλλίδος; Ubi vide Notam.

vf. 1509. Τὸς σελήνης ἰσχυροῦσθε τὰς ἰσθμῶν] Supra,
vf. 171. Ζητήσθε αὐτὴ τὴν σελήνην τὰς ἰσθμῶν.

vf. 1510. Δίσκε, βάλλε, παῖς] In Equitibus vf. 251.
ἀλλὰ παῖς καὶ δίσκε, καὶ τὰροῦτε, καὶ κύκα, καὶ βδο-
λύτῃς. In Acharn. vf. 280. βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλ-
ε, παῖς, παῖς ἢ μισρὸν ἢ βαλλεῖς ἄν, ἢ βαλλεῖς;

vf. 1511. Κοχίρουλα γὰρ μετρίως τὸ γὰρ σήμερον] In A-
vibus vf. 1072. τῆδε μίντοι θ' ἡμέρη μάλισ' ἰταναχορεύεται.

A R I S T O T E L I S N O T E S

Dei. In hoc libro Aristoteles docet quomodo
deus sit incorporeus, immensus, immutabilis,
et simpliciter bonus. Dicitur enim quod deus
est purus actus, sine materia, sine parte,
et sine principio. Quia deus est ens in se
ipso, non in alio, et non per alium. Et
quia deus est incorporeus, non habet
longitudinem, latitudinem, et altitudinem.
Et quia deus est immensus, non habet
terminum, nec finem, nec partem.
Et quia deus est immutabilis, non habet
mutacionem, nec motum, nec tempus.
Et quia deus est simpliciter bonus, non
habet malitiam, nec defectum, nec
imperfectionem. Et quia deus est
purus actus, non habet potentiam, nec
passivum, nec materiam.

C H O R U S

Præterea dicitur quod deus est
causa mundi, et creator omnium
creaturarum. Et quia deus est
purus actus, non habet potentiam,
nec materiam, nec partem. Et quia
deus est immensus, non habet
terminum, nec finem, nec partem.
Et quia deus est immutabilis, non
habet mutacionem, nec motum, nec
tempus. Et quia deus est simpliciter
bonus, non habet malitiam, nec
defectum, nec imperfectionem.

APIE T
A B
ARIS
R
IA TOT AN
ΠΡΟΠ
ΕΑΝΘΙΑ
ΑΙΟΝΙΟΙ
ΕΡΙΑΝ
ΝΗΙΟΙ
ΧΑΡΧ
ΧΟΡΟΙ ΑΝΘ
ΙΕΡΓΙ
ΤΟΝΟ ΝΙΣΤΑ
ΝΙΟΙ
ΕΡΙΑΝ ΕΡΙΑΝ
ΕΡΙΑΝ
ΕΡΙΑΝ, ΕΡΙΑΝ
ΕΡΙΑΝ ΕΡΙΑΝ
ΕΡΙΑΝ
ΕΡΙΑΝ
ΕΡΙΑΝ